

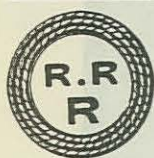
UNDER DANNEBROG

V. A.

Christian Schiang St. Kongensgade 94
Hj. af Fredericiagade
Colonial-, Vin- og Delikatesshandel. En gros og en detail.
Mangeaarig Leverandør til Hæren og Flaaden. — Telefon 4317.

A/s **TEGLVÆRKERNES CENTRALKONTOR**
STUDIESTRÆDE 57. TELF. 6100
Alt Teglværksprodukter, Støbematerialier og Molersten.
Knust Moler, Cement og Rørvæv.

Tegn en Annonce i
„UNDER DANNEBROG“

Aktieselskabet Randers Røbslaeri.
Hampetrosser, Manillatrosser, Kokostrosser,
:: Transmissionstouge, Staalrosser, etc. ::
Lager i København: **JØRGEN JENSENS EFTF.**
Telefon 57 25.

Brødrene Henze, Bragesgade 8. - L.
Telefon 30 02 - 30 45
Nagler — Bolte — Møtriker m. m.

Faaborg Jernstøberi & Maskinfabrik
ved C. C. JENSEN anbefaler sig med
Støbe- og Smedegods til Fartøjer.
Specialitet: JernKnæ. Forlang illustreret Katalog

JENSEN & WULFF
PEDER ANDERSENS VEJ - - KØBENHAVN F.
TELEFON 7446
SVEISTE BEHOLDERE

J. Chr. Jensens Galvaniserings-Etablissement Christianshavns Voldgade 23
København C.
oprettet 1870 — Forsinkning af Jern.
Modtager Jern og Jernarbejder til Galvanisering. — Hurtig Ekspedition, moderate Priser.
Forespørgsler besvares omgående. Telefon 1718.

Jacob Holm & Sønner
Strandgade 4 København C.
Telegr.: Holmsønner. **Tougværk** Telefon 1611.

J. WIEDEMANN'S
STATSKONTROLLERERE FEDEVARE- OG PØLSEFABRIK
T L F. 798 RABESHAVE LANGEBROGADE 6 T L F. 798

Aktieselskabet

Damp-Rørkvarrefabriken Danmark
Nittvei 6 København F. Telf. 2850—3308

Galle & Jessen Spisechokolader.
Stjerne-Kakao.

Aktieselskabet Nordisk Kaffekompagni
København, Odense, Aarhus, Esbjerg, Haderslev.
Største Brænderidrift i Norden.

Bestil Deres Tryksager i
A/s **Oscar Fraenckel & Co.s Bogtrykkeri,**
Nyhavn 31. Kbhvn. K. Telf. 5869.
Omgaaende Levering

POUL HOLM
II. Silkegade II.
Sports-Beklædning, Støvler og Sko
Størst Udvalg, billigste Priser.

PHILIPS

GENERALAGENTUR FOR DANMARK:
AKTIESELSKABET
AXEL SCHOU,
STUDIESTRÆDE 24 KØBENHAVN

Andreas Skaarup, Aarhus.
Colonial- og Delicatessforretning.
Telefon 865, 866. Skolegade 29.

„Enigheden“^S
Mælk og Fløde
Telf. 2146—6270

Chr. H. Dyhre Marinens Uhrmager
(etableret 1875).
Frederiksborggade 48. Telf. Byen 721 y.

HELLESENS

Verdens bedste Lommelampe Element
Hellesens Enke & V. Ludvigsen A/S
Aldersrogade 6, Str. København.

**TRIFOLIUMS
MÆLKEFORSYNING**

LEVERER ALTID
PRIMA, VELSMAG-
GENDE MÆLK
— FRA STORE —

MØNSTERGAARDE

SOM STAAR UN-
DER TILSYN AF
SELSKABETS
EGNE
DYRLÆGER

TELEFONER:
C. 9204, 9205 &
9232

OMAR
CIGARETTES
TURKISH BLEND

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD

9. AARGANG 1922.	BLADETS OG FORENINGENS KONTOR Møntergade 22, Mezz., København K. Telefon Byen 3448.	BLADETS ANNONCEEXPEDITION: Frederiksborggade 12, København K. Telefon Byen 3227.	HÆFTE I. JANUAR
---------------------	---	--	--------------------

I Anledning af Aarsskiftet overbragtes til Hans Majestæt Kongen Marineforeningens allerunderdanigste Nytaarslykønskning af Formanden. Hans Majestæt takkede for Lykønskningen og paalagde Formanden at bringe Marineforeningen Deres Majestæter Kongen og Dronningens Tak og gode Ønsker om Fremgang og Lykke i det nye Aar.

Under 1. Januar 1922 er Hans kongelige Højhed Kronprins *Frederik* indtraadt som Medlem af Marineforeningen.

MARINEFORENINGENS LOKALKREDS FOR KØBENHAVN OG OMEGN

AFHOLDER SIN AARLIGE ORDINÆRE

GENERALFORSAMLING

TIRSDAGEN DEN 21. FEBRUAR KL. 7 1/2 PRÆCIS

I STUDENTERFORENINGENS LOKALER

I FORBINDELSE MED DEN ALMINDELIGE MØDEAFTEN

Dagsorden iflg. Lokalkredsens Love § 31

Eventuelle Forslag maa være indsendte til Bestyrelsen inden 7. Februar 1922.

BESTYRELSEN

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

(Ved E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL JUEL)

Roskilde-Kredsen

afholder den aarlige Generalforsamling *Søndag den 19. Februar* Kl. 7 i Trægaarden.

Dagsorden efter Lovene.

Sammenkomsten den 13. December 1921.

Trods det sene Tidspunkt i Maanedens Juletravlhed og andre Vanskeligheder, var det lykkedes Lavet at samle henved 100 af sine Trofaste i den med Gran og Flag festligt smykkede Hal. Ind imellem under Loftet var af vor talentfulde *Søderlund* anbragt Ænder, Gæs og Høns, sejlene paa mægtige Fantasivinger. Maskinmester *Salmenius* spillede Indtogsmarschen, *Formanden* bød Velkommen paa Rim som sædvanlig, og ved Kaffen blev Lavets herlige Festsang, hvormed Forfatteren, Arkitekt *Marston*, har sat sig et varigt Minde i Brødrenes Hjerter, afsunget med en Appel og en Klangfylde, som var den indøvet af Danmarks dygtigste Sanglærer.

Hele Indledningen stemte Sindene forventningsfuld, og man skuffedes heller ikke. Det paafølgende Foredrag af Forfatteren, Redaktøren af »Politivennen«, Hr. *Herman Jensen*, »Om Forbrydere og deres Tilholdssteder i London«, blev paahørt i spændt Tavshed, der dog meget ofte afbrødes af Bifald. Thi den vidtberøjste Politimand, der har gjort Tjeneste i Afrika og studeret i Verdens største Byer, kendte sit Emne og behandlede det med en sjælden Virtuositet. Malende Billeder, opfyldt baade af Munterhed og Gru, blev oprullet for de spændt lyttende Gutter. Mangt og meget, man forgæves havde spurgt sig selv om eller søgt Oplysning om, gaves der her Forklaring paa, saa Foredraget var ikke blot underholdende og fornøjeligt, men ogsaa interessant og belærende. Et mægtigt og taknemligt Bifald fulgte ogsaa efter Formandens Tale for Foredragsholderen, der selv var meget tilfreds med den opmærksomme Tilhørerkreds.

Det paafølgende Andespil lededes af vor Kammerat *Parbæk*, der med sine mange vittige Paafund og bistaet af den faste Stok, animerede Gutterne, saa Lodsedlerne blev revet væk. Gevinsterne blev udtrukket af Grosserer *Vald. Schou*, hvis heldige Haand Vinderne kunde takke for Tillæget til Julemaden. *Formanden* udbragte hans Skaal, der blev besvaret af Kammeraterne med kraftige Hurrer.

Aarets Skyttekonge var saa »svine«heldig at kunne gaa hjem med 2 Skinker.

Hermed sagde Lavei Farvel til 1921.

Sammenkomsten den 3. Januar 1922.

Under Skydningen holdtes stor Tombola under Ledelse af vor Kasserer *Nath*. Offervillige Kammerater havde skænket mange og værdifulde Gevinster, saaledes at de fleste Gutter gik belæssede hjem. Der var Masser af Gaver i Sølv og Guld, Tobak og Rygerekvisiter, Bøger og Trikotage, Keramik og Konserver o. m. a.

Traditionen tro lød Formandens Velkomst og Festsangens rytmeafaste Strofer, hvorpaa Underholdningen fulgte Slag i Slag.

Først kom Kammerat *Gammelholm*, der som Invalid med Lirekasse foretog nogle af ham selv forfattede Sange, der gjorde Lykke, ikke mindst en til Lavets Pris. Saa optraadte Kammerat *Søderlund* som Hurtigmaler og fremtryllede en Række kendte Ansigter under livligt Bifald.

Et veritabelt Postbud overrakte en Del Breve til Aarets Foredragsholdere, der under Kammeraternes Jubel oplæste deres vittige Indhold med Hentydninger. To af Lavets Kammerater, der f. T. sejler med »Chile« i Stillehavet, og havde fejret Lavets Fødselsdagsfest der ombord, havde sendt en meget morsom Beskrivelse af denne, som blev oplæst under forstaaende Munterhed.

En af Foredragsholderne, Overkanoner *Harald Jensen*, blev saa glad over Brevet, at han til Gengæld med sin velklingende Stemme gav flere gamle Sange til Bedste.

Kammerat *Elwarth* udbragte en Skaal for Bestyrelsen, for hvilken Formanden kvitterede med en Skaal for Marineforeningen, adresseret til Lavets to Æresmedlemmer, d'Hr. *Valdemar Schou* og *Marston*. Førstnævnte takkede med et varmt Leve for Lavets Fremtid.

Aftenens Clou var selveste *Sophus Erhardt*, som med Fortællinger og Sange fik vore Lattermuskler sat i livlig Bevægelse.

Til Slut blev under *Hornungs* rutinerede Ledelse afholdt en indbringende Auktion over forskellige velvilligt skænkede Sager, som en Lagkasse, kostbare Bogværker, Cigarrør, Smykker og meget andet.

Alt i alt en Aften, hvorfra Kammeraterne baade aandeligt og materielt set gik hjem med noget, og en Begyndelse, der giver et veltalende Fingerpeg for Aaret 1922.

Næste Sammenkomst *Mandagen* den 6. Februar med Afholdelse af den ordinære Generalforsamling, hvortil talrigt Besøg forventes.

ODENSE-KREDSSEN

afholdt sit aarlige Pølsegilde paa Industrialpalæet, den 16. November, efterfulgt af et gemytligt Gaase- og Andespil, hvor 2 Gæs og 10 fine Ænder af Fastings Lager bortspilledes samt 2 elektriske Strygejern, som *Overgaard* maatte hente, for at raade lidt Bod paa Spillelysten, som ikke var tilfredsstillende med de bevingede Dyr.

Vi havde ogsaa denne Gang indbudt Damerne og havde Glæde deraf, som forøvrigt altid. Det viser sig, at Damerne befinder sig udmærket i Marinernes Kreds, men enkelte følte sig dog brøstholdne, da der ikke kunde blive Tid til en lille Svingom; der indbydes dertil senere.

Pølsegildet forløb særdeles gemytligt med Sange af den blaa Bog og Taler dertil, baade morsomme og alvorlige.

FREDERICIA-KREDSSEN

fejrede den 14. November sin Stiftelsesfest ved en meget fornøjelig Sammenkomst paa Hotel »Victoria«. Ved Bordet bød Formanden, Blikkenslagermester *Ottesen*, Velkommen. Havnefoged *Schmidt* talte for Kongen og Fædrelandet, Lokomotivform. *Erichsen* for Foreningen, Blikkenslagermester *Ottesen* for Flaget og senere for Damerne, paa hvis Vegne Fru Havnefoged *Schmidt* takkede og tate for Herrerne, Dykker *Sorensen* talte for de menige Medlemmer og *Ottesen* for Æresmedlemmerne. — Efter Spisningen afholdtes et livligt Bal.

Hele Festen var præget af det gode Kammeratskab indenfor Foreningen og holdtes under Udførelse af det fra Marinen kendte Ceremoniel.

Fredericia-Kredsen.

afholdt den 24. November en Fest til Ære for Mandskabet fra fire Undervandsbaade og Værkstedsskibet »Grønsund«. Til Festen var indbudt Officerer, Befalingsmænd af alle Grader og Menige, der var mødt i et Antal af ca. 50, saa mange som Tjenesten tillod at have Landlov. Kl. 7½ samledes man og umiddelbart derefter hejstes Flaget paa samme højtidelige Maade som om Bord paa et Orlogsskib. Derefter bød Formanden, Hr. *Ottesen*, Foreningens Gæster Velkommen, hvorefter Havnefoged *Schmidt* holdt et interessant, med Lysbilleder ledsaget Foredrag om Skibsbygningskunsten gennem Tiderne. Foredraget lønnes med stærke Haandklap.

Man samledes nu om Kaffebordet i den med Nations- og Signallag smukt dekorerede Festsal, og Formanden talte for Kongen, Landstingsmand *Johs. Jensen* for den danske Marine, Kaptajn *Christiansen* ved Lillebælts-Overfarten for Flaget, Fiskeeksportør *H. Munck* for Damerne og Premierløjtnant *Lind* for Marineforeningen. Mellem Talerne blev der sunget Sange af Sangbogen. Efter at Kaffen var drukket og Baksgasterne havde ryddet op, blev der pebet til Dans paa Dækket, og her svingede Marinerne og Marineforeningens Medlemmer i kammeratlig Forening med Liv og Lyst deres Damer til Kl. 1, paa hvilket Tidspunkt Flaget gik ned til Tonerne af Honnørmarchen.

I en Pause, der blev holdt Kl. 11½, blev der serveret Punch til samtlige Deltagere, og ved denne Lejlighed blev der ligeledes holdt Taler. I Aftenens Løb blev der af Officerer, Befalingsmænd og Menige udtalt mange Lovord om den smukke Maade, hvorpaa de gamle Marinere i Fredericia her havde vist Undervandsbaads-Flotillen Gæstfrihed.

FREDERIKSHAVN-KREDSSEN.

Vi fik et længe næret Ønske opfyldt her i Kredsen den 5. December, idet vi den Dag havde den Glæde at indlemme 6 Veteraner fra vor sidste Krig — alle bosiddende her i Frederikshavn — i Medlemsskaren som Æresmedlemmer. Vi er herefter komne op paa et Medlemstal af 104.

Ved Rundskrivelse til samtlige Medlemmer og ved Henvendelse direkte til hver af de gamle Veteraner fastsattes den 5te December som Aftenen, hvor Optagelsen skulde finde Sted. Mødesalen paa »Hoffmann« blev pyntet med Dannebrog i alle Størrelser, og Slagplanen lagdes paa et Bestyrelsesmøde. Kl. 7½ førtes de gamle Gutter i Auto af Bestyrelsen til Faldrebet, 4 af de 6 kunde direkte deltage, 2 var af Helbredshensyn nødt til at holde Festen hjemme, disse 2, nemlig Lods *Lars Jensen* og Skipper *P. Christiansen*, besøgte saa Dagen efter af Formanden, der nøje refererede Taler og hele Aftenens fornøjelige og stemningsfulde Forløb.

Da der 5 Minutter før 8 Glas pebes »Skej ut over alt«, var følgende 4 kisteklædte Veteraner samlede ved »Faldrebet« (Forstuen til Mødesalen): Exportør *I. A. Jensen*, Skipperne *Thomas Brønnum*, *Thomas Elling* og *Jens Nielsen*, Faldrebvagten kaldtes ud, det var 5 smaa raske matrosklædte Sønner af Festaftenens Hovedtaler, og medens der pebes Faldreb, førtes de 4 gamle Mænd, ledsaget af Bestyrelsesmedlemmer til Sæde i Salen, saaledes at de kunde ses af alle de fremmødte, ca. 80 Medlemmer. Atter trillede Baadsmandspiben, og vort Flag gled til Tops, 1ste Vers af »Kong Christian« blev sunget, og Formanden, Konsul *Jacobsen*, tog Ordet. Han redegjorde, hvorfor vi var samlede, Dagen vilde til sene Tider staa som en Mærkedag i Kredens Historie thi det er en Æressag at hædre de Mænd, der i 64 var i Trøjen, og som den Gang viste, at de var rede til at sætte Livet ind for gamle Danmark, da Landet var i Nød og kaldte paa sine Sønner. Formanden vendte sig direkte til Veteranerne og takkede dem, fordi de ved deres Nærværelse hædrede vor unge Kreds, og medens alle rejste sig, satte han Emblemene i Frakkeopslaget paa hvert enkelt Æresmedlem og overrakte derefter Marineforeningens Æresdiplom i Glas og Ramme. Tillige lagdes den blaa Sangbog foran hver af de 4 Gæster. Umiddelbart efter at Formanden ved Overrækkelsen af ovennævnte Ting havde udnævnt Gæsterne til Lokalkred-

sens Æresmedlemmer, og medens Forsamlingen forblev staaende, reciterede Næstformanden, Kaptajn *Weber-Hansen*, en versificeret fyndig og djærv Hilsen, forfattet af ham selv.

De smukke Ord fremsagdes med en saadan Varme og Klang, at Tilhørerne grebes, ikke mindst da de, Kaptajnen direkte talte til.

Vi gengiver Slutningen, der lød:

Hvem var det, der nød det, naar Kuglerne sang,
Hvem var det, der lo, naar Kardætskerne sprang,
Hvem var det, der ærede Flag og Gøs,
Hvem jubled mest, naar det bar til Søs,
Hvem var det, der entred' Fregattens Top,
Hvem var det, der bæved', naar Flaget gik op?

Det var Jer! Gamle Gutter! — og det skal I vide,
Vi er stolte af at staa ved Jer Side.
For Jer vi fester paa denne Dag,
For Jer har vi hejst vort elskede Flag!
Vi hilser Jer, Venner! — med Haand og med Mund —
Gud signe Jer alle i denne Stund!

Paa Veteranernes Vegne rejste Fiskeexportør *I. A. Jensen* sig og tolkede sine Kollegers og egen Taknemlighedsfølelse for Æren, der vistest dem, han syntes, at her var hyggeligt og rart blandt os, og han takkede os alle og lovede at leve med i Foreningslivet, saa længe det maatte blive ham forundt. En kraftig Klapsalve fulgte, og et Hurra, et rigtig Frederikshavner-Hurra rusede over Dækket. Saa pebes der »Grog« og »tænd Snadderne«, og Punschen stod snart dampende paa de lange Borde. Kaptajn *Otto Møller* holdt nu en lang Tale, gik ud fra vort Motto: »under Dannebrog« og fortalte livfuldt og fængslende om sine mange Timer under Flaget, da han gjorde Tjeneste i Bjergningssselskabets Baade, der er stationerede i Middelhavet.

Taleren sluttede med at udtale sin Tro paa, at som Veteranerne i sin Tid var traadt under Flaget, da det kaldte Mænd til Vagt om vor Odelsret, saaledes vilde de, naar engang de blev kaldt agter til Chefens Kahyt den høje, møde en ærlig og velfortjent Løn, fordi de fulgte Hjertets Stemme, der altid maner os til at værne trofast, hvad os af Gud er givet.

Umiddelbart efter at Kaptajnen havde endt sin Tale, bar hans Sønner en Gave, bestaaende af et Bordflag af Silke, hejst paa de kendte Genforeningsflagstænger, hen til hver af de gamle Mænd, Flagene var af straalende Silke med Emblemet korrekt paamalet.

Atter takkede Veteranen *I. A. Jensen* for Opmærksomheden og spandt en lille Ende om et af sine mange Minder fra 64, hvor han fik lært at forstaa, at Landsoldaten havde det drøjt, medens Marineren havde bedre Kaar.

Brofoged *Hjorth* fra Aalborg holdt, efter at en af ham forfattet udmærket Sang til Veteranerne var sunget, en Tale, hvori han roste vor Kreds for den gode Tone og det gode Sammenhold, samt henvendte varmtføjte Ord til de gamle Veteraner.

Saa pebes »Sangene frem«, og Kredens populæreste Sange blev foredragne. Bestyrelsesmedlem, Skipper *Hansen* fortalte om Kutterfiskernes Kaar i Vesterhavet, hvorledes de fortrængtes fra Fiskepladserne og om, hvor lidet fornøjeligt det er at betragte en Kanonmunding, der er rettet mod ens Skude.

Ved 4 Glas skejede vi ud, Flaget haledes ned, og da Veteranerne drog hjem, hilstes de med Faldrebshonør, og vi sang »Kong Christian«, idet de gamle Gutter forlod Dækket og fandt ud til de ventende Biler. 763.

SKAGEN-KREDS OPRETTET.

Det var i Sommer, at der blev afholdt et Møde i Skagen, ved hvilket det blev vedtaget at stifte en Afdeling af Marineforeningen i Skagen. Der blev nedsat et Udvalg til at foretage det videre fornødne, og dette Udvalg var nu kommet saa vidt, at der den 10. December kunde holdes stiftende Generalforsamling. Denne fandt Sted paa Skagens Hotel. Salen var smukt dekoreret med Flag, og der var opstillet »Bakker«, ved hvilke Deltagerne efterhaanden tog Plads.

Kl. 8 $\frac{1}{2}$, lod Formanden for det nedsatte Udvalg, Fuldmægtig *Eisenreich*, pibe »alle Mand op til Parade« og straks derefter »klar ved Flaget«.

Under Honnør blev da Flaget hejst, hvorefter Formanden gjorde Rede for, hvad der var passeret siden Udvalgets Nedsættelse.

Formanden for Aalborgforeningen, Fabrikant *Stuhr*, der var kommet til Stede, fik derpaa Ordet, og i et Foredrag, der var præget baade af Alvor og Gammen, fik man en Forklaring om Marineforeningens Formaal og Virkemaade, og med Varme indprentede Taleren, at vi skulde holde fast ved Kærligheden til Konge, Land og Flag.

Formanden bragte Hr. *Stuhr* en Tak for Foredraget, og

efter at der var »pebet til Ø«, som serveredes i Kander ved Bakkerne, blev Lovene for Foreningen sat under Forhandling, og de vedtoges enstemmigt efter det af Udvalget fremsatte Forslag.

Man valgte derefter ved skriftlig Afstemning Bestyrelse, der kom til at bestaa af Politibetjent *Hjalmar Møller*, Fuldmægtig *Eisenreich*, Signalør *Michelsen*, Statsbetjent *Hansen*, Købmand *Saxberg*, Skipper *Janus Christensen* og Skipper *Chr. Møller Petersen* med Cyklehandler *Markvardsen* og Fiskehandler *Janus Gaihede* som Suppleanter. Til Revisorer valgtes Lods *Pihl* og Strandkontrollør *Kiertz*. Bestyrelsen konstituerede sig straks med Fuldmægtig *Eisenreich* som Formand, *Møller* til Næstformand, *Hansen* til Kasserer og *Michelsen* til Sekretær.

Formanden erklærede derefter Foreningen for stiftet og oplyste, at man begyndte med 60 Medlemmer. Et udbragt Leve for Foreningen besvaredes med rungende Hurraa, og der afsendtes saalydende Telegram til Formanden for Hovedbestyrelsen, Kommandør *Maegaard*: »Skagens lokale Kreds, samlet til den stiftende Generalforsamling, sender sin højtærede Chef en hjertelig Hilsen.«

Fabrikant *Stuhr* fik derefter paany Ordet og udtalte: Jeg er jo paa en Maade ogsaa Skagbo, idet jeg en Del af Sommeren opholder mig heroppe i min Ejendom i Højen. Som en lille Erkendtlighed, fordi jeg faar Lov til at leve her mellem Dem og nyde den dejlige Natur og derved samle Kræfter til mit daglige Arbejde, beder jeg om Tilladelse til at maatte forære Foreningen dens Fane med dertil hørende Stang, Haandklap og Jubel fulgte paa Hr. *Stuhr*'s smukke Tilbud.

Der blev saa pebet til Punsch overalt, de blaa Sangbøger kom frem, og det gik muntert med nationale Sange, gamle Sømandsviser og Taler.

Ved 8 Glas (der blev hele Aftenen igennem slaaet Glas paa den mægtige Skibsklokke, som findes i Salen), blev der pebet »skaffec«, og der serveredes Smørrebrød og senere Kaffe.

Ved 1-Tiden kommanderedes »klar ved Flaget«, og dette blev under skyldigt Hensyn halet ned, og kort derefter blev der pebet »skej ud overalt«.

— Fra Kommandør *Maegaard* indgik den følgende Dag saalydende Telegram: »Tak for Telegrammet. Ønsker Skagenskredsen Fremgang og Lykke.«

AALBORG-KREDSSEN.

Da Formanden, Fabrikant *Stuhr*, Mandag den 12. December i Klubbens Festsal bød velkommen, saa han ud over en Forsamling paa ca. 500 Mennesker, der var modt frem for at høre vor gode Ven og Kammerat, Lods *Thostrup*, fortælle om sine Grønlandsrejser. Forventningerne blev da heller ikke skuffet, thi den brave Lods forstod paa sin egen tørre og lunefulde og dog saa beskedne Maade at fængsle Tilhørerne. I jævne Ord fortalte han om ældre og nyere Rejser, om Slædeekspeditioner, om Naturen og Dyrelivet, om østgrønlandsk Jagtselskab m. m., altsammen ledsaget af en Række fortrinlige Lysbilleder, der yderligere gav Publikum Forstaaelsen af Forholdene i dette mærkelige Land.

Efter Foredraget, der selvfølgelig hilstes med en sand Bifaldsstorm, samlede man om de fire lange Kaffeborde og tilbragte her en Times Tid i fornøjeligt Samvær. Efter at en smuk Sang af det gode Mærke *H. H.*, tilegnet Grønlandsfareren, Lods *Thostrup*, var afsungen, hylde Formanden i smukke Ord den raske Sømænd, hvis Daad har kastet forøget Glans over vort Land og vort Flag og i høj Grad tjener til den danske Sømands Ros. *Thostrup* takkede bevæget for al den Ære, der vistest ham, og ind imellem en flittig Benyttelse af Sangbogen havde flere andre Talere Ordet, bl. a. Politibetjent *Høfler*, der under Forsamlingens Munterhed fremdrog flere karakteristiske Træk af den mandige Beskedenhed, der udmærker *Thostrup* i al hans Færd.

Til Slut mindede Formanden i en Tale, der gik alle til Hjertet, om Galeasen »Nordlyset«s Forlis nede under Møen, hvor tre brave Sømænd nys satte Livet til under Udførelsen af deres Gerning paa det svigefulde Hav.

Føreren af »Nordlyset«, *Georg Christensen*, var Medlem af Kredsen, og en Opfordring om at støtte Enken, der sidder ene tilbage med tre Børn, blev straks efterkommet af Medlemmerne, idet der ved den paa Stedet foretagne Indsamling indkom ca. 400 Kr., et Resultat, der vidner højt om den udmærkede Aand og det gode Kammeratskab, der kendetegner Aalborg Kredsen.

Formanden ønskede derpaa alle de tilstedeværende en »Glædelig Jul«, hvorpaa Salen blev ryddet, og trods Trængslen og Varmen, der hen paa Hundevagten resulterede i, at Orkestrets Medlemmer maatte smide Frakkerne, gik Dansen nu lystigt et Par Timers Tid, indtil Fløjtnets skingrende Triller manede til Udskejning og derved satte Punktum for en sjælden smuk og stilfuld Aften.

SKJELSKØR-KREDSSEN.

Den 12. December 1921 afholdt Kredsen en Sammenkomst paa Hotel Postgaarden, Skjelskør, for Foreningens Medlemmer med Damer.

Da der var pebet »Klar ved Flaget«, gik dette til Tops under »Kong Christian«s Toner, hvorefter Grosserer *Schou*, København, holdt et udmærket Foredrag om en Rejse igennem Indien, ledsaget af Lysbilleder, taget af ham selv paa nævnte Rejse.

Efter Foredraget samledes man om Kaffebordet og tilbragte i behageligt Samvær et Par fornøjelige Timer.

NÆSTVED-KREDSSEN.

afholdt den 12. December en særdeles fornøjelig Sammenkomst i »Postgaarden«s Havesal.

Grosserer *Schou*, København, holdt et Foredrag, bygget over personlige Erfaringer fra en Rejse i Indien. Foredraget, der var meget interessant, ledsagedes af Lysbilleder.

Sluttelig holdtes fælles Kaffebord, ved hvilket Stemningen var meget munter og festlig.

I Sammenkomsten deltog godt 40 Damer og Herrer.

GRENAA-KREDSSEN

afholdt den 29. Decbr. Julefest for Medlemmernes Børn. Ved 6½ Tiden var der i Restaurationslokalet paa Badehotellet samlet omkring 100 Børn, der paa Formandens Signal med Baadmandsføjten to og to marcherede ind i Salen. Denne var, som altid ved Marineforeningens Fester, overordentlig smukt pyntet med dannebrogfarvede Guirlander og smaa Skibsankre. Formanden, Havnefoged *Bilde*, peb »Klar ved Flaget«, og dette hejstes derefter under Fanemarchens Toner, hvorpaa Kongesangen blev afsunget.

Formanden bød derefter Velkommen, idet han udtalte det Ønske, at Børnene maatte more sig godt. Og saa tog Dansen sin Begyndelse.

Ved 9-Tiden serveredes Chokolade for alle Børnene, der desuden fik udleveret forskellige morsomme Genstande, ligesom der var foranstaltet et Lotteri, hvori der kunde vindes smukke Ting. Ved Bordet blev afsunget Arkitekt Marstons smukke Sang for Danmark, og derefter holdt Pastor, Dr. theol. *Lindgaard Petersen*, Vejlbj, en særdeles køn Tale til Børnene om Julen. Et Børnesangkor sang *Axel Juels* Sang »Der er ingenting, der maner som et Flag, der gaar til Top«, og *Olaf Lincks*: »Skriv til din Dreng« og hilstes med livligt Bifald.

H. Møller Udsen bragte paa Forsamlingens Vegne de smaa Sangere en Tak. Saa fortsattes Dansen, kun afbrudt af Kotillon, under hvilken alle Deltagerne blev forsynet med fikse Huer og Hatte samt forskellige Smaainstrumenter.

Kl. 12 lød Baadmandspiben paany, og Flaget halede ned, medens Børnene afsang »Kongernes Konge« og Sangkoret endnu en Gang sang »Skriv til din Dreng«, og der blev derefter udbragt Leveraab for Marineforeningen og særlig dens Formand. De Hurraer, der lød fra de hundrede Barnestruber, bar Vidne om, at de store Forventninger, der som sædvanlig stilles til Marineforeningens Børnefest, i fuldt Maal var blevne opfyldte.

Som Hr. Møller Udsen sagde til Slut: »Man faar altid noget godt med fra Marineforeningen, der sætter det nationale i Spidsen, og det har Børnene ogsaa faaet i Aften!« Og Taleren havde Ret — det viste Børnene tydeligt; det var en Fest, der tiltalte dem, og som de deltog i med Liv og Lyst den hele Aften.

Sammen med Sedlerne til Lotteriet fulgte Marineforeningens Samlermærker og Naalen med Billedet af Sejrherren fra Helgoland, og det oplystes, at disse var skænket af Marineforeningens Skyttelav i København, og at Formanden og et Bestyrelsesmedlem havde sendt Telegram med Ønsket om en glædelig Julefest for Børnene, og at den første tillige havde ofret et kontant Beløb til Hjælp til Afholdelse af Udgifterne ved Festen, en Oplysning, der modtoges med jublende Tak og Hurra af saa vel de voksne som de smaa.

HADSUND KREDS OPRETTET

Trods Snedriver og Fygevejr havde den ihærdige Formand for Marineforeningens Lokalkreds for Aalborg og Omegn, Hr. Fabrikant *Im. Stuhr*, med Næstkommanderende Brofoged *Hjorth* og Lods *Kristensen*, maset sig i Bil fra Aalborg og hertil for at give en kraftig Haand med ved Starten af Marineforeningens Lokalkreds i Hadsund.

I Hotel Hadsunds Sal var der mødt 30—40 inden- og udenbys gamle Marinere og ekstraordinære Medlemmer af Marineforeningen, men det stive Vejr holdt en Del hjemme, og de gik glip af en god Aften.

Efter at Aalborg Foreningens smukke Flag (velvilligt medbragt) var pebet til Tops, bød Driftsbestyrer *Wenslev*

Velkommen til Forsamlingen og særlig til de modige Gæster fra Aalborg, hvorefter Fabrikant *Stuhr* med Liv og Varme i følte og smukke Ord fremholdt Foreningens Maal og causerede over mange af de for »Mændene« gængs kendte Morsomheder fra det daglige Liv ombord, idet han paapegede Betydningen af Sammenhold og Kammeratskab.

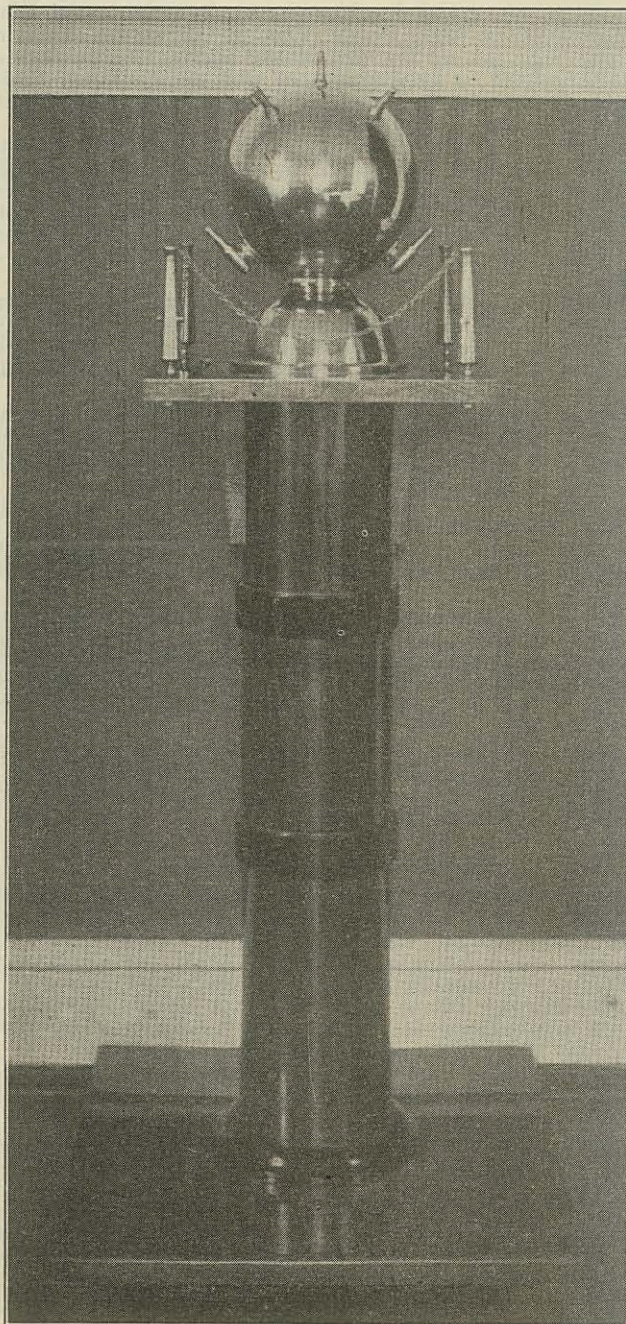
Under Omtalen af vort gamle Flag kom Hr. *Stuhr* ind paa flere rørende Træk fra en Tur i Sønderjylland for Genforeningen, holdt i det hele taget et Foredrag, der gik til Hjertet paa baade Gamle og Unge.

Med Akklamation blev det derefter vedtaget at danne Hadsund Lokalkreds, og efter at Bordene var rykket sammen, blev til Driften af en rigtig Sømandsgrog og dito Snadde Bestyrelsesvalg o. l. foretaget.

Bestyrelsen kom til at bestaa af Lods *Olsen*, Brobetjent *Brandt*, Maskinmester *Brendstrup*, Læge *Konigsfeldt*, Driftsbestyrer *Wenslev*.

Efter denne alvorlige Del af Festen gav det uopslidelige Humør, hvoraf Hr. *Stuhr* er i Besiddelse, sig atter Udslag i pudsige Historier, bl. a. fra Veteranfesten ved Juelsminde. Saa kom »Sømandsorglet« i Sving, men desværre var ingen Sangbøger medbragte, saa det blev ikke til meget, men til Gengæld tog Gutterne nu fat paa at »spinde Enden«, der fik Latteren til at rulle.

Der indløb i Aftenens Løb Lykønskningstelegram fra Kommandør *Maegaard*, hvilket blev oplæst og modtaget med Bifald.

GRENAA-KREDSSEN

Den af nogle Medlemmer skænkede Minebøsse, der, som nævnt i Referatet af Festen den 22. f. M., blev indviet (den indbragte samme Aften over hundrede Kroner) og overgivet Kredsen til Hjælp for Foreningens filantropiske Formaal, ser ud som foranstaaende Afbildning viser, og er en smuk og kostbar Gave, som foruden at tjene Giverne til den største Ære tillige viser, at den rette Aand er tilstede blandt Foreningens Medlemmer.

Minebøssen, der staar paa en Søjle, er en tro Kopi af den paa Havnepladsen opstillede, er af Messing og maaler 30 mm Diameter og 430 mm i Højden, Søjlen forestiller en Mast med Ringe omkring, ligesom paa flere af de gamle Orlogsfregatter og Toppen af Søjlen danner et Mærk og Foden et Dæk med Naader, Søjlen er 1000 mm høj og 209 mm tyk, og alt er poleret, og Arbejdet, der foruden at være smukt og solidt, er udført af Medlemmer (Giverne) selv og er absolut en Seværdighed.

Minebøssen, der er opstillet i Foreningens Lokale paa Badehotellet »Grenaa Strand«, vil sikkert vise sig at svare til Hensigten, da ingen, som ser den og læser Inskriptionen »Til trængende Sømænd og Sømænds Enker og Børn«, vil undlade at gøre sin Pligt imod disse, da disse Mænd altid og under alle Forhold, hvad enten det var Fredstid eller Krigstid, gjorde deres Pligt imod os, tidt og ofte med den sikre Død for Øje.

FRA KOLDING KREDSSEN

Marineforeningens Kolding-Kreds's eneste Æresmedlem, Rentier H. P. Thinggaard, Vamdrup, er afgaaet ved Døden og blev under stor Deltagelse jordfæstet den 22. December fra Vamdrup Kirke. De Danske Vaabenbrødre og Marineforeningen var repræsenteret ved deres respektive Faner og Flag samt Bestyrelser.

H. P. Thinggaard var Deltager i Helgolandslaget og Formand for Vamdrup Vaabenbrødreafdeling i mange Aar. Han deltog i Juelsmindefesten og var et ivrigt og interesseret Medlem af Marineforeningen, ved hvis Sammenkomster og

Fester han altid gav Møde. Han var afholdt af alle Medlemmer, og det vil blive et Savn nu ikke at skulle se ham mere i vor Midte. Ære være hans Minde!

FLAGETS ANVENDELSE

I Artiklen om ovenstaaende Emne i December-Numret stod i Stykke 3 Bæreren af Flaget 3 Gange nævnt, de 2 Gange rigtigt som Flagbæreren, den ene Gang forkert som Fanebæreren. At dette er en Sætterfejl, der er sluppet igennem Korrekturen, er det maaske overflødigt at bemærke.

DE DANSKE SØSPEJDERES FEST I YACHT-PAVILLONEN DEN 28. FEBRUAR 1922

Den i vort December-Nummer ifjor omtalte Fest til Fordel for Søspejderbevægelsen er bleven udsat til 28. Febr., og vi nærer det Haab, at mange Medlemmer vil lægge deres Vej om ad Langelinie om Eftermiddagen, den 28. Februar, da Marinens Musikkorps Kl. 4 præcis begynder Koncerten, og aflægge en Visit i Yacht-pavillonens Restaurant, hvor der serveres The. Besøgende vil saavist ikke komme til at fortryde derpaa. Entréen er gratis, og efter Koncerten vil der i Lokalerne paa 1ste Sal være rig Lejlighed til baade at overvære Foredrag med levende Billeder om Søspejdernes Liv og Virke, Recitation af Digteren *Åxel Juul*, der har skrevet et Digt til Anledningen, Forevisning af udvalgte Lysbilleder af Marineforeningens Lysbilledsamling, og endelig er der Dans til Jazz-Band indtil Kl. 1.

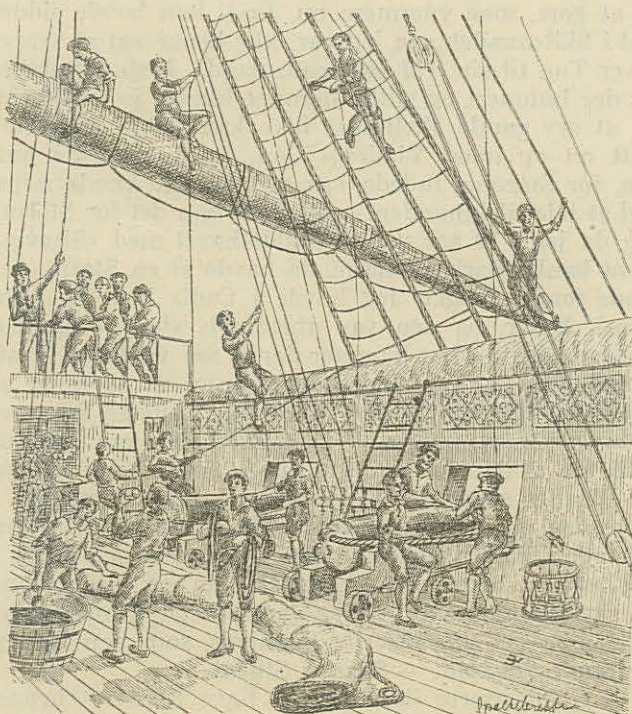
LINIESKIBET »OLDENBORGS«S FORLIS.

AF FHV. LØJTNANT I FLAADEN G. KRAGH

med Tegninger af Forfatteren.

(Stuttet).

Klokken var vel blevet hen ad 11, og det havde fri-sket ikke saa lidt, mens jeg havde siddet nede i Højbaadsmandens Lukaf. Jeg hang saa der oppe paa Stænge-Salingen og havde det egentlig meget rart,

imens jeg lovede mig selv, at den Spøg nok skulde blive tilbagebetalt ved Lejlighed. Men det gik ikke, som jeg tænkte, Vorherre vilde det anderledes. Det varede ikke længe, før jeg blev klar over, at en Paalandsstorm var i Færd med at blæse op. Hen imod 8 Glas fik vi en haard Byge, og jeg maatte bide mig godt fast for ikke at blæse ned. Det var ikke helt hyggeligt og da det løjede lidt efter Bygen, begyndte jeg at entre ned, fordi jeg ikke havde Lyst til at være der oppe i et saadant Vejr. Men jeg var ikke naaet længere ned end til Mærset, da der blev pebet op til at stryge Stængerne. Det gjorde vi saa og var netop lige klar, da Stormen tog fat igen med forøget Raseri.

Nu mærkede vi, at det var Alvor, for efterhaanden rejste der sig en mægtig Sø, som brækkede ind over Forskibet. »Oldenborg« laa og duvede haardt i det, og efter at vi havde smidt Dagligankeret, og der var stukket ud til helt Tov paa Tøjet, gik vi i Gang med at tage Mærseræerne ned, fire Underræerne paa Lonningen og stryge Fastestængerne. De fremmede Skibe begyndte at drive, og det var sorgeligt at se, hvorledes det ene efter det andet drev i Land. Vældige Braadsoer skyllede over Bakken og væltede ind ad Klydsene, saa vi maatte holde Pumperne i Gang. Ved 4-Tiden drev Ostindiefareren paa Land og blev helt sønderslaaet i den svære Brænding. I kan tro, Børn, at det var en drøj Tørn, vi nu maatte tage. Alle de, som ikke var fuldbefarne Matroser, blev pebet ned om Læ for ikke at gaa i Vejen under Manøvrerne eller blive skyllet over Bord. Nogle enkelte, der havde tabt Modet ved at se de andre Skibe ødelægges, græd eller bad til Vorherre; men Storsteparten var

raske Folk, der som gode, danske Sømænd saa Faren kækt i Øjnene og stolede paa vor dygtige Chef og det gode Skib.

Der kom med Mellemrum nogle rygende Byger af Nordvest, og under en af disse sprang Dagligtovet. Uden at afvente Ordre lod Højbaadsmanden Pligten falde, og vi maatte saa i Gang med at talje Dagligtovet ind og stikke det i Læggeren. Det var et svært Stykke Arbejde, for Søerne brækkede ustandseligt over og naaede i Bygerne endda helt hen til Stormasten. Stormen piskede Havet til Skum, der blev slynget ind over os med en saadan Kraft, at vi paa Hænderne og i Ansigtet mærkede det, som om vi blev slaaet med Birkeris. Vi var næppe færdig, før der kom en orkanagtig Byge til, og da den var paa sit højeste, sprang Tøjtovet.«

»Pokker ogsaa, som I havde Uheld med Jer!« udbrød Tømmermanden.

»Men det tog ikke Modet fra os, Aller, selv om det saa fælt ud for os. Vi laa nu for Pligten alene og sang op i den. Desværre begyndte den engelske Orlogsmand, som længe havde ligget og skudt Nødskud, nu at drive, og det slog selvfølgelig Humøret ned hos mange af os, for vi tænkte, som rimeligt var, at nu kom vel snart ogsaa Turen til os.

Men jeg maa sige, at »Sceptre«s Manøvrering var saa skidt som vel muligt, og det var ikke underligt. De havde nemlig i en eller anden Anledning stor Halloj med Sang og Klang og alt, hvad dertil hører, — det kalder de for »Saturday-night«, at I ved det, — og som Følge deraf ikke den Orden i Grejerne, som der burde være. Mange af Folkene havde naturligvis drukket tæt, og henne agter stod det vel ikke bedre til. Desuden havde de deres Kanoner klar til Salut og naaede ikke at faa dem surret paa Plads, inden Uvejret kom. Da saa Overhalingerne blev for voldsomme, rev Kanonerne sig ud af Taljerne og kørte fra den ene Side til den anden, hvorved de anrettede store Ulykker paa saa vel Folk som Skib. Den engelske Chef stod med Raaberen og skreg den ene Ordre efter den anden; men det lykkedes ham ikke at faa Kommando over Skibet. Før de naaede at faa sat et Par Sejl, drev Linieskibet ind paa Kysten for Vind og Sø og tog Grunden med Agterenden. Da Chefen mærkede, at Skibet var fortabt, sprang han overbord, og dermed ophørte den sidste Rest af Kommando.

Der stod saa »Sceptre« og huggede, til den ved 10-Tiden om Aftenen blev fuldstændig adspilt. Det var en trist Skæbne for et saa smukt Skib, og vi kunde jo vente, at det vilde ende med, at »Oldenborg« maatte gaa samme Lod i Møde. Vi havde stadig Uheld med vore Ankergrejer, ikke fordi der var noget i Vejen med Tovene, for de var gode og friske — gamle Traugott skulde nok sørge for at have sine Grejer i Orden; — men fordi Bunden var saa spækket med gamle Ankre — —

»Hvad for noget,« afbrød Baadsmand Cavellius forhavset, »var der fuldt af gamle Anke paa Bunden?«

»Du synes maaske, at det var en løjerlig Bundart? Jo, ser I, det hænder meget hyppigt, at Skibene, som ligger til Ankers i Bay'en, ikke faar Tid til at hive Ankeret hjem, naar der blæser en Storm op, og derfor bliver nødt til at kappe Tovet. Jeg siger Jer, at der laa lige saa tæt med gamle Ankre paa Bunden, som der er Kopar i Fjæset paa Cavellius. Og disse Fyre skamfilede vore Tove itu ved det, at Skibet huggede saa svært i Søen. Det mest forbandede Uheld var dog, at Røringen i Pligten sprang, — vi laa jo for det Anker alene! Nu havde vi kun Læggeren tilbage, saa I kan tænke Jer,

hvor farligt det saa ud for os. Den faldt naturligvis straks, og vi stak ud til Tamp; men Ankeret holdt ikke, og vi begyndte at drive. Nu stod det klart for alle, at vi gik vor Undergang i Møde, og at vi ikke havde stort mere at gøre end at forberede os til at dø, som det sømmede sig ærlige danske Søfolk.

Men Olfert Fischer var vor Chef. Han opgav ikke Haabet som Engelskmanden, — tværtimod! Da han saa, at Strandingen ikke kunde undgaas, lod han straks Skibsraadet kalde sammen og foreslog der at sætte Sejl og prøve at styre Skibet ind paa Land, for om muligt at redde baade dette og Besætningen. Selvfølgelig gav Raadet sit Samtykke til det Forslag, og straks efter gik vi i Gang med at sætte Forre-, Stænge-, Stagejl og Mesanen. Det lykkedes Chefen at manøvrere Linieskibet saa klogt, at vi med Vinden agten for tværs kunde holde ind imod Kysten, klar af de forskellige Vrag og drivende Skibe, til et Sted, hvor han vidste, at der var Sandbund. Da vi nærmede os Land, blev Mesanen bjerget, og lidt efter tog Forskibet Grundensaadan omtrent en Kabellængde om Styrbord af »Sceptre«s Vrag.

Der stod vi. Jeg vil sige Jer, Dreng, at efter, at vi havde set, hvor klogt og dygtigt Chefen havde sat Skibet paa Grund netop der, hvor han vilde ha' det, var det, ligesom at Haabet om at blive frelst syntes at blive Vished. Vi saa jo, hvor støt og rolig Chefen var, og stolede trygt paa, at naar han havde klaret Grejerne saa godt hidtil, saa kunde han med Vorherres Hjælp vel nok ordne Resten. Det var ogsaa, som om Stormen begyndte at løje af, og det gik lettere at holde Skibet lens ved Pumperne. Alle vi Topsgaster og Baadsmandsfolk havde været i Gang, lige siden det begyndte at blæse op, og slidt svært i det, og da der nu, efter at vi havde stødt, var et lille Pusterum, blev vi pebet ned til ekstra Øl og Brændevin.

Jeg stod netop henne under Bakken med min Mugge, da Højbaadsmanden kom ud fra Gallionen. »Staar han der og bæller Øl i sig, Sivert«, raabte han, da han fik Øje paa mig, — »det ka' nok være, han har maattet ribbe Neglene i Dag, hva'? Det var noget andet end at sidde og fylde sin Overordnede med Græshoppegøne!« Jeg kunde mærke, at den gamle var i godt Humør, — hvad han for Resten altid var, naar der virkelig var noget at gøre, men ydermere nu, fordi han havde siddet med i Skibsraadet, saa jeg var ikke længe om at svare: »Hver Tng til sin Tid Højbaadsmand. Nede i Lukafet var der lummert og stille; heroppe blæser jo en Storm, saa at syv gamle Kællinger ikke kan holde et Koste-skaft ret op imod Vinden!« »Aa, hvad,« brølede han igen, for Stormen tudede, saa at man ikke kunde nøjes med at tale til hinanden, — »kalder han det for Storm? Nej, da jeg i 70 var nede i Middelhavet med »Slesvig« for at banke Barbareskerne, da havde vi en Storm, der kunde forslaa noget. Jeg havde i Cadiz købt en ægte spansk Køter, og den var uheldigvis sluppet op paa Bakken. Lige med et kommer der et saa voldsomt Pust, forstaar han, at hele Indmaden blæser ret agter ud af Dyret, og kun det tomme Skind blir' tilbage. Naar vi en Gang kommer hjem til Danmark igen, kan han faa Bevis for, at det ikke er Løgn, jeg fortæller ham; thi jeg har Skindet staaende udstoppet paa min Kommode i Gadestuen paa Hoppenslænge!« Hvad siger I til at faa en saadan Ende stukket ud lige i Synet, oven i Købet i en Situation, hvor man ikke vidste, om ens næste Time maaske blev den sidste? Men gamle Peter Traugott var nu en lige saa uforbederlig Løgnhals, som han var en glimrende Sømmand. — Skaal i Stuen!

Vi fik desværre ikke Lov at have Fred ret længe. Ved 10-Tiden begyndte »Oldenborg« at kaste sig Styr-

bord over, saa at vi fik Søen ind over Lønningen. Det saa fælt sort ud for os, og for at gore det rent galt, tog Stormen atter fat med fornyet Kraft. Chefen gav da Ordre til at kappe Mesanmasten, for at Skibet ikke skulde smide sig tværs i Søen, og det gik vi saa i Gang med. Man skulde jo synes, at i et saadant Vejr vilde det ikke være svært at faa den smule Pind til at ryge; men skønt vi kappede alt staaende og løbende Gods og halede Mesanen ud, lykkedes det os ikke, for den havde faaet nogle kraftige Øksehug i Bagbords Side. Derefter laa Skibet stille i nogen Tid, men tog af og til svære Braadsoer ind agter; alligevel haabede vi stadig, at Vejret skulde blive bedre, saa at vi kunde bjerge Skibet.

Paa den Maade blev vi liggende til henimod 3 Glas paa Hundevagten; men da begyndte »Oldenburg« atter at kaste sig Styrbord over imod Vind og Sø, og Følgen deraf blev naturligvis, at Havet væltede ind over os med voldsom Kraft, saa at vi hvert Øjeblik ventede, at Skibet skulde splittes ad. Aa, Du hellige Habakuk! det var en forfærdelig Nat! Vi fik Ordre til at kappe de to andre Master, og da Chefen i Forvejen havde tænkt sig den Mulighed, var vi stukket ud til det triste Stykke Arbejde og stod lige klar til at tage fat. Stormen gik allerede ved Kapningen af Bagbords Vant, men faldt til alt Held saaledes, at Toppen af den røg ned i Grunden, og Rodenden blev liggende paa Rælingen. Nu maatte Søerne først brække hen over Masten, inden de naaede Sprydet, og derved mistede de meget i Styrke. Chefen gav straks Ordre til ikke at kappe Fokkemasten; men lidt efter gik den alligevel over Bord og tog Sprydet med sig. Vi skejede ud med at pumpe, for efterhaanden som Skibet smed sig Styrbord over, tog vi saa meget Vand indenbords, at det snart stod lige saa højt der som uden for. Pa den Vis laa vi Resten af Natten, til det hen imod Daggry begyndte at løje af. Naar jeg tænker pa det grufulde Billede, der viste sig for os, kommer jeg gamle Fyr den Dag i Dag i trist Humør. Rundt om stod sønderslaaede og splittede Vrag; langs Kysten laa Retser af Fartøjer, Planker, Rundholter og andet Gods, — og Lig, Masser af kvæstede og forslaaede Lig! Alene af den engelske Orlogsmands Besætning havde henved 500 Mennesker den Nat maattet møde frem til den store Baksmonstring hisset!»

»I havde saa sandt Grund til at være taknemmelige for Jer Frelse, Fa'r!« udbrød Søren Lund.

»Taknemmelig, — ja, skønt taknemmelig vist ikke det rette Udtryk, min Dreng. Det, som jeg og sikkert ogsaa alle mine Skibskammerater følte, var en Blanding af Taknemmelighed til Vorherre for hans naadige Hjælp, — af Glæde over at være undsluppet den frygtelige Skæbne, — og af Stolthed over, at vi danske Sømand, ene af Alle, ved modigt, utrætteligt Arbejde og under klog, dygtig Ledelse havde klaret den der, hvor de andre maatte give op!«

»Men I fik jo ikke Skibet bjerget?« bemærkede Aller.

»Nej, det fik vi ikke. Gamle »Oldenburg« havde taget sin sidste Tørn. Skroget var knækket under Stormen, Agterstævnen knust og hele Styrbords Side sønderslaaet, sa det var ganske haabløst at forsøge at bringe det af Grunden. Naa, da det først var begyndt at løje, tog Stormen hurtigt af. Hen paa Formiddagen var det saa nogenlunde Vejr, at salig Kaptajn Holm, — han var Løjtnant den Gang og havde været i Land med den Barkas, som ogsaa jeg havde villet være med i, — kom paa Siden med en Del Fartøjer. Vi samlede vore Ejen- dele og andre vigtige Sager sammen, og i Løbet af Da-

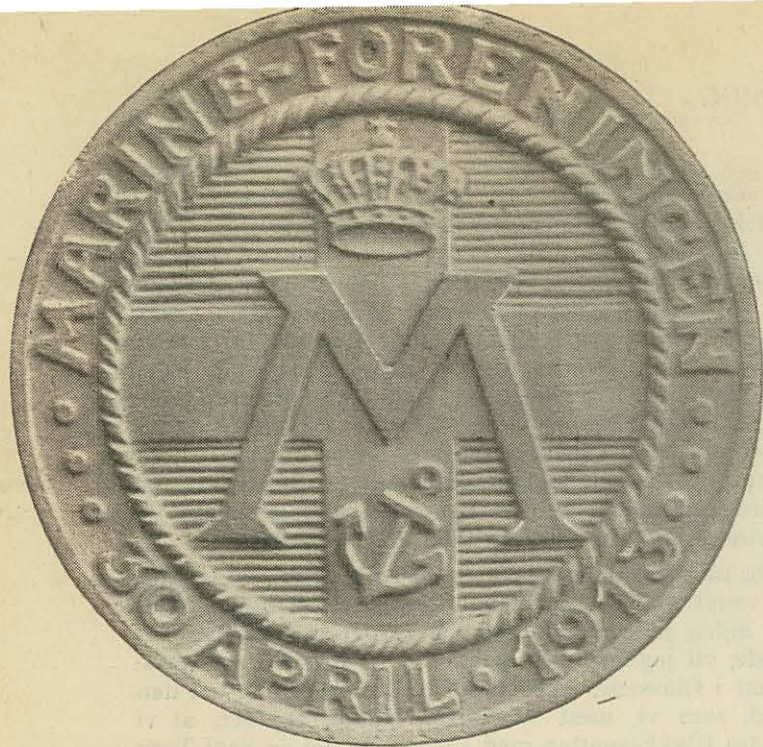
gen gik vi alle i Land, hvor vi i det engelske Hospital paa »Good hope castle« fik baade Mad og Søvn, som vi sandelig trængte haardt til. I de nærmeste Dage derefter bjergede vi naturligvis, hvad vi kunde af Gods og Grejer fra Vraget, — Kanoner, Fartøjer og meget andet, — og da der ikke var mere, vi kunde faa i Land, oprandt til Slut den Sorgens Stund, hvor vi med Taarer i Øjnene saa Resterne af vort kære, gode Skib blive solgt til en engelsk Købmand. Men med oprejste Hoveder gik vi omkring der i Cape-Town, — ingen Plet kunde heftes paa vor Sømandsære! Vi havde gjort vor Pligt i Kampen mod de oprørte Elementer og værnet vort Fædrelands Hæder og Ære lige saa godt som senere, da vi prøvede en anden Kamp imod dets Fjender.

Og nu er den Ene spundet færdig, Børn, — og har nok været saa lang, at I har kunnet lense Bollen helt! Men inden jeg nu kaster los og varper mig hjem i Ulvegade, vil jeg bede Jer drikke ud til Bunds det, I endnu har i Glassene, — til Hæder, Ære og Minde om den Mand, som vi, næst Vorherres Hjælp, skylder, at vi slap fra Ulykkesnatten med Livet. Var det en drøj Tørn for os andre, saa har det været endnu haardere for ham, der bar det tunge Ansvar. Men hvis Højagtelse og Taknemmelighed kan mildne Skæbnens tunge Slag, saa blev Admiral Johan Olfert Fischer forsonet med det Uheld, der ramte ham. Hans Sømandsdygtighed og Aandsnærværelse sklder vi, at vi uden at rødme kunde se Dannebrog vaje fra den sidste Stump af »Oldenburg«s Master!

Hans Skaal, Dreng!»

*Agitér for
Tilgang til
Marineforeningen!*

Hosstaaende Platte, der er udført i en særlig Gibs-Afstøbning, som er meget holdbar og holder sig skinnende hvid i lange Tider, kan erholdes ved Henvendelse til

**Marineforeningens Kontor, Møntergade 22,
København.**

Prisen er **1 Kr. 50 Øre pr. Stk.**, og Overskudet ved Salget tilfalder Marineforeningen.

Ethvert Medlem bør have denne smukke Platte hængende!

Kredsformændene bedes hver i sin Kreds samle Bestillinger og sende disse til Foreningens Kontor.

Den Danske Manometerfabrik

NYHAVN 31
Telefon Palæ 1048 y.

Leverandør til Orlogsværftet.

Th. Strandgaard

BOGBINDER
Specialitet:
Protokoller og Kontorarbejde
PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y
Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

OSCAR JOHANSEN

Glarimester og Forgylder.
Overgaden n. Vandet 25. — Tlf. Byen 1937 x.
Leverandør til Orlogsværftet.

Rylander & Rudolphs

Fabriks A. Bol.
Generalagentur:
Nytov 5. Köpenhamn.

Försälja torrelementer, telefonkol och dynamorborstar, lämpliga för alla i marknaden förekommande apparater och maskiner. Begär offert.

Jensen & Kjeldskov A/s

Papirhandel
Skindergade 14. Telf. 887.
Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co. S

Cigarer og Cigaretter
er de mest velmagende.

KAY DYHR

KØBENHAVN
Maskinartikler

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 7500
KJØBMAGERGADE 50
KØBENHAVN K.

P. E. Ehrhardt
Studiestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

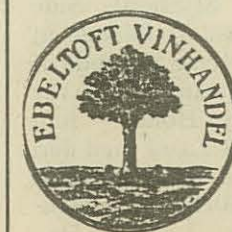
De danske Redningskorps' Fællesforbund.

Redningskorpsset for København og Frederiksberg A/s
Tietgensgade 67. Telef. 1808.

Fyens Redningskorps A/s
Klostervej 28. Telef. 4128. Odense.

Nordjylland's Redningskorps A/s
Urbangsgade 31. Telef. 357. Aalborg.

Stationerne aabne Dag og Nat.
Udfører Sygetransporter overalt i Landet.
Yder Assistance ved alt farefuldt og vanskeligt Arbejde.

Direkte
Import fra
Syden
af ægte
Druevine.
G. Holm-Petersen

A/S De Danske Sprængstoffabrikker AEROLIT

Hovedkontor: K. W. Nielsen,
V. Voldgade 115. Kbhvn. B.

Remington

Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,

Assens
Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske Marine.

Husk

at købe Deres Kolonial, Deli-
katesser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos
C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen.

Champagne Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.
Udlejning af Haandklæder, Viske-
stykker, Dækketøj og Toilettskabe.
Vimmelskaftet 38.

J. Christophersen,

21, Frederiksborggade 21,
Smør, Æg, Ost & Conserves
Leverandør til Forbrugsforeningen for Embeds-
og Bestillingsmænd samt Læger.

Enhver Kammerat

bør drikke

Albani Øl.

OHLSEN & AHLMANN A/S

KØBENHAVN

BESØG VORE USTILLINGSLOKALER

HAVNEGADE 39

LOUIS POULSEN & CO.

Nyhavn 11 - Tlf. 1414

VIKING

Metalsavblade, Snittappe, Læderremme.

Telef. 33 67 og Byen 32 57 **A. BOAS** Telegram-Adr. Antonboas
Havnegade 45-47, København.

Drägerwerks, Ilt-Rednings- og Dykker-Apparater, Pulmotor, Autogen Svejse- og Skæreapparater. Leverandør til den danske Hær og Flaade.

CHR. SCHMIDT & CO.

NY VESTERGADE 13. Tlf. 821 & 822
KJØBENHAVN B.

SPECIALITETER CARBORUNDUM SPECIALITETER
ALOXITE SLIBESTOF
VICTOR SAVBLADE
VINGO STAAL
ELECTRIC SLANGER

C. A. ROLSTED Spiralmadrasser

Telf. Nora 625 y. Læssøegade 15
Grundl. 1878
Leverandør til Marinen

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: KAPTJEN H. EWALD

9. AARGANG
1922.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE II.
FEBRUAR

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

(Ved E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL JUEL)

KØBENHAVN-KREDSEN

Nytaarsfesten den 24. Januar 1922.

For en Gangs Skyld havde Bestyrelsen ment det rigtigt at fravige de Traditioner for Mødernes Forløb, der snart er hævdvundne, og lagt sig i Selen for denne det nye Aars første Mødeaften at lade det fornøjelige sidde i Højsædet paa det gavnlige Bekostning, — begge Genrer har jo deres Ret.

Nægtes kan det ikke, at den herskende Epidemii havde sat sit Præg paa Deltagernes Mængde — mange af de »faste Folk« var der ikke, hvilket vi med Beklagelse noterer, idet vi tillader os at tilføje, at de derved gik tabt af en ualmindelig fornøjelig Aften i denne nye Genre — men da Formanden besteg Talerstolen, og der blev pebet »klar ved Flaget«, kunde han dog monstre en 150 Mands Besætning. Da Flaget var gledet til Tops, bød Formanden Velkommen til det nye Aars Fart og mindedes det gamle Aars Begivenheder ganske kort, idet han dog særlig omtalte Foreningens stærke Væxt som et godt Varsel for den Tid, der kommer. Efter at have ønsket Medlemmerne et godt og lykkeligt Nytaar sluttede han med et Leve for Marineforeningen.

Mandskabet havde allerede paa dette Tidspunkt fundet sig tilrette i Bakkerne, der var arrangerede som 10-Mands Borde med gennem Salen, hvert Bord med sin pyntelige Kransekage med en Mariner i Toppen og ved hver Kuvert en lille Souvenir af spøgefuld Art; Baksformænd blev hurtigt valgte og stillede hos Formanden for at faa deres Skilte udleverede, og da der kort efter blev pebet til Extrapunch, stvrtede Bakstørnene afsted for at vende tilbage med de fyldte Boller og Nytaarsbakkanalet begyndte.

Naturligvis maatte vi begynde Aaret med »Der er et yndigt Land«, hvis Toner rusede gennem Salen, — men ganske i Modsætning til, hvad der ellers er Tilfældet, naar Formanden har en Meddelelse at gøre efter Sangen, hvilket ogsaa nu var Tilfældet, havde han næppe aabnet Munden, før der hørtes en infernalsk Larm udefra. Der vejredes allerede Skandale og Spektakler i disse ellers saa fredelige Haller, og Sekretæren blev anmodet om at gaa ud for at se, hvad der var paafærde, og jage uvedkommende bort. Men det var i høj Grad Vedkommende, idet selve hans Majestæt Neptun med Følge agtede at inspicere Marineforeningen som sit rette Domæne og ved Konkylietrompeter havde meldt sin Ankomst. At han var velkommen, siger sig selv, og ind traadte da Neptunus i fuldt Skrud med Tangkrone og Trefork og ledsaget af to fantastiske Gaster med henholdsvis en mægtig Ragekniv og do. Sæbekost og Spand, thi det kunde jo være, at en eller anden af Marinerne i Aarets Løb var gaaet om ikke over »Linien« saa dog over Stregen, saaledes at behørig Barbering og Daab var paakrævet. Efter en Inspektionstur mellem Bakkerne, hvor alt befandt sig at være i Orden og Gutterne sømmeligt paa-klædte, gik Neptunus op til Foreningens Chef, Grosserer Schou, for at rette forskellige Spørgsmaal til ham som Foreningens Hoved, og disse blev fuldt tilfredsstillende besva-

rede. Det viste sig, at hans Majestæt Havenes Behersker følger Marineforeningen med stor Interesse, thi ingen af Aarets Begivenheder var gaaet hans fortrinlige Efterretningssvæsen forbi; alt vidste han Besked med, men havde dog særlig noteret sig den mindeværdige Lejlighed, da Foreningen over Land maatte tage til Dragør, og ikke søværts, paa Grund af Orkan i Kalvebodstrand — en ubevidst Krænkelse af den Velvillie Hans Majestæt sikkert ogsaa ved denne Lejlighed vilde have vist os — han har jo ved talrige Begivenheder i vort Liv paa Søen holdt Haanden naadigt under os, men med virkelig kongelig Overlegenhed gik Hans Majestæt let hen over denne Begivenhed for derpaa at lade Bestyrelsen in pleno præsentere for sig og med naadige Ord og et fast Haandtryk lade hver især forstaa, at ogsaa hans gode eller mindre gode Handlinger var ham vel bekendte, og at Havenes Drot ikke vilde svigte Foreningen i det Aar, som kommer — vel at mærke, hvis hver Mand gjorde sin Pligt og ikke skejede ud. Ledsaget af sine Oversaatters stormende Bifald og Hyldest trak Neptun sig derpaa tilbage med sine Gaster for atter at dukke i Bølgerne, hvorfra han kom.

Det var et glimrende Intermezzo, som blev fortræffelig udført af tre af vore populæreste og elskværdigste Kammerater, hvem vi med det samme bringer en Tak for deres Bidrag til Aftenens Held. Den digteriske Aare, som Havenes Behersker viste sig at besidde, kom fuldt paa Højde med den, som vi alle veed, at Skyttelavets populære Formand ejer; det burde være svært at sige — om man da tør udtale noget saa formasteligt — hvem af de Herrer, der ved en Konkurrence, som vi haaber maa kunne finde Sted ad Aare, vil gaa af med Sejren.

Kort efter viser Troldmanden Georg Kjeldsen sig paa Tribunen for i de følgende 3 Kvarter at underholde Forsamlingen med sine Hekserier, der vakte megen Morskab, og hvori flere af Medlemmerne deltog aktivt, uden at det derved lykkedes at komme Gaadernes Løsning nærmere. Den elegante Opvisning vakte som altid, naar denne Danmarks mest fremragende og elskværdige Mester i Magien viser sig, stærkt og velfortjent Bifald for hvert Nummer og kulminerede, da Hr. Kjeldsen sluttede med den kendte Fremtryllen af Flag i Masser og til allersidst to store Dannebrogslag.

I Bakkerne gik Passiaren højlydt, og der syntes at være megen Tilfredshed med Aftenen og Arrangementerne. Det vilde være utaknemligt ikke at bringe en Tak til de af Bestyrelsens Medlemmer, der havde trukket Læset ved denne Lejlighed som saa ofte tilforn til fælles Glæde, og ogsaa til de Kammerater blandt Medlemmerne, der stedse villigt tager en Haand med; derfor maa den Tak til Bestyrelsen, der smukt motiveredes af Fabrikant Schultz, ligelig fordeles paa alle dem, der havde hjulpet til.

Den glade og fornøjelige Stemning, der karakteriserede Aftenen, vil forhaabentlig gentage sig ved de paafølgende Mødeaftener i 1922.

SVENDBORG-KREDSEN

holdt den 21. Januar sin aarlige Generalforsamling med forudgaaende Fællesspisning, hvortil som Æresgæst var indbudt Toldforvalter Weber, der ved Overtagelsen af sit nye Embede i Bogense fratræder som Foreningens Kasserer.

Ved Bordet udtalte Formanden, Forstander Tuxen, i den Anledning Marineforeningens Tak til Hr. Weber for det udmærkede og betydelige Arbejde, han har ydet Foreningen, og for hans aldrig svigtende Interesse.

Ved Generalforsamlingen, der lededes af Hr. Dommer O. F. Smith, aflagde Formanden Beretning, hvorefter Kassereren fremlagde Regnskabet, der udviser et Overskud paa

ca. 500 Kr. — Som nye Medlemmer af Bestyrelsen valgtes Fabrikant *Otto Halberg* og Ingeniør *Kryger*. Sidstnævnte overtager Hvervet som Kasserer.

Mægler *Thejll* bragte en Tak til Dommer *Smith* for den Interesse, han viser Marineforeningen, og fordi han altid med saa stor Elskværdighed paatager sig Hvervet som Dirigent ved Foreningens Generalforsamlinger.

Efter Generalforsamlingen fortsattes det fornøjelige Samvær, under hvilket Konsul *Valdemar Hansen* talte for Formanden, Fabrikant *Otto Halberg* for Festudvalgets Formand, Grosserer *Knud Harder*, som derefter i hjertelige Ord priste Sekretærens store Arbejde for Foreningen, hvorpaa Formanden under begejstret Tilslutning fra Forsamlingen takkede Konsul *Valdemar Hansen* for den trofaste Støtte, han er og steds gennem Aarene har været for Marineforeningens Svendborg Kreds.

Som det er Skik og Brug indenfor Foreningen at byde sine Medlemmer paa noget godt og lærerigt, havde man ogsaa ved denne Lejlighed arrangeret et Foredrag, idet Toldforvalter *Weber* efter Generalforsamlingen holdt et interessant og malende Foredrag om en Rejse, han i Sommer foretog i Finland, og hvor han berejste Landet helt over til de store Vandfald ved den russiske Grænse.

Det interessante og underholdende Foredrag ledsagedes af en Række forrinlige Illustrationer.

GRENAA-KREDSEN

afholdt den 9. Februar Generalforsamling.

Formanden, Havnefoged *Bilde*, bød Velkommen, og Forretningsfører *C. C. Hansen* valgtes til Dirigent.

Formanden aflagde Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar og gav Meddelelse om de i Aarets Løb afholdte Fester. Medlemmernes Antal var den 1. Jan. 1921 181, ved dets Slutning 168. Formanden aflagde Regnskabet. Han udtalte herunder en hjertelig Tak til Fiskeeksportør *Kirk* for den Velvilje, han havde udvist ved at stille sin Bil til Raadighed ved en gammel Veterans Begravelse. Indenfor Marineforeningen er det vedtaget, at der af Foreningens eller Minebøssernes Midler afholdes Udgifterne ved Vedligeholdelse af fremmede Sømænds Grave.

Af Regnskabets Indtægt anføres: Kontingentet har udgjort 1044 Kr., ved selskabelige Sammenkomster er indkommet 464 Kr. 50 Øre, de frivillige Bidrag fra Medlemmerne til »Under Dannebrog« har udgjort 110 Kr.

Af Udgiften: Foredrag og Festsigheder 1039 Kr. 30 Øre, Udgifter ved Opstilling af Minebøssen 139 Kr. 30 Øre, Lokalkredsens Afgift til Medlemsbladet »Under Dannebrog« 260 Kr. 25 Øre, frivilligt Bidrag til samme 110 Kr. plus Tilskud af det i 1919 indkomne Beløb 90 Kr.

Minebøssernes Regnskab udviser følgende Indtægt: Saldo 31. Decbr 1920 213,78, Minebøssen ved Havnen 328,27, i Aarløbet i 4½ Maaned 61,74, paa Badehotellet i 1 Maaned 166,26, indvundne Renter 13,04. I alt 783,09. Udgift: Beklædning af en »Georg Stage« Elev 100,00, Sygehjælp til et Medlem 50,00, uddelt til Julen 5 Portioner a 50 Kr., 1 Portion a 25 Kr. 275,00, Afgift til Sømandsforeningen af 1856 en Tredjedel af Indtægten 185,44, Kassebeholdning 172,65. I alt 783,09.

Regnskabet godkendtes. Det vedtoges at give Bestyrelsen Bemyndigelse til at disponere over Foreningens Midler, naar det gælder at yde Hjælp.

Valg af Formand.

Havnefoged *Bilde* ønskede ikke at modtage Genvalg.

Installatør *Sørensen* oplyste, at Bestyrelsen forgæves havde forsøgt at formaa Havnefoged *Bilde* til at fortsætte, idet man mente, at Foreningen staar og falder med ham, men det havde vist sig umuligt. Han vilde foreslaa Fiskeeksportør *Kirk*.

Kirk vilde meget nødtigt tage imod Valg, og vilde bede Havnefogden om at fortsætte endnu et Aar. Han vilde spørge Havnefogden om, hvorfor han ikke vilde modtage Genvalg.

Formanden havde tvungende Grunde til ikke at modtage Valg, men dem kunde han ikke nævne i en Forsamling. Hans Interesse var ikke mindre, fordi han ikke blev Formand — han vilde støtte Foreningen efter Evne, kun vilde han ikke være Formand.

Dirigenten forstod godt Hr. Kirks Betæneligheder, thi det vilde blive en meget vanskelig Arv at overtage Hvervet efter Havnefoged *Bilde*. Han henstillede til Havnefogden endnu et Aar at tage imod Valg.

Købmand *Wichmann* opfordrede Formanden til at fortsætte, idet han omtalte hans Virksomhed i smukke Ord.

Formanden hævdede paany, at naar Bestyrelsen var enig om at samle sig om Eksportør *Kirk*, saa var det, fordi man vidste, at Lovenes Paragraf 1 var i gode Hænder.

Derefter valgtes Fiskeeksportør *Kirk* enstemmigt til Formand.

Dirigenten takkede paa Kammeraternes Vegne Havnefoged *Bilde* for det mægtige Arbejde, han havde nedlagt i Foreningen som Formand. Foreningen havde næppe naaet den Tilslutning, den har, om den ikke havde haft Havnefogden til Formand. Han hilste den nye Formand Velkommen.

Til Medlemmer af Bestyrelsen genvalgtes Fabrikant *Kirkemann*, og i Stedet for Glarmester *Petersen*, der ikke ønskede Genvalg, valgtes Havnefoged *Bilde*.

Til Revisor i Stedet for Eksportør *Kirk* valgtes Forretningsfører *C. C. Hansen*.

Til Sendemænd valgtes Formanden, Skipperne *Jan Jensen*, *Marius Jensen* (Suppleant: Skipper *Marius Larsen*).

Havnefoged *Bilde* bad til Slut Medlemmerne om at yde af Sport, Svømme- og Rosport al mulig Støtte, og henstillede til de Medlemmer, der havde Evne dertil, at melde sig ind i »Jolleroernes Klub« i Grenaa, som havde Formaal efter Paragraf 1.

Dirigenten takkede Glarmester *Petersen* for hans Arbejde som Kasserer.

Havnefogden bragte derpaa som Repræsentant for Sømandsforeningen en hjertelig Tak til alle Myndigheder og Pressen for den Støtte, de havde ydet Minebøsserne.

Generalforsamlingen sluttede derpaa med Leveraab for den nye og den afgaaede Formand, for Marineforeningen og for Dirigenten.

AALBORG-KREDSEN.

Den 10. Februar afholdt Marineforeningen for Aalborg og Omegn sin aarlige Generalforsamling i Haandværkerforeningens Lokaler. Mødt var ca. 150 Medlemmer. Efter at Flaget til Orkestrets Toner var gaaet til Tops, bød Formanden, Fabrikant *Im. Stuhr* i velvalgte Ord Medlemmerne velkommen, og omtalte, hvad der i Aarets Løb indenfor Foreningens Ramme var udrettet.

Hr. *Stuhr* mindedes først i smukke Ord de gamle Veteraner og dem, der i Aarets Løb var afgaaet ved Døden, hvortil Medlemmerne sluttede sig ved at rejse sig. Dernæst omtalte han de forskellige Fester og Foreningsmøder, der havde været afholdt, bl. a. det store Skibsbal paa Fuldriggeren »Viben«s Dæk, Veteranfesten, Delegeret-Mødet i Sommer, hvor saa at sige hele Landets Afdelinger var repræsenterede, m. m. samt bebudede, at der efter alle Solemærker at dømme en Gang i Sommerens Løb vil blive afholdt en lignende Fest paa »Viben«. Ligeledes oplyste han, at Foreningens Stiftelsesfest vil blive afholdt den 4. Marts i Haandværkerforeningens Lokaler. Formanden oplyste endvidere, at han sammen med Næstkommanderende og nogle af Bestyrelsesmedlemmerne havde været behjælpelig ved og med Starten af forskellige lokale Afdelinger af Marineforeningen i Nordjylland — saaledes i Frederikshavn, Skagen og nu sidst i Hadsund.

Konsul *Müller* aflagde derefter som Kasserer Beretning og Regnskab. Han oplyste, at Foreningen nu tæller 456 Medlemmer og er langt den største Soldaterforening i sin Art uden for København, samt oplyste, at Foreningens Regnskab balancerede med en Kassebeholdning paa 535 Kr. Regnskabet, der var revideret, godkendtes enstemmigt, og saavel Formanden som flere af Medlemmerne benyttede Lejligheden til at takke Konsulen for det store Arbejde i Foreningens Interesse.

Efter at de forskellige følgende Punkter paa Dagsordenen var udtømt, skred man til Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer, idet d'Hr. Brofoged *Hjorth*, Fabrikant *Kjør* og Lods *Christensen* afgik efter Tur. De genvalgtes alle med Akklamation. Som Revisorer genvalgtes Skibsfører *A. Schionning* og Havnefoged *Molback*.

Man skred derefter til Valg af Sendemænd til Ombuds-mødet i Odense; Valgt blev 18 af Foreningens Medlemmer.

Under Eventuelt overrakte Fabrikant *Kjør* Foreningens Næstkommanderende, Brofoged *Hjorth*, fra Medlemmer i N. Sundby en Sølvfløjte med Kæde, som Anerkendelse for det store og udmærkede Arbejde Brofogden saa at sige daglig udfolder i Foreningens Interesse. Fløjten bærer Inskription: »Til Marineforeningens Næstkommanderende«, og Hr. *Kjør* udtalte, idet han overrakte Fløjten, mange smukke Ord, hvortil Medlemmerne sluttede sig ved at rejse sig.

Næstkommanderende kvitterede med en Tak.

Blikkenslagermester *Hansen* takkede Chefen for god Sejlad i det Aar, som var rundet, og haabede at se ham paa Kommandobroen endnu i mange Aar, samt udbragte et kraftigt besvaret Leve for ham.

Chefen takkede til Slut sin Næstkommanderende og de forskellige Bestyrelsesmedlemmer og forøvrigt alle Foreningens Medlemmer for den udmærkede Tone og Aand, der raadede inden for Foreningen, samt bragte Orkestret og ikke mindst dets udmærkede Dirigent, Lods *Holmgard*, en Tak

for, hvad der fra Orkestrets Side er ydet, samt rettede en Tak til alle, saavel til Bidragydere indenfor Foreningens Rækker (Kapt. *Harsboe* har saaledes fornylig skænket Orkestret en mægtig Banjo, som han har haft med fra Gambia-Færden) — som til Velyndere blandt Byens Borgere.

Chefens Tale hilstes med stormende Begejstring.

Politibetjent *Høfler* talte derefter i smukke Vendinger for Chefens Fader, Æresmedlem og Veteran fra sidste Krig, gamle Fabrikant *Stuhr*. Den gamle Veteran, der endnu aldrig har svigtet, naar Foreningen har kaldt paa sine Medlemmer, var selvfølgelig til Stede og fulgte med Interesse alt, hvad der passerede om ham. Han takkede bevæget for Talen, og fortalte nogle smaa Skildringer fra Krigsaarene, bl. a. Affæren i Østersøen, hvor han var med, og udtalte sluttelig: jeg befinder mig aldrig bedre, end nar vi er samlede, og jeg er midt iblandt mine »blaa Dreng«.

Brofoged *Hjorth* holdt derefter et udmærket Foredrag om Panserbatteriet »Rolf Krakes« Deltagelse i sidste Krig, Affæren ved Ekersund samt Fjendens Overgang til Als. Brofogdens Foredrag hilstes med langvarigt Bifald.

Paa Slaget 8 Glas blev Flaget strøget med fuld Honnør, hvorefter Næstkommanderendes ny Baadsmanspipe skingrede ud, og der lød et »Ohej ud over alt« — og »klar ved Køjerne« —

Den 26. Januar begravedes paa Aalborg Kirkegaard en Matros fra det tyske Dampskib »Leopold Davids«, der medens Skibet henlaa her i Havnen, var afgaaet ved Døden paa Kommunehospitalet af »Spansk Syge«.

Marineforeningen og dens Bestyrelse var repræsenteret ved Begravelsen, ligesom der var sendt en smuk signeret Krans. Formanden, Fabrikant Im. *Stuhr*, har i den Anledning fra Mæglerfirmaet *Utzon* og *Stegmann* som Repræsentanter for Kaptajnen og Rederiet modtaget en Takkeskrivelse for udvist Opmærksomhed og Deltagelse ved Afdødes Jordefærd.

FAABORG-KREDSSEN

afholdt den 12. Februar sin aarlige Generalforsamling, der var godt besøgt. Formanden, Fabrikant *C. C. Jensen*, bød Velkommen og aflagde Beretning over, hvad der i Aarets Løb var passeret indenfor Foreningen. Regnskabet, der sluttede med en Kassebeholdning paa ca. 160 Kr., fremlagdes og godkendtes. Bestyrelsen og Revisionen genvalgtes. Minebøssens Fond andrager ca. 200 Kr.

Efter Generalforsamlingen afholdtes en meget fornøjelig Fællesspisning. Da Flaget var hejst, gik man til Bords, og ved hver Kuvert laa der en Marinehue, paa hvis Baand stod: »Orlogsværftet«. Huerne, der straks kom paa, klædte de gamle »Mænd« storartet. Vi havde den Glæde, at Formanden for Odense Marineforening, Telefonmester *Buchgreitz*, var kommen til Stede, og hans Nærværelse bidrog som altid til at forhøje Stemningen. Da Kaffen var indtagen, blev der splejset til en Bolle, Sangbøgerne kom frem, og nu gik det Slag i Slag med Taler og Sange, og alle var enige om at det atter var en af de rigtig gode Foreningsaftener, som hjælper til at styrke Sammenholdet og Kammeratskabsfølelsen.

SKAGENS-KREDSSEN

I sidste Uge af Januar døde paa Højen en gammel Marine-Veteran, fhv. Strandkontrollør *Christiansen*. Ved Begravelsen, der foregik paa Højens Kirkegaard, var mødt en talrig Repræsentation af Højens og Skagens Beboere, og Skagens Marineforening havde givet Møde for at hædre den gamle Strandkontrollør. Aalborgkredsen havde velvilligst udlaant sit Flag ved denne Lejlighed.

Ved Stiftelsen af Skagens-Kredsen modtog denne af den tilstedeværende Formand for Aalborg-Kredsen, Fabrikant *Stuhr*, Løfte om et Flag, hvilket Løfte naturligvis modtoges med stor Glæde. I en nær Fremtid vil der derfor i Kredsen finde Flagindvielse Sted, ved hvilken Lejlighed man haaber, at Giveren, der jo paa en Maade selv er Skagbo, idet han har faaet Sommerbolig paa det nærliggende Højen, selv vil komme tilstede for at hejse Flaget første Gang.

»Under Dannebrog« har under den nu afsluttede Typograf-Lockout maattet dele Skæbne med saa mange andre Blade, hvis Udgivelse som Folge af denne har været standset.

Vi har nu skyndt os at give Livstegn fra os, og derfor er nærv. Februar-Nummer kun paa 8 Sider. I Marts og April-

Numrene, som begge vil udkomme i denne Maaned, vil der blive givet Erstatning for de manglende Textsider i dette Nummer.

RED.

NEKROLOG.

Den 12. Januar afgik et af Aalborg-Kredsens bedste Medlemmer, fhv. Skibsfører, nu Frugthandler *J. Pedersen* ved Døden efter kun tre Døgn forudgaaende Sygdom, 63 Aar gl.

Afdøde var i sine yngre Aar Styrmand paa gamle »Thingvalla« og sejlede derefter nogle Aar som Styrmand paa Barken »Aurorita« af Randers og var bl. a. med den paa Amurfloden i Sibirien, hvortil den var befragtet med Proviant til de sibiriske Fanger. Han førte derefter eget Skib i nogle Aar, indtil han paabegyndte en Frugtforretning, som han drev til sin Død.

Han har siden Kredsen første Dage været et trofast og interesseret Medlem. Altid gav han Møde, og han glædede sig allerede paa Forhaand til Foreningens nu tilstundende Stiftelsesfest i Februar Maaned, men det blev desværre ikke saaledes.

Begravelsen, der fandt Sted paa Aalborg Kirkegaard, foregik under de mest højtidelige Former. Et Hornorkester blæste Koral, og der var et Væld af Kranse, hvoraf flere signerede, bl. a. fra Marineforeningen for Aalborg og Omegn og Skipperforeningen m. fl.

Marineforeningen var repræsenteret ved Næstformanden, Brofoged *Hjorth*, Dommer *Hornemann* m. fl., ligesom mange Marinere fulgte deres gamle Ven til hans sidste Hvilested, og da vi ved Graven kippede vort Flag som en sidste Hilsen, var alle enige om, at det var over en brav dansk Mand, en Mand, vi saa grumme nødig vilde have været af med. *Ære være hans Minde!*

A. Höfler.

Redaktionen beklager saavel overfor Forfatteren som overfor vore Læsere det anselige Antal Trykfejl, der har indsnegnet sig i Inspektør *G. Kraghs* Artikel i Under Dannebrog's Januarnummer. Ved en beklagelig Fejl er Satsen til denne Artikels sidste Del, — paa hvilken der, som stedse før ved alt, hvad der fremkommer i vort Blad, er læst omhyggelig Korrektur — gaaet i Trykken uden at være eftergaaet, og vi haaber, at dette i vort Blads Historie enestaaende Tilfælde ikke skal gentage sig.

Redaktionen.

Hosstaaende Platte, der er udført i en særlig Gibs-Afstøbning, som er meget holdbar og holder sig skinnende hvid i lange Tider, kan erholdes ved Henvendelse til

Marineforeningens Kontor, Møntergade 22, København.

Prisen er **1 Kr. 50 Øre pr. Stk.**, og Overskudet ved Salget tilfalder Marineforeningen.

Ethvert Medlem bør have denne smukke Platte hængende!

Kredsformændene bedes hver i sin Kreds samle Bestillinger og sende disse til Foreningens Kontor.

Den Danske Manometerfabrik
 NYHAVN 31
 Telefon Palæ 1048 y.
 Leverandør til Orlogsværftet.

Th. Strandgaard
 BOGBINDER
 Specialitet:
 Protokoller og Kontorarbejde
 PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y
 Leverandør til Orlogsværftet.

KAY DYHR
 KØBENHAVN
Maskinartikler

Remington
 Skrivemaskine
 skriver, adderer, subtraherer
 og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

OHLSEN & AHLMANN A/S
 KØBENHAVN
 BESØG VORE UDSILLINGSLOKALER
 HAVNEGADE 39

HELLESENS
 VERDENS BEDSTE
 ALDERSROGADE
 KØBENH. STR.

L. LEVISON JUNR.
 AKTIESELSKAB
 ETABLERET 1850
 TELEFON 7500
 KJØBMAGERGADE 50
KØBENHAVN K.

Vestfyens Kulimport,
 Assens
Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
 Telefon: Assens 250
 Leverandør til den kgl. danske Marine.

LOUIS POULSEN & CO.
 Nyhavn 11 - Tlf. 1414
VIKING
 Metalsavblade, Snittape, Læderremme.

OSCAR JOHANSEN
 Glarmester og Forgylder.
 Overgaden n. Vandet 25. — Tlf. Byen 1937 x.
 Leverandør til Orlogsværftet.

FITTINGS
 P. E. Ehrhardt
 Studiestr. 7. Tlf. 1793
 Trukne Rør, G. F. Randfittings samt alle tekniske Maskinartikler.

Husk at købe Deres Kolonial, Delli-katesser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekt, Chokolader og Bodega Vine hos
C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
 Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen.

Telef. 33 67 og Byen 32 57
A. BOAS Telegr.-am-Adr. Antonboas
 Havnegade 45-47, København.
 Drägerwerks, Ill-Rednings- og Dykker-Apparater, Pulmotor, Autogen Søjse- og Skæreapparater. Leverandør til den danske Hær og Flåde.

Rylander & Rudolphs
 Fabriks A. Bol.
 Generalagentur:
 Nytovr 5. Köpenhamn.
 Försälja torrelementer, telefonkol och dynamoborstar, lämpliga för alla i marknaden förekommande apparater och maskiner. Begär offert.

De danske Redningskorps' Fællesforbund.
 Redningskorpset for København og Frederiksberg A/S
 Tietgensgade 67. Telef. 1808.
 Fyens Redningskorps A/S
 Klostervej 28. Telef. 4128. Odense.
 Nordjylland's Redningskorps A/S
 Urbansgade 31. Telef. 357. Aalborg.
 Stationerne aabne Dag og Nat. Udfører Sygetransporter overalt i Landet. Yder Assistance ved alt farefuldt og vanskeligt Arbejde.

Champagne
Louis Roederer, Reims
 Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
 Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

CHR. SCHMIDT & CO.
 NY VESTERGADE 13. Tlf. 821 & 822
 KJØBENHAVN B.
 SPECIALITETER CARBORUNDUM ALOXITE SLIBESTOF VICTOR SAVBLADE VINGO STAAL ELECTRIC SLANGER SPECIALITETER

Jensen & Kjeldskov A/S
 Papirhandel
 Skindergade 14. Telf. 887.
 Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

EDELTOFT VINHANDEL
 Direkte Import fra Syden af ægte Druevine.
 G. Holm-Petersen

Soignerings Anstalten
 Telefon 32 46.
 Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletstabe.
Vimmelskaftet 38.

C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser
 Telf. Nora 625 v. Læssøgade 15

C. B. Møller & Co. S
 Cigarer og Cigaretter

A/S De Danske Sprængstoffabriker
AEROLIT
 Hovedkontor: K. W. Nielsen.

J. Christophersen,
 21, Frederiksborggade 21,
Smør, Æg, Ost & Conserves
 Leverandør til Forbrugsforeningen for Embeds- og Bestillingsmænd samt Læger.

Enhver Kammerat
 bør drikke
Alhoni Al

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: KAPTJN H. EWALD

9. AARGANG
1922.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE III.
MARTS

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

(Ved E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL JUEL)

A A R G A N G 1 8 9 7

Marinere af Aargang 1897, som kunne ønske at fejre 25. Aarsdagen for deres Indkaldelse, bedes anmelde Deltagelse paa Marineforeningen Kontor, Møntergade 22, hvorefter nærmere Program vil blive tilsendt dem.

MARINEFORENINGEN

afholder STIFTELSESFEST i Studenterforeningens Lokaler Søndagen den 30. April 1922, Kl. 7 Aften.

FOREDRAG med Lysbilleder af Kaptajn Godfred Hansen: Kongefærden til Færøerne, Island og Grønland.

FÆLLESSPISNING: Varm Ret, Ost, Brød, Øl og Kaffe à Kr. 5,00 pr. Kuvert, Billetter erholdes indtil Fredagen den 28. April Kl. 3 Eftm. paa Marineforeningens Kontor, Møntergade 22, Telefon Byen 3448.

Marinens Musikkorps under Ledelse af Stabshornblæser Kofoed.

E T B Y G G E F O N D

Redaktionen har modtaget følgende:

Forslaget om et Byggefond blev rejst paa Sende- mandsmødet ifjor. Det blev baade drøftet og velvilligt modtaget. Naar der ikke blev foretaget nogen Afstemning, beroede det paa, at Sagen ikke var behandlet i Pro- vinskredsene forinden.

Kravet om et eget Hus har jo ofte været paa Tale, og det turde være en stor Fejltagelse, hvis denne Sag antages kun at vedkomme Lokalkredsen i København.

Tværtimod, det vilde være af stor Betydning for Ma- rineforeningen i hele Landet, hvis vi havde et Hjem, præ-

get af os selv. Grebet rigtig an vilde det være et Aktiv, der nok skulde kunne mærkes. Ogsaa i maritim-kulturel Henseende kunde det komme til at betyde noget, idet sikkert mange Kammerater har Genstande fra Ind- eller Udlandet, f. Ex. Billeder og lignende af maritim Interesse, som de muligvis vil skænke til Bygningen, og hvorved den kan faa særlig Interesse og Karakter.

Før vi naar dette Maal, opfyldes vore andre Formaal ikke rigtig; derfor bør alle Kammerater nøje overveje Spørgsmaalet:

Byggefond eller ej.

MARINEFORENINGENS LOKALKREDS FOR
KØBENHAVN OG OMEGN

Aarsberetning.

Aaret er gaaet paa sin almindelige Vis uden nogen særlig Begivenhed. Som tidligere har Foreningen afholdt sine Sammenkomster i Maanederne Januar—Marts og Oktober—December med Foredrag, ledsaget af Lysbillede. Følgende Herrer har holdt Foredrag: Marinekaptajn Godtfred Hansen, Arkitekt Marston, Astronom Köhl, Navigationsskoleforstander Funder, Købmand Philipson og Kaptajn Bagger.

Ved disse Sammenkomster var Medlemmerne mødt talrigt, og efter Foredragene samledes man som tidligere Aar til hyggeligt Samvær med Spisning, Taler og Sange.

I August Maaned var der arrangeret Udflugt til Amager,

efter Indbydelse af Kaptajn Engelhardt, for at se hans bekendte Redningsbaade, hvilket i høj Grad interesserede de mødte Medlemmer, og derefter foretoges en Tur til Dragør med Besøg paa Dragør-Fortet.

Medlemsantallet er nu imellem 1400 og 1500, og det er Foreningen en stor Glæde, at der har været god Tilgang af Medlemmer.

Hver Maaned har Foreningens Bestyrelse afholdt Møde, paa hvilke der er drøftet forskellige Sager for at lede Foreningen i den Kurs, der kan være til mest Interesse og Glæde for Medlemmerne, og Bestyrelsen er til enhver Tid lydhør over for Medlemmernes Forslag og Ønsker.

Det er derfor Bestyrelsens Ønske, at Foreningen, til Trods for de mindre gode Tider, fremdeles maa trives godt og gaa en smuk Fremtid i Møde.

Bestyrelsen.

KØBENHAVN-KREDSSENS REGNSKAB FOR AARET 1921.

INDTÆGTER		UDGIFTER	
Kassebeholdning d. 1. Jan. 1921	227.28	Foreningens Formaal	392.50
Bankbeholdning den 1. Januar 1921	5886.83	Kontorhold	1198.40
Bankrente	221.43	Tryksager	318.85
Kontingent	3908.25	Porto	944.75
» (livsvarigt Medlem)	50.00	Selskabelig Sammenkomst	2960.23
Gave til Flag	1000.00	Inkassator	454.00
» » Administration	1000.00	Diverse	392.38
» » Selskabelig Sammenkomst	1000.00	Flagkonto	842.00
		Bankbeholdning d. 31. Decbr. 1921	4123.26
	13343.79	Kassebeholdning d. 31. Decbr. 1921	1717.42
			13343.79

BALANCE DEN 1. JANUAR 1922.

AKTIVER		PASSIVER	
Kassebeholdning	1717.42	Kapitalkonto d. 1. Januar 1921	2512.03
Bankbeholdning	4123.26		1136.68
Kontingentrestancer	269.50		
	6110.18	Fondet d. 1. Januar 1921	3914.58
		+ 10 pCt. af Kontingentet	390.82
		+ Konting. af livsv. Medl.	50.00
		+ Bankrente	221.43
		+ Rest fra Flagkonto	158.00
			4734.63
			6110.18

Revideret. Kassebeholdning eftersat og befundet rigtig.

J. H. Teisen,
Kasserer.

København, 8. Februar.

L. Tilly.

Saxild.

KØBENHAVN-KREDSSEN

Generalforsamlingen den 21. Februar 1922

For niende Gang samledes man atter til Generalforsamling, til Opgør over Aarets Begivenheder, store og smaa, den Dag, som enhver ærekær Bestyrelse stedse imødeser med en vis Spænding, thi paa denne Dag skal der staas til Regnskab af dem, der Aaret igennem leder Maal og Midler, og den, der har noget paa Hjerte, føler sig ved denne Lejlighed som værende overfor sit rette Værneting, hvor Ordet er frit.

Og naar en saadan Regnskabets Dag er vel overstaaet — set med Bestyrelsens Øjne — da reflekterer denne sikkert over, at har dens Genvalg, — saaledes som sket er, bevist

den Medlemmernes Tilfredshed med Aaret, da kan den — saaledes som Bestyrelser altid gør det, naar Genvalg har fundet Sted — give Udtryk for sin egen Tak til Medlemmerne for deres Trofasthed, ikke blot i det sidste Aar, men i adskillige forud for dette, ikke Trofasthed mod Personerne alene, men Trofasthed i Arbejdet for den fælles Sag og den Kurs, der styres.

Formanden, Grosserer *Valdemar Schou*, bød Forsamlingen velkommen, og foreslog til Dirigent Fabrikant *J. Schultz*, der enstemmigt valgtes. Efter at Generalforsamlingens lovlige Indvarsling var konstateret, gav Dirigenten Ordet til *Formanden*, der gennemgik Aarets Begivenheder, og under Forsamlingens lydelige Bifald konstaterede, at Kredsen siden

sidste Generalforsamling var vokset med 100 Medlemmer og nu talte godt 1500. I det store og hele betegnede Formanden det forløbne Aar som meget vellykket, og man havde haft den Glæde, at *H. K. H. Kronprinsen* var indtraadt som Medlem, hvilken Meddelelse, der allerede i nogen Tid har været Medlemmerne bekendt, her gav disse Lejlighed til lydeligt at udtrykke deres Bifald. Efter at have omtalt Aarets Foredragsvirksomhed, Lysbilledarkivet, Besøget paa Kaptajn *Engelhardt's* Baadeværft og paa Orlogsværftets Modellsamling, samt at Kredsen havde ladet sig repræsentere ved Kaptajn Thostrups Hjemkomst fra Grønlandsekspeditionen m. m., Udflugten til Dragør og den paatænkte Fællestur til Sønderjylland, der af økonomiske Grunde havde maattet opgives indtil videre, samt at Kredsen havde overværet Marineunderofficerernes Idrætsopvisning i Koncertpalæet, omtalte Formanden Foreningens Repræsentation i det Fællesudvalg, der er nedsat af »De danske Soldaterforeninger«, som ved flere Lejligheder havde haft gode Resultater at opvise. f. Ex. ved Flagmasten paa Dybbøl, Veteranfesten m. m. Endvidere at Foreningen havde sendt Understøttelser til 3 Enker efter omkomne Fiskere paa Vestkysten. Endelig havde Foreningen haft den Glæde at kunne udsætte smukke Sølvpræmier til Sejrherrerne i de forskellige Idrætsgrene ved Marinens Idrætsstævne paa Orlogsværftet i Foraaret 1921.

Kredsen har i Aarets Løb modtaget en Del smukke Gaver. Fra Direktør *Fritz Svensson* 1000 Kr. til Anskaffelse af et Flag af større Dimensioner end det normerede og til Anvendelse ved særlig festlige Lejligheder, fra Bankkasserer *Nath* og Fabrikant *Johnsen* i Forening et stort Foreningsemlen med tilhørende Flagdekoration til Anvendelse ved Sammenkomsterne, og for selve Skjoldets Vedkommende smukt udført af Hr. *Bonnelucke*, samt endelig et rigget Bordflag fra Næstformanden, Arkitekt *Marston*.

Kredsen har i Aarets Løb mistet 7 Medlemmer, der er afgaaet ved Døden, og medens Formanden mindedes deres Navne, rejste Forsamlingen sig.

Til sidst bragte Formanden en velfortjent Tak til Kredsen Skyttelav og dets Formand, Fabrikant *J. Schultz*, for den Aand, hvori Lavet lededes af ham, og den Støtte, som Kredsen stedse fandt hos Lavsbestyrelsen og Lavets Medlemmer i Arbejdet for det Heles Vel.

Kassereren, Skolebestyrer *J. Teisen*, aflagde dernæst det reviderede Regnskab og knyttede dertil forskellige Bemærkninger af økonomisk Art for det sidste Aar og det, som man nu gik ind i, hvilke Formanden supplerede med en meget talende Sammenligning mellem f. Eks. Portoudgifterne i 1918, Kr. 147, — og i 1921 Kr. 900, — Lejeudgifterne til Lokale, der nu andrager ca. 700 Kr., medens man tidligere havde frit Husly, — altsammen noget, der uvilkaarligt maatte gøre Tanken om en Kontingentforhøjelse paatrængende, idet Ansvar for Kredsen's forsvarlige Administration ligefrem krævede dette. I den derom førte Diskussion deltog foruden Næstformanden tillige d'Hrr. *Julius Petersen*, Kommandør *H. Kjør*, *Lauritzen*, *Torp*, *Andersen*, *Schoustrup*. Fra flere Sider fremhævedes en Kontingentforhøjelse af 1 Kr. om Aaret som en absolut Nødvendighed, idet man ikke kan eller bør regne med den stadige og store Offervillighed, der særlig fra en enkelt — og velkendt — anonym Side stedse har klarret alle pekuniære Vanskeligheder for Kredsen. For at komme til Kundskab om Forsamlingens Stilling til dette vigtige Spørgsmaal, lod Dirigenten derefter foretage en Prøveafstemning, der viste saa godt som enstemmig Tilslutning til Vedtagelsen af en saadan Kontingentforhøjelse, og dette Spørgsmaal vil derefter finde sin Afgørelse paa en kommende extraordinær Generalforsamling, til hvilken der vil blive indvarslet snarest.

Ved de paafølgende Valg genvalgtes hele Bestyrelsen, hvorefter Revisorerne, d'Hrr. Kommandør *Kjør* og Direktør *Saxild* ligeledes genvalgtes med Akklamation, og modtog Forsamlingens Tak for deres Arbejde. De af Bestyrelsen foreslaaede Sendemænd til Hovedforeningens Generalforsamling i Maj 1922 — ialt 52 — valgtes enstemmig.

Formanden henvendte derpaa en Tak til Dirigenten for hans udmærkede Ledelse af Forhandlingerne, hvorefter denne udbragte et Leve for Bestyrelsen.

For at tilvejebringe mere Samling under Møderne har man ved de sidste Møder forsøgt en ny Bordordning i Stedet for den tilvante Opdækning ved lange Borde. De nye 10-Mands-Bakker synes at vinde Medlemmernes Bifald, og Enderne kan nu spindes over betydelig kortere Distancer end ved den gamle Ordning, hvor Prajeholdet ofte var lovligt langt.

Efter den mere alvorlige Del af Festen kom Smørrebødet nu veltipat, og da Kaffen kom paa Bakkerne, var Tiden inde til at forevise Lysbilledarkivets sidste store Erhvervelse. Maskinmester *Overgaard's* fortræffelige Billeder fra hans Farter i europæiske og amerikanske Farvande. Hr. *Overgaard* foreviste selv Billederne, og hans Forklaring af disse og de forskellige Minder, der knyttedes til de mange forskel-

lige Steder i Nord og Syd, hvor den danske Damper havde været, gav de smukke Fotografier forhøjet Interesse og viste Hr. *Overgaard* som en Mand, der forstaar at bruge sit Kamera paa en yderst fornøjelig Maade.

Den sidste Tid har bragt Bestyrelsen mange og kærkomne Løfter om Billeder fra danske Skibes Rejser i alle Verdens Have, Løfter, for hvilke vi takker mange Gange, idet vi udtrykker Haabet om, at vi maa faa Midler til at lade Lysbilleder fremstille efter Fotografierne. Særlig Lysbilleder af denne Art har megen Interesse, thi hvorledes skulde ellers de mange, der sidder herhjemme, kunne faa et Indblik i vor Flaades og Koffardimarinens Færden i Storm og Stille. At domme efter Medlemmernes Bifald og store Interesse for disse Billedopvisninger tror vi at kunne udlede, at vi ikke har grebet fejl ved at indføre denne Form for Underholdning og Belæring for os alle her i Kredsen og ude i vore Provinskredse, dem vi hellere end gerne delagtiggør i den Rigdom af Billeder, vi haaber at kunne tilvejebringe i Aarenes Løb.

Hr. *Overgaard* lønnes med kraftigt Bifald til Tak for sin Beredvillighed, og hans Eksempel vil sikkert blive efterfulgt af andre.

Sluttelig fremviste Næstformanden en Del nyere Billeder, af hvilke særlig en Serie, optagne paa Vestkysten af Chefen for det hollandske Redningsvæsen under dennes Besøg i Sommer og velvilligst overladt Foreningen af Chefen for det danske Redningsvæsen, Departementschef *Saxild* i Marineministeriet, vakte megen Interesse, baade ved Motiverne og Fotografiernes Godhed.

Op hermed gaar vi ind i Kredsen's 10de Leveaar med Ønsket om ikke blot, at den med sine 1500 Medlemmer maa vokse yderligere i Tal, men ogsaa — hvad der er mere betydningsfuldt — ogsaa maa fremtidig staa som en fasttømret Helhed under Hovedforeningens Vinger i Arbejdet for vor Sag, indadtil og udadtil, til Lands og til Vands, i Bevarelsen af Minder og Traditioner og i Arbejdet for at sprede Kendskab til og Kundskab om vor Marine og Koffardiflaade i det danske Folk.

M.

Mandagen den 6. Februar oplevede Lavsbrødrene den mest fornøjelige Generalforsamling, de endnu har været ude for.

Efter Skafningen blev vor stadig lige friske Festsang afsunget og satte den rette Stemning, der dog forøgedes en Grad, da en anden Sang til Bestyrelsens Pris, forfattet af Kaptajn *A. Hauch*, løb af Stabelen til en meget munter Melodi. Hvor Sang hører hjemme, kommer de bedste Følelser frem, og det var kun Velvilje og Elskværdighed, der lyste Formanden i Møde, da han besteg Talerstolen for at aabne den ordinære Generalforsamling. Forinden oplæste han en telegrafisk Hilsen fra Kammeraterne *Gustav Olsen* og *Otto Dørge*, der grundet paa Sidstnævntes Sølvbryllup ikke kunde være med. En Lykønskning blev afsendt, og et af Formanden foreslaaet Leve for de to og Sølvbruden blev efterkommet med Appel.

Overrrettsagfører *Schoustrup* blev foreslaaet til Dirigent og valgt med Akklamation.

Formanden aflagde Beretning over Aarets Begivenheder, der oprulledes som en Serie levende Billeder for Kammeraterne, og Begejstringen var stor ved Meddelelsen om, at Medlemsantallet sidste Aar var steget over 33 pCt., og den kulminerede, da vor Kasserer, *Nath*, fremlagde Aarsregnskabet og kunde vise en Balance paa næsten halvtredje Tusind Kr. Efter en begejstret Takketale af Kaptajn *Hauch* for det smukke Resultat, gaves enstemmig Decharge.

Overkanoner *Harald Jensen* bragte Bestyrelsen en varm Tak for dens store Arbejde for Lavet og de mange herlige Minder, den havde skaffet Brødrene.

Et Forslag af Værkmester *Olsen* om at udsende Brevkort med Meddelelser blev ikke vedtaget, da det fraaadedes af Formanden og vilde blive for bekosteligt.

Et andet Forslag, der drejede sig om at formene Damerne Adgang til vore Fester, vandt heller ikke Tilslutning i Forsamlingen. I Diskussionen herom deltog Arkitekt *Marston*, der fremhævede det stilfulde, der havde været ved vore Fødselsdagsfester netop grundet paa Damernes Deltagelse, samt Maskinmester *Andersen*, der varmt talte Damernes Sag. Det op-

livende Element nu som senere var vor buttede Ven *Lauritzen*, der baade paa Poesi og Prosa var en drabelig Damer-nes Ridder.

Formanden fremhævede, hvorledes de deltagende Damer ikke var de mindst ivrige i Agitationen for Marineforeningen, og raadede indestændigt til at tage Forslaget tilbage.

Afstemningen gav overvældende Majoritet for Damernes Tilstedeværelse ved de af Bestyrelsen besluttede Lejligheder.

Formanden, Fabrikant *Schultz*, Sekretæren, Ingeniør *Høffding*, og Forstander *E. P. Jensen* stod paa Omvalg. Kapt. *Hauch* holdt en begejstret Tale for den Alvor og Fædrelandskærlighed, som Bestyrelsen lagde i sit Arbejde for Lavet og talte for Bevarelsen af den nuværende Bestyrelse. Valget gik enstemmigt igennem. For første Gang i Lavets Historie valgte Kammeraterne selv Formanden.

Til Revisor valgtes i Stedet for Kapt. *Hauch*, der ikke ønskede Genvalg, Forretningsfører *Gustav Olsen*, som hidtil havde fungeret som Suppleant, og til den Stilling valgtes Grosserer *Sonnemann*.

Under »Eventuelt« ankedes fra flere Kammerater og med Rette over den ulidelige Kulde i Lokalet, medens det dog erkendtes, hvor store Vanskeligheder, der var ved at faa et andet Lokale, der helt kunde tilfredsstille.

Da Generalforsamlingen sluttedes, motiverede Formanden smukt et Leve for Dirigenten, og den Begejstring, hvormed det modtoges, vidnede om, at Kammeraterne ikke havde glemmt den gamle prøvede Fører.

NÆSTVED-KREDSEN

afholdt Generalforsamling i Industribygningen i Næstved d. 9. Februar. Der lagdes for Kl. 6 $\frac{1}{2}$ med »Klar ved Flaget«, der gik til Tops efter Baadsmanspibernes kendte Triller, og Medlemmerne samledes om et smukt dækket Bord til vor kendte Kammerat *Christiansens* velsmagende Biksemad med Tilbehør.

Formanden, Prokurist *Drewsen*, bød Velkommen, og mindede om, at det var vor etaarige Fødselsdag i Aften, og da Mændene havde faaet Humøret op, fik vi nogle gode Viser og Sange af den altid glade *Theodor Sveborg*.

Maskinmester *Olsen* talte for Bestyrelsen og takkede de Medlemmer, der havde været med til at vælge den heldige Bestyrelse. Formanden takkede og udtalte, at Bestyrelsen glædede sig over at høre Udtalelser af Tilfredshed med Udførelsen af de Pligter, de havde paataget sig.

Efter Kaffen samledes vi igen Kl. 8, for at Formanden kunde faa Lejlighed til at aflægge Aarsberetningen, i Tilslutning til hvilken han udtalte nogle smukke Mindeord om vor afdøde Kammerat og Ven, Tømrer *Andersen*, Lille Næstved. De tilstedeværende sluttede sig til disse Mindeord ved at rejse sig.

Kassereren, Fabrikant *Kraa*, oplæste Regnskabet, der balancerede med Kr. 958,45 og viste et Overskud af 29 Kr..

De afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, Prokurist *Dinesen*, Fabrikant *Kraa* og Bankkasserer *Lehnfeldt*, samt Suppleanten og Revisorer genvagtes.

Det vedtoges at indmelde sig i »Sydsjællandske Soldaterforeningers Central-Sammenslutning«, der nu tæller 1250 Medlemmer, og deltage i den store Fest Søndag den 5. Marts.

Det er unødvendigt at sige, at vor Kammerat, Maskinmester *Olsen*, Magle Mølle, enstemmigt blev valgt til Dirigent, for han kan slet ikke undværes, hvor der skal handles hurtigt og bestemt.

Kobbersmed *Rasmussen* manede de tilstedeværende til alle at anskaffe sig Marineforeningens Sangbog.

Efter Generalforsamlingen havde vi det meget gemytligt; der blev spundet mange Ender. *Theodor Sveborg* fik Harmonikaen frem og gav mange gode Viser, og den blaa Sangbog fik mange gode Numre opgivet i Aftenens Løb.

Da vi ved otte Glas strøg Flaget og skiltes, ønskede alle, at der snart skulde være Generalforsamling igen.

Bestyrelsen.

FREDERIKSHAVN-KREDSEN

afholdt den 11. Februar sin aarlige Generalforsamling paa »Hoffmanns Hotel«. Efter at Flaget var gaaet til Tops, aabnede Næstformanden, Kaptajn *Weber-Hansen*, Generalforsamlingen.

Skibsminor *Francke* aflagde Beretning om det forløbne Aars Begivenheder og udtalte Haabet om, at Foreningens Fremtid maatte blive Starten lig, og Inspektør *Borch* gjorde som Kasserer Rede for Regnskabet.

Hele Bestyrelsen genvalgtes med Akklamation. Til Revisor genvalgtes Toldassistent *Madsen*, og i Stedet for Telegrafist *Løwert*, der ikke ønskede Genvalg, valgtes Overværkerfører *Thostrup*.

Som Sendemand til Marineforeningens Delegeretmøde valgtes Formanden, Konsul *Jacobsen*, med Skibsminor *Francke* som Suppleant.

Under »Eventuelt« førtes en Diskussion om Isforholdene ved Havnen; men da denne heldigvis, da disse Linier læses, er aaben og besøgt af en Mængde Skibe, er det overflødigt at komme ind paa en nærmere Omtale af denne Forhandling.

Fabrikant *Larsen* udtalte sin Glæde over at se fremmede Marinere i Foreningen.

Paa Forslag af Inspektør *Borch* vedtoges det enstemmigt, at Marineforeningen fremtidig skal overrække et Diplom og en lille Belønning til den Elev, der tager den bedste Eksamen paa Fiskeskipperskolen i Frederikshavn.

Inspektør *Borch* omtalte den smukke Sømandsdaad, »Oluf Bager« havde udvist ved, som tidligere omtalt, at redde en 6 Mands Skibsbesætning under meget farefulde og vanskelige Forhold, en Daad, som Taleren syntes burde have haft officiel Paaskønnelse. Han rettede sin Hyldest til den tilstedeværende Maskinmester *Dam* fra »Oluf Bager«, der udtalte, at det skulde være ham en Ære og Glæde at overbringe Marineforeningens Hilsen til hans Skibskammerater.

— Generalforsamlingen sluttede med Leveraab for Marineforeningen og Dirigenten, Købmand *P. Glistrup*.

De blaa Sangbøger kom nu frem, og alvorlige og muntre Sange afløste hinanden, indtil Flaget blev strøget med fuld Honnør.

SKJELSKØR-KREDSEN

afholdt den 14. Februar 1922 sin aarlige Generalforsamling paa Hotel Postgaarden.

Formanden, Købmand *O. P. Jensen*, indledede med en Oversigt over Kredens Virksomhed i Aaret 1921.

Kassereren, Toldassistent *G. F. F. Halby*, fremlagde og oplæste det reviderede Regnskab for Aaret 1921, der godkendtes. Den afgaaende Bestyrelse samt Revisorerne genvalgtes.

I Stedet for Suppleantflagbærer, Købmand *Johan Larsen*, der ikke ønskede Genvalg, valgtes Fisker *Carl Thoudahl*.

Det blev vedtaget at afholde en Ulkeaften med Biksemad den 28. Februar.

Den 28. Februar Kl. 6 Aften samledes man atter paa Hotel Postgaarden i Skjelskør; denne Gang til en Ulkeaften med Biksemad og koldt Bord. Ved Bordet holdtes der forskellige humoristiske Taler, ligesom der var en brillant Stemning hele Aftenen.

Ved samme Lejlighed indviedes en nydelig Klokke paa Egetræs Fod, skænket Kredsen af 3 af Medlemmerne. Foden, som det ene Medlem selv havde forarbejdet, var forsynet med Inskription i Sølvplader »Marineforeningen Skjelskør-Kredsen«.

Efter Bordet samledes man til Kaffe og senere Punccholler og tilbragte en meget vellykket og fornøjelig Aften, der ikke vil blive glemmt foreløbig.

HIRTSHALS-KREDSEN

afholdt den 15. Februar ordinær Generalforsamling, 26 Marinere var mødt. Til Fløjten Toner hejsedes Flaget.

Formanden, Dykker *Jensen*, bød velkommen samt ønskede Medlemmerne glædeligt Nytaar. Han mindedes de to afdøde Kammerater, Fyrmester *Hinrichsen* og Fisker *Chr. Hansen*. Medlemmerne rejste sig, og Flaget kippedes en Gang paa Orlogsmanér, medens Formanden sluttede med et Ære være deres Minde!

Formanden fremviste en smukt forarbejdet Raaber med Inskription samt oplæste et Brev fra Giveren, Fabrikant *Kjær*, Aalborg, hvori han forærede Kredsen den som Fødselsdagsgave. Gaven vakte Beundring og Glæde blandt Medlemmerne.

Til Dirigent valgtes Ingeniør *Barner*, som gav Ordet til Formanden, der aflagde Aarsberetningen i versificeret Form.

Kassereren, *Chr. Jensen*, fremlagde Regnskabet, der godkendtes.

Formand *Jensen* og Næstformand *Aksel Nielsen* afgik som Bestyrelsesmedlemmer ved Lodtrækning. *Formanden* genvalgtes og *Fisker Jens Christiansen* valgtes i Stedet for *Aksel Nielsen*, der ikke ønskede Genvalg. Ingeniør *Barner* og Gæstgiver *Jac. Jensen* blev Suppleanter. Ingeniør *Jensen* og Strandfoged *Jesper Thomsen* genvalgtes som Revisorer. Revisorsuppleant blev Ingeniør *Lunde*. *Fisker Aksel Nielsen* valgtes til Reservelagmand og Inkassator blev *Fisker Chr. P. Christensen*.

Da Dagsordenen var udtømt, takkede *Formanden* Dirigenten for vel udført Førerskab og Medlemmerne for god Sejlads under Mødet og udbragte et Leve for Medlemmerne.

Skibssergenten peb til Punch, og nu kom det gode Mænehumor til sin Udfoldelse. Ved den dampende Bolle og ved Røgen fra Snadde og Cigarer blev mangan Ende spundet og Sange sunget. Luften tykkedes mer og mer, indtil 6 Glas blev slaaet. Flaget halede ned med fuld Honnør, og der pebes Skøj ud over alt!!

Og hver gik saa til sit, glad for Aftenens kammeratlige Samvær.

25. Februar afholdtes Stiftelsesfest paa Hirtshals Kro. Salen var udstyret som et Skibsdæk med Kommandobro, Rat, Telegraf og en rygende Skorsten i Baggrunden og Væggene pyntet med internationale Flag. Ved Otte Glas pebes fra Bakken og Banjer, og under Tonerne af »Ship ohoj« samledes Mænnen og Chefen med den gamle Veteran *Kristian May* ved sin Side, og Flaget hejstes med fuld Honnør, hvorefter Chefen fra Broen kommanderede en Mand til Rors og hiv op Anker og satte fuld Kraft frem paa Maskinen, gav Kurs, og saa sejlede man. Chefen bød derpaa alle velkommen, og særlig til den gamle Veteran, og ønskede Foreningens Medlemmer et godt Nytaar og en støt og god Fremgang.

Hornblæseren blæste derefter skaffe, og man samlede om Bordene, der var inddelt i 6 Bakker. Der blev serveret dejlig dampende Biksomad, efterfulgt af Æbleskiver, og der blev afsunget en Sang, digtet til Aftenen. Derefter fulgte Taler Slag i Slag, Chefen holdt en Tale for Kongen, som sluttede med et 9-foldigt Hurra.

Fyrmester *Johnson* holdt en Tale for Chefen, og Skipper *Rishøj* for det gode Samarbejde. Ogsaa *Glargard*, Brønderslev, talte.

Chefen oplæste et Digt »Skriv til din Dreng«, og under Kaffen blev der uddelt Pakker, der indeholdt Marinekraver og Huer. Efter Paaklædningen peb *Skibssergenten* til Faldreb, Mænnen stillede i 2 Geledder, og *Skibssergenten* varskoede, at Havets Gud var ankommen. Ind traadte Neptun og holdt en Tale samt oplæste en af ham selv forfattet Prolog til Ære for den gamle Hædersmand, *Kr. May*, og overrakte ham paa Marineforeningens Vegne et Æresdiplom, omgivet af en smuk Ramme, skænket af *Snedkermester Chr. Jensen*, og et Silkeflag paa Stang, skænket af Skipper *Rishøj*. Veteranen, der var meget bevæget, takkede for den store Ære, der var vist ham, det skulde til alle Tider være ham et kært Minde. Under Sangen »Det var ved Helgoland« forsvandt Neptun.

Ved en Auktion over medbragte Pakker solgte Skipper *Rishøj*, der var Auktionsholder, under megen Morskab hele Stadsen. Ved 7 Glas blev Flaget strøget under »Kong Christian«, der pebes til Dans paa Dækket, og Mænnen svang deres Piger til langt ud paa Hundevagten.

Under Festen kom der Telegram fra Brofoged *Hjort* og Maskinfabrikant *Kjær*, Aalborg, samt en Gave fra sidstnævnte, en smuk Raaber af Messing med Kobberindlæg. Ligeledes var der skænket nogle smaa Flag paa Stang af *Snedkermester Chr. Jensen*. At Salen var saa smukt pyntet og udstyret i Dæksstil, der havde kostet meget Arbejde, skyldes den energiske Chef, Kredsens Formand, *Dykker Jensen*, og Skipper *Rishøj*.

Hele Festen forløb paa en saa munter og selskabelig Maade med Opfriskning af gamle Orlogsminder, at det vil huskes længe.

KOLDING-KREDSSEN

har afholdt Generalforsamling paa »Palæ-Hotellet«. Forud afholdtes Fællesspisning, og saavel denne som den paafølgende Generalforsamling havde vundet god Tilslutning og forløb paa Marineforeningens sædvanlige fornøjelige, kammeratlige Maade.

Som Dirigent valgtes: Grosserer *J. Ræder*, der med Myn- dighed og Lune ledede Mødet.

Til Bestyrelsen valgtes: Tandlæge *Strange-Friis*, Rentier *Carl Møller*, Hotelejer *Hans Nielsen*, Konditor *Klaaborg* og Hotelejer *S. Th. Petersen*. Som Formand valgtes *Strange-Friis*. Revisorerne, Dyrlæge *Hørtych* og Fabrikant *J. Schrøder*, genvalgtes. Som Sendemænd valgtes *Formanden*, Fabrikant *Hansen*, Seest, *Klaaborg*, *S. Th. Petersen* og som Suppleanter *Carl Møller* og *H. Nielsen*.

Regnskabet godkendtes.

Som Æresmedlem vedtoges det enstemmigt med Akklamation at optage Veteran, Formd. for Vaabenbrødrene, Hospitalsforstander *Jens Jensen*, Kolding.

Efter Generalforsamlingen samlede Medlemmerne til et fornøjeligt Samvær, hvor Tale og Sange vekslede. Der bragtes Hotelejer *Hans Nielsen* en særlig Tak af Konsul *Lumbye* og Grosserer *J. Ræder* for det store Arbejde, han som Kasserer og Bestyrelsesmedlem havde udrettet for Foreningen gennem flere Aar.

RIBE-KREDSSEN

afholdt Torsdag den 16. Februar sin aarlige Generalforsamling. *Formanden*, Restauratør *Th. Mikkelsen*, aflagde Beretning om Kredsens Virksomhed i det forløbne Aar, hvorefter Kassereren forelagde det reviderede Regnskab, der balancerede med Kr. 120.36.

Til Bestyrelse valgtes Slusemester *C. Møller*, Formand, Restauratør *Th. Mikkelsen*, Pakmester *Skade*, *Fisker Lars Andersen* og Maskinmester *Ib. W. Hansen* samt som Repræsentant for Kredsens Medlemmer paa Landet Mejeribestyrer *Jochumsen*, Jedsted.

Sekretær *S. Wrangel* aflagde Beretning om Kredsformandsmødet i Aalborg.

Aftenen sluttede med et godt og gemytligt kammeratligt Samvær.

ODENSE-KREDSSEN

afholdt ordinær Generalforsamling den 19. Februar paa Industrisalpalæet i Odense.

Formanden bød Velkommen og udbragte et kraftigt besvaret nifoldigt Leve for Hs. Majestæt Kongen, hvorefter Proprietær *Mayland* valgtes til Dirigent.

Efter at have takket for Hvervet, gav Dirigenten Ordet til *Formanden*, der aflagde Aarsberetning. Denne udviste, at Kredsens stadig gaar frem i Antal og nu har ca. 227 Medlemmer, hvoraf 13 er ekstraordinære; derefter omtalte *Formanden* de Sammenkomster, der har været afholdt i Aarets Løb.

Kassereren aflagde det reviderede Regnskab, der udviste en Balance paa 1872 Kr. 69 Øre og et Overskud af 162 Kr. 15 Øre. Minebøssesfondet er nu 747 Kr. 14 Øre. Der gaves enstemmig Decharge for Regnskabet.

Under Punkt 4, indkomne Forslag, fik Bestyrelsen Bemyndigelse til at uddele Understøttelse af Minebøssesfondet, saafremt dette i Aarets Løb naar op til 1000 Kr.

Fra Savværksejer *L. Larsen* forelaa Forslag om, at alle vigtige Valg skulde foregaa skriftligt. Ved en skriftlig Afstemning herom forkastedes dette Forslag med meget stor Majoritet.

Derefter foretoges Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer. De afgaaende: Overgartner *Gronenberg*, Bogholder *Nyhammer* og Installatør *Overgaard*, genvalgtes. Til Bestyrelsessuppleanter genvalgtes Direktør *Cl. Hansen* og nyvalgtes Klaverstemmer *Esbjørn*.

De afgaaende Revisorer og Suppleant samt Flagbærer og Reservelagbærer genvalgtes enstemmigt, ligesaa genvalgtes de 9 Sendemænd og 5 Suppleanter og nyvalgtes Mejeribestyrer *Ottzen* og Proprietær *Mayland*.

Under »Eventuelt« meldte den frivillige Flagvagt sig igen for et Aar.

Formanden oplyste, at Mulstkassen indeholdt 26 Kr. Paa Forslag af Klaverstemmer *Esbjørn* vedtoges det at overgive Mulkerne til Minebøssen.

Formanden gav derefter Oplysninger om modtagne Skrivelser fra Hovedbestyrelsen angaaende Medlemsbladets finansielle Stilling og meddelte, at der endnu er et Aars Respit for anden Bestemmelse, takket være privat Tilskud. Derefter meddelte *Formanden*, at den 15. Marts vilde blive en Festdag for Marineforeningen i Odense, idet Kaptajn *Godfred Hansen* havde lovet at holde Foredrag med Lysbilleder om Kongens Grønlandsfærd, og at man til Festen havde indbudt de lokale Soldaterforeninger med Damer, og som særlige Gæster alle Vaabenbrødrene samt Pressen og enkelte Notabiliteter; han anbefalede at sikre sig Billet i god Tid.

Garmester *Jensen* anmodede Bestyrelsen om at arrangere Fisketurene noget tidligere paa Aaret, og Mejeribestyrer *Ottzen* henstillede, at fremtidige Generalforsamlinger maatte sættes til en Time senere paa Dagen, da det kneb for Medlemmerne paa Landet at naa ind med Togene.

Formanden lovede at tage begge Forslag til Efterretning. Derefter hævdes Generalforsamlingen med et Leve for Marineforeningen.

Straks efter Generalforsamlingens Slutning pebes til Skafning (Bøf og Ostepind), og man fik travlt med at finde Pladserne i Bakkerne efter Fordelingssedlerne, og efter at den fungerende Vagthef, Maskinmester *Larsen*, havde pebet »Bakstørene henter Brændevin«, begyndte et muntert, kammeratligt Samvær, der krydredes med Taler, der beviste, hvor udmærket Sammenholdet er imellem Medlemmerne i Odensekredsen.

Efter at Formanden havde udbragt en Skaal for de sidst paamønstrede og budt dem Velkommen i Kammeraternes Lag, fik Telefoningeniør *Jacobsen* Ordet paa de nyes Vegne for i en udmærket Tale at tolke den Glæde, som de følte ved at være bleven indlemmet i Marineforeningen. Den blaa Sangbog blev flittigt benyttet, og senere ved Kaffen og Punchen optraadte flere udmærkede Solosangere, Chokolade-fabrikant *R. Nielsen* og Lektor *Blach* m. fl., akkompagneret af Ingeniør *Jacobsen*, *Nyhammer* og Gartner *Buchgreitz*. Sømand *Hugger* optraadte som en habil Kunststepper og høstede meget Bifald. Lektor *Blach* sang *Axel Juels* Flagsang paa en saa udmærket Maade, at han maatte give den da capo, hvorefter Formanden udbragte en Skaal for Marinens Digter, *Axel Juul*. Der var endnu mange, som ønskede at bidrage til Festens glade Stemning, og denne holdt sig paa Højdepunktet, lige til den ubønhørlige Vagthef peb: Skej ud overalt!

I Aftenens Løb kom Telegram fra Faaborg-Kredsens Formand, Fabrikant *C. C. Jensen*, der havde haabet at kunne deltage personlig, men var forhindret. Telegrammet oplæstes og modtoges med Haandklap.

AARHUSKREDSSEN

afholdt Onsdag den 22. Februar sin ordinære Generalforsamling paa »Palæ-Cafeen« i Aarhus. Ved 8 Glas aabnede Formanden, Grosserer *Henriksen*, Generalforsamlingen, efter at Flaget var blevet hejst, og udbad sig Forslag til en Dirigent. Forskellige foresloges, men til Slut blev Formanden valgt til Dirigent, og han modtog Valget. Han konstaterede, at Generalforsamlingen var lovligt indvarslet og meddelte, at der ikke var kommet noget Forslag ind til Behandling, hvorfor Dagsordenen var i Henhold til Lovene. Han meddelte derefter, at der fra Minebøssen ved Juletid var udbetalt 300 Kr., samt at der paa en Sparekassebog for Minebøssens Indtægt indestod Kr. 487,02.

Herefter aflagde *Kassereren* Regnskab, som desværre ikke viste noget glimrende Resultat, idet det balancerede med et Underskud paa 70 Kr. Regnskabet godkendtes.

Man skred nu til Valg af nye Bestyrelsesmedlemmer, idet fire ønskede at nedlægge deres Mandater, nemlig Formanden, Grosserer *Henriksen*, Næstformanden, Konsul *A. C. Nielsen*, Sekretæren, Fabrikant *Buchtrup*, og Toldinspektør *Bang*. De øvrige Bestyrelsesmedlemmer, Befragter *Herlov*, Skihandler *Johansen*, Lods *Holm*, Ekviperingshandl. *Hans Christensen* og *Kassereren*, Kapt. *S. Poulsen*, genvalgtes. Til at tiltræde Bestyrelsen blev flere bragt i Forslag, hvoraf Boghandler *Brummerstedt* og Overtoldbetjent *Stitz* valgtes, saa at Bestyrelsen nu kom til at bestaa af 7 Medlemmer. Afstemningen foretoges skriftligt. Forud for Valget blev der rettet en indtrængende Anmodning til ovennævnte fire Bestyrelsesmedlemmer om at blive siddende, hvilket blev afslaaet, idet de fremholdt, at de fandt det i Foreningens Interesse, at de trak sig tilbage, og særlig Formanden fremholdt, at Mangel paa Tid hindrede ham i at fortsætte Hvervet som Formand paa en for Foreningen gavnlig Maade.

Valg af Revisorer gav til Resultat, at de to hidtidige Revisorer, Befragter *Schmidt* og Mæglerfuldmægtig *Dynesen*, blev genvalgte. Den nye Bestyrelse fik Mandat til at supplere sig med 2 Medlemmer paa de to ledige Mandater.

Valg af Sendemænd fandt Forsamlingen det af flere Grunde heldigst at udsætte til senere, og det blev overdraget den nye Bestyrelse ogsaa at udpege disse, ialt 5.

Dynesen foreslog senere, at der blev trykt en Fortegnelse over Medlemmerne i Kredsen, for at man derigennem kunde holde sig a jour med, hvem man stod i Forening sammen med. Ligeledes foreslog han, at de 2 Veteraner *Bang* og *Borglås* blev udnævnte til Æresmedlemmer. Da dette ikke kunde ske straks, dels fordi der ikke var sket Anmeldelse derom til Bestyrelsen rettidigt inden Generalforsamlingen, og dels fordi dette hører hjemme paa et Sendemandsmøde, blev denne Sag stillet i Bero.

Dynesen blev herefter med Akklamation genvalgt som Kredsens Fanebærer og Baadsmand.

Efter at Generalforsamlingen var blevet hævet, og Medlemmerne havde taget sig et lille Pust, samlede man igen omkring et med Rugklemmer med Makkedulle og »Roskilde Landevej« veldækket Bord.

Ølmuggerne blev fyldte, og efterhaanden som man gik i Lag med at skylle Klemmerne ned med Skibsbøllet, saa man af og til paa Loggen og hev Loddet. En af Kredsens Medlemmer, Befragter *Herlov*, havde produceret nogle Sange, som blev afsunget enstemmigt af samtlige Deltagere.

Lidt efter gik Patronkaserne rundt, og hver af de skaffende Kammerater forsynede sig med Ammunition. Da man fik fat paa Patronerne, gik der Hul paa dem, og Granatstumperne haglede ned over de ulykkelige Gaster i Form af en Række Vers, som gav adskillige af Medlemmerne lettere Saar. Da man imidlertid havde faaet sig forsynet med Medicin, kom de dog alle uskadt ud af Ilden.

Under Skafningen blev der holdt flere Taler, deriblandt holdt den afgaaede Formand en Velkomsttale for vor Gæst paa denne Aften, nemlig Ingeniør *Holm* fra København-Kredsen, og denne takkede og ønskede Aarhuskredsen en god Fremgang.

Da man til sidst var færdige med Skafningen, blev Flaget ved 8 Glas paa Aftenvagten halet ned til de kendte Toner. Samværet fortsattes nu i et andet Lokale ved en Kop Kaffe. Repræsentant *Larnee* rejste sig og henstillede til den nye Bestyrelse, at den instruerede de kommende Sendemænd om, paa Sendemandsmødet at agitere for, at Marineforeningens Medlemmer fik en Slipsnaal eller lignende med Foreningens Mærke til at gaa med til daglig, saa at man f. Eks. paa Rejser kunde se, naar man havde en forhenværende Mariner for sig. Dette Emne drøftedes og anbefalede varmt fra flere Sider.

Samtalen gik nu livligt, og der blev spundet mange morsomme Ender af forskellige Medlemmer, og der var alle Tegn paa, at der herskede den smukkeste Samfølelse og Harmoni og det varmeste Kammeratskab indenfor Kredsens samtlige Medlemmer.

HADSUND-KREDSSEN

afholdt den 22. Februar sin første ordinære Generalforsamling. Umiddelbart inden Generalforsamlingen havde Bestyrelsen konstitueret sig med Driftsbestyrer *Winslev* som »Chef«, Læge *Königsfeldt* som »Næstkommanderende«, Maskinmester *Brendstrup* som Sekretær og Lods *Olsen* som Baadsmand. Efter at Flaget var pebet til Tops, bød Chefen Velkommen og foreslog Valg af Dirigent. Ingeniør *E. Boech-Hansen* blev valgt. Bestyrelsens Forslag til Lovene blev oplæst og blev vel modtaget og med enkelte Ændringer saa godt som enstemmigt vedtagne. Efter at den alvorlige Del af Festen var forbi, kom »Mukkerne« frem, og der blev ved disse duftende Indhold sunget flere fornøjelige Sange og »spunden mange Ender«, saa Vagterne løb hurtigt til »8 Glas«, hvor der blev pebet »Klar ved Flaget«, og derefter »skejedes ud overalt«. Ved Ingeniør *Boech-Hansen* skænkede Cementfabriken »Dania« Kredsen en sjælden klangfuld Klokke, som har tilhørt et af Fabrikens gamle Skibe. Alt i alt har vi Grund til at være tilfredse med Kredsen Start; det ser ud til godt Sammenhold og Kammeratskab. Kredsen tæller nu over 50 Medlemmer.

MARIBO-KREDSSEN

afholdt den 23. Februar sin årlige ordinære Generalforsamling paa Hotel »Dana«, Maribo, med Dagsorden i Henhold til Lovene.

Regnskabet, der udviste et helt antageligt Overskud, godkendtes. Bestyrelsen genvalgtes og bestaar fremdeles af d'Hrr. Mægler *Andersen*, Rødbyhavn, Købmand *Beck*, Maribo (Kasserer), Førstelærer *Frantz Hansen*, Skelstrup pr. Maribo (Formand), Propt. *Justesen*, Østoft, Direktør, Kaptajn *Kromann*, Maribo, og Havnefoged *Kølle*, Bandholm.

Efter Generalforsamlingen fortsattes Samværet med en lille Festlighed i Anledning af Havnefoged *Th. Kølles* 75 Aars Fødselsdag. Med lagttagelse af den skyldige Honorar for Flaget gik man til Bords; der gaves god solid Sømandskost, nemlig: Gule Ærter og Flask, hvortil en Dram, samt Æbleskiver med Punch. Dette Traktement havde vundet fortrinlig Tilslutning og viste sig at være en brillant Grundvold for en kammeratlig og gemytlig Marineaften af den rigtige Slags. Ved det første Glas Punch holdt Formanden en lille Tale for Havnefoged *Kølle*, der var Hædersgæst, og udbragte hans Skaal med Fremhævelse af den gamle Havnefogeds rene, uplettede Sømandsskjold samt overrakte ham Diplom som Æresmedlem af Kredsen, en Opmærksomhed, der synligt glædede Hr. *Kølle* meget.

Nu var den ægte Stemning anslaaet, og den udløste sig i vekslende Tale, Sang og muntre Sømandshistorier fra de unge Dage; alle Deltagerne var enige i, at de havde tilbragt en udmærket Aften sammen.

ASSENS-KREDSSEN

afholdt Søndagen den 26. Februar den ordinære Generalforsamling paa Marcussens Hotel. Medlemmerne havde givet flinkt Møde. Formanden bød Velkommen og valgtes til Dirigent. Han aflagde derefter Beretning, hvoraf fremgik, at Kredsen var i glædelig Fremgang med Hensyn til Medlemsantallet. Det vedtoges fremtidig at holde Foreningens Foraarssfest paa Kronprinsens Fødselsdag.

Generalforsamlingen paalagde Bestyrelsen at træffe Forberedelse til Opstilling af en Minebøsse paa Havnepladsen, dog at Tidspunktet, som man ikke fandt passende i Øjeblikket, vælges efter Bestyrelsens Skøn. De afgaaede Bestyrelsesmedlemmer genvalgtes.

EBELTOFT-KREDSSEN

afholdt den 28. Februar Kl. 7 Aften sin ordinære Generalforsamling paa Hotel »Skansenskilde«. Formanden, Toldrørsbetjent Petersen, valgtes til Dirigent og aflagde Beretning om det forløbne Aar. Kredsen har afholdt Gevinstskiveskydning og et Gaase- og Andespil, der har givet Overskud; til Gengæld har to Udflugter kostet Foreningens Kasse et lignende Beløb. Ebeltoft har været gæstet af Krydseren »Valkyrien«, hvis Orkester var saa elskværdigt at glæde Byen med Musik paa Torvet. Man plejede jo paa General-

forsamlingsagen, Kredsen Stiftelsesdag, at have Fællesspining, men grundet paa de overordentlig slette Tider, Is-hindring for Fiskerne, renoncerede man denne Gang derpaa og foreslog Formanden hellere at yde et Bidrag af Kredsen Fond til erhvervsforhindrede Familiefædre blandt Medlemmerne, hvilket Forslag blev vedtaget.

Kassereren, G. Holm-Petersen, fremlagde det reviderede Regnskab, der ved Aarets Begyndelse udviste en Kassebeholdning af Kr. 24.06 og sluttede med en saadan paa Kr. 123.58 efter at Hovedforeningen har faaet sin Andel. Medlemsantallet er nu 97, idet flere er bortflyttede i Aarets Løb. Regnskabet godkendtes. Derefter blev der foretaget nogle Lovændringer dels om Tiden for Generalforsamlingens Afholdelse, dels om Optagelse i Bestyrelsen af 3 i Stedet for 2 ekstraordinære Medlemmer (Bestyrelsen tæller ialt 7). I Bestyrelsen indvalgtes Købmand P. M. Andersen, saaledes at denne nu bestaar af Toldrørsbetjent Petersen, Formand, Barbermester Hjalmar Jensen, Mekaniker Engberg Sørensen, Fisker Oxlholm og Chr. Johansen samt Kassereren G. Holm-Petersen foruden ovennævnte nyvalgte Medlem. Til Revisor genvalgtes Fuldmægtig Christensen og nyvalgtes i Stedet for bortrejste Bogholder Kajus, Bankbogholder Kaj Jensen. Valget af Sendemænd overlodes Bestyrelsen. Angaaende Sammenkomster viste der sig mest Stemning for en Gevinstskiveskydning, som da vil blive afholdt i den nærmeste Fremtid. Paa større Festligheder maa Kredsen foreløbig give Afkald, til Fiskeriet igen kommer i god Gang.

SØSPEJDERNE

Fremsagt af Forfatteren som Prolog
ved Søspejderfesten i Yachtpavillonen
28. Februar 1922.

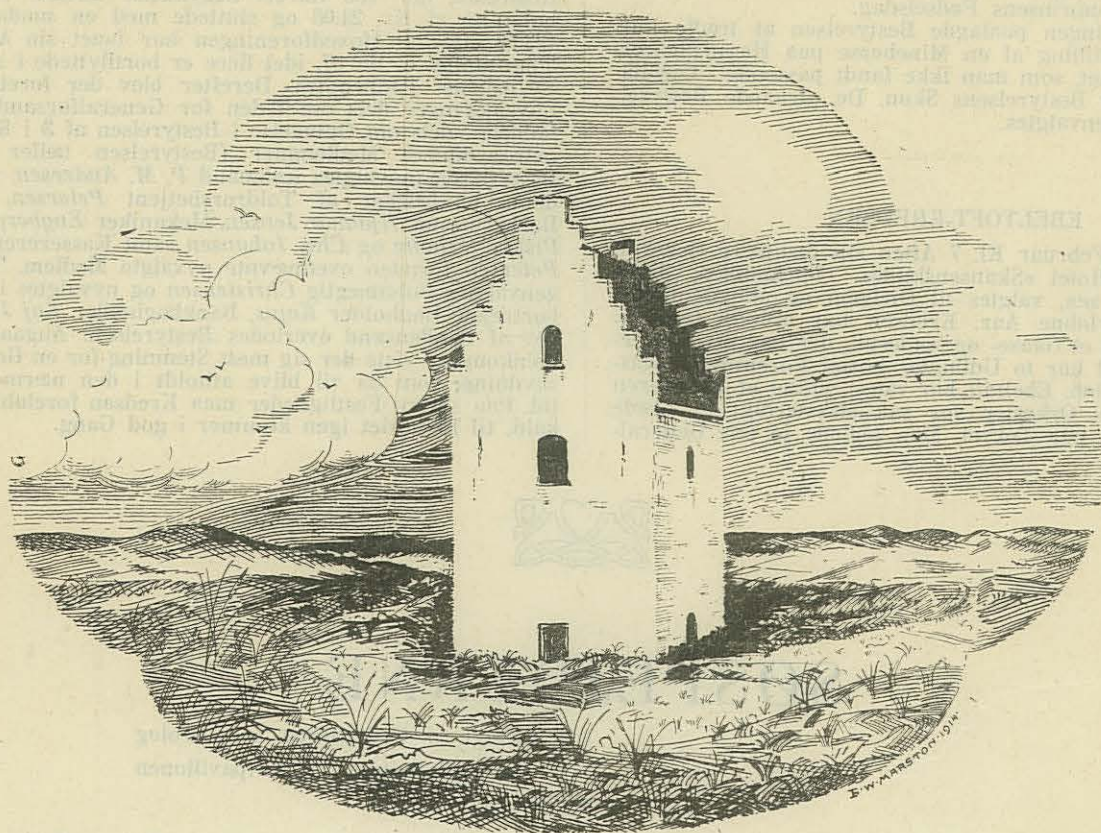
*B*landt Oldtidens Minder om Danmarks Daad,
der droges af Muld, var en Vikingebaad,
den tømred engang vore Fædre —
og gaar vi den eter, hvert Bord og Spant,
ved al den Viden, vi siden vandt,
vi kan ikke bygge den bedre!
Thi frejdige Dreng med Øjne blaa
— saa langt tilbage, vor Tanke kan naa —
har tumlet ved Danmarks Strande
med Baad paa de vuggende Vande.
Og gaar vi, hvor Brisen fra Havet staar ind,
da føler vi Slægtskabet dybt i vort Sind,
da ved vi vort Hjerte for altid i Pagt
med det, der gav Fortiden Styrke og Magt;
saa ved vi, at her ved den grønklædte Strand
kan fostres det Sind, der gør Drengen til Mand;
her henter han Sundhed og Snille
ved en udtømmelig Kilde.
Og ser vi vor Fremtid og kender dens Krav,
saa lad os da bruge, hvad Guderne gav:
til Havs med vor Ungdom, blegnæbbet, forlæst —
vi faar den tilbage vejrbit og forblæst!
Naar Verden, der styrted, skal rejses igen,
det gælder: hvor fostres de braveste Mænd?
Vi skal ikke søge dem længe
blandt frejdige Søspejder-Dreng!
For han har vist sjældnere klynket og grædt,
der fører en Baad fra det gyngende Brædt,
der klarer en Vending og bjærger et Sejl
i Hast og dog støt uden Famlen og Fejl —

*og ingen kan sove mer sundt i sin Seng
end en Søspejder-Dreng!*
*Det lærer han under det blæsende Hvælv:
at handle for andre og glemme sig selv,
og uden at spørge: hvad vilde nu Du?
og uden til Hjælpen at skæve
at klare det alt i et blinkende Nu
med sit Snille, sit Mod og sin Næve!*
*Han lærer at se bag ungdommelig Leg,
at Livet er Alvor for Dig og for mig,
at hver den bør æres, som lyder de Krav:
vær frygtløs og ærlig, besindig og brav.
Og døjed de sammen en munter Dravat,
saa faar de Respekt for hver god Kammerat,
ham husker de trofast og længe,
de frejdige Søspejder-Dreng!*
*Og hvor han end siden i Livet bli'r sat,
med Liv og med Lyst ta'r en Søspejder fat,
han lærte at lystre og lyde,
han lærte uselvisk at byde.
Og er han blandt dem, som Livet betror
paa Statsskibet Post ved det knagende Ror
paa Fart over farlige Vande —
han lærte jo under det blæsende Hvælv
at handle for andre og glemme sig selv —
han véd, at det gælder vort Fædrelands Gavn
og ikke hans Fordel og Ære og Navn,
men: Skibet i Havn!*

AXEL JUEL

DET DANSKE REDNINGSVÆSEN

26 Marts 1852 — 26 Marts 1922.

Skagens gamle Kirke.

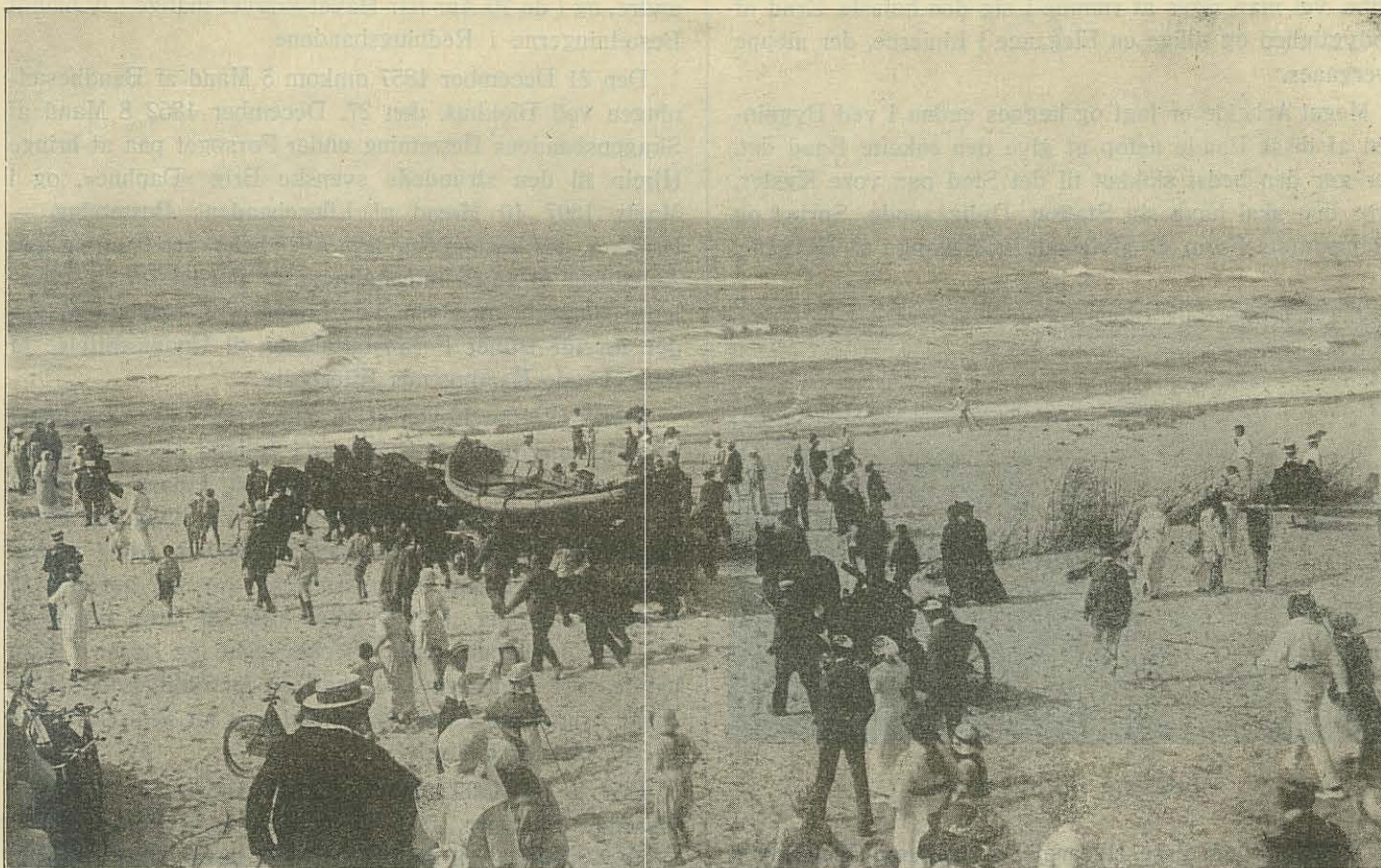
En Statsinstitution af vidttrækkende Betydning for den Sømand, hvis Kurs fører ham forbi vore udstrakte og farlige Kyster, en Institution, der i egentligste Forstand har sin Rod i Folket selv, saa vist som de Mænd, der har tjent og tjener i dens Rækker, hører til vort Folks stouteste og kraftigste Repræsentanter, Fiskere og Sømænd, hvis Gerning, øvet i Stilhed uden Brask og Bram, har bragt vort Redningsvæsens Ry vidt om Lande og Have og vundet Hæder og Ære for vort lille Land! En Institution, hvis Virke har tjent til Frelse for Tusinder og atter Tusinder og spredt Glæde til Hjem i snart sagt alle Jordens søfarende Lande!

Intet vil derfor være naturligare end ved Udløbet af de syvti Aar at bringe denne samfundsgavnlig Organisation i vort Statsmaskineri en Hyldest for den Tid, der er gaaet, og medgive den alle de bedste Ønsker for de Aar, som kommer. Vel er de syvti Aar Støvet Aar, regnet med menneskeligt Maal, den Tid, hvorefter Hvilen rettelig bør være beskaaret; men ikke saaledes her, hvor Udviklingen er i fuld Gang, og den Udvikling, som Tiden kræver, ogsaa paa disse Omraader, følges lydhørt. Stiltfærdigt, pligtopfyldende og roligt, saaledes som det er Skik blandt Søens Mænd, har Redningsvæsenet i de mange Aar røgtet sin Dont. Og er end denne Stiltfærdighed ganske i Overensstemmelse med, hvad Chef og Mandskab ønsker, vil dette dog ikke kunne hindre, at vi — de mange, der med Beundring og Ærbødighed for det

udførte Arbejde seer til — frembærer vor Tak og Lykønskning.

Medens endnu den Dag i Dag Rednings-Institutioner i mange af Evropas Lande opretholdes ved privat Initiativ, betegner for vort Redningsvæsen Halvfjerdsdaarsdagen derimod den Dag, paa hvilken et mere end tiaarigt Arbejde lovfæstedes, et Arbejde, der var blevet støttet, dels af Privatmand, dels af Staten, der allerede i 1847 ydede et Pengetilskud af 5000 Rdl. Ogsaa Frimurerordenen havde været ydmyksom i disse vort Redningsvæsens Barndomsdage ved at skænke en i England indkøbt Redningsbaad, der anbragtes ved Flyvholm paa Jyllands Vestkyst.

Allerede i mange Aar havde Fiskerne ved vore Kyster, naar Skibe strandede, med deres egne, ofte dertil kun lidet skikkede, store og tunge Baade, sat Livet og deres eneste Ejendom ind, ved at gaa ud i overhændigt Vejr for at bringe Hjælp til dem, for hvem alt Haab skulde synes ude, og mange havde sat Livet til derved. Særlig Jyllands Vestkyst var kendt og frygtet, og utallige er de Skibe, der paa den har maattet give op for Stormens og Søens Vælde, — utallige ogsaa de Mænd, der fra disse Skibe aldrig naaede ind. Ubemærket øvedes dér, i Havets og Klitternes barske Rige, utalte Heltegerninger, uden anden Belønning end den Bjergedes Tak og Sognemændenes Agtelse. Ubemærket sad derovre mangan Enke tilbage i det lyngdækte Hus bag Klitten, ofte med en stor Børneflokk, men uden Forsørger. — Han blev derude.

Redningsbaaden køres ud.

En Mand af store Fortjeneste i Redningsvæsenets Historie, var Sandflugtskommissær, Kammeraad C. B. *Claudi*, der i Trediverne i forrige Aarhundrede boede paa en Gaard i Vandborg Sogn paa Vestkysten. Allerede flere Gange havde han været Øjenvidne til ulykkelige Forlis, hvor de Skibbrudne af Mangel paa Redningsapparater var redningsløs fortabte, og i Erkendelsen af, at her var en Opgave at løse, henvendte han sig til »The Royal National Life Boat Institution«, der var stiftet i England 1826, i den Hensigt at faa Apparater som de, denne brugte, indførte her i Landet. Paa egen Bekostning foretog Kammeraad *Claudi* i 1845 en Rejse til England og indgav efter sin Hjemkomst et Forslag til Organisation af Redningsvæsenet for Jylland. Efter en ny Studierejse til England blev det ved hans Hjemkomst overdraget ham dels at foretage videre Forsøg med de i England indkøbte Redningsapparater, dels ved en Rejse langs Jyllands Vestkyst at finde saadanne Steder, der særlig maatte egne sig til Oprettelse af Redningsstationer. Efter at hele denne betydningsfulde Sag ved Oprettelsen af Indenrigsministeriet i 1848 var bleven henlagt under dette, skred man til at træffe en epdelig Ordning af de utallige Spørgsmaal vedrørende Materiel, Mandskab, Stationer m. m., og efter et energisk Arbejde af den derom nedsatte Kommission, der foruden Kammeraad *Claudi* bestod af Kaptajnlojtnant i Marinen *Ibsen* og Kaptajn i Artilleriet *Lundbye*, kunde man i 1850 fremkomme med Forslag til Oprettelsen af 20 Raketstationer paa den 330 Kilometer lange Kyst fra Skagen til Blaavandshuk, af hvilke de 12 Stationer tillige forsynedes med synkefrie, selv-læsende Redningsbaade. Desuden foresloges oprettet en

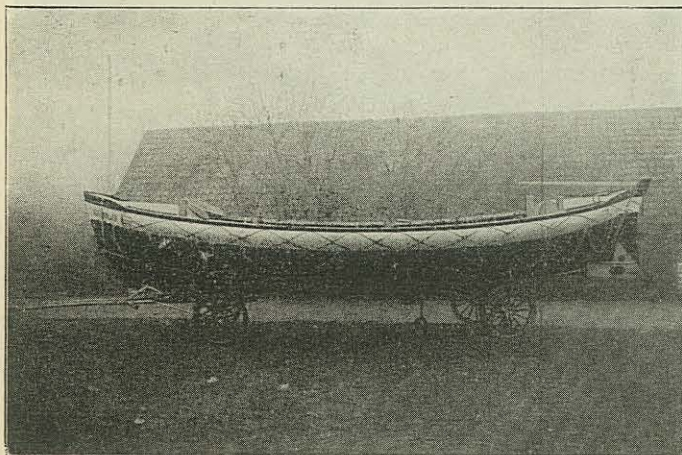
særlig Baadstation ved Agger. I Henhold hertil bevilgedes af Rigsdagen i 1850—51 15,000 Rdl. og ved Finansloven for 1851—52 yderligere 10,000 Rdl. Planens Gennemførelse skete i de to nævnte Aar for ved Vedtagelsen af Loven af 26. Marts 1852 at træde ud i Livet.

Omkostningerne ved Indretningen af de ovennævnte Redningsstationer ansattes til 24,784 Rdl. og de aarlige Udgifter, naar samtlige Stationer var organiserede, til 4083 Rdl. Medens man saaledes til en Begyndelse naturligt støttede sig til og benyttede sig af de Erfaringer paa Livredningens Omraade, som havdes i England, hvor man alt fra det nittende Aarhundredes Begyndelse havde eksperimenteret meget, navnlig for at fuldkommengøre Udkastning af Redningslinier ved Morterer, der udkød en med Mødhager forsynet Kugle, der førte Linen, og senere naaede til at konstruere den Raket, der i alt væsentligst er den samme, som Nutiden bruger, har den mellemliggende Tid fra 1852 til nu givet danske Konstruktører Lejlighed til at udvikle Materiellet til en Højde, som fører det frem i allerførste Række, og har dannet Forbilledet for andre.

Det er da særlig Typen paa Redningsbaadene, der har været Genstand for et beundringsværdigt og genialt Arbejde af Mænd som Kommandør *Bonnesen* og Baadebyggerne *Frørup*, *Barmesen* og *Bonnesen*. I de første Aar benyttedes Baade i Lighed med den i England indkøbte Model, som roedes af 12 Mand, men allerede i 1857 havde *Barmesen* fremstillet en Model af noget ændret Type, der, selvfølgelig med mange Ændringer i Detaillerne, i alt væsentligst er den, der benyttes den Dag i Dag, og som, i sin mærkelige ydre Lighed med de gamle Vikinge-

skibe, vel maa siges at rumme i sig den højeste Grad af Sødygtighed og tillige en Elegance i Linierne, der næppe overgaaes.

Meget Arbejde er lagt og lægges endnu i ved Bygningen af disse Baade netop at give den enkelte Baad det, der gør den bedst skikket til det Sted paa vore Kyster, hvor den skal have sin Station. Dybgaende, Spring og Midtpantets Form er afvigende ved mange af Baadene,

Dansk Type af Redningsbaad.

og man har ved disse Overvejelser indhentet Erfaringer ogsaa fra de Fiskere og Sømænd, som paa de paagældende Steder vilde komme til at danne Baadens Mandskab. Fra 1876 byggedes Baadene paa Orlogsværftet af en privat Baadebygger, *Lund*, som leverede den første Baad til Skagen, senere overgik dette Baadebyggeri til Værftets egne Baadebyggere, og foruden til eget Behov er der herfra i Aarenes Løb udgaaet adskillige Redningsbaade til Udlandet, bl. a. 2 til Sverige og 7 til Portugal.

Der er eksperimenteret gennem aarelange Prøver med Baadenes indre Udstyr, med og uden Luftkasser, selvsjende og selvlæsende, Aarenes Antal og hele Aptereringen, og den Type, der i Nutiden er den almindelige, er en 30 a 32 Fod lang 10 Aarers synkefri og med Lænseventiler i Bunden forsynet Baad med stærkt Spring og ca. 1 Fods Dybgaende. En saadan Baad med tilhørende Vogn koster ca. 11,000 Kr. og er, hvad Materialets og Udførelsens Fortrinlighed angaar, en Øjenslyst for hver den, der forstaaer sig paa Baadebygning, og selv den, der ingen saadanne Forudsætninger ejer for en Vurdering, vil ikke kunne undlade at betages rent umiddelbart ved Synet af en af disse Baade i et rygende Hav og derigennem lære at forstaa baade Baadformens og Arbejdets høje Værdi og Dygtighed hos dem, der er ombord.

Men vigtigere end alt dette er den klippefaste og berettigede Tillid, som Mandskaberne i Baadene nærer til disse og deres glimrende Egenskaber, en Tillid, som de Ulykker, vort Redningsvæsen lige saa lidt som alle andre Institutioner, der har med Søen at gøre, har kunnet undgaa, ikke har kunnet rokke. Besætningerne véd, at det Materiel, der gives dem til Udøvelsen af deres farefulde Hverv, er gennemprøvet til det yderste og Resultatet af mange Aars Erfaringer.

Ingen kan give mere end den, der giver Livet for

andre, og i de 70 Aar har Havet krævet mange Liv blandt Besætningerne i Redningsbaadene.

Den 21 December 1857 omkom 5 Mand af Baadbesætningen ved Blokhuis, den 27. December 1862 8 Mand af Skagensbaadens Besætning under Forsøget paa at bringe Hjælp til den strandede svenske Brig »Daphne«, og i Marts 1897 10 Mænd af Lilørebaadens Besætning — Ulykker, der beklagedes dybt over hele vort Land og gav Anledning til store Indsamlinger til Fordel for de efterladte Hustruer og Børn. Ved Loven af 4. Marts 1857 var der iøvrigt truffet Foranstaltninger til Understøttelse af forulykkede Baadmænds Efterladte.

Fem Aar efter Loven af 26. Marts 1852 var man naaet til at have oprettet 24 Stationer i Jylland og 5 paa Bornholm, og da Justitsraad *Claudi* den 30. Januar 1869 efter en lang og fortjenstfuld Gerning trak sig tilbage og efterfulgtes af Vicekonsul *Andersen* i Lemvig, der i 9 Aar havde fungeret som hans Assistent, var der oprettet 32 Redningsstationer. I 1909, kort efter at have fejret sit 40 Aars Jubilæum, døde Vicekonsulen, og ogsaa i ham havde vort Redningsvæsen haft en fortrinlig Leder, hvis Virke i rigt Maal havde været til Gavn for dets Udvikling og til Ære for det selv.

Den 1. Juli 1909 afløstes Konsul *Andersen* af den nuværende Bestyrer, hlv. Skibsfører, Lodsoldermand *P. Kjelder-Nielsen*, der forud i 22 Aar havde haft Opsynet med og ledet Skagens-Stationen, og under ham er vel nok den største Udvikling sket, forsaavidt som man, i den siden hans Tiltrædelse forløbne Aarrække, i Marineministeriet har overvejet og gennemført Anskaffelsen af Motor-Redningsbaade, af hvilke der nu haves 7 paa forskellige Stationer. Ogsaa ved disse Baade har man ved Konstruktorernes Dygtighed opnaaet at fremstille forskellige Typer til de forskellige Stationer, med indbygget eller med fritliggende Skrue, alt eftersom Stranden og Forholdene i det Hele paa Stedet gør det nødvendigt, og disse Baade har alt paa forskellig Maade tilfredsstillet de Forhaabninger, man nærede til dem. Samtlige Motor-Redningsbaade, med Undtagelse af Skagens, transporteres paa Vogn ligesom de almindelige Redningsbaade, medens den i Skagens Havn stationerede — den største og kraftigste af Motorbaadene — udgaar fra Havnen, hvor den udsættes fra sit Baadehus ad en Slisk, og efter endt Arbejde atter vender tilbage til Havnen for ad Slisken eller Beddingen igen at bringes under Tag.

Der er næppe nogen Tvivl om, at disse moderne Baade vil komme til at udrette et stort og gavnligt Arbejde for vort Redningsvæsen. Ved deres Sødygtighed og store Aktionsevne vil de kunne lette det ofte, og ikke mindst ved Vintertide, overordentlig strenge Arbejde paa Havet.

Det vilde føre for vidt her at gaa i Enkeltheder og nærmere beskrive de Maader, hvorpaa Orlogsværftets Konstruktorer har forstaaet at overvinde alle de mange Vanskeligheder ved Anbringelsen af Motorerne i disse Baade, der ofte bevæge sig lige saa meget gennem Søerne som paa disse, uden at Lufttilførsel til og Afkøling af Motoren hindres eller afbrydes. Ved Velvillie fra Marinemisteriets Side har »Under Dannebrog« alt for et Par

Aar siden kunnet bringe Tegninger og Beskrivelser af enkelte af Motor-Redningsbaadene, Skagens Havn, Klitmøller og Læsø Østerby.

Med Udløbet af de halvfjerdsindstyve Aar staar Redningsvæsenet med ialt 61 Stationer i Jylland, paa Møen og Bornholm og med et Personel af ca. 670 Mand. Gennem et Net af Telefonledninger med 178 Meldestationer og ved ca. 70,000 Nattimers Udkig hvert Aar er der spundet et Aarvaagenhedens følsomme Net over hele vort Land, som til alle Aarets Tider og alle Døgnets Timer har skabt og fremdeles vil skabe en Sikkerhedsfølelse for Befarerne af vore Farvande, der er uvurderlig. I Forbindelse med Kysternes Fyr synes der saaledes paa alle Punkter at være gjort, hvad menneskelig Magt formaar for at skabe Sikkerhed for den Søfarende. Og for det Arbejde, der er udrettet, er Hædersbevisninger ogsaa i rigt Maal tilflydt Redningsvæsenets Mænd fra Indland og Udland.

Ogsaa paa anden Maade har Udlandet vist sin Forstaaelse og Anerkendelse og da i særlig Grad *Emile Robin*, der døde i 1915 som Præsident for det franske Selskab for Skibbrudnes Frelse, og som af sine private Midler efterhaanden skænkede vort Redningsvæsen Legater til et Beløb af ca. 114,000 Kr. til Gavn for Baadmændene og disses Enker og Børn. Ogsaa Danske har skænket betydelige Beløb til samme Formaal.

Smukt vilde det være, om der blandt vore Rigmænd fandtes den, der vilde øge den Legatformue, Rednings-

væsenet ejer; der vil altid være Brug for Hjælp til dem, der efter lang og pligtro Tjeneste lægger op, eller for de Efterlevende efter dem af Baadmændene, der i aldrig svigtende Pligttroskab blev paa Havet.

Redningsvæsenet, der i 1906 henlagdes under Marine-ministeriet, gaar nu med Redningsbestyrer *P. K. Nielsen* som Leder af den nørrejydske og Dampskibsekspeditor *Ødbergesen* i Nexø som Bestyrer af den Bornholm-Mønske Afdeling ind i sit ottende Decennium. I Esbjerg har Havneingeniør *Barner* i en Aarrække fungeret som Leder af de sydligere Stationer.

Et Tilbageblik paa den lange Aarrække fra 1852 vil vise mægtig Udvikling og en Indsats af Dygtighed, Mod og Opofrelse, der vidner højt om, at alle indenfor Institutionen, fra den højeste til den laveste, har medvirket fuldtud til at skabe Ære for sig selv og for Nationen.

For alle dem, der har lagt deres Kraft i dette Arbejde i Aarenes Løb, vil sikkert Bevidstheden om, at de har deres Del i, at mere end Titusinde Menneskeliv blev reddede fra Døden ved dem og deres Forgængere, være den bedste Belønning.

Smukkere Minde kan Redningsvæsenet ikke sætte sig selv, herhjemme eller i Verden, hvor Sømand færdes. Vi, der kun som Tilskuere kan være med i dette Arbejde, kan udtale Forvisningen om, at de Traditioner, der skabtes og bares oppe af Lederne og Baadenes kraftfulde Fiskerbesætninger, aldrig vil blive svigtede.

E. M.

Efter endt Øvelse.

NEKROLOG

Den 7. Marts døde Stabshornblæser i Marinen *Victor Bentzen*, og Eiterretningen herom vil sikkert ikke blot have vakt Sorg hos alle, der kendte denne dygtige og elskværdige Musiker, men ogsaa hos utallige af Marinens Værnepligtige fra de sidste 30 Aar og derved de fleste af Marineforeningens Medlemmer. Han var paa sit Omraade en fremragende Dygtighed, der med den fødte Musikers aldrig svigtende Interesse og Iver dyrkede sit Kald fra den tidligste Ungdom, indtil han nu, efter at have tjent gennem de forskellige Grader, stod som Marinens Musikdirektør.

Det er ikke Stedet her til at tale om Musikens Betydning for os om Bord under alle Forhold, — om Morgenen, naar Flaget gik op, ved Aften, naar det haledes ned, og de kendte Melodier glædede og løftede, eller naar Hornets skarpe Toner for »Klart Skib« fik alle Mand til at ryge afsted hver til sin Post, eller naar efter Udskejningen Musikens Toner samlede »Mænnene« i stille Lytten eller til en rask Dans — men utallige af os, der har tjent under Flaget, mindes med venlige Tanker sikkert

afdøde, naar han med sit venlige Smil og ledsaget af sit Korps stillede op for at korte os Tiden inden Køjerne; han og hans Musikere hørte altid til vore bedste Venner om Bord.

Utallige er de Togter under alle Himmelstrøg, som Stabshornblæser Bentzen har gjort med, til Siam i 1899 og nu sidst til Grønland paa H. M. Kongens Rejse i Fjor, foruden overalt i hjemlige Farvande, og hans store musikalske Dygtighed og Smag og betydelige Kompositionstalent lod ham altid være en sikker Mand i de ofte vanskelige Situationer, en Dirigent kan komme ud for.

Vi vil mindes ham med Veneration som en baade dygtig og elskværdig Mand.

E. M.

AFDØD VETERAN

Den 2. Marts blev den gamle Veteran og Æresmedlem af Frederikshavns Lokalkreds, *Th. Elling* begravet. Hans Kiste var dækket med Dannebrog, og Marineforeningen var repræsenteret med Foreningens Flag.

Hosstaaende Platte, der er udført i en særlig Gips-Afstøbning, som er meget holdbar og holder sig skinnende hvid i lange Tider, kan erholdes ved Henvendelse til

**Marineforeningens Kontor, Møntergade 22,
København.**

Prisen er **1 Kr. 50 Øre pr. Stk.**, og Overskudet ved Salget tilfalder Marineforeningen.

Ethvert Medlem bør have denne smukke Platte hængende!

Kredsformændene bedes hver i sin Kreds samle Bestillinger og sende disse til Foreningens Kontor.

Remington
Skrivemaskine
skraver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.
AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 7500
KJØBMAGERGADE 50
KØBENHAVN K.

Th. Strandgaard
BOGBINDER
Specialitet:
Protokoller og Kontorarbejde
PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y
Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS
VERDENS
BEDSTE
ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

OSCAR JOHANSEN
Glarimester og Forgylder.
Overgaden n. Vandet 25. — Tlf. Byen 1937 x.
Leverandør til Orlogsværftet.

KAY DYHR
KØBENHAVN
Maskinartikler

— Champagne —
Louis Roederer, Reims
Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten
Telefon 3246.
Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toilettskabe.
Vimmelskaftet 38.

FITTINGS
+ GF +
P. E. Ehrhardt
Studiestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Maskinartikler.

Husk at købe Deres Kolonial, Deltkasser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekt, Chokolader og Bodega Vine hos
C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen.

C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser
Telf. Nora 625 y. Læssøgade 15
Grundl. 1878
Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/S
Papirhandel
Skindergade 14. Telf. 887.
Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co. S
Cigarer og Cigaretter
er de mest velmagende.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

9. AARGANG
1922.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE IV.
APRIL

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

(Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou)

Kontorchef i Marineministeriet, Forfatteren *Axel Juel*, har efter Kaptajn *Ewalds* Død overtaget Hvervet som Redaktør af »Under Dannebrog«.

KØBENHAVN-KREDSSENS MØDE DEN 21. MARTS 1922

Vintersæsonen 1920—21 er nu afsluttet for København-Kredsens Vedkommende, og dette sidste Møde den 21. Marts formede sig lige saa vellykket som de foregaaende af Sæsonens Sammenkomster, et Resultat, der i lige høj Grad skyldes Medlemmernes Interesse og gennemgaaende stærke Fremmøde, som det umiddelbare Resultat heraf, nemlig den Lyst, der derved gives Bestyrelsen til at lægge sig i Selen for at naa det bedst mulige, saavel i Form af Underholdning som af Belønning. Den smukt formulerede Tak til Bestyrelsen, som rettedes til denne, og den Tilslutning, dette vandt, kan kun give Mod og Lyst til at gaa videre ad den Vej og efter de Retningslinier, Bestyrelsen mener at have fundet som førende til det bedst mulige Resultat.

Henvend halvandet Hundrede Medlemmer havde givet Møde, da Formanden, Grosserer *V. Schou*, fra Talerstolen bød Velkommen og efter forskellige Meddelelser, hvoriblandt den, at den paatænkte ekstraordinære Generalforsamling ikke vilde blive indvarslet, da en saadan ikke vilde være kompetent til at afgøre Kontingentspørgsmaalet, rettedes et særligt Velkommen og en Tak til Aftenens Foredragsholder, Bibliotekar ved Universitetsbiblioteket, *Carl Dumreicher*, hvis Navn ethvert af vore Medlemmer kender, og som havde lovet at tale over Emnet: En dansk Fædrelandssangs Historie — Danmark, dejligst Vang og Vænge.

Da Foredraget var af ganske særlig Interesse, meddelte vi andetsteds i Bladet som særlig Artikel dets Hovedindhold. — Det er naturligt, at det ypperlige Foredrag indbragte Taleren et meget kraftigt og taknemligt Bifald, der yderligere forstærkedes, da Formanden i velvalgte Ord bragte Bibliotekaren Foreningens Tak, fordi han var kommet til stede.

Ved det derpaa følgende Smørrebrødsbord fik Næstformanden tillige Lejlighed til at erindre om, ikke blot at Hr. *Dumreicher* lige fra Foreningens første Aar havde været et trofast Medlem, men ogsaa om hans Forfatterskab til flere af de Sange, der stedse har hørt og hører til vore bedste og mest populære.

Ved særlig Velvillie fra et af Foreningens skattede og offervillige Medlemmer blev Formanden senere paa Aftenen, da Kaffen var drukket, istand til at bringe Medlemmerne den behagelige Meddelelse, at der vilde blive serveret Punch og Cigarer ad libitum, og den anonyme, men meget kendte og populære Giver ombølgedes umiddelbart derefter af velfortjent Jubel som Tak for den Andel i Sæsonens fornøjelige Udgang; han havde ydet, og hans Skaal udbragtes. Foreningen skylder ham Tak, ikke blot for den prægtige Gave, vort nye Flag, hvormed han ifjor glædede os, men ogsaa for det kammeratlige Sind og den smukke Form, hvorunder han bringer sine Gaver.

Efter at *Formanden* havde erindret om den ved sidste Møde fremsatte Tanke, at Foreningen efter Evne, og indtil en Kontingentsforhøjelse engang vedtages, skulde bidrage til Udstyr for unge Elever af Koffardimarinen, som skulde tiltræde Togt i et af Skoleskibene, foretoges der en Indsamling, der gav det smukke Resultat af 144 Kr., hvilket Beløb, sammen med et lignende tidligere indkommet, efter Bestyrelsens Bestemmelse vil blive anvendt som Foreningens første Hjælp til Udstyret for en ung vordende Sømand, og forhaabentlig vil saadanne Beløb herefter hvert Aar kunne uddeles.

Formanden bragte sluttelig Medlemmerne en Tak for den forløbne Sæson og udtalte Haabet om en god Sommer, hvorefter der bragtes Bestyrelsen en Tak for vel udført Arbejde — og hermed sluttede Marineforeningens 9de Sæson. Vi udtaler Haabet om, at det i den kommende Sommer maa lykkes at realisere nogle af de Planer, som Forholdene ifjor satte en Stopper for.

E. M.

»STRAFFEBAKKEN«

Fastelavnsmandag afholdt Straffebakken sin aarlige Tøndeslagning med Præmiekeglespil. Kl. 7 samledes Gæsterne i »Harmonien«, hvor de af *Søderlund* og *Torp* blev klædt i Kraver og Huer i Beklædningsmaagsinet, hvorefter man marcherede ned paa Keglebanen, og Spillet begyndte, ledet af *Elwarth* og *N. Jensen*. Ved 8-Tiden begyndte Tøndeslagningen, ledet af Formanden for Straffebakken, den populære *Julius*. Skønt Slagene faldt med Kraft paa Tønden, blev den 3 Gange slaaet ned, uden at man opnaaede at splitte den ad, og da Tiden var vidt fremskreden, og Mændene var sultne, besluttede man at lade de 3, for hvis Slag Tønden var falden, dele de 3 udsatte Præmier. Nu pøb *Julius* »Øl — skaffe!« og man gik op til en rigt dekoreret Sal, hvis Udsmykning var ledet af *Søderlund*, *N. Jensen* og *Torp*.

Under Spisningen fremkom en Del Sange af forskellige Kammerater; som sædvanlig en af *Gl. Holm* og en af *Mikkelsen*. Der mentes ikke, at »Straffetidende« vilde udkomme i Aar, men der lød et skingrende Signal: Ind kom pr. Isbaadstransport »Flyveren« *Torp*, der var landet paa Isen og havde fortsat det sidste Stykke med Redningsbaaden »Stjernen« med fire »Fiskere« i Islændere og Sydvest, og nu fik man Flyveposten afleveret og derimellem var Straffetidende, hvor Ingeniør *Mikkelsen* havde haft en Finger med i Spillet igen med en morsom Sang paa Melodien »Landlov«. Der indløb en Del Telegrammer, og man gik derefter til Præmieuddeling. Grosserer *Hansen* blev Kattedekonge, og *Breuning* blev Keglekonge. En stor Sølvske tilfaldt *Frode Nielsen* som Vinder af Rebussen i Straffetidende. Ialt uddeltes der 31 Præmier. Derefter var der Optræden af Damekomiker *Jensen*, og Klokkeren var langt over 1, før der blev skejet ud overalt. Man kunde se tilbage paa en af de morsomste Fester, der har været i Straffebakken.

HOLBÆK-KREDSSEN

afholdt den 3. Marts sin aarlige Generalforsamling paa Nicolaisens Hotel med Dagsorden efter Lovene. Den nyvalgte Bestyrelse konstituerede sig med Lokomotivfører *Møller* som Formand og Direktør *Arnold* som Kasserer. Det vedtoges bl. a. at samles paa »Nicolaisen« hveranden Mandag, første Gang Torsdag den 6. April.

Efter Generalforsamlingen samledes Kredsens Medlemmer om et Kaffe- og Punchbord med Arkitekt *Marston*, Grosserer *Schou* og Kasserer *Nath* fra København som Gæ-

ster. Arkitekt Marston underholdt os med et lærerigt og interessant Foredrag om det danske Redningsvæsen, ledsaget af Lysbilleder, og Aftenen forløb paa det fornøjeligste med Taler, Sange og Fortællinger om muntre Oplevelser.

SAMMENKOMSTEN DEN 7. MARTS 1922.

Et halvt Hundrede Kammerater havde fundet Vej til Carlsberg Pavillon, og de fortrød det ikke. Der herskede den hele Aften en Stemning saa kammeratlig og hyggelig, at man rigtig følte, at det Baand, der bandt Gutterne saa fast sammen, er knyttet med en solid Raabaandsknob og ingen Kællingeknude.

Underholdningen indlededes, Traditionen tro, med vor pragtfulde Festsang til Kammerat *Hornungs* Akkompagnement, hvorefter *Formanden* talte varmt for Danmarks Kronprins og den vordende Kronprinsesse i Anledning af Trolovelsen, og den Begejstring, hvormed Lavet udbragte et Leve for dem, vidner højt om de Følelser, som Gutterne fra den gamle Marine nærer for vort Kongehus.

Et Leve for en af Gæsterne fra vor Helgolandsfest, *Veteranen Thomsen*, der havde faaet Lykønskningstelegram fra Lavet i Anledning af sin 80-aarige Fødselsdag, og for vor trofaste Kammerat *Bernhardt Bengtson*, der ligeledes havde faaet Telegram paa sin 25-aarige Jubilæumsdag, blev ogsaa udbragt med megen Hjertelighed.

Og saa kom Aftenens Clou: En Samling prægtige Lysbilleder, taget af vor Kammerat, Styrmand i Ø. K. *Klitso*, som ledsagede hvert Billede med en livlig og underholdende Forklaring. Der var Billeder af Livet ombord, baade i Storm og Stille, storslaaede, naar Elementerne rasede, og overordentlig muntre af det daglige Liv, hvor Mennesker og Dyr var foreviget i de mest pudsige Øjeblikke. Man fulgte med Interesse Neptuns Besøg, da Linien passeredes, og ikke engang Kaptajnen kunde skaanes for det traditionelle Bad. Der var Aber, der gjorde rigtig Honnør og slog Kolbøtter saa godt som nogen Akrobat, der var fornøjelige Situationer for Hunden, der hed Løg, og Katten, der hed Sous, Navne, som sikkert kun en Sømandshjerne kunde udklække, og dejlige Billeder fra Hav og Havne. Tilsidst en Serie Billeder fra Grønland.

Foredraget modtoges med stort Bifald, der kulminerede efter *Formandens* Tak, hvori fremhævedes, at hvert eneste Billede var taget med Marineforeningen i Tankerne, og at det var saa meget mere paaskønnelsesværdigt, som Styrmand *Klitso* skulde op til Skibsførereksamen i April og derfor havde god Brug for sin Tid.

Den resterende Tid af Aftenen forkortedes bl. a. af vor Kammerat *Harald Bengtson*, der med diskret Lune foretog flere fornøjelige Viser.

Tirsdagen den 4. April afsluttedes Vintersæsonen med en festlig Sammenkomst paa Carlsberg.

Efter en livlig Skydning, hvor Deltagelsen viste, at Sommerfugleskydningen snart staar for Døren, samledes man om de smykkede Borde, hvor Souperen indtoges, efter at *Formanden* havde budt velkommen.

Ved Kaffen mindedes *Formanden* vort sidst afdøde Medlem, Baadejer *Svendsen* fra Frederiksberg Have, og fremhævede, hvilket hjertensgodt Menneske, han var, og Lavsbødrene sluttede sig hertil ved at rejse sig.

Vor Festsang blev sunget med sædvanlig Taktfasthed, og Aftenens Foredrag, ledsaget af en prægtig Samling Lysbilleder, blev holdt af vor Kasserer *Nath*. Billederne var samlede selvfølgelig mest fra England, da Foredraget drejede sig om Kroningsfestlighederne i London, men ogsaa fra Kielerkanalen, der blev passeret, og de deltagende Skibe af alle Nationer. Det var et meget imponerende Materiale. Der indlededes med en Serie af Livet ombord i alle mulige Situationer med Forklaringer, der vidnede højt om Foredragsholderens udmærkede Iagttagelsesevne.

Formanden takkede varmt for den nydelsesrige Aften, hvortil Kammeraterne sluttede sig med et kraftigt Leve for vor populære Kasserer.

Dette blev ogsaa Forfatter og Tegner *Axel Thies* til Del, der til Slut foreviste nogle morsomme Billeder fra »Gutter om Bords«, som vakte behagelige Minder om en vel tilbragt Aften.

Endelig meddelte *Formanden*, at Lavet havde faaet forærende en prægtig Bøsse af d'Hrr. Grosserer *Vald. Schou* og Apoteker *Peytz*. Meddelelsen modtoges med et begejstret Hurra for de ædle Givere, og det vedtoges at kalde Bøssen »Nørrebro« til Erindring om, hvorfra den stammede.

Sluttelig gav *Sangeren Viggo Jensen* nogle af sine morsomme Sange til Bedste, og den dejlige Røst henrev Kammeraterne, som saa ofte før.

— Sent skiltes man, enige om, at Vintersæsonen havde faaet en meget smuk Afslutning.

AALBORG-KREDSSEN.

Grundet paa de særlig i Karnevalstiden saa vanskelige Lokaleforhold i Aalborg kunde Kredsen aarlige Stiftelsesfest denne Gang ikke, som ellers, finde Sted den 27. Febr., men maatte udsættes til Lørdag den 11. Marts, hvilket beklageligvis medførte, at adskillige af Kredsen søførende Medlemmer ved Isens tidlige Opbrud blev forhindret i at deltage i denne Aarets største og morsomste Sammenkomst.

Kredsen femaarige Stiftelsesfest foregik som sædvanlig under de kendte, traditionelle Former, og Udsmykningen af Haandværkerforeningens store Sal var i høj Grad overdaadig. Overalt, oppe og nede, lyste Flagets skønne Farver Deltagerne i Møde, og saavel Næstkommanderende som Overflagmandens Anstrengelser høstede da ogsaa velfortjent Bifald.

Da *Formanden*, Fabrikant *Stuhr*, efter at Flaget var hejst, besteg Kommandobroen (hvor den gæve Lods *Christensen* havde Plads ved Maskintelegraf) for at byde velkommen, saa han ud over Fordækkets lange Kaffeborde, ved hvilke Gutterne med deres Damer, i et Antal af ca. 500, havde taget Plads for at nyde Aftenens udmærkede Program. Blandt Gæsterne saa man bl. a. *Formanden* for Haad-sund-Kredsen, Driftsbestyrer *Winslev*, og last but not least, en Skare Befalingsmænd og Menige fra Inspektionsskibet »Diana«, som ved deres Nærværelse kastede yderligere Glans over Festen og paany fastslog den Forstaaelse, der hersker, og det udmærkede Samarbejde, der finder Sted mellem Marinen og alle vore Kredse Landet over.

I velvalgte Ord skildrede *Formanden* Kredsen Historie i de forløbte fem Aar, og hans varme Ønsker om fortsat Held og Fremgang hilstes med kraftige Hurraraab. Straks efter talte Dir. *Stuhde* for Konge og Fædreland, Konsul *Rützebech* for vort smukke gamle Flag, ligesom Dr. *Carstensen* i morsomme Vendinger hyldede Kredsen og manede Gutterne til fortsat Sammenhold om Dannebrog.

Saavel Regimentsmusikken som Kredsen eget, i Dagens Anledning forstærkede Orkester under Direktion af Lods *Holmgaard*, udfyldte paa en behagelig Maade Pauserne, og at kgl. Operasanger *Aage Fønss'* smukke Foredrag af forskellige nationale Sange, bl. a. *Axel Juels* Flagsang, hilstes med demonstrativt Bifald, siger sig selv.

Senere talte Politibetjent *Høfler* smukt for Damerne, hvorefter *Formanden* talte for Kronprinsen, til hvem der, saavel i Anledning af Fødselsdagen som den nylig deklarerede Forlovelse, var afsendt et Lykønskningstelegram. Talen paahørtes staaende og hilstes med rungende Hurraraab for det unge Par. Flere ankomne Telegrammer, bl. a. fra Kommandør *Mægaard*, oplæstes under almindelig Jubel, hvorefter *Formanden* talte for Veteranerne og for vore Gæster, Mændene fra »Diana«, hvis Nærværelse saa levende fremkaldte Minderne om vore egne Orlogsdage.

Saa skingrede Baadsmanspiberne, Salen ryddedes i en Haandevending, og inden længe gik Dansen lystigt paa Dækket, medens de ældre Gæster i Sidelokalerne nød deres Grog og paany opriskede Minderne fra den Tid, de tjente under Dannebrog.

Først langt ud paa Hundevagten skejdede man ud; den stilfulde og vellykkede Fest var til Ende, og ledsaget af alle Medlemmernes gode Ønsker gaar Kredsen nu ind i sit sjette Leveaar, der, efter alle Solemærker at domme, ikke vil komme til at staa tilbage for de, den levedygtige Kreds allerede har bag sig.

AARHUS-KREDSSEN

havde Søndag Aften den 12. Marts samlet sine Medlemmer med Damer til en Sammenkomst, som afholdtes i Hotel »Regina«s Selskabslokaler. Efter at Flaget paa sædvanlig Maade var blevet hejst, bød *Formanden*, Kapt. *S. Poulsen*, Deltagerne Velkommen, og gav derefter Ordet til Foredragsholderen, d. v. s. sig selv. Han beskrev livligt og udførligt Arbejdet med saavel Reparation og Udlægningen af Søkablerne i de kinesiske og japanesiske Farvande som Eftersøgning efter beskadigede Kabler, og hvorledes Bestemmelsen

om Kabelliniernes Retning blev taget. Ligeledes fortalte han om Oplevelser under Landgang. Lysene blev nu slukkede, og en Række meget interessante Optagelser viste sig paa det hvide Lærred, som tydeligt illustrerede de ejendommelige Forhold, der hersker paa den anden Side af Jordkloden. — Foredraget var meget interessant og lønnes med kraftigt Bifald.

Baadsmændene, *Jens Dynesen*, takkede Formanden for Foredraget, hvorefter Mændene med deres Damer fordelte sig i de tilstødende Lokaler, hvor Kaffebordene stod dækkede og bugnede af lækre Kager. — Efter at et Par af de velkendte Sange fra den blaa Bog var blevet afsunget til lige med et Par nye, der var blevet omdelt, spillede Musikken op til Dans paa Dækket, og til kendte Sømandsmelodier valsede en efter en af Gutterne ud paa de hvidskurede Dæksplanker, hver med sin Dame. — Det var en Fornøjelse at se Kammeraterne blande sig imellem hverandre som i de gode gamle Dage, da man havde Blaakrave paa, og Stemningen holdt sig stadig paa Højdepunktet.

Da Flaget ved otte Glas paa Aftenvagten var halet ned til de gammelkendte Toner, fortsattes Dansen endnu en Timestid, saa der blev slaet eet Glas paa Hundevagten, inden man fandt sig foranlediget til at skeje ud og tænke paa Køjerne, men da man endelig havde sat Kursen hjem- efter, fandt de fleste, at det gamle Ord: »Øst og Vest, hjemme bedst«, ikke altid helt slaar til. I hvert Fald var det givet, at man syntes, at man ogsaa udenfor Hjemmets fire Vægge kan have en virkelig hyggelig og fornøjelig Aften, naar blot den hjertelige Stemning er tilstede, som hersker indenfor Marineforeningens Rammer.

RIBE-KREDSSEN

afholdt den 15. Marts en festlig Sammenkomst for Medlemmer med Damer. Efter at Flaget under Afsyngelse af »Kong Christian« var gaaet til Tops, bød Formanden, Slusemester *Møller*, Velkommen og oplæste derefter djærvt Henrik Ibsens »Terje Vigen«. — Medens Musikken spillede, samledes man om Kaffebordene og beundrede samtidig det med saavel danske som fremmede Flag smukt dekorerede Lokale. Efter Kaffen tog saavel Gamle som Unge sig en rask Svingom. Ved »Otte Glas« blev Flaget strøget, men der dansedes endnu en lille Time, hvorefter Aftenen sluttede med en Fællesspisning, hvor der taltes for Kredens Fremgang, Damerne m. m., og med Ønsket om, at man i det kommende Aar maatte faa Lejlighed til at tilbringe flere lige saa behagelige Timer, sluttede Festen.

ODENSE-KREDSSEN

havde den 15. Marts lejet det store Fyns Forsamlingshus helt og holdent for at byde sine Medlemmer noget helt nyt i Retning af Sammenkomst. Kaptajn i Flaaden, *Godfred Hansen*, havde lovet at holde Foredrag med Lysbilleder om Hs. Maj. Kongens Grønlandsfærd, og Kredsen mente derfor, at man burde lade andre end gamle Marinere være med hertil, hvorfor man havde indbudt de lokale Soldaterforeningers Medlemmer med Damer til at overvære Foredraget og deltage i efterfølgende Bal. Desuden var indbudt som særlige Gæster de gamle Veteraner med Hustruer samt Pressen og alle de menige Soldater af Garnisonen, som havde Friaften. Yderligere var følgende Æresgæster indbudt: Oberst *Allerup* med Frue, Kommandør *Maegaard*, Kaptajn *Ewald* og Grosserer *Vald. Schou*; desværre var Kommandøren og Kaptajn *Ewald* forhindrede i at deltage paa Grund af Sygdom.

Kredsen havde Glæde af Arrangementet og høstede meget Bifald derfor; især de gamle Veteraner var henrykte over at være i Marineforeningen og se, hvordan det gaar til iblandt Sømandene.

Da Foredragsholderen og Formand *Buchgreitz* Kl. 7.40 steg op paa Tribunen, kunde de se ud over en Forsamling paa ca. 900 Deltagere. Formanden bød Velkommen til den store Forsamling og lod pibe »Klar ved Flaget«, og da deite til de kendte Toner gled til Vejrs, og vor Kammerat, Lektor *Blach*, akkompagneret af sin Frue, sang *Axel Juels* smukke Sang »Flaget«, var der mangt et Øje, der duggedes. Før Foredraget afsendtes en Hilsen og Tak til Hs. Maj. Kongen.

Derefter holdt Kaptajn *Godfred Hansen* sit interessante Foredrag om Grønlandsfærd, og det skal siges straks, at meget faa Foredragsholdere formaar at fængsle deres Til-

hørere som han. Klart og smidigt faldt Talen, og ingen nok saa lille Enkelthed blev glemt. Man fik det allerbedste Billede af hele Færd, lige fra Skibets Afgang fra København til Tilbagekomsten. Da Kaptajnen var færdig med Foredraget, og Lysbillederne fra Turen var fremviste, modtog Foredragsholderen en Klapsalve, der næsten ikke vilde holde op.

Formanden udtalte Deltagernes Tak til Kaptajnen og udbragte et Leve for den brave danske Sømandsstand, og bad Kaptajnen modtage dette Leve som en af de bedste Repræsentanter for denne Stand. Dundrende Hurraraab viste Forsamlingens Tilslutning.

Ved dette Tidspunkt var indløbet telegrafisk Hilsen og Tak fra Hans Majestæt. Formanden oplæste Telegrammet, imens Forsamlingen stod op, og udbragte et nifoldigt Leve for Danmarks Konge.

Derefter tog Dansen sin Begyndelse, imens Bestyrelsen for Marineforeningen med Damer samledes ved et Kaffebord, sammen med Veteranerne (30 ialt) og deres Hustruer. Her talte Formand *Buchgreitz* for de gamle krigere og bragte dem Marineforeningens Tak for, hvad de vovede for Danmark i 1864, det, som de desværre den Gang ikke blev rigtig paaskønnet for. Han bad dem forstaa, at det var Marineforeningen den største Ære at kunne have dem som sine Gæster, og udtalte Ønsket om en lys og lykkelig Livsaften for dem, der havde vovet Livet for Danmark, da det saa allersortest ud. »Vi er glad ved at kunne samles med Eder nu, da I har faaet Vished for, at I ikke kæmpede forgæves den Gang.«

Der raabtes 3 kraftige Hurra for de brave gamle Soldater og deres Hustruer.

Formanden for Vaabenbrodrene udtalte en Tak til Marineforeningen for Indbydelsen og bad sine Kammerater at udbringe et Leve for Marinerne, og man forbavsedes over at høre, med hvilken Kraft de Gamle raabte deres taktfaste 3 Hurraer, og endnu mere forbavsedes man over at se enkelte af dem svinge sig i Dansen blandt de Unge, efter at Kaffeordet var hævet.

Kl. 12³/₄ blev der igen pebet »Klar ved Flaget«, og efter at dette var halet ned, samt pebet »Klar ved Køjerne«, fik Marineforeningen sin Tak fra Deltagerne ved en kraftig Klapsalve til Formanden.

Alt i alt var denne Aften festlig og vellykket, og antagelig vil noget lignende blive arrangeret ad Aare. Marineforeningen kan være stolt af en Aften som denne.

Vi havde endvidere den Glæde at se Faaborgkredsens Bestyrelse med Formand *C. C. Jensen* i Spidsen som vore Gæster, og disse holdt ud til sidst, til Trods for den lange Biltur bagefter.

HADSUND-KREDSSEN

afholdt den 1ste April Flagindvielse, og Kredens Medlemmer var mødt talrigt, og Festen forløb udmærket. Efter at Flaget var »pebet til Tops«, talte Chefen, Driiftsbestyrer *Winslev*, smukt om Flagets Betydning for os alle og som Samlingsmærke for Nationen. Chefen overrakte derpaa Baadsmænd *Olsen* det nye Flag, og to af Kredens Æresmedlemmer, Veteranerne *Nielsen* og *Andreasen*, strøg det tidligere brugte Flag, og under Tonerne til Nationalsangen gik Kredens fremtidige Samlingsmærke til Tops.

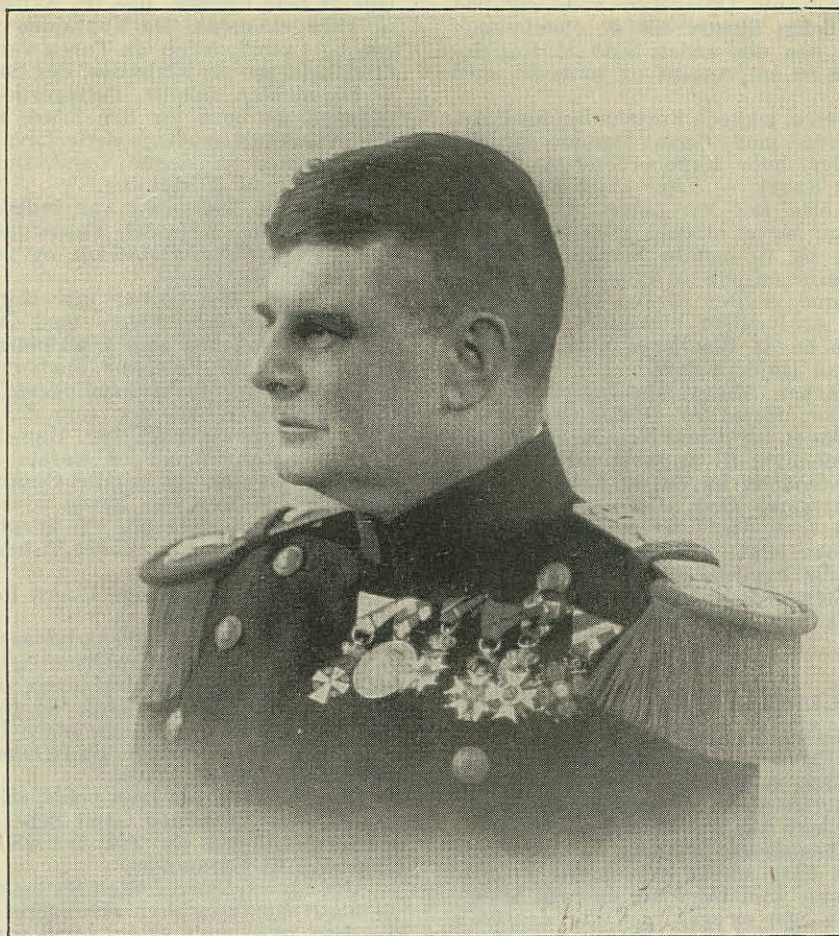
Ved Kaffeordet talte Sekretær *Brendstrup* for Kongen og Fædrelandet, hvorefter Redaktør *Rasmussen* sang »Kongernes Konge«. Skipper *Meyer* talte for Veteranerne, og Chefen for Damerne, som for første Gang var med til Kredens Sammenkomst.

Af Gæster havde Kredsen Fornøjelsen at se Chefen for Randers Kredsen, Hr. *S. Larsen Skands*, med 3 Bestyrelsesmedlemmer. Larsen Skands udbragte et Leve for Marineforeningen i sin Helhed og for Hadsund Kredsen i Særdeleshed. Derefter takkede Chefen paa Kredens Vegne for Flaget (som er en Gave fra Chef og Næstkommanderende, og hvis Foreningsmærke er smukt broderet af Fru *Brendstrup*), for Flagstangen og Klokken, hvis sjælden smukke Bøjle Chefen har forfærdiget.

Ind mellem Talerne blev der sunget flere Sange efter Sangbogen. Efter Kaffen blev der pebet til Dans, og »Mændene« svang deres »Piger« livligt til »8 Glas«, da der blev pebet »Klar ved Flaget«.

Inden de to gamle Veteraner strøg dette, holdt Chefen en Mindetale for Heltene af 2den April. Derefter blev der pebet »Klar ved Køjerne« undtagen for dem, som havde »Extra Landlov«, og som fortsatte med Dansen. Alle var enige om, at Kredens første Fest lovede godt for Fremtiden.

Kaptajn Hermann Ewald. 3 Maj 1876 — 5. April 1922.

*Vi sænked Dig i Jord en vaarlyst Dag,
med florumvundne Faners stille Følge —
Dig, der til Lyd af glade Lærkeslag
nu sætter Kursen over Dødens Bølge.*

*Vi sænked Dig i Jord en soltyldt Dag,
hvor Tusind milde Blomsterøjne skinne,
men i vort Bryst, i Kammeraters Lag,
staar, som en Søjle, stolt og rankt dit Minde.*

Hvor underligt, at dette Navn, der forhen altid kun havde Lysets, Glædens, Festens Fanfare-Klang for os, nu skal lyde dæmpet til os gennem Sorg og Vemod!

Kaptajn Ewald! Naar han kom, fulgte Hjærtelighed og Glæde med, og Skygger flygtede. Og nu er han selv gaaet ind under det, der for os er den store Skygge.

Mange Naturer søger Lys og Glæde, forlanger Medgang og Godhed fra andres Side for at udfolde sig, men faa havde som han samtidig Trangen til at sprede Lys og Glæde til andre. Et stort anlagt og ædelt Sind og et rigt og godt Hjærte havde han. Hans Syn paa Livet var maaske — som Livet nu engang er — for lyst, men det udsprang netop af hans ædle Karakter og Tanke: han saa kun det Gode, Dygtige og Velvillende hos andre, han troede paa Mennesker og Livet, fordi han *maatte*.

Den store Samlingstanke, han fostrede: *Marineforeningen*, næredes sikkert ligesaa meget af hans sympatisøgende, almenmenneskelige Trang til at forene Kammerater og Venner i fælles Følelse som af hans udprægede Virketrang for nationale Formaal.

*Vi sænked Dig i Jord en Foraarsdag,
og blomsterstrøede Lejet, hvor Du sover —
men vidt om Graven klang et Lærkeslag,
og vore Hjærters Tak gik tyst derover.*

— Styr blidelig mod lyse Landes Kyst
nu, Farten gaar ad ubekendte Vande!
... Dit Minde taler med saa mild en Røst
som Vaarens Gud, der kysser Danmarks Strande.

G. C. BURCHARDT

Han oversaa andres Fejl og søgte frem det værdifulde hos dem, og han omtalte med samme Respekt og mødte med samme Hjærtelighed den jævreste og ringeste Mand og den mest fremragende.

Megen Tid har han ofret for andre, mange Skridt har han gaaet, mange Ord har han talt, og mange Breve har han skrevet for at hjælpe andre. Og det helt til det sidste.

For kort Tid siden skulde Redaktionen overgive en Gave fra en norsk Ven af vor Marine til to Enker, der havde Hjælp behov. Til Trods for nedbrudt Helbred *vilde* han selv søge dem i deres Hjem og overgive dem Gaven. Han sendte ikke Brev og Bud, for det var hans Glæde at se *andre* glade.

De to gamle glemmer sikkert aldrig hans Besøg; en fin og ædel fremmed Mand stod i deres Stuer.

Vi ærer hans Minde! Det vil, saa længe vi, der stod ham nær, lever, komme til os som en festlig Glæde — selv om gennem Sorg og Vemod!

Axel Juel.

KAPTAJN HERMANN EWALDS BISÆTTELSE

DEN 10 APRIL 1922.

Ved en smuk Højtidelighed bisattes Kaptajn *Hermann Ewald* fra Holmens Kirke Mandagen den 10. April i Overværelse af et meget stort Følge med Marinens øverste Officerer og Embedsmænd i Spidsen, talrige af den Afdødes Officerskammerater, Repræsentanter for alle de mange Virksomheder, hvori Kaptajn Ewald havde arbejdet, for Spejderkorpset og Søspejderne, i hvis øverste Raad han havde Sæde, og endelig en meget talrig Repræsentation for Marineforeningen.

Det smukke Kirkerum var som en Have at se, et Væld af Blomster paa Korsranken og foran denne, og om den hvide Kiste Rækker af Kranse, der i hundredevis fortsattes helt ned til Kirkens Indgang. Paa Kisten laa den Afdødes Sabel og Dekorationer.

I Koret var Marineforeningens to herværende Flag opplantede og bag disse Spejdernes og Søspejdernes Flag, medens en Række Spejdere paraderede foran Altersranken, og ved Kistens Fodende stod Redningsmedaille-Selskabets to Marskaller med de smukke Stave.

Blandt de utallige Kranse maa nævnes H. M. Kongens, Prins Valdemars, Prinsesserne Ingeborg og Thyra, Prins og Prinsesse Aages, endvidere fra Marineforeningens Hovedbestyrelse og Københavns Kreds og fra talrige af Foreningens Kredse ude i Landet, Søofficersforeningen og Sølojtnantselskabet, Redningsmedaille-Selskabet, Dansk Forfatterforening, Foreningen af Ugeblade og Tidsskrifter, Sømandsforeningen af 1856, Spejderkorpset og Søspejderne, De forenede Handels- og Oplagspladser, »Det københavnske Dampskibsselskab« og Dampskibsselskabet »Gylfe«, Federation of British Industries, Anglo danish technical and commercial Society og mange flere.

Efter Salmen »Tænk, naar engang —« talte Holmens Provst, kgl. Konfessionarius *Fenger* i bevægede Ord over den Døde, idet han gik ud fra Ordene »Mine Tanker er ikke Eders Tanker«, mindedes Kaptajn Ewalds Vennesællhed og hans Evne til at knytte Mennesker til sig, hans Virksomhedstrang og store Evner — alt det, der nu saa brat havde fundet sin Afslutning ved hans Bortgang og vilde efterlade et Savn hos alle dem, der skattede ham og holdt af ham.

Til Tonerne af »Dejlige er Jorden« bar derpaa Officerer Kisten ud af Kirken, tæt fulgt af Marineforeningens Flagbærere og det store Følge, og kort efter satte Toget sig i Bevægelse mod Assistents Kirkegaard, fulgt af en stor Skare og et langt Vogntog.

Ved Ankomsten til Kirkegården overtog Marineforeningens Bestyrelse og Medlemmer det sidste Æreshverv, at bære vor gode Ven og Kammerat det sidste Stykke fra Porten og til Graven, og efter at Kisten var sænket og Jordpaakastelsen fuldført, sænkedes vore to Flag for sidste Gang tre Gange over Graven — den sid-

ste Ære og det sidste Farvel til Hermann Ewald fra dem, der kunde følge ham, og en Hilsen fra alle de Tusinder, der Landet over paa denne Dag og i denne Time i Tankerne fulgte ham til det sidste Hvilested.

Vemodigt er det altid at skulle skilles fra den Ven, man har fundet.

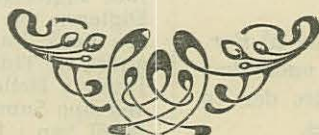
Som det egentlige Ophav til Marineforeningen og som en af dens Stiftere havde han i de ni Aar, vor Forening nu har levet, skabt sig en Vennekreds af sjælden Størrelse og Trofasthed i alle Landets Egne, ja, man kan vel sige, at af alle vore 5000 Medlemmer var der næppe een, der ikke havde været i Berøring med ham og havde faaet et Indtryk af hans djærve Personlighed og høstet Glæde og Gavn i den Forening, der fødtes ved hans Tanke og paa hans Initiativ, og hvis Trivsel var hans Eet og Alt. Han havde den Lykke at se, hvorledes hans Arbejde for denne Tanke trivedes og bar Frugter i en Grad, som han vel ikke selv havde troet mulig, og selv om hans Arbejde paa mange Felter optog hans Tid mere og mere, og mange Hjælpere førte hans Arbejde for Foreningen videre og videre frem, saa vidste man dog, at han var med i det Hele og fulgte enhver Bevægelse indenfor Foreningen med Opmærksomhed og glædedes af fuldt Hjerter, hver Gang Fremgang kunde mærkes.

Vi skylder ham Tak for meget i de Aar, som gik, først, fordi han ved Foreningens Stiftelse løste den bundne Tanke hos mange af os, der i de modnere Aar ofte kunde længes efter atter at træffe dem, med hvem vi i de unge Aar tjente under Splitflaget, hvor de fleste af os modtog Indtryk, vi aldrig glemte. Vi skylder ham Tak for den Fædrelandsfølelse, han altid var en Kæmper for og selv var stærkt grebet af og saa ofte gav jævnt og smukt Udtryk for. Vi skylder ham Tak for den samlende Tanke hos ham, der forstod paa neutral og upolitisk Grund at danne en Ring af alle dem, der tror paa og virker for vort Lands Fremtid paa Søen til Orlogs og til Koffardis.

Nu skal vi ikke se ham mere blandt os, og for mange af os vil det være, som om med hans Personlighed et Afsnit af vort eget Liv, med smukke og gode Minder, er afsluttet og borte. Hans Gerning for os og blandt os vil altid mindes trofast, og saa sandt som det er, hvad det islandske Oldkvad siger, at »Folk dø, og Mand dør, eet er der, som aldrig dør: Dommen over en Død«, ligesaa sikkert er hans Eftermæle blandt os, der ofte vil samles i et:

»Ære være hans Minde!«

E. M.

NORSK ANERKENDELSE AF MARINEN

EN HENVENDELSE FRA NORGES FORSVARSFORENING

Norges Forsvarsforening« har midt i Januar tilstillet det norske Forsvarsministerium en Skrivelse af følgende Ordlyd:

»Admiralstaben har i disse Dage udsendt en Beretning »Marinen. Neutralitetsværnet 1914—1918«, som paany har henledet vort Folks Opmærksomhed paa de uvurderlige Tjenester, vor Marine har ydet Landet i Krigens Aar.

Det tør være den almindelige Opfattelse saavel indenfor Marinen som det almene Folk, at Marinens Personal i denne Tid havde en særdeles stræng Tjeneste med Indsats af Liv og Helbred og udførte denne Tjeneste med store personlige Ofre.

Forsvarsforeningen vil derfor tillade sig at anmode det kgl. Departement om at optage til Overvejelse, om ikke Tidspunktet nu er inde til at yde vedkommende Personal af Marinen en offentlig Paaskønnelse — som en retfærdig Belønning og Tegn paa Folkets Tak for velgjort Arbejde i en kritisk og historisk betydningsfuld Tid.«

Skrivelsen er underskrevet af Professor *Fridtjof Nansen*.

VERDENS STØRSTE LINER

White Star Liniens Damper »Majestic«, som snart er færdigbygget, bliver Verdens største Skib, og den vil sikkert blive i det i mange Aar paa Grund af de økonomiske Forhold i Verden, der forbyder at bygge saa kostbare Skibe. Skibets oprindelige Navn er »Bismarck«, og Kølen blev lagt i 1914 i Hamborg, hvor Skibet blev bygget til Hamborg—Amerika-Linien. Efter Krigen overlod man Skibet til England. »White Star« købte den store Damper af Regeringen.

Det har sikkert Interesse for Tidsskriftets Læsere at faa nogle Detailler om det 56,000 Brutto Tons store Skib.

Skrogets største Længde er 956 Fod, Højden fra Kølen til Baaddækket 102 Fod og Bredden er 100 Fod. Deplacementet er lastet 64,000 Tons, Turbinemaskinerne udvikler 100,000 ind. H. K. og driver Skibet frem med en Fart af 23 Knob.

Der gaar 5 Staaldæk over hele Skibets Længde, og atter derover 4 Staaldæk i den halve Længde. Kedelrummet er bygget i 2 Dele, hvoraf hver er placeret ude i Borde, og de forener sig atter over det øverste Dæk. Dette giver bedre Placering af Centralpassagerne til alle Dæk.

Der er taget det Hensyn til Stabiliteten og Sikkerheden, at det kan blive saa farefrit som muligt at rejse over Atlanterhavet. Skibet er gjort saa brandfrit som muligt; alle Skodder og Vægge er smurt med et brandsikkert Stof, og de vandtætte Døre kan udholde en Hede af ca. 1600 Grader C. Naar de vandtætte Døre bevæges, signaleres dette automatisk til Broen, og Dørene kan aabnes og lukkes herfra. Brandsignal kan sendes til Broen fra en Mængde Steder i Skibet, ialt er 450 Brandapparater fordelt omkring i Skibet. Dampere har mange Redningsbaade, heriblandt 2 Motorbaade med Radiotelegraf.

»Majestic« har 3 Radiotelegrafstationer, den ene til Forbindelse med Land paa begge Sider Atlanten, den anden har en Rækkevidde paa 800 Sømil, og desuden findes der en Nødsender. Ogsaa Undervands-Signalapparat findes.

Turbinerne er bygget af Blohm og Voss, og i de forskellige Turbiner er tilsammen 900,000 Blade. Der findes 48 Vandrørskedler af Yarrowtypen, til Fyring bruges Olie, og paa hver Tur medgaar 5700 Tons Olie. Der er installeret et

Utal af Hjælpemaskiner om Bord. Hovedkondensatorerne faar Kølevandet ved store Pumper med en Kapacitet af 22,000 Tons i Timen. Store Vifter ventilere de forskellige Rum i Skibet, og Ventilationens Rørledninger er ialt 18 Sømil lange. Kølemaskiner findes i Proviantrummen, Opvarmningen foregaar ved Damp og Elektricitet; Belysningen ved 15,000 Lamper, og Maskinerne hertil er store nok til en lille Bys Belysning. Der findes 103 Motorer til Ventilationen, 30 Motorer til Køkkenet, 10 Motorer til Baadene, 18 Motorer til Elevatorer og Wincher etc. Tilsammen er der 325 Motorer paa ialt 1565 H. K.

De 4000 Passagerer indlogeres paa tre Klasser. Noget af det mest imponerende er tre Hall'er paa Promenadedækket, kaldet »The Lounge«, »The Palm Court« og »The Restauration«. Spisesalonen er paa 11350 Kvadratfod, har en Højde af 31 Fod og er smykket paa Siderne med joniske Søjler.

Foran Spisesalonen er et Svømmebassin med 8 Fods Dybde, rummende 120 Tons Søvand. Biblioteket er paa 4000 Bøger, og fra Røgsalonen har man gennem store Glasruder en glimrende Udsigt over Oceanet. Der er ikke mindre end 8 Køkkener i Skibet, hvoraf det ene er for de jødiske Passagerer.

Anden Plads har ogsaa flotte Saloner og Plads til 545 Passagerer. Tredie Klasse har baade Rygesalon, Damesalon og Promenadeplads, ogsaa Spisesalonen er smukt udstyret med flot Trappeopgang og Elevatorer.

Til Bespisningen af alle disse Mennesker gaar en Mængde Proviant. Saaledes pr. Rejse 13,000 Kilo ferskt Kød, 48,000 Æg, 14,000 Kilo Grøntsager og 15,000 Kilo Mælk. Naar Skibet er fuldt udstyret, er der Plads til nogen Last, men Hovedformaalet er dog, at Passagererne skal have det saa komfortabelt som muligt.

S—r.

DANMARK, DEJLIGST VANG OG VÆNGE —

(Af Bibliotekar *Dumreichers* Foredrag ved København-Kredsens Marts Møde).

I Oehlenschlägers Tragedie »Erik og Abel« fremstaar for første Gang, i første Akts første Scene, gennem den blinde Bardes Mund den Sang, der i Aarenes Løb er gaaet over til de følgende Slægter, en malmfuld Fædrelandssang — optaget i den almene Bevidsthed som en god Arv fra Fædrene — uden nærmere Reflektioner over Oprindelsen af Tekst og Toner. Der er vel næppe Tvivl om, at den Form, hvorunder vor store Tragediedigter lod Sangen indlede sit Drama, hvor Barden foredrager den for Kong Erik Plovpenning i et Sceneri, der som Baggrund viser det forfaldne Dannevirke, har været af stor Virkning paa det danske Publikum, der netop i disse Aar — Begyndelsen af det nittende Aarhundrede — og ikke mindst under Oehlenschlägers Førerskab i hans stærkt nationalt prægede Digtning — var stærkt nationalt vakt, hvortil Begivenhederne i 1801 og 1807 havde været medvirkende.

Gennem Tragedien bragtes de ældgamle Stridigheder om Sønderjylland atter frem i Publikums Bevidsthed, og dermed ogsaa den gamle Grænsevold Dannevirke. Men henvend halvandet Hundrede Aar forinden, omkring 1690, i Tiden efter Krigen med Sverige og Københavns Belejring, da saa at sige hele Landet havde været givet i Fjendehaand, havde den Vaande, hvori Land og Folk havde været stedt, og den Betydning, en kraftig Vold mod Syd vilde have haft for os som Værn mod Karl Gustavs Hær, der kom fra Polen, af født digteriske Tanker om denne Danmarks Livssag, og Digteren var Præsten i Ulstrup paa Refsnæs, *Laurits Olufsen Kock*. Født 1634 blev han Student 1653, samtidig med en anden af Tidens berømte Mænd, Peder Syv, der senere blev Præst i Hellested paa Sjælland og særlig gjorde sig kendt ved sine Samlinger af Ordsprog. Om Kock vides ikke meget, indtil han i 1666 blev Rektor ved Ringsted lærde Skole; antagelig har han rejst i Udlandet, men der findes fra hans Haand et betydningsfuldt Arbejde fra denne Periode, nemlig den første danske Grammatik. I 1673 kaldtes han til Præst i Ulstrup paa Refsnæs, og i denne paa Minder fra Oldtiden saa overordentlige rige Egn har denne nationalt

følede Mand sikkert fundet sig hjemme og ret kunnet lade Tankerne og Fantasien følge det Liv, der her har rørt sig i Danmarks Hedenold mellem de mægtige Bakker og stejle Skrænter mod Kattegat. Endnu vidner over 400 Kæmpegrave om en af vort Lands stærkest befolkede Egne dér, hvor Vandet mellem Refsnæs og Asnæs sikkert har vrimlet af Snekker, der fra denne trygge Havn havde let Vej ud paa Togt til det Fremmede. Her var det, at Valdemar Sejers Søn efter Sagnet mistede Livet paa Jagten i 1231, og Sagn og Sange levede endnu kraftigt i Befolkningen.

Paa denne Tid — omkring 1673 — sad, som før nævnt, Præsten *Peder Syv* i Hellested i Sydsjælland, og til den Samling af Folkeminder, han arbejdede paa, sendte han en Opfordring til *Laurits Olufsen Kock* om Bidrag. Kock skrev ialt tre Sange, og blandt disse »Visen om Tyre Danebod«, et Digt paa 14 Vers, og efter disse er det, at Oehlenschläger har bearbejdet sit Indledningsdrapa til »Erik og Abel«, første Vers omtrent ordret efter Kocks Tekst. Kock har sikkert været kendt med det Odelæggelsesværk, der i Aarhundreder havde været øvet med Tyres gamle Vold og Valdemars Mur, en Odelæggelse, der først standsedes saa sent som i 1708. Han anfører i sit Digt bl. a. Voldens Maal paa Højde og Bredde, ganske vist altfor store, men han har kendt den fra sin Læsning, indset dens Betydning og maaske ladet sig inspirere af Striden mellem Kongen og de gottorpske Hertuger til stærkt at fremhæve Betydningen af, »at Ledet bør være i Lave«. Originaldigtet findes genoptrykt i det af N. F. S. Grundtvig i 1817 udgivne Tidsskrift »Dannevirke«, men den almindelige benyttede Form er den, vi alle nu kender, den, hvorpaa Skandinaverne sang den i Rom i 1830, og Soldaterne efter Slaget ved Isted 1850 sang den i Slesvig, dog med den Ændring i sidste Strofe, at »Ledet er i Lave«, det samme som Nutiden kan.

1691 døde Laurits Olufsen Kock med sine to sidste Børn af Pest og ligger begravet i Ulstrup Kirke.

Knytter der sig saaledes megen Interesse til denne smukke og snart 250 Aar gamle Fædrelandssangs Tekstoprindelse, er det ikke mindre interessant at erfare, at Melodiens Skaber tilhører et langt senere Slægtled, ja, maaske netop fødtes i Hundredeaaret efter, at Teksten blev udfanget. I 1776 fødtes i Farum en Bondedreng, der i Daaben

fik Navnet *Poul Rasmussen*. I Opvæksten færdedes Drengen meget i Farum Præstegaard, hvor den lille begavede Fyr var en velset Gæst, og her traf den daværende Bestyrer af Efterslægtsselskabets Skole, Nordmanden *Edvard Storm*, ham og fattede saa megen Interesse for ham, at han satte ham i sin Skole, gav ham sit Fornavn og adopterede ham. Efter at være bleven juridisk Kandidat, ansattes *Poul Edvard Rasmussen*, 26 Aar gammel, som Auditor ved Søværnet i Aaret 1800, men paa Grund af sine til Datidens strænge Former daarligt svarende humane Idéer, der oftest mere lod ham undskylde de Arrestanter, hvis Sag han skulde paatale og dømme, end vise den til Tiderne svarende Strængthed, afskedigedes han uden Pension i 1809, og dette knækkede ganske den brave Mand, hvis hele Fremtid tilsyneladende laa lys og lykkelig for ham. Han fandt i nogle Aar et Hjem paa Søsterens Gaard Karlholm paa Sjælland og beskæftigede sig her bl. a. med Indsamling af gamle Folkeminder og Folkeviser.

I sin Ensomhed og Nedtrykthed har han vel ogsaa her fundet nogen Trøst i sin Violins Toner, og sandsynligvis er det herfra, at han indsender Melodien til »Danmark, dejligst Vang og Vænge«, da man begyndte at samle paa alle Slags Folkeminder. Tilbageholden og beskeden, som han var, gik hans Navn i Glemme, medens hans Toner bredte sig over hele Landet. Senere flyttede han til Farum, hvor han levede i samfulde 47 Aar, gemt og glemmt, som en i Bund og Grund knækket Mand, hvem Livet intet havde at byde, og først da Digteren *H. P. Holst*, der dengang var Redaktør af »Berlingske Tidende«, i 1858 skrev et Digt til hans Ære, blev Folks Opmærksomhed henledt paa ham, Kongen benaadede ham med Ridderkorset og en Pension, men intet kunde trøste ham eller rykke ham ud af den Ensomhed, hvori han i saa mange Aar havde levet. Træt af Livet gjorde han selv Ende derpaa i sit 84de Aar. Han var en højt begavet Mand, hvem Livet havde taget hardt paa, uden at han havde Kraft til at staa imod. I 1812 opfandt han det første System for »Kortskrivning« — Stenografi — der kendtes herhjemme, og endnu findes hans Dagbøger, skrevne med denne Skrift, og et Blyantsudkast til Melodien paa det Kgl. Bibliothek, ligesom hans Violin er opbevaret paa det musikhistoriske Museum.

ERINDRINGER FRA LIVET OM BORD

DA KALLE FANGEDE FLYVEFISK

Trampdamperen gled rullende og stønnende over Atlanterhavets store Dønninger. Der havde for et Døgn siden raset en Storm fra Sydvest, og endnu kunde man føle Eftervirkningerne. Nu var man ellers saa langt Syd paa, at der skulde være fint Vejr, men Passaten var nok blæst væk med Sydvesten, mentes der forude i Lukafet. Hvor langt Syd paa de i Virkeligheden var, vidste de ikke, thi »Kabysbestikket«, der laves foran Fokkemasten, er ikke altid overensstemmende med Søkortet agterude.

Matrosen »Svenske Kalle« var den ivrigste til at lave Bestik; sin Helbefarenhedsgrad havde han tjent ombord i sin Fars Jagt paa Rejser imellem Hveen og København med Mursten, og en enkelt Rejse med en Kuldampere mellem Hull og København; nu havde han naaet sine Ønskers Maal og var kommen saa langt hjemme fra, at han ikke længere kunde se sin Mors Skortsen ryge, og nu gik han kun og ventede paa at faa at se de mange Ting, Passaten skulde komme med: Hajer, »Portugisere«, Skildpadder og Flyvefisk, særlig de sidste var han meget interesseret i.

Naar Kalle var tilstede i Lukafet, taltes der ikke om andet end Flyvefisk; hvorledes de om Natten i store Flokke hjemsøgte Sukkerrørene og ødelagde alt osv. Men det var dog ikke alting, man skulde bilde ham ind, skønt det med at de sad oppe i Rigningen om Natten og fløjtede, maaske nok kunde passe; han havde selv hørt en svag Fløjten deroppe fra i nogle Nætter, men det var for mørkt til at se noget. Letmatros Christian havde

en Morgen vist ham nogle Trævler Kabelgarn og Værk, der stak ud oppe ved Salingen, og i fuld Alvor paastaat, at det var en Begyndelse til Redebygning. Han var saa en Aften efter Udskejning kravlet op for at se nærmere paa det, men ikke bleven klar over, hvad det kunde være; i den svenske Naturhistorie stod der ikke noget om Flyvefisk og deres Formeringsforhold.

Passaten kom og med den Flyvefiskene; Klask i Klask hørte man dem om Natten slaa ned paa Dækket, saa baade for og agter stod den paa fersk Fisk til Frokost, men Kalle var stadig lige vidt. Han holdt Øje med Salingen, men saa ingen Forandring deroppe, endskønt Letmatrosen var sikker paa flere Gange om Natten at have hørt Hannen, lig en Nattergal, sidde deroppe og fløjte for Hunnen. De Flyvefisk, der laa paa Dækket om Morgenen, maatte være Rivaler, der var gaet bag af Dansen i Nattens Løb.

Efterhaanden blev Besætningen baade for og agter meget interesseret i Kalles Forsøg paa at tage Flyvefiskene levende, og mange gode Raad fik han om den Maade, der var den eneste rette; men han havde ikke megen Tiltro til Raadene; han huskede endnu den Nat i Nordsøen, da Letmatrosen narrede ham op i Stormasten for at fange en udmattet Ugle, der havde sat sig til Hvile deroppe; han havde endnu Mærker paa Hænderne af dens Næb og Klør.

I Lukafet blev der lagt Raad op, og det gule Cigar-kassebaand, der hang paa Skottet i Kalles Køje, bundet

i en elegant Sløjfe over et Postkort af en fejret Prima-donna fra Scala, forsvandt paa en mystisk Maade og kom ikke til Syne igen, endskønt Kalle en Nat rodede Letmatrosens Kiste igennem.

Saa endelig en Nat midt i Hundevagten kom Letmatrosen og purrede sagte Kalle ud; nu var der noget i Gære oppe i Reden over Salingen. Kalle kom op og i Klæderne og fik et Par tykke Vanter paa Hænderne — har mindedes Uglen — saa var han klar til at tage den Tørn.

Oppe paa Dækket var alt roligt; Styrmanden gik frem og tilbage paa Broen og bemærkede tilsyneladende ikke Kalle, der forsigtigt kravlede op ad de Styrbords Vanter. Han saa nu tydelig Flyvefisken, der sad med Halen ud af Reden og vippede, hver Gang Skibet duvede lidt;

de sidste Trin var de værste, der maatte gaas forsigtigt til Værks, at den ikke fløj, inden han naaede den. Endelig kunde han rette Kroppen, og med et rask Tag greb han Fisken; nu blev Styrmanden ham var og spurgte, hvad han lavede deroppe paa sin Frivagt. Triumferende fortalte Kalle, at han havde fanget en Flyvefisk levende; men da han kort efter i Bestiklakafet aabnede Haanden og saa, at Flyvefisken havde en koket gul Sløjfe om Halsen, forstod han det hele og listede af.

— — Sidste Akt foregik i Lukaf'et. At den havde været voldsom, kunde i flere Dage derefter ses i Letmatrosens Ansigt.

Chr. Holmquist.

Agiter for Tilgang til Marineforeningen!

De danske Redningskorps' Fællesforbund.

Redningskorpsset for København og Frederiksberg ^{A/s}
Tietgensgade 67. Telef. 1808.

Fyens Redningskorps ^{A/s}
Klostervej 28. Telef. 4128. Odense.

Nordjylland^s Redningskorps ^{A/s}
Urbansgade 31. Telef. 357. Aalborg.

Stationerne aabne Dag og Nat.
Udfører Sygetransporter overalt i Landet.
Yder Assistance ved alt farefuldt og vanskeligt Arbejde.

Remington

Skrivemaskine
skrivers, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,

Assens

Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB

ETABLERET
1850

TELEFON 7500

KJØBMAGERGADE 50

KØBENHAVN K.

Annoncebureauet „Hafnia“

(Indehaver: Redaktør O. Kongsby)

besørger Annoncer til alle Blade,

saavel indenbys som udenbys.

Frederiksborggade 12.

Telefon Byen 3227.

Th. Strandgaard

BOGBINDER

Specialitet:

Protokoller og Kontorarbejde

PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y
Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

— Champagne —

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry,

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.

Vimmelskafte 38.

P. E. Ehrhardt
Studiestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

Husk

at købe Deres Kolonial, Delli-
katesser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen.

C. A. ROLSTED Spiralmadrasser

Telf. Nora 625 y. Læssøgade 15
Grundl. 1878

— Leverandør til Marinen —

Jensen & Kjeldskov ^{A/s}

Papirhandel

Skindergade 14. Telf. 887.

Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co.^s

Cigarer og Cigaretter

er de mest velmagende.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

9. AARGANG
1922.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE V.
MAJ

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

(Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou).

ORDENSDEKORATIONER

Under 9. Maj har H. M. Kongen beaaet Formanden for Marineforeningens Aalborgkreds, Fabrikant *Immanuel Stuhr*, og Formanden for Marineforeningens Odensekreds, Telefonmester *C. Buchgreitz*, med Dannebrogordenens Ridderkors.

MARINEFORENINGENS SENDEMANDS- MØDE DEN 30. APRIL 1922

Efter at Hovedbestyrelsen om Formiddagen havde holdt Møde, samledes man til Generalforsamlingen i Studenterforeningen Kl. 2, og da Formanden, Kommandør *Mægaard*, kort efter aabnede Mødet, kunde han se ud over en fyldt Sal.

Kommandøren rettede først en Tak til alle de mange Repræsentanter for Kredsene ude i Landet, fordi de saa talrigt var mødt frem fra alle Sider, og proponerede derpaa Afsendelsen af Hyldesttelegrammer til Kongen og Foreningens Ærespræsident, Prins Valdemar, hvilket Forslag modtoges med Akklamation.

Ingeniør *Konow* valgtes enstemmigt til Dirigent, og efter at have overtaget dette Hverv gav han Formanden Ordet for Dagsordenens første Punkt: Aflæggelse af Aarsberetningen.

Foreningen har i det forløbne Aar haft en Tilvækst af 780 og en Afgang af 320 Medlemmer, hvorved Fremgangen i Medlemstal bliver 460, og er nu med sin ca. 5000 efter Garderforeningen Landets største Forening med lignende Formaal. Der er i 1922 oprettet nye Kredse paa Hirtshals, i Næstved, i Frederikshavn samt paa Skagen og i Hadsund, og Kommandøren rettede en Tak til de Mænd, der havde paataget sig Formandsbvervene i disse Kredse, samt til dem, der havde medarbejdet til Oprettelsen, og nævnedes der særlig Grosserer *Valdemar Schou*, Fabrikant *Im. Stuhr* og Arkitekt *Marston*.

Grundet paa forskellige Forhold var Thurøkkredsen indtil videre indgaaet, men man haabede meget, at denne Kreds med sine mange og fortræffelige Sømænd atter maatte komme med. En særlig Tak rettedes til Aalborg-Kredsen og dennes Formand, Fabrikant *Stuhr*, for det den 17. Septbr. 1921 afholdte Lands-Formandsmøde, hvis smukke Arrangement og hele vellykkede Forløb tjente Kredsen til største Ære.

Der var holdt mange Foredrag i Kredsene, og ved disse havde Grosserer *Vald. Schou*, Kaptajn *Godfred Hansen*, Premierløjtnant *Dahl*, Bankkasserer *Nath* og Arkitekt *Marston* været paa Rejser til Landets forskellige Dele, og for dette Arbejde bragtes der dem Foreningens Tak, ligesom ogsaa en Tak til dem, der ved frivillige Bidrag og Gaver havde støttet Foreningsbladet, til Direktør *Fritz Svendsen* for det store og kostbare Flag til Københavns-Kredsen, Fabrikant *Johnsen* og Bankkasserer *Nath* for denne Kreds' faste Dekorationsemblem med Flag, Direktør, Kapt. *Schmidten* for talrige Blade og Tidsskrifter. Forretningsudvalget havde holdt 12 Møder.

Dagsordenens næste Punkt var Aflæggelsen af det reviderede Regnskab.

Hovedforeningens Sekretær, Overretssagfører *P. Kjær*, gennemgik Regnskabet Poster og besvarede forskellige Anmodninger om Oplysninger. I Diskussionen deltog bl. a. Nykøbingkredsens Repræsentant, der særlig ønskede oplyst Posterne for Kontorhold, Festligheder og diverse Udgifter, medens Havnefoged *Bilde*, Grenaa, berørte Bladets Forhold og Vanskelighederne ved Erholdelsen af Kontingenterne fuldtaligt ind i de nedadgaaende Tider. Sluttelig gaves enstemmigt Decharge.

Under Dagsordenens Punkt 4: Behandling af indkomne Forslag, fremsatte Telefonmester *Buchgreitz* et paa det foruagaaende Hovedbestyrelsesmøde af Grosserer *Vald. Schou* og ham udformet Forslag, hvorefter det henstilledes til de respektive Kredse at deltage med en Kvotadel pr. Medlem i det eventuelle Underskud, som Bladet maatte udvise ved Opgørelsen og saaledes, at Beløbet, der mentes højst at kunne andrage ca. 50 Øre pr. Medlem, ikke udrededes af de enkelte Medlemmer, men af Kredsens Kassebeholdning. Forslaget diskuteredes bl. a. af Togfører *Bendixen*, Korsør, Kaptajn *Møller*, Helsingør, *Marston*, Befragter *Jørgensen*, Nykøbing F., af hvilke sidstnævnte særlig talte for en Kontingentforhøjelse, medens *K. L. E. Jensen*, *Fasting*, *Windfeld-Hansen*, Ribe, og Konsul *Jacobsen*, Frederikshavn, talte for Forslaget, der sluttelig enstemmigt vedtoges. Der vil herefter i Kredsene ved en indvarslet Generalforsamling blive taget Stilling til dette for Bladets hele Eksistens saa vigtige Spørgsmaal, og forhaabentlig vil det vise sig, at Vilje og Evne maa være tilstede alle Vegne. Hver Kreds burde anskaffe sig en Bøsse, i hvilken hvert Medlem ved hvert Møde lagde en Tiøre som et Offer til »Under Dannebrog«, saa vilde vi kunne ride Stormen af indtil lysere Tider.

Formanden forelagde derpaa det fra Foreningens Æresmedlem, Godsejer *E. Schou*, Palsgaard, fremkomne generøse Tilbud til Marineforeningen om at ville overdrage denne Fregatten »Jylland«. Det sporedes meget hurtigt i Forsamlingen, at hver især næppe vilde kunne tænke sig en mere kærkommen Gave, men da der ved en eventuel Overtagelse vilde blive paalignet Foreningen Udgifter til en efter vore økonomiske Evner ganske svimlende Sum til nødvendige Installationer og smaa Ændringer i Fregattens indre Bygning, og Udgifterne til den aarlige Vedligeholdelse trods mange

indkomne Tilbud om gratis Arbejde ombord, ganske vilde udtømme vore Midler i Løbet af blot et halvt Aar, og da ydermere Fregatten ganske naturligt af Foreningen steds maatte betragtes og behandles som et Objekt for vor fulde Veneration og derfor ikke vilde kunne overgives til fri, indtægtgivende Brug, maatte man med største Beklagelse opgive Tanken om at modtage den smukke Gave. Efter nogen Diskussion, i hvilken deltog bl. a. Kammerjunker *Lindholm*, Fabrikant *Schultz, Torp, V. Schou*, Kapt. *Møller* o. fl., vedtoges det med Akklamation at rette en Tak til Godsejer *Schou*, og *Formanden* meddelte, at han derefter vilde føre videre Forhandling med denne for muligvis at opnaa en Ordning paa et andet Grundlag for en eventuel Overtagelse.

Ved det derpaa følgende Bestyrelsesvalg, ved hvilket de efter Tur afgaaende Bestyrelsesmedlemmer havde erklæret sig villige til at modtage Genvalg, skete dette med alle Stemmer mod een, og *D hrr. Thiess, Stoumann, A. O. Andersen, Buchgreitz* og *Christensen* forbliver ligesom Revisoren, Malermester *Fr. Møller*, paa de Poster, hvor de saa længe har været trofaste og interesserede Arbejdere for Foreningens Trivsel og Fremgang.

Formanden tog derpaa Ordet for i en smuk Tale at minde Kaptajn *Ewald* i hans Egenskab af Marineforeningens Stifter og mangeaarigt Hovedbestyrelsesmedlem og ikke mindst som den udmærkede Ven og Kammerat, han altid havde været for os alle, hans aldrig trættende Arbejde for den Forening, hvis Ve og Vel indtil hans sidste Timer laa ham saa varmt paa Sinde. I Marineforeningens mægtige Vækst gennem ni Aar og ved den Samling, som gennem den er skabt mellem Flaadens og Koffardimarinens Mænd og alle, hvem disses Fremgang ligger paa Sinde som Nutids- og ikke mindst Fremtids-Faktorer af største Betydning for vort Folk, vil *Herman Ewald* have sat sig et uforgængeligt Minde, som vi alle stedse vil holde i Ære.

Allerede ved *Formandens* første Ord havde hele Forsamlingen rejst sig, og paahørte staaende de varmtføjte og smukke Mindeord.

Formanden oplæste derpaa et fra Fru Kaptajn *Ewald* modtaget Brev, hvori Fruen paa overordentlig smuk Maade giver Udtryk for sin Tak for Foreningens Deltagelse ved Kaptajnens Død og Begravelse.

I Kaptajn *Ewalds* Sted foreslog *Formanden* dernæst Kommandør *Hector Kiær* til Medlem af Hovedbestyrelsen, idet han nævnte den Interesse, som Kommandøren gennem Aarene havde vist Foreningen og dennes Opgaver, og at dette var alle velbekendt, vistes tydeligt ved den Maade, hvorpaa Forsamlingen med Akklamation valgte og hyldede Kommandør *Kiær*.

Dagsordenen var dermed udtømt, hvorefter Dirigenten hævdede Mødet.

Formanden rettede sluttelig en Tak til Dirigenten for hans udmærkede Ledelse, til hvilken Forsamlingen sluttede sig med Haandklap.

— Udenfor Dagsordenen rettede dernæst Arkitekt *Martor* en Tak til Chefen for Orlogsværftet for den givne Tildelelse til Forevisning af Modellsamlingen og til Modellør *Dørge* for hans Førerskab ved Forevisningen.

Formanden for Ribekredsen, Hr. *Windfeld-Hansen*, rettede en Forespørgsel om Oprettelsen af Kredse i Sønderjylland, hvilken Sag stadig ligger Bestyrelsen paa Sinde, idet man afventer det rette Øjeblik til at gribe denne Sag an.

Maskinmester *Salmenius* fremsatte Forslag om Indførelsen af et Indmeldelseshefte, som Medlemmerne skulde bære hos sig, og hvorved Formaliteterne ved Indmeldelsen vilde lattes. Det praktiske Forslag vandt Bifald og vil blive taget op til Overvejelse.

Konsul *Jacobsen*, Frederikshavn, talte for Afskaffelsen af Betegnelsen »Lokal« ved Kredsene, hvilken Reform sikkert uden Vanskelighed vil kunne gennemføres, saa meget mere, som adskillige Kredse alt har afskaffet den.

Ogsaa denne Sag vil blive overvejet.

Befragter *Herløv*, Aarhus, talte om Muligheden for at anskaffe Emblem i Form af Brystnaale for derved lettere at kunne kende hinanden i paakommende Tilfælde, og nogen Diskussion førtes om denne saa ofte før omtalte Sag.

Fabrikant *Im. Stuhr* kunde ikke tiltræde en saadan Omformning af Emblemet, heller ikke, hvis Naalen udførtes som et kronet M alene, idet det utvivlsomt vilde medføre Misbrug, mod hvilke der ikke kunde tages beskyttende Forholdsregler. Som afskrækkende Eksempel paa saadant anførtes navnlig det af en Mængde Uvedkommende saa stærkt benyttede K. D. Y.-Mærke.

Fabrikant *Stuhr* ønskede, at der under »Eventuelt« paa Dagsordenen, hvilket Punkt ikke fandtes paa nærværende, gaves Sendemændene Lejlighed til at fremkomme med, hvad de havde paa Hjerte i højere Grad, end det nu var Tilfældet.

Man skiltes derefter for at samle Kræfter til Aftenens Fest.

STIFTELSESFESTEN I STUDENTERFORENINGEN.

Ved 7-Tiden fyldtes den lille Sal efterhaanden til sidste Plads. Vi mindes ikke tidligere at have set en saadan Mængde Repræsentanter for Land og By samlede, et glædeligt Tegn paa Foreningens Væxt og den Interesse, hvormed dens Arbejde følges fjern og nær.

Da *Formanden*, Kommandør *Maegaard*, der trods Ildebefindende havde gennemført Ledelsen af baade Hovedbestyrelses- og Sendemandsmødet om Formiddagen, ikke nu saa sig i Stand til at fungere, besteg Næstformanden, Groserer *K. L. E. Jensen*, Talerstolen for at byde den store Forsamling Velkommen, hvorefter der pebes »Klar ved Flaget«, som dernæst med fuld Honnør hejstes af Konstabel *Rose*, medens Marinens Orkester under Stabshornblæser *Koefoed* blæste Honnørmarschen og »Kong Christian«. Den smukke og evig nye Ceremoni undlader aldrig ved sin Højtidelighed at gribe Medlemmerne, og saaledes ogsaa her. Dette er fælles for os alle i Kredsene i Syd og Nord, i Øst og Vest. — Traditionen, Samlingsmærket.

Aftenens Begivenhed, Kaptajn *Godfred Hansens* Foredrag om Kongens Rejse til de nordlige Lande i Sommeren 1921, skulde nu begynde, og efter at Næstformanden havde henvendt Ordet til Foredragsholderen og takket ham for hans Beredvillighed til at ville glæde Forsamlingen med sine Oplevelser fra denne historiske Rejse, ved hvilken en dansk Konge for første Gang besøgte Grønland, tog Kaptajnen Ordet for et Foredrag, som sikkert vil blive husket frem for mange, vi har hørt, ved den for ham egne Fortællemaade, der forstaar at blande Alvor og Skæmt og ejer hele den naturlige og usnobbete Friskhed, som kun den vidtberejste og i alle Slags Forhold prøvede Mand kan besidde.

Fra den første Dag fulgte man Kongen og Dronningen gennem Storm og Stille — mest af det første — gennem Nordsøen og Atlanterhavet til Færøerne, Island og Grønland, og utallige interessante og morsomme Træk fra disse Steder oprulledes for Tilhørerne. Man fik et tydeligt Indtryk baade af Natur og Mennesker og den Begivenhed, Kongens Besøg, og i ikke mindre Grad Kongens og Dronningens Personligheder havde været for Beboerne af Landene i det høje Nord, og da Lysbillederne sluttede med et Billede af Kongen til Hest som Islands Konge og med Kaptajnens smukke Ord om Hans Majestæt, brød Bifaldet løs med en Styrke, som vilde det ikke mere ophøre.

Efter at Næstformanden derpaa havde rettet en varm Tak til Foredragsholderen, begav man sig til Bords i den store Sal, og Talernes Række aabnedes af Næstformanden, der i smukke Ord udbragte et Leve for Hans Majestæt Kongen, der besvaredes med nifoldige Hurra og Kongesangen.

Fra Hs. Maj. Kongen indløb under Festen følgende Svar-telegram:

Takkende sender jeg Repræsentantskabet min hjertelige Hilsen.

Chr. R.

Fra Hs. Kgl. Højhed Prins Valdemar indløb ligeledes Svartelegram saalydende:

Sender min hjærteligste Hilsen og bedste Tak, fordi Marineforeningens tilstedeværende Repræsentanter paa saa venlig Maade har mindedes mig. Tak!

Valdemar.

Arkitekt *Marston* talte for Foreningens Ærespræsident *Prins Valdemar* og for København-Kredsens nye Medlem, *Kronprinsen*, Telefonmester *Buchgreitz* for Foreningen og Flaget og Fabrikant *Im Stuhr* for Orlogs- og Koffardimarinene. For Sendemændene talte dernæst Overretssagfører *Schoustrup* og for Foredragsholderen, Kaptajn *Godfred Hansen*, Ingeniør *Hoffding*, medens senere Kaptajnen takkede i en ypperlig Tale for Foreningens Formaal og Virke. Kommandør *Kiær* mindedes i en spirituel Tale alle dem i Foreningens Rækker, der ikke i egentlig Forstand har deres Livsgerning paa Søen, men som ved deres Interesse for Søens Mænd og for vor Marines og Søfarts Betydning for Landet og dets Fremtid støtter disse i deres Arbejde. Kgl. Vejer og Maaler *Dyrhauge* talte smukt om Fædrelandsfølelsens Betydning og Overværkfører *Grundtmann* for Kvinden.

Fabrikant *Stuhr* hylde i en fortræffelig Tale den tilstedeværende Digter, Kontorchef *Axel Juel*, der ved sin skønne Hav-Poesi med de mandige og fuldttonende Rytmer taler særligt til alle deres Hjerter, for hvem Havet omkring Danmark ejer Minder, som aldrig glemmes, og knytter Traade ud til det fremmede — Danskens Vej til Ros ad fredelige Veje under Dannebrog — og som har skabt Digteren en Ven i hvert af Foreningens Medlemmer. Hr. *Stuhr* løste en bunden Tanke ved sine smukke Ord, der ikke uden Grund betegnede *Axel Juel* som Drachmanns værdige Efterfølger gennem hans Digte om Storm og Stille, Lykke og Ulykke paa det Element, hvorpaa vor Fremtid beror i maaske højere Grad, end Menigmand nu fatter det. Langvarige Ovationer fulgte denne velfortjente Hyldest, for hvilken Digteren altfor beskedent takkede.

Og medens Marinens Orkester lod det ene Musikumnummer efter det andet tone ud over Salen, fløj denne vellykkede Aften hastigt hen — vellykket og fornøjelig i alle Henseender — og med frisk Mod sætter vi nu Kursen ud mod Aarets ukendte Dybder, ud mod Tiaarsdagen den 30. April 1923.

E. M.

BESØGET PAA ORLOGSVÆRFTETS MODELSAMLING

Ved særlig Velvilje af Orlogsværftets Chef, Admiral *Konow*, var der givet Tilladelse for Marineforeningens udenbys Sendemænd til et Besøg paa Modelsamlingen i Tilknytning til deres Tilstedeværelse her i Byen i Anledning af Generalforsamlingen den 30. April.

Desværre blev Besøget ikke saa talrigt, som man havde ventet, og formentlig maa Grunden hertil søges i, at en stor Del af de Delegerede var ankomne her til Byen een a to Dage før Søndagen, saaledes at Meddelelsen om Besøget paa Værftet, der udsendtes Torsdag, ikke havde naaet disse.

Under Ledelse af Hr. Modellør *Otto Dørge* blev Modelsamlingen beset med allerstørste Interesse, og Foreningen takker Hr. Dørge for den Beredvillighed, hvormed han stedse stiller sig til Raadighed.

Marineforeningen retter ligeledes en fornyet Tak til Chefen for Orlogsværftet for den Forstaaelse og Velvilje, hvormed saadanne Anmodninger om Tilladelse til Besøg er blevne modtagne, uagtet Dagen for disse desværre flere Gange — af Grunde, som vi ikke har været Herre over — har været en saadan, der maatte medføre særlig Ulejlighed for Værftet, nemlig Søndag.

SKOLESKIBET »GEORG STAGE«

Paa Københavnskredsens sidste Generalforsamling blev det vedtaget, saavidt vore Midler tillod det, at bidrage til Ekviperingen af to af »Georg Stage«s Elever. Som Foreningens første Bidrag er nu indsendt 400 Kr. til Skoleskibets Bestyrelse med Anmodning om at ville benytte Beløbet efter Bestemmelsen, idet man udtaler Haabet om ogsaa fremtidig at kunne stille lignende Beløb til Raadighed for samme Øjemed.

Det regnede fra Morgenstunden den 7. Maj, men da Klokken blev henad 10, kunde Lavsbrødrene stille Søstøvler og Sydvest paa Plads og iføre sig Sommerpaletoten og den lyse Topballe. De blev modtagne af en Bestyrelse, hvis Ansigt skinnede omkap med Solen paa Himlen. Og hvilken Skydning! Alle skød som rene Palnatoker, kun Pletskud. Pletterne blev skudt bort, saa Skiverne var pletfri som Gutterne selv.

Henad Kl. 12 indfandt de gamle Veteraner sig med Krigsassessor *Lund* i Spidsen og suppleret med en ny, Veteranen *Hansen* fra Christianshavn, som havde været med »Jylland« i Slaget. Gensynet var overstrømmende hjerteligt.

Præcis ved 8 Glas gik man til Bords. Formanden holdt sin traditionelle Velkomsttale paa Vers for Veteraner og Kammerater, og til Baadsmændsflojtens Triller gled vort smukke Flag til Tops, efterfulgt af *Axel Juels* Flagsang, sunget med pragtfuld Røst af vor Kammerat, Koncertsanger *Viggo Jensen*.

Medens de appetitlige Bøffer, store som Banjerluger, blev serverede, fik man Tid at se sig om. Foran Formandspladsen prangede en mægtig Buket af hvide og røde Blomster, garneret med friskt jomfrueligt Bøgeløv. Det var de Gamles Hilsen til Lavet, en rørende smuk Opmærksomhed, en fintfølt og varmhjærtetgivet Gave. Heltene værdig.

Ogsaa de øvrige Borde var blomstersmykkede og prydede med vore smukke Foreningsflag, og vor unge Kammerat *Bønnelycke* havde dekoreret Salen smagfuldt med Vimpler og forsvnet Tribunen med et udmærket af ham selv udført Billede af Fregatten »Jylland«, hvori Rammen bestod af et Stykke Trosse, saa fint splidset, at dette ikke kunde opdages: et meget kunstfærdigt Stykke Sømandsarbejde.

Talernes Række indlededes af Ingeniør *Hoffding*, der talte smukt for Kongen, hvorefter Kammeraterne uopfordret sang: Kong Christian.

Formanden holdt en følt Mindetale for Foreningens Stifter, Kaptajn *Ewald*, til Ære for hvem Flaget blev kinnet. Han bragte dernæst en frisk Hilsen fra Lokalkredsens Formand og Næstformand, d'Hrr. Grosserer *Schou* og Arkitekt *Marston* og fra vor syge Kammerat, Fabrikmester *Borrild*; Hilsenen modtoges med Haandklap.

Det meddeltes, at Lavet til Flaadens Idrætsstævne havde udsat en meget dekorativ Pokal, forsvnet med vort Mærke, for Skydning, og at den var vundet af en ung Underofficer, saa den fremtidig i det lille Nyboderhjem kunde minde om Lavet.

Traditionen tro blev *Marstons* Festsang afsunget med en Appel, hvortil Inspirationen ligger i selve de takfaste, klangfulde Strofer.

Under hele Bordet havde vor Kammerat, Maskinmester *Salmenius*, stillet sine musikalske Talenter til vexellig Disposition, og trods Klaverets søvge Tilbøieligheder, fik han det afløkket en Række muntre Melodier, der i høj Grad forøgede Stemningen.

I Dagens Anledning var der lavet en Kantate, hvis Solopartier blev sunget af Fabrikant *Hornung*, følt og klokkeklart med musikalsk Smag. Recitationerne udførtes af Formanden, hvis Søn var en sikker Akkompagnator til Sangene. Kantaten modtoges med Bifald. Den efterfulgtes af Festtalen for 64 Heltene, hvis Leve blev udbragt med stor Kraft og Varme.

Vor kære gamle Assessor *Lund* takkede og supplerede sit udmærkede Foredrag fra i Fjor med en Mængde ukendte og interessante Oplysninger, der modtoges med den samme

spændte Opmærksomhed som tidligere. Et længselsfuldt Suk efter de gamle Fregatter med de stolte Rejsninger deltes samstemmigt af alle. Assessoren sluttede med et Leve for det unge livskraftige Skyttelav.

Et indløbet Telegram paa Vers fra den kendte og skattede Havnefoged *Bilde* fra Grenaa, der var med i Fjor, og hvis djærve Sømandstale endnu erindredes af de Gamle, motiverede et begejstret Leve for *Bilde*; det var ogsaa meget smukt, at hans Tanker var hos os denne Mindedag.

Et andet Sømands-Digt, friskt og formfuldt, ogsaa af *Bilde*, og et stemningsfuldt Danmarkskvad af Direktør *Burchardt* blev reciteret af vor Kaptajn *Hauch* paa en Maade, det kun kan gøres, naar der flyder Digtblod i Aarerne.

Vor gamle Overkanoner *Harald Jensen* talte paa den ham egne hjertelige Maade for Lavsbestyrelsen og med ivrig Tilslutning, hvorefter Festen sluttede, vellykket og stilfuld i sit Forløb.

Stor Sommerfugleskydning efter virkelig kunstig Sommerfugl *Søndagen den 11. Juni 1922, Kl. 10 pr.*, Carlsberg Pavillon. 7 store Præmier og lige saa meget Kristentøj, foruden det pragtfulde Sommerfuglebaand med Sølvplade til evig Erindring. Der er Chancer for alle, selv om man ikke kan skyde; men Deltagerne opnoteres i den Orden, de anmeldes, altsaa jo før jo bedre. Selv Bortrejste kan komme med, blot de betaler 2 Kr. plus Restancer. Indmeldelse sker hos Formanden, Østerbrogade 21. Telf. Øbro 3712, Hornung, Falkonerallé 79, Godthaab 1816, Peytz, Nørresøgade 186, Taga 1003 og Forst. E. P. Jensen, Nørresøgade 11, Byen 7626.

NAKSKOV-KREDS

holdt den 3. Marts Generalforsamling paa »Harmonien«. Beretning og Regnskab godkendtes. Til Bestyrelsen genvalgte Formanden, Kammeriunker *Malte-Bruun*, og Produkthandler *Jørgensen*, der afgik efter Tur. Købmand *C. C. Jensen*, der ligeledes stod for Valg, ønskede at trække sig tilbage. I hans Sted valgtes Restauratør *Andrea* til Bestyrelsesmedlem. Revisionen genvalgte. Som Sendemænd til Mødet i København udnævnedes Lokomotivfører *Nielsen* og Produkthandler *Jørgensen*, medens Formanden som Medlem af Hovedbestyrelsen er selvskreven til at deltage.

LØKKEN-KREDS dannes.

Da der jo selvfølgelig er mange af Løkkenboerne, som har aftjent deres Værnepligt i Marinen, var Ønsket om at danne en Forening, hvor man kan opfriske gamle Minder, blevet aktuelt. Fiskeriforeningens Formand skrev derfor til Hirtshals Marineforening om Oplysninger, og dennes Formand, Dykker *Jensen*, var da den 5. Marts kommen tilstede i Badehotellets store Sal, der var smukt pyntet med Dannebrog og Signalflag, saa man straks ved Indtrædelsen forstod, at det her var Søfolk, som samledes.

Da Mødet begyndte, blev Splittflaget heist paa reglementeret Vis til Honnørmarchens Toner, medens de tilstedeværende gjorde Front mod Flaget. Efter at Fiskeriforeningens Formand, *Chr. Knudsen*, havde budt velkommen, fortalte Hr. *Jensen* med meget Humør og Lune, hvor hyggeligt og rart man kan have det i en Marineforening, og Resultatet blev, at der meldte sig saa mange, at der kan stiftes en Forening. Hr. *Jensen* lovede, hvis der ikke blev store Forhindringer, da at komme tilstede og hjælpe med at lave det festligt ved Stiftelsen.

Der nedsattes et Udvalg, bestaaende af Fiskerne *Chr. Knudsen* og *Fr. Simonsen*, der begge er i Fiskeriforeningens Bestyrelse, samt Fiskeeksportør *A. Thomsen*.

ASSENS-KREDS

havde godt Besøg til sin Fests den 11. Marts paa Marcussens Hotel. Som sædvanlig indlededes Festen ved Flagets Heising paa Sømandsvis og derefter Afsyngelse af Kong Christian og Axel Juels stemningsfulde Hymne til Flaget. Haandværkersangkoret assisterede.

Havnefoged *Schmidt*, *Fredericia*, holdt derefter et meget interessant Foredrag om Søfart og Skibets Udvikling fra de ældste Tider, ledsaget af en Mængde Lysbilleder med Fremstilling af Skibe i Form af udhulede Træstammer til de moderne 5-mastede Oceanskibe.

Ved Kaffebordet talte Formanden for Kronprinsen, som jo holdt Fødselsdag, og *Viggo Hansen* for Foredragsholderen.

Sangbogen blev stærkt benyttet, og der herskede en hyggelig og munter Stemning. Den vellykkede Aften sluttede med et ligesaa vellykket Bal, og da Kommandoen Kl. 1 lod: »Klar ved Flaget, og dette haledes med paa den stemningsfulde Maade, var alle enige om at have tilbragt en hyggelig Aften.

NYKØBING F.-KREDS

har medio Marts holdt Generalforsamling. De afgaaede Bestyrelsesmedlemmer, Mægler *Petersen* og Bogholder *Carl Olsen*, genvalgte. Til Sendemænd valgtes Restauratør *Hennriksen*, Banegaarden, og Præstegaardsforpagter *Nielsen*.

Det vedtoges at forhøje Kontingentet fra de nuværende 3 Kr. til 5 Kr. aarlig.

KORSØR-KREDS

afholdt den 22. Marts aarlig Generalforsamling paa Landmandshotellet. Formanden, Togfører *Benedixen*, bød velkommen, og til Dirigent valgtes Kaptajn *Krenckel*.

Formanden afslørede derefter en Klokke, der var skænket Foreningen af Dykker *Skjalm* og Fabrikant *H. Rasmussen*. Efter at have mindedes afdøde Togfører *A. P. Nielsen*, aflagde han Beretning for det forløbne Aar, efter hvilken Foreningen nu tæller 171 Medlemmer.

Kassereren, Maskinmester *F. Jensen*, aflagde Regnskabet, der balancerede med 1178 Kr. 56 Øre og sluttede med en Kassebeholdning paa 415 Kr. 31 Øre. Minebøssen havde indbragt 450 Kr. 87 Øre og havde nu en Beholdning paa 860 Kr. 77 Øre, og naar 1000 Kr. var naaet, var det Mening, at de skulde uddøles til Søfolksstrængende Efterladte. Regnskaberne godkendtes.

Den eneste Veteran, der er i Foreningen, nemlig fhv. Smedemester *Poulsen*, blev udnævnt til Æresmedlem, for hvilken Ære han bevæget takkede.

Derefter skred man til Valg af Bestyrelsen, der bestaar af 7 Medlemmer, som alle afgik. De fem genvalgte, og i Stedet for Fisker *Axel Larsen* og Maskinmester *Jørgensen*, der ikke ønskede Genvalg, valgtes Kaptajn *Krenckel* og Overmatros *Skjalm*. Til Revisor blev genvalgt Købmand *Halfdan Fischer*.

Til Sendemænd valgtes Kaptajn *Andersen*, Restauratør *Andersen*, Togfører *Benedixen*, Lokomotivfører *Lund*, Strømmand *Bugge*, Mejeribestyrelser *Rasmus* og Lokomotivfyrbøder *Jensen*.

Efter Generalforsamlingen fandt der en meget vellykket Sammenkomst med Torskespisning Sted, og her blev der afsunget adskillige Sange og fortalt muntre Sømandshistorier.

Den 31. Marts afholdtes Sammenkomst i Landmandshotellet, hvortil Forsvarsbrødrene var indbudt. Togfører *Benedixen* bød de ca. 200 Deltagere Velkommen, men beklagede, at Premierløjtnant *Kjølens* havde faaet tjenstligt Forfald. I Stedet for var en gammel Mariner, tidligere Forstander for Optagelseshjemmet »Prøven«, *Ricard Jensen*, kommen til Stede som Foredragsholder. Han gav en ypperlig Skildring af et Togt, han som 18-aarig Sømand foretog med Korvetten »Dagmar« til Dansk Vestindien; varmt talte han den nationale Sag, samtidig med, at han anslog de muntre Strenge.

Foredraget, der ledsagedes af udmærkede Lysbilleder, hilstes med kraftigt Bifald.

SKELSKØR-KREDS

havde den 24. Marts indbudt saavel Medlemmerne som andre til at høre et Foredrag af Premierløjtnant i Marinen *Dahl* om Søminernes Virksomhed under Krigen ledsaget af Lysbilleder. Premierløjtnanten udviklede meget udførligt saavel Minernes Teknik, som den var ved Krigen Begyndelse, som den kolossale Udvikling, den havde gennemgaaet, inden Krigen sluttede, ligesom han forklarede Minernes Anvendelse og deres Ødelæggelse ved Ministrygere. Senere fremviste Premierløjtnanten en Del Billeder fra Livet om Bord paa den danske Flaade, nogle meget morsomme Billeder fra Marinernes Øvelser paa deres Sportsplads og Billeder fra Genforeningen.

SKAGEN-KREDS

havde den 25. Marts indbudt til Fests, og denne havde fundet saa stor Tilslutning, at Skagens Hotels store Gallionsaal var aldeles fyldt.

Formanden, Fuldmægtig *Eisenreich*, bød velkommen, særlig til de fremmede, som var tilrejt, nemlig Formanden for København-Kredsen, Grosserer *Valdemar Schou*, og Medlem af samme Kreds' Bestyrelse, Fuldmægtig *Nath*, Formanden for Aalborg-Kredsen, Fabrikant *Stuhr* samt Formanden for Hirtshals-Kredsen, Materialbestyrer *Jensen*, dernæst Velkommen til Inspektionsskibet »Diana«s Besætning og last not leat til Damerne, der her for første Gang var med i Foreningen.

Ordet blev derefter givet til Grosserer *Schou*, som holdt et særdeles interessant og lærerigt Foredrag om »En Rejse gennem Indien«, begyndende i Bombay og derfra til en Mængde af de vigtigste Bver, Delhi, Agras, Benares, Calcutta og Madras. Foredragsholderen ledsagede Fremstillingen af Rejsen med en stor Mængde ganske fortrinlige Lysbilleder, hvoraf Hr. *Schou* personlig havde taget den langt overvejende Del. Skønt Foredraget varede i omtrent 2 Timer, var der ingen, som blev træt, og et ualmindelig kraftigt Bifald hilste Hr. *Schou*, da han sluttede.

Formanden bragte Hr. *Schou* en Tak for Foredraget og gav derefter Ordet til Fabrikant *Im. Stuhr* fra Aalborg, der holdt en særdeles smuk og varmfølt Tale for vort kære Flag. Det var Ord, som gik til Hjerterne, ikke mindst da Taleren mindede om de uforsømmelige Dage, da Dannebrog paanv blev hejst i Sønderjylland, og særlig da det store, gamle Flag blev overrakt Hs. Maj. Kongen. Hr. *Stuhr* afleverede derefter som Gave et Flag til Foreningen, idet han udtalte Haabet og Ønsket om, at det ikke alene maatte være over en enig Skare i denne Forening, naar den samledes, men at det ogsaa maatte følge Kammeraterne til deres Hvilested som den sidste Hilsen.

Formanden bragte Hr. *Stuhr* en Tak for den smukke Gave og i det hele for den Interesse, han har vist Foreningen.

Der blev pebet klar ved Flaget, og under Fanemarchen gled dette langsomt til Tops, medens hele Forsamlingen rejste sig, og »Kong Christian« blev afsungen og derefter Marineforeningens Flagsang. Formanden sluttede derefter denne Del af Festen med en kort Tale for Hs. Maj. Kongen. Paa Orlogsvis sluttede Formanden med et »Gud bevare Kongen«, som Forsamlingen gentog staaende.

Saa tog Dansen sin Begyndelse, og den gik med Liv og Lyst til Kl. 12, da Bakstønnen blev pebet til at gøre klar til at skaffe, og snart derefter var man bænket ved Bakkerne, der var dækket med lækkert Smørrebrød.

Og det gik livligt med Talerne. Formanden talte for Fabrikant *Stuhr* og senere for Grosserer *Schou*, Strandkontrollør *Kirtz* talte for Marineforeningen og senere hen for Damerne. Materialbestyrer *Jensen* ligeledes for Foreningen og Postassistent *Jensen* for Aanden i denne. Fabrikant *Stuhr* holdt en smuk Tale for Redningsvæsenet, som netop i Dag fejrede sit 70 Aars Jubilæum. Materialbestyrer *Jensen* for Orlogsmarinen, særlig henvendt til »Diana«s tilstedeværende Besætning, men der var mange flere. De blaa Sangbøger kom flittigt frem, og der blev sunget gamle Fædrelandsange og muntre Sømandsviser, hvoraf særlig Landlovsvisen gjorde Lykke.

Saa blev der pebet »klar ved Flaget«, og under Honnør blev det hejst ned. Kort efter lød det »Skej ud overalt«, og saa skiltes man under gensidige Forsikringer om, at det havde været en udmærket Fest, som vil mindes længe af Deltagerne.

FREDERIKSHAVN-KREDSEN

kunde den 26 Marts melde fuldt Hus, da Formanden, Konsul *Jacobsen*, Kl. 8 lod Flaget gaa til Tops og gav Ordet til Formanden for Københavns Marineforening, Grosserer *Vald. Schou*. Denne holdt nu Forsamlingen i Aande i ca. 2½ Time, dels ved sin Skildring af en Rejse i Indien ved Vintertide, dels ved en Mængde Lysbilleder, der gav et godt Indtryk af Østens fordums Storhed og Magt, Bygningskunst, Menneskekaar og Trosliv.

Efter at Tilhørerne var blevne velbevandrede i og helt længselsfulde efter det solrige og for Europæere indtil nu saa behagelige Land, fik vi dog at vide til sidst, at allerbedst har man det i gamle Danmark.

Formanden motiverede, som Svar paa Grosserer *Schous* Hurra for gamle Danmark, et Frederikshavner-Hurra for Grosserer *Schou* som Tak for Foredraget. Efter en Kaffe-pause spillede Musikken op og Dansen gik til Kl. 12.

For første Gang havde Kredsen den Glæde at se tjenestegørende Orlogsfolk af alle Grader fra »Diana« med Chefen, Kaptajn *Pade*, i Spidsen som Gæster. Den Slags Uniformer kan ingen staa for. En Tak til »Diana«, fordi den gæstede os.

FREDERIKSSUND-KREDSEN

afholdt den 26. Marts Generalforsamling paa Hotel »Isefjord«. Formanden, Slagtermester *Lund* aflagde Beretning,

hvorefter Kassereren, Baadebygger *J. Andersen* fremlagde Regnskabet, der enstemmigt godkendtes. Til Bestyrelsen valgtes Slagtermester *Lund* og Baadebygger *J. Andersen* og valgtes Gdr. Mein. Kvndby. Glarmester *Nielsen* og Brødkusk *Vilh. Hansen*, Frederikssund, i Stedet for *Barber Larsen*, Løds *Jensen*, Frederikssund, og *Smed Olsen*, Neder Draaby. Til Revisorer valgtes Manufakturhandler *Grenaa* og Direktør *Andersen*. Til Sendemænd valgtes Formanden samt Mejeriforpagter *Arpe* og Direktør *Andersen*.

Efter Generalforsamlingen deltog Foreningen sammen med de andre Soldaterforeninger i en meget vellykket Aftenunderholdning, der sluttede med Bal. Salen var fyldt til sidste Plads, og der herskede en udmærket og kammeratlig Stemning.

HELSENGØR-KREDSEN.

Den 27. Marts Kl. 8 afholdtes den 5. ordinære Generalforsamling i Hotel du Nord's Selskabslokaler. Efter at Formanden havde budt Velkommen, valgtes Dr. *Klubien* til Dirigent.

Formanden begyndte Aarsberetningen med i smukke og føjte Ord at mindes vort afdøde, højt ansatte Fesmedlem, Kommandør *Ingolf Bardenfleth*, hvortil Forsamlingen sluttede sig ved at rejse sig. Paa samme Maade hædredes Høj-jægermester *Bruun*, Krogerup, der ogsaa i Aarets Løb er afgaaet ved Døden. I sin Beretning mindede Formanden om de alvorlige Tider, der havde gjort det vanskeligt at samle Medlemmerne til nogen større og dværende Fest. Der havde i Vinterens Løb derfor kun været afholdt to Sammenkomster under enklere Former, men disse havde været godt besøgte og var forløbet meget fornøjeligt, hvortil det arrangerede Præmieeglespil sikkert havde bidraget.

Kassereren aflagde Regnskabet, og da der var et mindre Overskud, blev Decharge enstemmigt givet.

Den afgaaende Bestyrelse genvalgtes enstemmigt. Til Revisorer valgtes Købmand *P. Petersen* og Gartner *S. Dithmer*. Til Sendemænd: Kaptajn *Møller*, Dr. *Klubien*, Grosserer *G. E. Olsen*, Havneassistent *Petersen*, Kelner *From*, Farvehandler *Bertram*, alle af Helsingør, samt Tommermestrene *Forsberg* og *Arp*, Esbjerg.

Hermed var Dagsordenen udtømt, og man begav sig nu ind i Festsalen, og efter at Flaget med fuld Honnør var gaaet til Tops, pebes til Skafning.

Efter Bordet, hvor der blev spist og drukket bravt, og hvor Stemningen som sædvanligt var udmærket, samledes man ved Kelebanen om Kaffebordene, og her blev der i de næste Par Timer slaaet adskillige skæve.

I Salen var der imidlertid gjort klart til Bollerne, og snart fik Punchen og Groggen løstet Tungebaandene, saa Sang og Tale vexlede muntert i de følgende Timer. Hundevagten var længst forbi, da der blev pebet »skej ud overalt«, og selv om alle Fyr var slukkede, blev dog alle lodsede sikkert i Havn.

Efter Generalforsamlingen konstituerede Bestyrelsen sig med Kaptajn *Møller* som Chef, Dr. *Klubien* som Næstkommanderende og Grosserer *Olsen* som Intendant og *Forsberg*, *Nærum*, *Bertram* og *Madsen* som Skibsofficerer.

Den 9. Maj startede Kredsen sit 6te Aarstogt ved en Fest paa Hotel du Nord. Vi havde her den Glæde at se Premierløjtnant *Kjolsen*, Grosserer *V. Schou* og Fuldmægtig *Nath* som vore Gæster.

Efter at Flaget var heist under Honnør, gik vi til Bords til Bixemaden og Ostepinden.

Formanden bød Velkommen, takkede Gæsterne, fordi de var komne herop, og udbragte Kongens Skaal. Dr. *Klubien* mindedes Helgolandsdagen og talte for Flaget, og Grosserer *Schou* udbragte Kredsens Skaal.

Efter Kaffen holdt Premierløjtnant *Kjolsen* et overmaade interessant og helerende Foredrag om »Undervandsbaade og deres Indsats i Krigen«, der blev modtaget med Begejstring af alle de tilstedeværende.

Kl. 10 skulde vore Gæster desværre forlade os og blev fulgt til Faldereb med fuld Honnør og med hjertelig Tak, fordi de havde forhöjet vor Fest ved deres Nærværelse.

Men de hjemlige Gutter gav ikke op endnu. Der blev sunget mange Sange og spundet mange Ender, før der blev tænkt paa Opbrud, og Majsolen straaled klart, da de sidste forlod Fartøjet.

K.

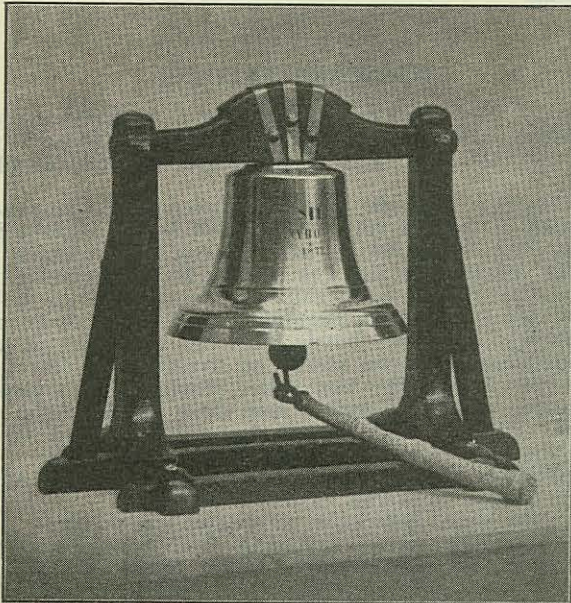
NYBORG-KREDSEN

afholdt den 1. April Generalforsamling paa Turisthotellet. I Formanden, Baron *Haxthausens* Fraværelse, aabnede Næst-

formanden, Malermester *Chr. Petersen*, Generalforsamlingen og aflagde Beretning. Baadebygger *Carl Jensen* dirigerede. Kassereren, Kbmd. *H. Chr. Jensen*, forelagde Regnskabet. Derefter førtes en livlig Forhandling om Foreningens Anliggender.

Næstformanden overraskede Foreningen med en smuk Gave, en mægtig Dirigentklokke, bestaaende af det gamle Nyborgskib »Sif«s Skibsklokke. Der blev Aftenen igennem slaaet flere Glas. Klokken ses nedenfor.

Til Bestyrelsen genvalgte Baron Haxthausen, Malermester *Chr. Petersen*, Politimester *Harhorn* og Kbmd. *H. Chr. Jensen* og til Revisorer *Kaptajn Møller* og *Havnefoged Winckler*.

Lavet blev, som tidligere bekendtgjort, stiftet under ret beskedne Former; Medlemsantallet var ved Indstiftelsen 36, men er i Vinterens Løb steget til 59, hvilket maa siges at være en god Fremgang. I Løbet af Vinteren har Lavet afholdt maanedlige Skydninger ialt 7 Gange, og disse Skydeaftener har, naar Vintervejret ikke har lagt de fjærntboende Lavskammerater for store Hindringer i Vejen, været besøgt godt, men Lavet har ogsaa, takket være velvillig Hjælpsomhed været i Stand til at uddele en Præmie hver Skydeaften, og Præmietagerne for disse Aftener er følgende: Mægler *Trentemøller*, Mejerist *Jensen*, Aasum, Fabrikant *R. Nielsen*, Mejeribestyrer *Christoffersen*, Nr. Søby (2 Præmier), Savværksejer *Larsen* og Telegrafassistent *Rasmussen*.

Den 6. April sluttede Vintersæsonen med en større Præmieskydning med paafølgende Spisning. Til Skydningen havde Lavet erhvervet sig 5 Præmier, hvoraf 1. Præmie var en smukt udført Model af en Undervandsbaad, visende denne liggende i udykket Stilling; de andre Præmier var Sølvtoj. Foruden disse Præmier havde 4 Kammerater skænket Lavet en meget flot Kande til Vandrepræmie, som overgaar til Eje, naar den er vundet 3 Gange. Kanden er meget smuk og vakte udelte Beundring. Baade den og Undervandsbaaden vare forsynede med Marineforeningens og Skyttelavets Emblemer.

Mejeribestyrer *Christoffersen* skænkede Lavet en Sølvske som Opmuntringspræmie, og den indgik i Gevinstrækken til Præmieskydningen. Endnu 2 Præmier fandtes, hvoraf den ene som Flidspræmie til Vinterens flitigste Skytte og den anden til Vinterens bedste Skytte. Flidspræmien var skænket af vor gode Kammerat, Togfører *Steffensen*, og tilfaldt Direktør *Thomsen*, og Præmien for bedste Skydning tilfaldt efter Omskydning Savværksejer *Larsen*.

Efter Skydningen og Skafningen uddeltes Præmierne.

1. Præmie og Vandrepræmie tilfaldt Bogholder *Nyhammer*, 2. Præmie Savværksejer *Larsen*, 3. Præmie Overmontør

Ubbe, 4. Præmie Mejeribestyrer *Ottesen*, 5. Præmie Restauratør *Christiansen*, og 6. Præmie Styrmand *Christensen*.

Efter Præmieuddelingen overraskede Lavskammerat *R. Nielsen* med en i Dagens Anledning skreven Sang med Hundrede Vers, som gjorde stormende Lykke, og Aftenen gik med Sang og Taler lige til Udskejning.

ODENSE-KREDSSEN

afholdt sin aarlige Helgolandsfest den 12. Maj (St. Bededag). Festen forløb paa den sædvanlige udmærkede Maade, idet Alvor og Skæmt afløste hinanden og hidrog til at fremme det gode Kammeratskab.

Som særlige Gæster havde vi denne Gang to, nemlig Flyveren, *Kaptajn Ullidt*, og Chefen for 4. Udskrivningskreds, Ritmester *Grønbech* (den sidste er Medlem af Svendborgkredsen). De to Herrer opholder sig i Odense i Anledning af Session og bor paa Industripalæet, hvor Festen afholdtes, og det siger sig selv, at Kredsen var stolt af at kunne indbyde dem som Gæster.

Deltagelsen i Festen var omtrent som ellers, til Trods for de daarlige Tider. Ved Fællesspisningen serveredes: Brun Suppe, Fiskefilet, Lammesteg og Is. Efter Spisningen var der Adgang for Medlemmer med Damer, som ikke havde ønsket at være med fra Begyndelsen, men nok vilde have en lille Svingom, og ca. 50 benyttede sig deraf.

Festen begyndte Kl. 6 $\frac{1}{2}$, da der pebes »Op fra Batteri og Banjer«, derefter »Stil op til Parade«. Under Tonerne til: »Det var ved Helgoland«, marcheredes ind til de festligt smykkede Borde, og Flaget hejsedes under den sædvanlige smukke Ceremoni. Derefter bød Formanden Velkommen og udbragte et Leve for Hans Majestæt Kongen. Efter Suppen holdt Formanden Mindetalen for Slaget og Heltene ved Helgoland, efterfulgt af kraftige Hurraraab.

Derefter talte *Kaptajn Ullidt* for Marineforeningen og Ritmester *Grønbech* for Odensekredsens Bestyrelse. Bogholder *Nyhammer* for Damerne og for de nye Rekrutter. Paa disses Vegne takkede Skorstensfejermester *Wichman*, der trods sin Aargang 1883 følte sig udmærket tilpas som Rekrut og udbragte en Skaal for Kammeratskabet. Overværkfører *Grundtmann* talte for Marinens Befalingsmænd, Officerer og Underofficerer, idet han mindede om det udmærkede Forhold, der hersker imellem disse og Mandskabet; han adresserede Skaalen til *Kaptajn Ullidt*, der takkede. Derefter talte Formanden for de to Æresgæster og senere for Basserne i den danske Marine, idet han fremdrog adskillige Minder fra sin egen Marinetid.

Efter Skafningen samledes man i de tilstødende Lokaler om Kaffebordene, mens Salen ryddedes til Dansen, og det skal siges, at da der pebes til »Dans paa Dækket«, blev denne Kommando udført prompte, og Dansen varede ved til Kl. 1.

Kl. 11 dansedes den obligate Kottillon, og Kl. 12 haledes Flaget ned med sædvanlig Honnør.

AALBORG-KREDSSEN.

Som en smuk og værdig Afslutning paa Vintersæsonen havde Kredsen Fredag den 18. April indbudt samtlige Soldaterforeninger i Aalborg til et Foredrag med paafølgende selskabeligt Samvær. Den udmærkede Idé viste sig at slaa fortrinlig an, og ved de lange Borde i Klubbens Festsal bænkedes der efterhaanden i broderlig Forening med vore egne Gutter ca. 200 gamle Soldater af alle Vaabenarter, af hvilke mange her for første Gang gennem vort smukke maritime Ceremoniel fik et Begreb om, med hvilke stærke Baand Livet om Bord har bundet de gamle Marinere sammen og forlenet dem med det friske, saltvandsduftende Humør, der nu en Gang er de blaa Gutters Særeje.

Efter at Flaget var hejst, bød Formanden, Fabrikant *Stuhr*, Velkommen, og gav derefter Ordet til Redaktøren af »Politivennen«, den vidtbereiste Hr. *Hermann Jensen*, der i et aldeles fortrinligt Foredrag fortalte sine Tilhørere om Forbrydere og Forbrydertilholdssteder i Storbyen London. Med Undren og Gysen hørte de gamle Soldater om Whitechapel og Limehouses mange mystiske Tilflugtssteder, hvor den af alle Nationers Bærme bestaaende Befolkning forer en Tilværelse, der maa forbavse os fredelige Danske. Hr. *Jensen* har under sin Tjeneste i det engelske Politi selv haft Leilighed til at færdes paa disse hervædede Steder, og hans udmærkede Skildringer fra dette det mørkeste London, hilstes da ogsaa med bragende Bifald.

Det fortrinlige Foredrag overværedes af Bvens højeste Autoriteter, Stiftamtmand, Kammerherre *Bache* og Statsadvokat *Kiørboe*, saa vel som af samtlige Dommere og Politimestre i begge Bver. Alle disse Herrer var selvfølgelig Kredsen Gæster og deltog som saadanne i det paafølgende selskabelige Samvær. Under dette vakte vort Skibsorkesters

udmærkede Præstationer i høj Grad Gæsternes Forbavselse, ligesom Stemningen yderligere animeredes ved en Sang af H. H., i hvilken alle Vaabenarter fik sig et lille Hip.

Talernes Tal var legio; saavel Stiftamtmanden som Statsadvokaten ydede under almindeligt Bifald deres Bidrag til de mange muntre Sømandshistorier, der i Forbindelse med Sangbogens flittige Afbenyttelse krydrede den udmærkede Aften, saaledes at det blev langt ind paa Hundevagten, inden de sidste Gæster gik fra Borde.

Under Mødet sloges der gentagne Gange til Lyd for, at Soldaterforeningerne en eller to Gange aarligt burde mødes paa lignende Maade; og forhaabentlig føres denne Idé, der sikkert har sin store Betydning, da ogsaa ud i Livet. Den vellykkede Aften, der tjener Marineforeningen i Aalborg til stor Ære, borger for, at Ideen sikkert vil vinde fortjent Tilslutning.

AARHUS-KREDSEN

afholdt Søndag den 23. April en Familiefest i Haandværkerforeningens Lokaler. Efter at Flaget var hejst, bød Formanden Velkommen, og Kunsthandler *Jørgen Jensen* holdt derefter et meget interessant Foredrag om Sønderjylland, samtidig med at han fremviste en lang Række glimrende Lysbilleder fra det genvundne Land, iblandt hvilke Billeder der var flere Optagelser fra Genforeningsfestlighederne. Efter Foredraget takkede *Formanden* Foredragsholderen for det smukke Foredrag og mindedes derpaa vor nylig afdøde Kammerat, Kaptajn *Ewald*, som har gjort vor Forening saa megen Gavn, og Medlemmerne rejste sig.

Man samledes nu om Kaffebordene, og nogle af de populære Sange fra den blaa Bog blev sungne, medens vort tostemmige Skibsorkester akkompagnerede. Vi havde den Fornøjelse at have en Del af Besætningen fra »C. F. Grove« som Gæster denne Aften, og det er vort Haab, at de befandt sig vel i vor Kreds, hvor Gæster fra Søen jo altid er velkomne. Efter at Kaffen var drukket, intonerede Skibsorkestret »Styrmandsvals« paa Fordækket, og saavel unge som gamle valsede nu ud over de hvide Dæksplanker. Dansen fortsattes nu ud over 8 Glas, da Flaget blev halet ned til »Kong Christian —«, og da der ved 2 Glas paa Hundevagten blev pebet »Klar ved Køjerne«, gik de fleste af Deltagerne hjem efter at have tilbragt en fornøjelig Aften som altid, naar der er Fest i Marineforeningen.

GULDBRYLLUP

Æresmedlem af Frederikssund-Kredsen, Veteran fra 1864 fhv. Veteran *Peter Petersen* af Græse og Hustru fejrede forleden deres Guldbryllup, samme Dag som den gamle Veteran fyldte sit 80de Aar.

Den gamle Hædersmand og hans Hustru modtog mangfoldige Tilkendegivelser af deres Medborgeres og mange Venner og Bekendtes Agtelse og Hengivenhed. Blandt de Deputationer, der om Formiddagen indfandt sig for at gratulere, var en fra Frederikssund-Kredsen, der overrakte Guldbrudeparret Marineforeningens Flag paa Messingstang.

JUBILÆET FOR AARGANGENE 1882, 1892 og 1997

DEN 5. MAJ 1922

Der er Trylleri over Minderne paa Orlogsfærden. Hvad enten man hører til Gasterne fra 1882, fra 1892 eller »kun« til Jubilærdrengene fra 1897, saa er man højst 22 Aar, naar man stiller paa Orlogsværftet for som Jubilar at marchere ind bag Værftsbroens Tremmeport, og det kan umuligt være 25, 30 eller 40 Aar siden, vi sidst hørte Kommandoen: »Træd an«, thi vi slutter op i Geledderne og præsterer en hel anstændig March, ja, da vi foran Indgangen til Marketende-

riet blev inddelt i Bakker og traadte an under de respektive Baksformænd, var der mere end en Bakkes graanende Mænd, der rettede fint ind tilhøjre, saa lige ud og traadte ulasteligt af.

— Men det er vel bedst at begynde med Begyndelsen, og den fandt allerede Sted i Marts, da en Komité, hvis primus motor var Kaptajn *Hauch*, bistaet af Skibsreder *Robert* og Ingeniør *M. M. Nielsen*, udsendte et Opraab til Ma-

rinerne af 1897 om at fejre Jubilæet ved en Fest den 5. Maj, med Besøg paa Orlogsværftet, Biksemad i Marketenderiet og Aftensammenkomst i Haandværkerforeningens Lokaler.

Komitéen, blandt hvis meget aktive og virksomme Medlemmer desuden bør nævnes Overlærer P. Hørring, Maskinmester Salmenius og Driftsinspektør Lassen, besluttede imidlertid, foranlediget af Henvendelser fra ældre Aargange, at medtage 40 og 30 Aars Jubilæarerne, og supplerede sig i den Anledning med Ingeniør Chas. v. d. Hude, der, sammen med Restauratør Svensson, havde ledet Jubilæet for Aargang 1892 i April 1897.

Dagen kom, og Kl. 11 var Marineforeningens Flag opplantet ved Værftsbroen, medens Jubilæarerne kom i smaa Flokke, ganske som om de kom fra Landlov og skulde møde paa Toldboden for at »falde paa Jernbaadene«. Med at blive »skrevet af« hos Skibssergenten, faa udleveret Festeegn og lignende hengik en halv Times Tid, og Kl. 11 $\frac{1}{2}$ kommanderede Løjtnant Wismann, bistaaet af et Par unge elskværdige Kanonerer: »Trød an«, og nu gik Turen gennem Arsenalet, over Dokøen, gennem Modelkamret og den elektriske Centralstation, indtil man Kl. 1 tog Opstilling ved Marketenderiet. Her blev Deltagerne indelt i 11 Bakker a 9 Mand hver med en Baksformand, som øjeblikkelig gik i Gang med at muntre deres Mændere lidt op, for at det ikke skulde skorte paa Appetit til Biksemaden.

Enten det nu var Baksformændenes lille Opstropning, eller det var de to Timers Spadseretur, vist er det, at vældige Fade med Biksemad forsvandt som Lyn sammen med en Pilsner og et Par voksne Snapse, og allerede nu begyndte Talerne at tage fat. Efter Kaffen, en lille dejlig Cognac og en stor Cigar lød Kommandoen: »Skej ud overalt — op fra Batteri og Banjer!« — og nu gik Turen til det nye Kaserne-etablissement, som blev beset med stor Grundighed og med ikke ringe Interesse for denne Indretning, hvis Sovesale erstattede gamle »Sjælland«s Batteri og Banjer.

Vi hørte en af de gamle Gaster spinde en Ende for en Flok unge Marinere om Luften paa »Dronning Marie«s Banjer, der skal kunne have været saa stærk, at man kunde læne sig imod den.

Kl. 4 var Turen forbi, og efter en Frivagt til Kl. 7 $\frac{1}{2}$ traadtes der atter an i »Haandværkerforeningen«, hvis Spisesal var lige saa festligt som smagfuldt smykket med Signalflag og Vimpler samt flotte Akvareller af de i 1897 udrustede Skibe. Ingeniør Nielsen fortjente og fik mange Lovord for denne pragtfulde Dekoration, som han alene havde sørget for.

Under Tonerne fra et Marineorkester marcheredes til Bords, idet Komitéens Medlemmer førte de særlig indbudte Gæster, blandt hvilke bemærkedes Kommandørerne Kiær og la Cour, Kaptajnerne Broberg og Dirckinck-Holmfeldt, Fa-

brikant Schultz, pens. Overkanoner Harald Jensen, Overretssagfører Kjær, Arkitekt Marston og flere.

Kaptajn Hauch lod paa traditionel Vis Flaget hejse, bød Velkommen og udbragte et »Kongen leve«, og overgav derefter Skiltet som Vagtschef til Skibsreder Robbert, der overtog Ordstyrerhvervet og skilte sig derfra paa en glimrende Maade.

Om Formiddagen var der blevet afsendt en Hilsen til Hans Majestæt, og Kongens telegrafiske Genhilsen blev modtaget med kraftige Hurraer. Den gode Mad blev derefter spist i Fred, men ved Desserten begyndte Talernes og Sangenes Rækker. Blandt Sangene skal nævnes en overordentlig stemningsfuld Sang til Danmark (Forfatter Kontorchef Burchardt) og en frisk Mindesang (Forfatter Kaptajn Hauch).

Blandt Talerne erindrings man vist navnlig Overlærer Hørrings smukke Hyldest til Marinen og Kommandør Kiærs Henvendelse til Marineforeningen.

Efter Bordet og den paafølgende Kaffedrikning i de tilstødende Værelser, blev man fotograferet, og der blev pebet til Punch.

Hvor fløj ikke disse sidste tre Timer, hvor man vel sad omkring et stort Bord, men dog i smaa fortrolige Klynger — gamle Kammerater med fælles lyse og lykkelige Minder — Minder om Ungdom og Saltvand — og Landlov.

Der blev atter sunget en frisk og fornøjelig Opsang til Punchen, og man tør vist røbe, at Forfatteren til denne, saavel som til Formiddagens Sang, var Maskinmester Salmenius, hvis straalende Humør smittede alle, og Fabrikant Schultz fremsagde paa sin rolige Maade en poetisk Hyldest til Nyboder. Saa tog man fat paa Sangbøgerne, og pludselig var Klokkeren bleven 2. Der blev saa kommanderet: »Hal ned Flaget«, og dermed var Deltagerne blevet en af Livets Dage fattigere, men et smukt og uvisnligt Minde rigere.

Komitéen, blandt hvis Medlemmer man savnede Direktør A. O. Andersen, som var forhindret paa Grund af Sygdom, fortjener en Tak for det store Arbejde, der øjensynlig maa have været nedlagt i Forberedelserne, thi Festen forløb uden mindste Mislyd og var fra først til sidst præget af godt Humør og godt Kammeratskab.

Som et Memento bør fremføres, at 2 Maaneders Forberedelse til et saadant Jubilæum ikke er nok, til Trods for den værdifulde Hjælp, der ydes fra Marineforeningen. Ved fremtidige Jubilæer bør Komitéen begynde sit Arbejde straks efter Nytaar.

C. v. H.

De vellykkede Fotografier af Fstedeltagerne paa Orlogsværftet og ved Sammenkomsten i Haandværkerforeningen om Aftenen kan faas hos Fotograf Johs. Hansen, Overgaden oven Vandet Nr. 100, Tlf. Byen 2619. Prisen er 4 Kr.

Remington
Skrivemaskine
skrivers, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.
AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 75 00
KJØBMAGERGADE 50
KØBENHAVN K.

Th. Strandgaard
BOGBINDER

Specialitet:
Protokoller og Kontorarbejde
PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y
Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE
ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

OTTO SUENSON & CO.
Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.
Vin og Cigarer.
Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

KAY DYHR
KØBENHAVN

Maskinartikler

— Champagne —
Louis Roederer, Reims
Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten
Telefon 32 46.
Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.
Vimmelskaftet 38.

FITTINGS
+GF+

P. E. Ehrhardt
Stuelsestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

Husk

at købe Deres Kolonial, Deli-
kateser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen

C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser
Telf. Nora 625 y Læssøegade 15
Grundl. 1878
— Leverandør til Marinen —

Jensen & Kjeldskov A/S
Papirhandel
Skindergade 14. Telf. 887.
Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller

C. B. Møller & Co.
Cigarer og Cigaretter
er de mest velmagende

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

9. AARGANG
1922.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE VI.
JUNI

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

Under 12te Juni er Næstformand i Bestyrelsen for Marineforeningens Lokalkreds for København og Omegn, Arkitekt E. W. Marston, udnævnt til Ridder af Dannebrog fra den 15de s. M.

ROSKILDE-KREDSEN

afholdt den 6. Maj en glimrende Skibsfest i »Trægaarden«. Bestyrelsen havde omdannet Pavillonen til et Skibsdæk med Kommandobro og Bakke, og en Dekorationsmaler havde malet Siderne med Lønning og Davider med Redningsbaade, som paa Kystforsvarsskibet »Olfert Fischer«; man saa ud over det fraadende Hav, og i Luften kredsede mange Maager. Paa Broen var anbragt Rat, Maskintelegraf, Klokke og Kompas samt 2 Kanoner og en Raaber til Chefens Afbenyttelse. To Mænd i originalt Matroestøj med Hue og Krave, som velvillig var overladt Kredsen, i Dagens Anledning af Orlogsværftets Chef, stod Vagt ved Falderebet og præsenterede, da Gæsterne gik om Bord.

Formanden bød Gæsterne Velkommen fra Broen og kommanderede: »Klar ved Flaget«, som gik til Tops, mens alle i Salen rejste sig og sang »Kong Christian«. Derefter sattes Kursen ud, hvorefter Ordet blev givet til Bankkasserer Nath, som ved et glimrende Foredrag med Lysbilleder førte Skibet videre gennem danske Farvande til Kielerkanalen og derigennem ud i Nordsøen over til England til Plymouth, hvor vi saa det store Flaadestævne i Anledning af Kroningshøjtidelighederne.

Forsamlingen takkede Hr. Nath med øredøvende Klapsalver. Derefter var der arrangeret fælles Kaffe bord.

Til Stede var som Kredsen Gæster Formanden for Københavns-Kredsen, Grosserer V. Schou, Fabrikant Johnsen og Hr. Bonnellykke.

Efter at en i Dagens Anledning affattet Sang var sunget og forskellige Talere havde haft Ordet, begyndte Dansen til Skibsorkestrets Toner.

NÆSTVED-KREDSEN

havde Mandag den 22. Maj besluttet at drøfte gamle Minder med »de blaa Dreng« i Haslev, og vor gode Kammerat, Skorstensfejer Rasmussen i Haslev, lod sig ikke dette sige to Gange, men mobiliserede Haslev Styrken, sammen med 15 Medlemmer fra Næstved og Omegn, til en Gang Bikse-mad med dertil hørende Lodskud paa Carstensens Hotel i Haslev. Skorstensfejer Rasmussen bød de udenbys velkommen, efter at Marineforeningens Flag var hejst under fuld Honnør. Formanden for Afdelingen, Prokurist Drewsen, bød paa Bestyrelsens Vegne velkommen til alle »de blaa Dreng«, der var mødt, og takkede Kammeraterne i Haslev for den gode Tilslutning til Aftenen, som han ønskede maat-

te blive fornøjelig. Maskinmester Olsen, Næstved, talte for Kammeratskabsfølelsen og udbragte et Leve for de danske Marineres Fremgang.

I Aftenens Løb blev der givet mange Skipperhistorier, og den blaa Sangbog blev til Glæde for Kammeraterne anvendt flere Gange. I Aftenens Løb blev der til Formanden udtalt Ønske om, at en Sommertur kunde foranstalles til Haslev med Biltur til det smukke Bregentved, og en af Kammeraterne lovede os, at der i Tilgift skulde følge en ekstra Tur til Højspændingsværket og det verdensberømte Mejeri »Trifolium«, der laver Oste paa 200 Pund, og som Rosinen i Pølseenden en lille Svingom. Formanden lovede at forelægge det i det første Bestyrelsesmøde. Ved 6 Glas haledes Flaget ned og riggedes af, da den sidste Baad meldte Afgang til Næstved. En god fornøjelig Aften.

RUDKØBING-KREDSEN

afholdt den 30. Maj sin aarlige Generalforsamling paa Hotel »Rudkøbing«.

Formanden, Konsul Alf. Nielsen, bød velkommen. Naar Generalforsamlingen i Aar blev afholdt saa sent, skyldtes det bl. a. Lockouten. Formanden aflagde Beretning om Hovedforeningens Virksomhed i det forløbne Aar.

Havnefoged Jørgensen fremlagde det reviderede Regnskab for den lokale Forening. Foreningen begyndte Aaret med den ikke store Kassebeholdning 1 Kr. 35 Øre foruden et Beløb i Banken paa ca. 130 Kr. Indtægten har været 399 Kr., og Udgiften 239 Kr. 49 Øre. Regnskabet godkendtes.

Til Bestyrelsen genvalgte Konsul Alfred Nielsen, Havnefoged Jørgensen, Hotelejer E. Hansen og Fiskehandler Due. Revisorerne, Glarmester Moses og Mægler Erik Andersen, genvalgte ligeledes.

Formanden oplyste derefter, at Foreningen paa Grund af dens daarlige økonomiske Stilling ikke sidste Aar havde Delegerede til Hovedbestyrelsesmødet i København.

Det eneste nulevende Medlem i Foreningen, som har deltaget i Helgolandsslaget, Sognefoged Mortensen, Tranekær, er udnævnt til Dannebrogsmænd.

Formanden mindedes afdøde Poul Hansen, der altid havde været en velset Gæst ved Foreningens Sammenkomster. Medlemmerne rejste sig.

Efter Generalforsamlingen var der Fællesspisning paa Hotellet.

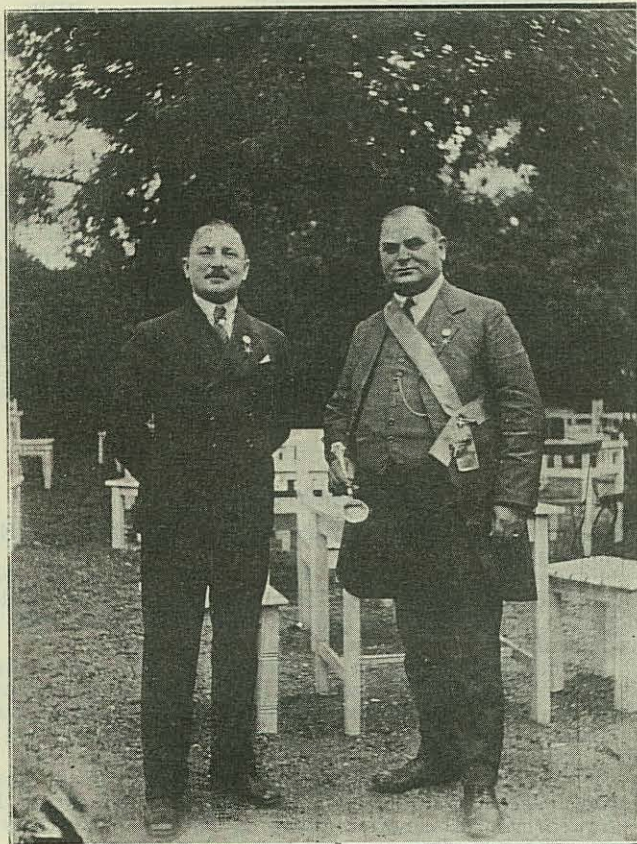

Grundet paa, at Censuren i sidste Referat havde strøget en lille humoristisk Opmærksomhed til Vejrguden, formodentlig fundet den for blasfemisk, var Guden bleven noget stødt og sendte os det herligste Regnvejr til vor Sommerfugleskydning Søndagen den 11. Juni.

Alle de mange mødte Gutter blev stuved sammen under det dækkende Tag. Aa, hvor det mindede om de unge Dage ombord, naar det pøse ned, og man krøb i Læ under Regnsejlet, hvor Humøret blev dobbelt højt, naar man skulde langsdæks til de sejldugsklædte Skildvagter. Ogsaa saaledes her. Hver nyankommen Kammerat fik en Modtagelse saa varm som en Bakstørn, der kommer lige fra Kabyssen med en fuld Skaffebakke. Og saa fik man Øjnene paa Stilke. Geniet, Kammerat Hornung, havde lavet en Sommerfugl med

et Par Følehorn af Klaverhamre, der dirrede gemytligt ved hvert Skud, og i Farver saa vidunderlige, at intet zoologisk Musæum har Magen. Og til den anden Side blinkede det og lyste af det dejligste Sølvtoj, hver af de vægtige Skeer, prydet med en Sommerfugl, og saa rigeligt, at der var nok til en lille Sølvmedebutik.

Præcis Kl. 10 faldt det første Skud fra Fuglekongen, Kammerat Nath. Han ramte, og fra nu af var det ikke rart at være Sommerfugl. Allerede et Kvarter efter faldt Hovedet ved Kammerat P. S. Petersens Skud for sig selv, og da Gutterne Kl. 12 gik til Bords, sad foruden Brystpladen kun venstre Bagvinge tilbage.

Efter Formandens traditionelle versificerede Velkomst fremtrylledes de lækreste Koteletter, der hurtigt forsvandt, og ved Kaffen talte Formanden for den afgaaende Fuglekonge Nath, for de flotte Præmiegivere, Juveler Kragh, Fabrikant Johnsen og Bankkasserer Nath, samt for vor Julius, der siden sidst havde fyldt den tredje Snes og derefter var bleven hædret med en Adresse og en Sølvfløjte, hvis Nattergaletoner han virtuosmæssigt indviede, da Loddet blev hevet. Selvfølgelig havde et versificeret Telegram fra Lavet ej heller manglet paa Højtidsdagen. At Kammeraterne fuldt ud delte de Følelser, Formanden tolkede, gav de Beviser paa, ved den Varme, hvorved de forskellige »Lever« blev udbragt. Nath og Julius takkede.

Til Hornungs Akkompagnement blev vor prægtige Festsang, hvorved Kammerat Marston har sat sig et varigt og uforglemmeligt Minde i Lavet, afsunget med vanlig Rytmefasthed, og samlede gik Skydebrødrene tilbage til de sørgelige Rester af Sommerfuglen, der maatte staa (eller hænge) for ca. 700 Skud, vistnok den værste Medfart, der nogensinde er bleven et Exemplar af Sommerfugleslægten til Del.

Pladen faldt 5 Kvarter efter for Grosserer Hindsholms Skud, medens Kammeraterne hyldede den dygtige Skytte. Aarets Skyttekonge blev vor skattede Kammerat Gustav Olsen.

Præmielisten ser saaledes ud: (* betyder ved eget Skud):

	Gevinst:	Christentøj.
Hovedet	S. P. Petersen *	Zinglersen
Halen	Mikkelsen	Høffding
Højre Forvinge	Viggo Jensen	Pilkær
Venstre Bagv.	Bauer *	Hj. Nielsen
Højre do.	Jens Andersen	Hj. Nielsen
Venstre Forv.	Lauritzen *	Bauer
Brystpladen	Gustav Olsen	Hindsholm

Formanden uddelte Præmierne, og med livlig Tilslutning fra Kammeraterne talte han først varmt for Fuglekongen, Lavets Revisor, Gustav Olsen, der blev smykket med det af Hornung skænkede overordentlig smukke Sommerfuglebaand, og derefter for de øvrige heldige Præmietager.

Kammerat Elwarth syntes, at Bestyrelsen fortjente en Tak, fordi den igen havde fundet en ny Variation til Kammeraternes Underholdning, og motiverede herudfra et Leve for den med stormende Tilslutning fra alle Gutterne.

Det er en Fornøjelse at se det gode Kammeratskab gøre sig gældende ved saadan en Lejlighed. Her var ingen Smaalighed til Stede. Enhver Præmietager fik sammen med Formandens Haandtryk en jublende Hyldest af Kammeraterne. Og ude i Haven fortsattes det behagelige Samvær endnu længe.

Næste Sammenkomst finder Sted Tirsdagen den 4. Juli Kl. 7, og efter Skydningen vil vor Kammerat, Desinfector Niels Jensen fortælle sine Erindringer fra Tjenesten og sit Togt med »Helgoland« 1888. Det bliver sikkert fornøjeligt.

HIRTSHALS-KREDSSEN.

Søndag den 11. Juni skulde Kredsen have en Udflugt med Damer og Børn til Tornby Klit, spadserende fra Minebøssen her og til Badehotellet i Tornby, hvor Kaffebordet skulde staa dækket, derefter til Stranden og bese de lokale Forhold. Kl. 6 skulde pibes til Skaffe overalt, de medbragte Madkurves Indhold skulde spises i det grønne, og efter Maden skulde der være en Svingom i Badehotellet.

Dagen oprandt med graa Himmel, der ikke varslede godt, endskønt vi var enige om, det ikke blev til Regn, begyndte Draaberne at falde ved 11-Tiden og tog til et støttig Styrtbad hele Dagen, saa Turen syntes at aflyse sig selv. Formanden tog da til Badehotellet og fik den glædelige Meddelelse, at Tornbyerne med Damer og Børn arriverede pr. Vogne, trodsende Regnen, og vor gamle Veteran, Chr. May, mødte ogsaa. Vor elskværdige Værtinde, Frk. Sørensen, fik nu travlt; i Løbet af ganske kort Tid fik hun Kaffebordet dækket. Der pebes til Kaffe; et lille Bordflag blev hejst ved Fløjstens Triller. Formanden bød Velkommen. Det glædede ham at se den Interesse, som Tornbyerne lagde for Dagen, hver Gang Marineforeningen kaldte til Flaget; kedeligt at Hirtshalserne ikke kunde komme, men det var ikke til at forlange, at de skulde spadserere med Damer og Børn i det Vejrr. Formanden udbragte et Leve for Kammeraterne. Formanden talte endvidere for Hans Majestæt. Kammerat J. Melsen talte for det gode Sammenhold, Niels Horne Hejlesen for Danmark. Imellem blev Sangbogen flittig brugt, og ved 3 Glas pebes til Dans, der varede til 8 Glas. Saa pebes »Klar ved Flaget.« »Hal ned Flaget.« Flaget halede ned med fuld Honnor og Afsyngelsen af Kong Christian.

Derefter pebes til Skafning, der dækkedes i Salen, da Regnen endnu stadig silede ned. Men Marinehumøret lod sig ikke kue, og alle bidrog til Festens glade Forløb.

Ved Førstevagtens 3. Glas pebes til Dans igen, og nu ankom den ene Bil efter den anden fra Hirtshals med Kammeraterne og deres Damer, som nok vilde deltage i Slutningen af Festen, da Regnen omsider var hørt op. Hen paa Hundevagten kørte alle glade og fornøjede hjem hver til sit, et kært Minde rigere.

AALBORG-KREDSSEN.

Ved H. M. Kongens Ankomst til Aalborg den 14. Juni paraderede Marineforeningen sammen med de øvrige Soldaterforeninger paa Pladsen foran Toldboden. Paa Slaget ni lagde »Dannebrog« til Bolværket, hilst med rungende Hurraraab af den forsamlede Mængde. Efter at Kongen, der var i Admiralsuniform, havde hilst paa de tilstedeværende Honoratiorene, kom Turen til de forskellige Foreninger. Venligt hilsende og smilende gik Majestæten ned langs Fronten og underholdt sig hist og her paa sin elskværdige Maade med flere af de gamle Soldater i Marineforeningen, særlig tre Veteraner, blandt hvilke den lille Snedker Frandsen, med hvem Kongen livligt passierede. Hilst af den forsamlede Mængde kørte Majestæten lidt senere bort for i Dagens Løb at bese forskellige af Byens Institutioner.

Da H. M. Dronningen ved Syvtiden ankom fra Skagen, var Banegaardspladsen et myldrende Hav af Mennesker. Foran Portalen paraderede Soldaterforeningerne, Marineforeningen med Flaget paa højre Fløj og Formanden, Fabrikant Stuhr foran Fronten. Da Kongen kom kørende, steg han straks ud og gik venligt hilsende ned langs Fronten, idet han takkede, fordi vi igen var mødt. Lidt efter ankom Toget med Dronningen, og under rungende Hurraraab kørte Majestæterne ned om Bord, medens den store Plads langsomt tømtes og Foreningerne i sluttet Trop marcherede bort for at aflevere Flag og Faner.

I Lighed med forrige Aar afholdt Kredsen Valdemarsdagen den 15. Juni sin Sommersammenkomst om Bord i det store, smukke Fuldskip »Viben« af København, pt. beliggende ved Kajen i Nørre Sundby. Trods det noget kølige Vejr, myldrede Gutterne og deres Damer dog uførtrodet om Bord ad den høje Falderebstrappe, hvor Næstkommanderende og Skibssergenten, assisteret af fire smaa marineklædte Falderebgaster tog imod, og da Festen tog sin Begyndelse, var der mindst 400 Mennesker om Bord. Det mægtige Skib var blevet pyntet op med en Omgang frisk Maling, og den elskværdige Kaptajn Rasmussen var hele Aftenen paa Færde for at gøre det saa hyggeligt som muligt for de mange Gæster. Hotel »Royal« havde overtaget Restaurationen; i Kabysen herskede der en næsten tropisk Varme, thi Kaffe og Terusere dominerede senere paa Aftenen ved de mange Borde rundt om paa Dækket. Det kølige Vejr gjorde maaske nok et lille Skaar i Glæden, men ved Hjælp af et Par Raasejl, udspændt mellem Fokkevant og Krydsvant, lykkedes det dog at skaffe nogenlunde Læ paa Dækket. Blandt Gæsterne bemærkedes bl. a. Kaptajn Quade fra Inspektionsskibet »Absalon«, tillige med flere af samme Skibs Besætning.

Ved »otte Glas« bød Formanden, Fabrikant Stuhr, oppe fra Kommandobroen den store Forsamling velkommen og takkede saavel Rederiet, der velvilligst havde stillet Skibet til Disposition, som alle, der ved deres frivillige Assistance havde medvirket til, at Festen kunde faa det rette Forløb. Saa sang man Flagsangen, og Formanden mindede i smukke Ord om Dagens Betydning og manede til Sammenhold under vort skønne, gamle Flag. Lidt senere sang man en i Dagens Anledning af Kredsen Digter, Brofoged Hjorth, forfattet Sang, af hvilken vi citerer de første djærve Vers:

*En Sømand maa føle sit Hjerte forstemt
og stampe af Harme i Dækket,
naar »Viben« han entrer, som her ligger gemt
med Vingerne ynkelig stækket.
Hun burde jo frem af sit fattige Skjul
for Bølgen at pløje, den herlige Fugl!*

*En Gang dog igen spredes Vingerne ud,
og over de brusende Vande
staar »Viben« da frem i sit snehvide Skrud
med Kurs imod fremmede Lande.
Naar lystigt det synger i Takkel og Tov,
staar Søen i Skum om den jernklædte Bov.*

Politibetjent Høfler priste derefter i smukke Ord den danske Sømand, for hvem han ønskede, at der inden længe maatte komme bedre Tider, saaledes at det store, smukke Skib, der her laa ubenyttet hen, snart igen kunde komme ud for at vise Flaget paa de fjerne Have. Garver Klitgaard bød Forsamlingen velkommen til Nørre Sundby og talte derefter smukt for Foreningen og dens populære Formand, hvem Kongen jo nys til alle Gutternes Glæde saa smukt har hædret.

Saa skingrede Baadsmanspiberne: »Klar ved Flag og Gøs«, og langsomt gled Flagene ned, medens alle blottede Hovederne, og Musikken intonerede de kendte Melodier.

Efter at den alvorlige Del af Festen saaledes var forbi, tog Dansen sin Begyndelse; placeret paa Storlugen, iført Stortrøjer og Halstørklæder til Værn mod Kulden, lod det flinke Orkester under Lods Holmgaards Direktion den ene Melodi smelde efter den anden, og at der var haade Liv og Fart i Dansen siger sig selv, da dette næsten var den eneste Maade at holde Varmen paa. Da senere det elektriske Lys tændtes over hele Skibet, afgav det myldrende Dæk paany et slaende Vidnesbyrd om den Tilslutning, Aalborg-Kredsen morsomme Sammenkomster altid finder, og selv om Dækket just ikke var bonet, forstod Gutterne dog at klare alle Skær og svang Damerne med Liv og Lyst. Ved »Seks Glas« afbrændtes der under almindelig Jubel et smukt Fyrværkeri fra Halvdækket.

Først langt ud paa Hundevagten sluttede Ballet, og medens det store Skib langsomt tømtes, rødmede Himlen allerede i Øst, og den opgaaende Sol mindede de sidste Efternølere om, at Livet ikke er lutter Fest, men at en ny Dag kaldte med Arbejde og Pligter.

Ingeniør Poul G. Holm anker — og med Rette — i et Brev over, at der i flere af Referaterne af Kredsenes festlige Sammenkomster, ved hvilke Foreningens smukke Flagceremoni benyttes, til Stadighed anvendes Udtrykket: »Flaget blev strøget«, naar Festligheden afsluttedes.

Redaktionen har utalte Gange i Manuskripterne rettet dette Udtryk — ellers vilde man have fundet det langt flere Gange i vore Spalter, og vi bestræber os stedse for at anvende det korrekte: »Flaget haledes ned.« Vi beklager, at det mindre korrekte Udtryk nogle Gange er undgaaet vor Opmærksomhed, og benytter samtidig Lejligheden til at anmode Kammeraterne om at lette os i Arbejdet ved fremtidig at skrive: *Flaget haledes ned.*

Ingeniør Holm fremsætter samtidig en Tanke om et Kendingstegn for Marineforeningens Medlemmer Landet over, der efter vor Mening har betydelig større Sandsynlighed for at kunne føres til Virkelighed end den saa ofte før fremsatte og forkastede Tanke om at lade udføre en Miniaturgengivelse af vort smukke Emblem til samme Brug, — som Slipsnaal eller lignende.

Ingeniør Holm foreslaar, at man ved et lille, smukt udført Guld- eller Sølv-Anker, af Størrelse som Ankeret i Marinens smaa Knapper, og monteret som Naal eller paa anden Maade, skaber et Kendingstegn for Foreningens Medlemmer, hvis Betydning Mand og Mand imellem ikke bør underkendes, — ikke mindst for dem af vore Medlemmer, der paa Rejser i Landet kommer viden om, og for hvem det lille Anker paa et ukendt Medlems Bryst vil være en kærkommen Oplysning og lette Introduktionen til ham og Kredsen. Tanken vil blive optaget til Overvejelse.

I det Redaktionen tilstillede Referat af Grenaa-Kredsen Sammenkomst med Julefest for Medlemmernes Børn 29. December 1921, optaget i Januarnumret, meddeltes, at Marineforeningens Skyttelav havde tilstillet Kredsen forskellige Gaver til Glæde for Børnene ved nævnte Lejlighed.

Vi er anmodet om at oplyse, at det var Straffebakken og dennes Formand, fra hvem Gaverne stammede.

FLAADENS IDRÆTSSTÆVNE 1922

Paa Marinens Stadion, der ligger saa smukt paa vort gamle idylliske Orlogsværft, afholdtes i Dagene 5. 6. og 7. Maj Flaadens aarlige Idrætsstævne, der forløb i alle Henseender udmærket. Dog var det paafaldende, at saa faa værnepligtige deltog i Konkurrencerne; men ved Samtale med de Sagkyndige blev det indlysende, at Stævnet, naar det skal afholdes paa et Tidspunkt, hvor kun faa Skibe er udrustet, nødvendigvis maa falde ret umiddelbart efter de store Indkaldelser, hvad naturligvis resulterer i, at kun et ringe Antal værnepligtige kan naa at faa Kendskab til Øvelsernes Karakter og tilstrækkelig Træning til at konkurrere med Ud-sigt til Held.

Der var anmeldt Deltagelse fra: Marineofficerernes Idrætsforening, Marineunderofficerernes Idrætsforening, Kadetskolen, Konstabelskolen, Undervandsbaadsstationen, Flyvebaadsstationen og Søværnets Kaserne.

I Opvisninger og Konkurrencer deltog: I Gymnastik ca. 80 Deltagere, i Fodbold (3 Hold a 11) 33 Deltagere, i Tovtrækning (4 Hold a 8) 32 Deltagere, i Forhindringsløb (3 Hold a 4) 12 Deltagere, i Stafeløb (4 Hold a 4) 16 Deltagere, i Høberts Tikamp (3 Hold a 5) 15 Deltagere, i Pistolskydning (2 Hold a 5) 10 Deltagere, i Enkeltmandskonkurrencer 101 Deltagere.

Der uddeltes ialt 44 Præmier, som vandtes af:

Marineofficerernes Idrætsforening: 3 Stkr. 1. Præmier, 4 Stk. 2. Præmier, 1 Vandrepræmie — ialt 8 Præmier.

Marineunderofficerernes Idrætsforening: 8 Stkr. 1. Præmier, 4 Stkr. 2. Præmier, 1 3. Præmie, 2 Stkr. Vandrepræmier — ialt 15 Præmier.

»I. K. 1921« (for Marinens faste Menige): 5 Stkr. 1. Præmier, 2 Stkr. 2. Præmier — ialt 7 Præmier.

Kadetskolen: 3 Stkr. 1. Præmier, 3 Stkr. 2. Præmier — ialt 6 Præmier.

Konstabelskolen: 1 Stk. 1. Præmie, 3 Stkr. 2. Præmier, 1 Vandrepræmie — ialt 5 Præmier.

Undervandsbaadsstationen: 2 Stkr. 1. Præmier, 1 Holdpræmie — ialt 3 Præmier.

Foruden Præmier, der var udsatte af Marineministeriet, de maritime Befalingsmandsforeninger eller Idrætsforeningerne, var ogsaa 3 fra Marineforeningen, nemlig Holdpræmien i Tovtrækning og i Forhindringsløb og 1. Præmien i 5 km Løb samt fra Marineforeningens Skyttelav 1. Præmien i Pistolskydning.

Premierløjtnant *Kofoed-Hansen* glimrede med Stævnets eleganteste Præstation, idet han vandt 1ste Præmien i baade Fleuret-, Kaarde- og Sabelfægtning.

Ogsaa de 3 Præmietagere i Hèberts Tikamp viste udpræ-

get Energi og naaede da ogsaa alle over det højeste Pointtal, der opnaaedes i Fjor.

Overkonstabel *J. K. Olsen* vakte Beundring ved efter at være kommen til Skade under Forhindringsløbet at fuldføre det med brækket Lægben.

Enkelte af Konstabelskolens iøvrigt udmærket fysisk udrustede Elever havde — formodentlig uden at være opmærksom paa Stævnets sammentrængte Program — anmeldt sig i saa mange Konkurrencer, at de kun i enkelte Grene formaade at komme paa Højde med deres bedste Træningsresultater.

I Pistolskydning vandt Underofficererne en overlegen Sejr.

Stævnets højtidelige Præmieuddeling afsluttedes med Taler af Præsidenten, Kommandør *Scheel*, der takkede saavel Pressen som de ledende Befalingsmænd og Deltagerne og af Værftschefen, Admiral *Konow*, der opfordrede til Fortsættelse af Træningen under Devisen: En sund Sjæl i et sundt Legeme.

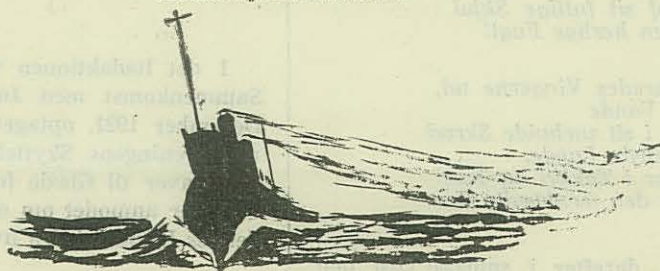
MED TORPEDOBAAD NR. 3

DA SIKRINGSSTYRKEN VAR FORMERET

Af

Kaj Jungersen,

Premierløjtnant i Flaaden.

I.

Dette er en Beretning om en Torpedobaad, der hed Nr. 3. — Den blev til i Tidernes Morgen, saa den godt kunde kaldes gammel, men da Skibe og Baade som bekendt er Hunkøn, kunde den ikke lide at høre Tale om sin Alder, hvorimod den holdt af at blive malet og pudset og pyntet og kælet for — og saa er der endda kloge Hoveder, der spørger sig selv, hvorfor Sømanden kalder sit Skib for „hun“.

Allerede for mange, mange Aar siden var T 3 formedelst sin høje Alder blevet trukket op i et støvet og lunt Blikstur paa Orlogsværftet, for at nyde en velfortjent Hvile, førend den fandtes tjenlig til at vandre ud i Verden igen som Knappe-naale, eller hvad man ellers kan bruge ophuggede Torpedobaade til.

Men saa skete det, at Verden gik af Lave hin Augustmorgen i Aaret 1914. Med Larm og megen Støj blev Skurets Porte slaaet op, saa det straalende Solskin strømmede ind og fyldte Rummet med et rødgyldent Skær — lange tjærede Gier og Trosser kravlede rundt og mindede om gamle Dage, Spillene knirkede og Støvet dryssede ned fra Tagets graanende Spær — og saa blev T. 3 kørt ud paa den grønne Kanals irgrønne Vand, der sprøjtede overgivent op mod den blaa Sommerhimmel, da Baaden satte sin alderstegne Bagdel ned i det med et ungdommeligt Plask.

Hvilket feberagtigt Liv var der ikke over Værftet den Dag — og den Nat, da Verden løb „amok“ — og da Augustsolen næste Morgen stod op over Skaane, laa Danmarks Flaade klar til at tage en Tørn for det gamle Land.

Og T. 3 var med.

Den saa nu ikke særlig imponerende ud, som den laa dernede i Søminegraven, klar til at stikke til Søs — den lignede en sort og snavset Svane — unge Damer plejer ved Synet af saadan en lang og slank og sort Baad at henaande et: „Gud, hvor er den dog rædsom snavset“, — men jeg var nu stolt den Dag, jeg som ung Løjtnant stod oppe i den Stærkasse, der var Kommandobro, stolt over de to skæve Skorstene, de to Tændstikker, der gjorde Tjeneste som Master og over de femtuhundrede Hestekræfter, der, naar de allesammen blev spændt for, kunde faa T. 3 til at danse af Sted med omtrent tyve Mils Fart — til daglig luntede vi af med ti, for hun var jo dog en ældre Dame.

Tyve Mand og en Hund udgjorde Besætningen. Hunden hed „Tommy“ og det var en mærkelig Hund — af den Slags, De ved, der kun findes i Torpedobaade. Han var lille og ruhaaret, graamelert med brune Pletter, en busket, krøllet Hale og latterlig korte Ben, saa korte, at der hørte Øvelse til at afgøre, om Bæstet stod op eller laa ned, men han var klog, og det er dog det vigtigste hos Hunde — og hos Mennesker forresten ogsaa, synes jeg da.

Blandt de utallige nulevende og uddøde Hundracer, der var blevet forenet til det vidunderlige Produkt, som hed „Tommy“, maa der ogsaa have været en Sankt Bernhardshund, hvad følgende sandfærdige Historie beviser:

T. 3 laa engang en Vinter, da Søen var blokket op af store hvidblaa Ismasser, og ventede paa aabent Vand i en mindre Havn ude paa en lille Halvø, som var skilt fra Civilisationen den Vinter ved Sne-

masser, der i Fylde overgaar enhver Beskrivelse, og den eneste Vej var fuld af Snedriver, umaadelige Snedriver, som Kokken en Dag forcerede for at gaa til Staden — Proviant maatte vi have, paa det, at vi ikke skulde omkomme af Hunger — Tiden gik, men Kokken kom ikke, og vi blev mere og mere ængstelige derude i Sneørkenen. —

Langt hen paa Eftermiddagen, da Solen var ved at gaa ned bag et mindre Isfjeld, kom en Vogn agende med „Tommy“ og en fremmed Mand paa Bukken og Kokken med Flæsket agter. Næh! hvor var han fuld, uhyre meget fuld, og vi stimlede sammen i Flok for at anskue Fænomenet, og Kusken tørrede Sneen af Ansigtet og sang paa sit blide, yndefulde Øbomodersmaal:

„Tja! Var det ikke for ham der“ — og saa pegede han op paa Bukken, hvor „Tommy“ sad og saa storsnudet ud — „saa havde han der, Marine-soldaten vaaren dø', fordi han havde lagt sig til at sove i en Snedrive — da jeg saa kom forbi med Vognen her, stod Hunden og gøede, og saa fandt jeg ham jo — men han er jo lidt træt i'et endnu.“

Hall, mit tyveaarige Faktotum, der var saa ung, saa usigelig ung, og jeg boede i et Skab, der hed Messen, hvor vi blev skaldede før Tiden, fordi Dæk og Dørk var saa ubehagelig nær ved hinanden — mange smaa muntre Historier har vor alderstegne, altid osende Lampe dernede hørt, mens vi svævede oppe i Romantikens luftige Regioner, langt, langt borte i „fairy land“ — engang imellem har samme Lampe vel hørt en velment Ed, naar Vagtmandens tunge Træskostøvlers Dunk mod Dækkets tynde Blikplader og hans søvnige Stemme „Damp-er for Indgaaende“ lidt ublidt bragte os ned til den haarde Virkelighed igen.

Og Dagene gik, gled sammen til Maaneder der blev Aar — Millioner af Omdrejninger gik Skruen rundt, medens Historien blev skrevet med Strømme og Strømme af Blod.

II.

Hvad vi lavede de mange lange Dage og Nætter?

Vi laa paa Patrouille den meste Tid, skal jeg betro Dem, en Ensformighedens Tid med enkelte Begivenheder, der lyste op med et Glimt af det uforglemmelige.

Se, saadan en Patrouilletur begyndte som Regel med, at det blev daarligt Vejr, Brandstorm, Taage — og saa drog vi ud paa det vilde Hav — til Dagens smaa Begivenheder, til vrede Skippere, til Dinglen og Driven — til Timer saa lange som ukendte Tidsbegreber.

Saadan en Vinterdag med Frost kan være lidt kølig paa en Torpedobaadsbro.

Ak! De gode, gamle Dage, hvor Flaaderne gik i Hi, naar det begyndte at blive køligt, og Træerne tabte Bladene og stod og strakte de sorte Grene op mod den sorte Himmel, og først kom ud igen, naar Sommeren red over Landet, og der var rart og hyggeligt derude paa det blaanende Hav.

Men nu, hvor forandret! Nu skulde man støje rundt, lige til man maatte save sig igennem Isfjelde af fantastisk Størrelse — frem og tilbage paa Patrouillefeltet, mens Havnefyrenes røde og grønne Øjne gemytligt blinkede: „Kom her ind i min skærmende Favn — her er Hygge og Varme.“

Frem og tilbage paa Patrouillefeltet — besjælet af en brændende Lyst til at fare lige saa langt ind i Havnen, man kunde komme, og binde Prammen fast med Tretommetrosser — og i Stedet for kom Skyerne, store, sorte Skyer væltende op fra det Hul,

der er bag Horisonten — himmelhøjt trak de op — og det begyndte at synge i Riggens tynde Wiregods, saadan ganske sagte. Søerne væltede af Sted, lidt dovne, graa og ugidelige, med en Kende hvidt Skum paa Kammen og det begyndte at sne — store, hvide Flager, der dryssede ned i hele Skibet saa stille og blidt — og saa kendte vi Rummelen.

Hall, der som alle unge Mennesker, følte det som sin uafviselige Pligt at konstatere Selvfølgeligheder med Overbevisningens Varme, ytrede altid om Aftenen, naar det trak op til en pæn lille Sne-storm: „Det bli'er en Nat uden Overdyne“, og saa med et Blik, hvori aarelang Erfaring laa og lurede, op paa Skyerne, der efterhaanden fik Fart paa, som om de havde travlt.

En Nat uden Overdyne — med en halv Snes Graders Frost kravlende ind ad Ærmerne og ned langs Ryggen, saa Fingrene blev valne og hvide — med Sne, der er som Naale, der bliver pustet ind i Øjne og Kinder, med Sprøjte- og Styrtsoer, der fryser til Is op og ned ad det Opstaaende og laver Dækket om til en Glidebane, som et anstændigt Menneske ikke uden stor Snedighed kan bevæge sig paa — saadan en Nat kan være uhyggelig kold og lang — det svider i Øjnene, naar Himlen endelig begynder at rødme blufærdigt, fordi Solen staar op i al sin nøgne Pragt og Herlighed.

Jeg husker en Nat, hvor Himmel og Hav stod i et. Det ubehagelige begyndte lidt før Midnat med, at Standeren blinkede ærværdigt med Projektøren — lange og korte Blink, som vi lige kunde se over den høje Kyst, hvorunder vi havde søgt Læ og Ro, og da vi havde snakket sammen nogen Tid, fandt vi ud af, at det fine Skib ønskede, at T. 3 skulde fare ud i Mørket for at give en Besked til et Fyrskib, der dansede rundt oppe nordpaa.

Hall rystede paa Hovedet og konstaterede sit sædvanlige Udenoverdynevejr, medens vi hev Ankeret hjem og rendte af Sted — og det blæste — og Søerne spadserede frem i Række og Geled, uden at tage ringeste Hensyn til den lille, energiske Torpedobaad, der trillede og dunkede, saa at selv „Tommy“ mistede det lune Gadedrengblik, der ellers gjorde den saa tiltalende. Nu var der kun en lille, elendig „Kom sammen af Alverdens Hunderacer“ tilbage, der tungsindigt stirrede ud over det vrede Element.

Endelig saa vi lige over Horisonten Skæret fra Fyret blusse svagt op og slukkes, blusse og slukkes — det blev tydeligere og tydeligere — saa kom der en Sne- og Regnbyge, der skjulte den øvrige Verden for os en Tid — og saa var vi ved Fyrskibet, der sprang som et Gedekid en Solskinsdag paa en grøn og saftig Eng — det er først senere, jeg har fundet paa denne talende Sammenligning, den Nat var der ingen Grund til at drømme om grønne og saftige Enge — snart svævede Fyrskibets Agterlanterne himmelhøjt over T. 3, der laa og rødede i en forholdsvis rolig Bølgedal — saa byttede vi Rolle, op og ned, op og ned — det var spændende: Ramler vi sammen, eller ramler vi ikke sammen? Vi klarede den fint heldigvis, ellers var der vist gaet et Par Splinter af gamle T. 3, maaske flere end den kunde have taalt.

Og saa dinglede vi hjemad igen mod den rare, lune Ankerplads, der laa halvtreds Kvartmil borte — det er forfærdelig langt, naar det blæser og hyler — men hjemad gik det gennem brusende Bølgetoppe, der brød paa en nærgaaende Maade, over svimlende Bølgedale — Time efter Time, hvor det salte Sprøjt lidt efter lidt fortættede sig til en kold Strøm, der udspekuleret langsomt drev ned ad Rygraden, saa Træskostøvlerne efterhaanden løb fulde,

saa det svuppede, hver Gang man forsøgte at stampe sig lidt Varme til, hvor Læberne blev saa salte, saa salte som en daarlig udvandet Spegesild, hvor man blev træt i Mellemgulvet af at lave lange og korte Ben, og hvor den eneste sande Sang i hele Verden var: „Den Sømand han maa lide . . .“ Endelig anede man langt borte en Stribe Land, sortere end selve Natten — Søen smuldnede lidt efter lidt, og Gosserne stak Hovedet ud og begyndte at kvindre som Graaspurvne efter en Tordenskylle, og „Tommy“ blev „Tommy“ igen, da Ankeret plumpede ned i det sorteste af alt sort, nemlig Havet en Vinternat.

III.

Ved De, hvor mange Miner der blev ødelagt langs Danmarks Kyster af Marinen? Tallet noteres i femcifret Tal — disse tilsyneladende troskyldige Staal-djævle, der ser saa inderlig fredsommelig runde ud, naar de ligger og ligner en Kampesten paa en skovkranset eller sandet Strandbred eller blidt lader sig føre af Sted over Havet af en tjenstvillig Strøm — men kommer man dem for nær!!

Det er nu ikke sikkert, at saadan en sort, rund Tingest er en Mine — det kan ogsaa være et forhenstående Juletræ eller et Hølæs, der er gaaet den gale Vej — det har jeg selv været ude for et Par Gange eller fler. Hvor mange Gange er T. 3 ikke blevet kaldt ud, fordi en eller anden havde faaet Miner paa Hjernen!

„Drivende Mine! Drivende Mine!“ fra Øst og Vest, fra Nord og Syd — og saa var det bare saa mange andre Ting. Men tit fandt man jo Dyret ligge og svømme muntert omkring.

Saadan husker jeg en Dag, da det var Efteraar og blæste — det blæser altid en klosrebet Mærsejlskuling, naar Sømand fortæller Historier — Det hylede og peb, og det drev med Byger, der kulsorte taarnede sig op ovre bag Landet mod Vest, for saa at komme spadserende ud over Havet, piskende Søerne til kridhvidt Skum, der føg som Byger henover Bølgetoppene.

T. 3 laa og dinglede Lønningerne i Vandet, saa det svuppede hver Gang Fenderlisterne ramlede ned. „Tommy“ sad henne i Taarnet og saa melankolsk ud, og Hall og jeg stod og stivede den af mellem et Par Davider, og T. 3 dinglede stadigvæk — op og ned, op og ned med en anerkendelsesværdig omvendt noget monoton Energi. Vi ventede paa Afløseren. De kender denne underlige Tid, der benævnes Ventetiden, hvor Minutterne er saa lange, saa lange, hvor Uhret ligesom gaar den gale Vej — men tilsidst kom han jo, Afløseren, ham, man hader og kunde ønske Snestorm og Jordskælv og lignende Ubehageligheder, indtil man ser Røgen fra hans Skorstene drive til Vejrs, og som man holder for sin eneste sande Ven, naar man kan vende Snuden hjemad, som T. 3 nu gjorde, hjemover i en Sky af sviende salt Sprøjt.

Men netop som vi belavede os paa en elegant Slutspurt forbi Standeren, der laa bred og mægtig og red for to Ankre, fløj en Bunke Flag op under Salingshornet der ombord — de blafrede overgivent i Vinden og beordrede T. 3 til at løbe paa Prajehold.

Vi drejede til og demonstrerede for Standerens undrende Besætning, hvor pæn og tækkelig en Torpedobaad i Grunden ser ud i Bunden, mens en vred og dyb Stemme brølte noget ud gennem en Raaber om, at vi skulde gaa derhen og derhen og gøre dit og dat — en forfærdelig lang Historie. „Har De forstaaet det?“

„Ikke et Ord,“ hviskede jeg til Hall. „Fik du fat i noget af Novellen?“

„Ja, det var noget om en Mine, som et elskende Par havde set oppe langs Kysten et Sted, og som forstyrrede Idyllen.“

Op saa drev T. 3 af gennem Bygerne for at lede efter Bæstet. Den satte den skarpe Stævn ned i de hvidkammede, blaagrønne Søer, løftede den himmelhøjt op mod de drivende Skyer, saa at hele det vilde Hav fossede hen langs Dækket, og dansede saa overgivent slingrende af Sted.

En enlig Maage svævede oppe i Luften, jog saa paa vidt udspilede Vinger pilsnart ned i Dybet, for et Øjeblik efter at staa stille oppe i den hvirvlende Storm.

„Det er Havvejr i Dag,“ mente Hall i et Pusterum mellem to Søer. „Det løber i en lang, kold Strøm ned ad Ryggen paa mig.“

Og Manden havde Ret!

For at forlyste os lidt, fortalte vi hinanden smaa Historier om, at dette nærmest kom ind under Begrebet „Sortedamsø“ mod noget vi tidligere havde været ude for i Retning af Storm og Sø og salte Strømme ned ad Ryggen.

— Og vi stampe stadig videre — frem og tilbage og et lille Slag til Siden. Kender De Færingerdans: to Trin frem og eet til Siden.

Klokken var efterhaanden blevet mange, og Haabet om at finde Minen svandt lidt efter lidt ind til næsten ingenting, saa vi maatte hidse hinanden op med: „Et Par Gange frem og tilbage og saa melder vi, at Eftersøgningen er opgivet paa Grund af Mørke.“ „Der ligger han henne,“ sagde Peter Langfart, der stod til Rors, og saa pegede han ud om Bagbord, hvor en sort Genstand netop var ved at forsvinde bag en Bølgetop.

Et Øjeblik efter summede „Gnisten“ et Telegram ud mellem de vrede Skyer, og det fo'r ud gennem Æteren og meldte, at Minen var funden der og der — og saa gik vi i Gang med at skyde paa Bæstet. Det var overordentlig spændende til at begynde med, men vi ramte bare ikke — snart pegede Kanonen lige rakt op mod en Stjerne, der ikke var tændt endnu, og snart sigtede den energisk og maalbevidst ned i det vilde Hav. Til andre Tider forsvandt Minen sporløst og drilagtigt, og dukkede op ganske langsomt paa en helt anden Bølgetop, hvor den laa og smilte til os.

Saa opgav vi at skyde den ihjel og udpønsede en snedig Maade til at bemægtige os Minen som en Trofæ. Hall og Morten „Damprat“ og „Admiralen“, tre raske Svende, gik i Jollen og roede dristigt et Par Gange rundt om Minen for at forvirre den, hvorpaa de angreb den fra luv Side for at anbringe en Slæbertrosse omkring den — der var en nem, lille Vig et Par Kvartmil borte, hvor der var en Læ og smaa, pæne Dukkebølger, saa at vi med Lethed kunde desarmere Fyren.

Det saa lidt ubehageligt ud fra T. 3, for somme-tider var Mine og Jolle temmelig nær ved hinanden, og det forekom mig, at der var gaaet Aar, inden Hall vinkede, at nu var den fin, og saa havde det hele vist varet et lille Kvarter. Vi halsede af Sted med Dyret, da vi havde faaet Jollen vel indenbords, og i den lille pæne, stille Vig tog vi Pippet fra ham, de grimme Stødhorn skruedes af, og den blev uskadeliggjort til Fryd og Gammen for hele Besætningen, som efterhaanden havde fattet et bittert Nag til Minen, der lumskeligt havde berøvet dem en Friaften — hvor der ovenikøbet var Bal i Kroen — men det vor nu ogsaa haardt. Kun „Tommy“ var ligeglad — men han var jo ogsaa blot en Hund af ubestemtlig Herkomst.

(Fortsættes).

ERINDRINGER FRA LIVET OM BORD

FRA MATROSLUKAFET — GL. JAMAICA ROM

Scenen er Ruffet ombord i en Bark, Skottet er oprindelig hvidmalet, men nu dekoreret med snavsede Fingre, Tjæreklatter og alskens ubestemmelige Pletter; langs Siderne Køjer i to Lag, nogle minder i Lugt og Udseende om stærkt benyttede Sejlkøjer, andre er velholdte, med brogede Gardiner om, med Fotografier og smaa Hylder indvendig. I nogle af Køjerne ligger Eiermanden, efter sit Temperament enten med Strømpesokker eller Søstøvler paa.

Paa Kistebænken sidder Jungmanden og stopper Strømper, Tømmermanden har anbragt sig i et Hjørne og følger ham vagtsomt med Øjnene, af og til vejleder han ham lidt i Arbejdet.

Samtalen er ved at dø hen. Da siger Lars Fynbo pludselig: »Næ, siden vi nu taler om Rom, saa husker jeg engang, jeg sejlede med en norsk Bark, »Fulda« fra Drammen, vi havde Salpeteraffald fra Hamborg til Savannah; fire Maaneder i Søen, den var trivial; Skipperen var ikke meget morsom, han hejsede Dueflaget om Søndagen; Kokken var et Svin og Maden derefter.

Naa, omsider kom vi saa langt, at vi fik Lods ombord, og vi blev saamænd saa glade, at vi vaskede os alle sammen, undtagen Kokken, han troede ikke, det kunde nytte noget, og jeg tror heller ikke, han havde faaet Grundfarven frem i de første Par Pøse Vand, og Vand var jo ikke en Vare, vi havde Overflod af efter saadan en Tid i Søen.

Kort efter, at Ankeret var gaet i Bund og Skipperen i Land, kom der saadan en fin Herre ombord; han var meget elegant klædt paa, Laksko, tærnet Vest, højrødt Slips og Straahat. Han gik lidt og tullede rundt og saa paa Sagerne, men det lod ikke til, at Styrmanden vilde have noget med ham at gøre, saa da vi ved Middagstid skulde skaffe, drev han forover og ind i Ruffet med os.

Her begyndte han at tale om Rejsen, Kosten og Sølivets Besværligheder i Almindelighed. Jeg havde jo straks forstaaet paa ham, hvor han vilde hen med sin Snak, men lod som ingenting, og tilsidst spurgte han da, om der var nogen, der skulde mønstre af her i Savannah; men nej, det var der ingen af os, der havde tænkt paa! Ja, der var nok heller ikke særlig godt med Hyre for Tiden, men vi var jo store, stærke Folk, og der var rigeligt med Arbejde i Land, blandt andet var de ved at bygge en Jernbane inde i Landet gennem nogle Sumpe; glimrende Fortjeneste, god Kost, sundt Klima o. s. v. Nu kom Styrmanden og »tørnede til«, men Fyren fik dog givet os sin Adresse og sagde, det vilde glæde ham meget at se os hjemme hos sig en Aften, vi var jo Landsmænd, og han havde saadan en umanerlig god Jamaica Rom derhjemme.

Det var Rommen, der slog Hovedet paa Sømmet; den Vare havde vi ikke smagt de sidste fire Maaneder, saa vi lovede at komme næste Aften ved 8-Tiden.

Efter at have faaet dette Løfte, prajede Fyren en Færgesbaad og lod sig sætte i Land. Tømmermanden var Fyr og Flamme over sit nye Bekendtskab. Saa honnet en Mand var det sjældent, man traf paa; saadan uden videre invitere en hel Besætning hjem til Kalas, det brugte man ikke at gøre i Stavanger, hvor han var fra; den Mand maatte da mindst være Konsul eller noget andet stort. Jeg beroligede Tømmermanden med, at Manden efter al Sandsynlighed var Vært i et Boardingshouse og Runner for et eller andet Firma, der manglede Folk. Tømmermanden holdt dog paa sit, og desværre viste det sig, at det var mig, der fik Ret. Næste Dag blev der anvist os

Kajplads; vi halede ind og gjorde losseklar, og om Aftenen efter Udskejning holdt vi Storsvade og Parade over Landgangstøjet. Tømmermanden vilde absolut have Kravetøj paa, man vidste jo aldrig, hvem man kunde komme sammen med i saadant Selskab. Vi andre havde desværre intet Kravetøj, saa for at han ikke skulde stikke os ud blandt eventuelle Damer, fik vi ham til at nøjes med det kulørte Silkeklæde, saa var vi mer eens i Tøjet.

Skipperen var i godt Humør, han havde truffen Trosfæller i Land, saa han udbetalte os uden Protest et Par Dollars hver og forklarede os samtidig den nærmeste Vej til den norske Søndskirke.

Vi var som løsslupne Føl, da vi endelig kom over Lønningen og for første Gang i fire Maander følte faste Grund under Følelserne, men vi var knap kommen om det første Gadehjørne, førend vi »tilfældig« traf vor norske Ven! Han hilste overstrømmende hjerteligt paa os og gentog sin Invitation fra Dagen forud, vi maatte endelig gaa med lige med det samme. Han raabte en Droske an, fik os stuvet ind og gav Kusken Besked, men desværre viste det sig, da vi kom til Bestemmelsesstedet, at han tilfældigvis ingen Penge havde paa sig. Tømmermanden laante ham gladelig en Dollar til at betale med.

Min Anelse gik i Opfyldelse! Det var et Boardingshouse af den almindelige Slags, vi var kommen til, men som Værtens specielle Gæster fik vi anvist et Værelse bag det egentlige Lokale. Værten spurgte os straks, hvad vi ønskede at drikke: »Selvfølgelig Jamaica Rom!« svarede Tømmermanden. »Hvilken?« spurgte Værten. »Selvfølgelig den bedste«, svarede Tømmermanden. Rommen kom paa Bordet! Den var baade stærk og god og løsnede Tungebaandet, saa de første Timer gik med Sang og Bægerklang. Værten begyndte forsigtig paa at tale om Rømning og Arbejde i Land, men jeg gjorde ham udtrykkelig opmærksom paa, at han her kunde spare sin Ulejlighed, der var ingen af os, der tænkte paa at rømme, og han slog det saa hen som Spøg.

Henimod Lukketid kom Kyperen og vilde gøre op! Vi protesterede; vi var her som Gæster! Ja, — det var godt nok, sagde Kyperen, Gæster det var alle dem, der kom her, enten de saa sad i det forreste eller det bageste Lokale. De andre Gæster var strømmet til, og det var lige ved at gaa over til Haandgribeligheder, men jeg havde været saa forsynlig at tage en Kufinagle med i Lommen, og ved Synet af den faldt der Ro over Sindene. Værten var forlængst listet af, og vi klarede saa vor Betaling og blev sluppet ud ad en Bagdør — men Tømmermanden glemte at faa sin Dollar for Køreturen.

Den kolde Luft slog os, da vi kom ud, og Tømmermanden vilde absolut fortsætte Festen; kunde vi ikke i Land, saa kunde vi da ombord — vi manglede blot én Ting, Rom, Masser af Rom, men det lod sig vel skaffe. Vi undersøgte alle Butiksvinduer paa Vej mod Havnen og var saa heldige at finde et, hvor vi i Mørket kunde skimte nogle Flasker der bar Rom-Etiketter.

Vi buldrede paa, fik Indehaveren op, og da han hørte, der var Tale om Forretning, var han straks villig til at lukke op, og for Resten af vore Penge solgte han os to Flasker.

Ombord fik vi hurtig Fyr paa Kabyssen, fik kogt Vand og lavet Toddy, men Smagen var ikke, som vi havde ventet! Inden den første Flaske var tom, var vi alle efterhaanden listet ud til Spygattet og havde givet det hele fra os igen. Gule og grønne i Ansigterne kom vi ind og smed os i Køjen med Tøjet paa. Da Styrmanden om Morgen kom for at kalde os op, saa han et ubeskriveligt

Syn. I Køjerne laa Folkene og vred og klagede sig over Mavesmerter, paa Bordet mellem de væltede Kopper stod der to tykmavede Flasker med en Etikette paa med et grønt Figenblad og paatrykt med store Bogstaver »Bay-Rhum«!

Ja, den Landlov glemmer jeg aldrig!«
Her afbrydes Lars Fynbo af Styrmanden, der stikker Hovedet ind af Døren. »Skal vi saa tørne til igen, Folkens?«

Chr. Holmquist.

Agitér for Tilgang

til Marineforeningen!

De danske Redningskorps' Fællesforbund.

Redningskorpset for København og Frederiksberg ^{A/S}
Tietgensgade 67. Telef. 1808.

Fyens Redningskorps ^{A/S}
Klostervej 28. Telef. 4128. Odense.

Nordjylland^S Redningskorps ^{A/S}
Urbansgade 31. Telef. 357. Aalborg.

Stationerne aabne Dag og Nat.
Udfører Sygetransporter overalt i Landet.
Yder Assistance ved alt farefuldt og vanskeligt Arbejde.

Remington

Skrivemaskine skriver, adderer, subtraherer og har Key Set Tabulator.

L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,

Assens

Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske Marine.

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB

ETABLERET
1850

TELEFON 7500

KJØBMAGERGADE 50

KØBENHAVN K.

Announcebureauet „Hafnia“

(Indehaver: Redaktør O. Kongsby)

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: „Dannemora“, „Special Dannemora“, „Dora“ og flere. - Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. - Slænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. - Hurtigstaal af bedste Kvalitet.

Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

besøger Annoncer

til alle Blade.

FREDERIKSBORGGADE 12

Telefon Byen 3227.

Th. Strandgaard

BOGBINDER

Specialitet:

Protokoller og Kontorarbejde

PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y

Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

— Champagne —

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.

Vimmelskaftet 38.

P. E. Ehrhardt
Studivest. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F. Randfittings samt alle tekniske Maskinartikler.

Husk

at købe Deres Kolonial, Dekkaterer, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekt, Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen

C. A. ROLSTED Spiralmadrasser

Telf. Nora 625 y. Læssøgade 15

Grundl. 1878

— Leverandør til Marinen —

Jensen & Kjeldskov ^{A/S}

Papirhandel

Skindergade 14. Telf. 887.

Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller

C. B. Møller & Co.

Cigarer og Cigaretter

er de mest velmagende

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

9. AARGANG 1922.	BLADETS OG FORENINGENS KONTOR Møntergade 22, Mezz., København K. Telefon Byen 3448.	BLADETS ANNONCEEXPEDITION: Frederiksborggade 12, København K. Telefon Byen 3227.	HÆFTE VII. JULI
---------------------	---	--	--------------------

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou)

BESØG OM BORD I FREGATTEN „JYLLAND“

Marineforeningens Medlemmer indbydes til at aflægge et Besøg om Bord i Fregatten „Jylland“ Tirsdag den 8. August.

Mødested Toldboden pr. Kl. 3.

Overfart med Ekstrafærge og retour over Flydebroen Kl. 4.

BESTYRELSEN

FREGATTEN JYLLAND

*København-Kredsens ekstraordinære Generalforsamling
den 12. Juli 1922.*

Fra det første Øjeblik, da Godsejer Schous storstiledede Tilbud til Marineforeningen om at overtage Veteranen »Jylland« i Arv og Eje forelaa, har der ganske naturligt blandt Medlemmerne Landet over været en ganske overordentlig Interesse om dette i vore Annaler enestaaende og for vor Fremtid højst betydningsfulde Skridt for vor ikke velstaaende Forening. Mange Spørgsmaal har skullet og maattet drøftes indgaaende om de utallige Muligheder for en passende Anvendelse af Fregatten, — og uden Tvivl er hver den Diskussion om denne Sag, som Medlemmerne indbyrdes har ført, resulteret i Spørgsmaalet om, hvor de fornødne Midler skulde komme fra til paa værdig Maade at kunne overtage og administrere Fregatten. Hvis Begejstring for Sagens Gennemførelse og Taknemlighed overfor Giveren alene kunde have gjort det, vilde »Jylland« forlængst have været overtaget af os, — ikke een i vore Rækker har uden den største Glæde og

en Følelse af Stolthed tænkt sig Muligheden af »Jylland«s Overgang til vort Eje eller vor Varetægt og fra Havnen visende vort Flag som Bevis for, at endnu findes der i vort Land en Mand, der har forstaaet at værne om, — og en Forening, der gerne vil bevare, — en af de smukkeste Tilbageblevne fra en svunden Tid. Saaledes har Stemningen været fra den første Stund, Tilbudet forelaa.

Efter at der mellem Hovedbestyrelsens Forretningsudvalg og Giveren har været forhandlet om den eventuelle Overtagelses nærmere Betingelser, og efter at man ved derom foretagne Henvendelser til de øverste Mynigheder i Marineministeriet, Orlogsværftet og Havnebestyrelsen har faaet Vished for den højeste Grad af Velvillie overfor Marineforeningen i denne Sag, ansaa København-Kredsens Bestyrelse det for rigtigst, at lade Medlemmerne udtale sig og nøje overveje Spørgsmaalet pro et contra, idet man var ganske klar over, at ihvorvel den Gave, man havde Tilbud om, vilde gælde Landsforeningen og være til Gavn for ethvert Medlem, saa vilde det dog blive København-Kredsens, der i alt væsentligt vilde komme til at tage Skibets daglig Drift i sin Haand og nærmest høste Gavn af det i de 4 Maaneder, det vilde komme til at

ligge ved Langelinie, og derfor maatte bære de Byrder, der mulig maatte følge med Overtagelsen.

Generalforsamlingen den 12. ds. i Haandværkerforeningens store Sal havde paa det nærmeste fyldt denne med en stærkt interesseret Skare Medlemmer.

Formanden, Grosserer *Valdemar Schou*, bød Velkommen og foreslog til Dirigent Planteskoleejer *Hastrup*, der enstemmigt valgtes. Efter at have konstateret Generalforsamlingens lovlige Indvarsling, gav Hr. *Hastrup* Ordet til Grosserer *Schou* for Dagsordenens Punkt 2, Fregatten »Jylland«.

Grosserer *Schou* gjorde derpaa i en udmærket klar Tale Rede for hele Sagens Historie og de førte Forhandlinger, hvis Konklusion er denne, at man ved den af Autoriteterne viste Imødekommenhed og under de af Godejere *Schou* stillede nærmere Betingelser nu med relativt ringe Risiko mener at turde overtage »Jylland«. De med Overtagelsen forbundne Udgifter vil, foruden en nødvendig Maling udenbords af Skibet, være overkommelige, medens de konstante Udgifters Hovedpost, Lønnen til den i Skibet boende Kaptajn *Christensen*, hvem dettes smukke indenbords Vedligeholdelse i de sidste tre Aar skyldes, mentes delvis at kunne afholdes af den Indtægt, Skibet menes at kunne give gennem Entré til det Marinemuseum, indeholdende Genstande fra Krigsaarene og Billeder, der illustrere Marineforeningens Liv, som det er Hensigten at søge tilvejebragt ombord, og hvortil Medlemmerne opfordres til at bidrage, hvis de maatte eje saadanne Genstande. At indrette Skibet som Klubskib vil ikke være gennemførligt paa Grund af de Udgifter, der vil være forbundne med at tilvejebringe en brugelig Aptering.

Overdragelsesbetingelserne bestemmer bl. a., at Restauration ikke maa drives ombord, samt at Fregatten, saafremt den bliver i Foreningens Eje, ikke af denne maa ophugges i 10 Aar efter Overdragelsen. Man har indgaaende overvejet de Forhold, som vilde kunne indtræde, saafremt Skibet under sin Henliggen ved Langelinie led Havari ved Paasejling eller paa anden Maade eller sank, ligesom Assuranceselskaber er konsulerede desangaaende. I de 8 Maanedes, Fregatten ikke anvendes, vil den under Orlogsværftets Varetægt henligge i Flaadens Leje, og Bugseringen fra Flaadens Leje til Langelinie og tilbage vil blive ydet gratis, ligesom ogsaa Havneafgiften vil bortfalde. Det vil saaledes ses, at der fra alle Myndigheder er vist en enestaaende Imødekommen. Formanden opfordrede endelig indtrængende Medlemmerne til at udtale sig, for at man saa fyldigt som muligt kunde faa Spørgsmaalene belyst fra alle Sider.

I den derpaa følgende Diskussion deltog bl. a. d'Hrr. *Hesselberg Andersen*, der spurgte om Muligheden af Fregattens Benyttelse som Klubskib, Ekspeditionssekretær *Grønvold*, der omtalte Vandforsyningsforholdene ombord, Fabrikant *J. Schultz*, der søgte Oplysninger om Bestyrelsens Stilling til Sagen nu i Modsætning til tidligere, Arkitekt *Marston*, der omtalte Installationerne ombord og den Tilstand, hvori Skibet efter de Sagkyndiges Udtalelser nu befandt sig, Kanoner *Stoumann* om de uforudsete Udgifter, der altid maatte regnes med, Kontorchef *Biering-Petersen*, der varmt anbefalede Overtagelsen, Kaptajn *Hauch*, der omtalte den Beredvillighed til at yde Arbejde ombord, han selv og mange af Medlemmerne havde vist og vilde vise, Overportør *Nathan*, der særlig spurgte om Skibets Tilstand og dets mulige Levetid, Formand *Petersen*, der omtalte Bestyrelsens Stilling med Hensyn til Tilstedeværelsen af Damer ved mulige Sammenkomster ombord, Chauffør *Hans Torp*, der tilraadede at handle hurtigst muligt og overtage Skibet snarest, for at man endnu i Aar kunde faa udført noget af den udenbords Arbejde i Sommerens Løb, og endelig *Dirigenten*, der ønskede nærmere Oplysninger om det Kaptajn *Christensen* paahvilede Arbejde ombord.

Ganske naturligt var det den gamle Fregats Tilstand

i Øjeblikket og dens mulige Levetid, der søgtes Oplysninger om i særlig Grad, og de mange Forespørgsler besvaredes af Grosserer *Schou* og Arkitekt *Marston*, saavidt det var disse muligt efter de Bedømmelser og Resultater, som de Skibskyndige var komne til, og hvoraf Hovedresultatet maatte siges at være dette, at saafremt intet uforudset sker, vil »Jylland« kunne leve mange Aar endnu, uanset at den er ubetydeligt kølsprængt og ikke mindst efter de Slutninger, man kan drage efter den Medfart, Fregatten fik under sin Drift i Isen i Vinter og de Skruringer, den var udsat for efter Grundstødningen paa Endelave. Efter Kaptajn *Christensen*'s Udtalelser, har Skibet intetsomhelst lidt udover, at Rorstammen af Isen er knækket, og det er tæt og godt som før.

Gartner *C. Barfoed* rettede en Henstilling til Bestyrelsen om snarest at lade Foreningen aflægge et Besøg ombord, hvilken Tanke vakte meget Bifald og nu vil blive søgt realiseret. Maskinmester *Salmenius* anbefalede ligeledes Overtagelsen og talte smukt om den Betydning, de gamle Minder, der knytter sig til Fregatten, har for os alle.

Formanden foreslog paa Grundlag af Barfoeds Tanke at holde et Møde ombord, hvorved Medlemmerne tillige fik en Anledning til selv at danne sig et Skøn. Kontorbestyrer *Oluf Andersen* rettede sluttelig en Tak til Formanden for den udmærkede klare Maade, hvorpaa Bestyrelsen havde forelagt Sagen.

Da det i denne betydningsfulde Sag har været og er Bestyrelsen i højeste Grad magtpaaliggende at være i nøjeste Kontakt med Medlemmerne og kende disses Stemning, i hvilken Anledning denne ekstraordinære Generalforsamling jo var indvarslet, lod Formanden til sidst foretage en Afstemning, der eenstemmigt viste Tilslutning til Tanken om »Jylland«s Overtagelse.

Man gik derpaa over til Dagsordenens Punkt 2: Medlemsbladet. Formanden forelagde det ved Sendemandsmødet rejste Spørgsmaal om Dækning af Bladets eventuelle Underskud, hvis et saadant maatte være fremkommet ved Regnskabsaarets Slutning, ved at søge Bemyndigelse for Bestyrelsen til af Kassen at udbetale et til Medlemsantallet svarende Beløb, hvis Størrelse bestemtes ved Underskuddets Størrelse, divideret med Medlemsantallet Landet over, og som kun vil komme til at dreje sig om et meget beskedent Beløb pr. Medlem, idet man dog forventede, at Bladet med indtrædende bedre Forhold vilde kunne bære sig selv. Forslaget maatte betragtes som en ganske nødvendig Hjælp, og den foretagne Afstemning viste enstemmig Tilslutning og gav Bestyrelsen Bemyndigelse til at foretage det videre fornødne.

Under Dagsordenens Punkt 3: Eventuelt, tog *Salmenius* Ordet for Anvendelsen af Dagspressen til Avertering af Sammenkomster, hvortil Formanden bemærkede, at de Forsøg, man alt havde gjort i denne Retning havde været alt andet end vellykkede, og desuden var Omkostningerne meget store.

Kaptajn *Hauch* indskærpede for Medlemmerne Nødvendigheden af at passe paa saavel i »Under Dannebrog« som ogsaa i Aviserne med Hensyn til Bekendtgørelser fra Bestyrelsen eller fra de i Anledning af Jubilæer nedsatte Komitéer, hvis Arbejde nærmest var fortvivlet, fordi Folk undlod at svare paa Breve eller at anmelde sig betidt, naar de var opfordrede dertil.

Formanden meddelte, at Kredsbestyrelsen havde suppleret sig med Direktør *Fritz Svensson* i Stedet for afdøde Kaptajn *Ewald*, hvilken Meddelelse modtoges med et Bifald, der forstærkedes, da Direktør *Svensson* takkede og samtidig gav en kort Beretning af de Forhandlinger vedrørende Vinterens Lokaleforhold m. m., han sammen med Udvalget havde foretaget, og som vil blive meget gunstige for Kredsen.

Chauffør *Hans Torp* fremsatte Tanken om, saafremt »Jylland« overtoges, da ved Salget af overskydende

Numre af »Under Dannebrog« eller ved Tilvejebringelsen af et særligt Nummer af Bladet med »Jylland«s Historie, som forhandles ombord, af fremskaffe Midler til Skibets Vedligeholdelse. En udmærket Idé, som vil blive søgt udført, hvis Fregatten overgaar til Foreningen.

Efter at Formanden derpaa havde takket Hr. *Hastrup* for hans udmærkede Ledelse af Forhandlingerne, hævedes Mødet, som havde været meget vellykket i alle Henseender og givet utvetydigt Billede af de Følelser overfor Veteranen »Jylland«, hvoraf Medlemmerne er besjælede. Forhaabentlig er Spørgsmaalets Løsning nu naaet et stort Skridt fremad til Ære for det gamle Skib og den danske Marineforening.

E. M.

Sammenkomsten den 4. Juli 1922.

Efter mange stormfulde og fugtige Dage fulgte endelig en mild, behagelig Aften, hvor Varmen svøbte sig som en lun Badekaabe om de brunede Skydebrødre. Og med et Smil saa stort, som en lille Sol, noterede Listeførelsen, Ingeniør *Hoffding*, Gang paa Gang 28—29—28—29. »I skyder som Engle,« sagde han. Ganske vist havde ingen af os nogensinde set en Engel skyde, men som Lavets Sekretær maatte han jo vide det.

Ved Aftensbordet fremsagde Formanden som sædvanlig sin lille versificerede Velkomst, og ved Kaffen bragte han en Hilsen fra de ferierende Kammerater og en Tak fra Arkitekt *Marston* for Lavets Lykønsning til det nyerhvervede Ridderkors. Vor Festsang blev afsluttet.

Ordet blev givet til Aftenens Foredragsholder, Desinfektor *Niels Jensen*, der fortalte Erindringer fra Togtet med »Helgoland« i 1888. Det er en yderst heldig Idé af Bestyrelsen at faa Amatørforedragsholdere frem paa Tapetet og faa disse fornøjelige Minder op fra de skjulte Dybder. Skøndt det var 34 Aar siden, fortalte *Niels Jensen*, som om han var afmønstret Dagen før. Det var et udmærket Vidnesbyrd om, hvor godt den unge Mand havde forstaaet at bruge Øjne og Øren for alle de mange nye og fremmede Indtryk, han fik i de uvante Forhold ombord. Han skildrede levende de forskellige Befalingsmænd og Typer paa Kammerater samt Livet ombord og i Land for de opmærksomme Tilhørere, der ogsaa talte en Del interesserede Gæster fra samme Tur, som nok vilde friske de gamle Minder op, selv om de ikke var i Lavet. De smilede og nikkede genkendende for hvert Billede, der blev oprullet for dem. I Tilgift fik vi saa en lille Beskrivelse af, hvorledes Tanken om Marineforeningens Dannelse blev til ved deres 25 Aars Jubilæum, denne Tanke, der har faaet et saa stort og smukt Resultat.

Formanden havde en let og taknemlig Opgave ved at takke for det kvikke og underholdende Foredrag, der lønnes med langvarigt Bifald til vor skattede Kammerat, hvis Søn, *Viggo Jensen*, fortsatte, hvor Faderen slap, og beredte os en ekstra Nydelse med sin smukke Sang til Kammerat *Hornungs* Akkompagnement.

Vi havde tillige den Glæde som Gæst hos os at se Kaptajn *Janus Christensen*, Bestyrelsesmedlem for Skagens Kredsen. Kaptajnen fortalte en Del af sine Erindringer fra Tjenestetiden, der morede Kammeraterne. En Skaal for ham og den unge Skagenskreds modtoges med stort Bifald.

Ogsaa andre af Kammeraterne gav deres Bidrag til Underholdningen, og det blev sent, før man skiltes.

Næste Sammenkomst bliver Tirsdag den 1. August Kl. 7. Det bliver en »Kan Du huske?« Aften med Pakkefest. Hver Kammerat leverer en lille Erindring, Vise e. l., samt medhaver en lukket Pakke, indeholdende en eller anden lille Genstand. Alle Pakkerne gaar til Auktion, saa man ved ikke, hvad man byder paa. Det giver Overraskelse.

Husk den store Skydning med de mange Præmier er paa Falderebet, saa mød, træn og hævdt Københavns Skyttelav.

Til alle Marineforeningens Skyttelav.

Til den forestaaende store Præmieskydning første Søndag i September Kl. 10 Fm. paa Carlsberg Pavillonen, Strandvejen 20, indbydes Kammerater fra andre Skyttelav til at deltage.

Der udsættes en Vandrepokal for den bedste Kreds ligesom der bliver Præmier for Provinsdeltagere. Anmeldelse med Antal Skytter bedes sendt til Lavets Formand, Østerbrogade 21, fra de andre Lav.

MARINEFORENINGEN PAA BORNHOLM

Allerede forlængst burde »Østersøens Perle«, den skønne og frodige Klippeø, have haft sin Marineforening. Ikke mange Steder i vort Land er vel ved sine Traditioner og sin kendte og agtede Sømandsbefolkning mere forudbestemt til at kunne danne en Forening af dem, der har tjent i vor Flaade, end netop Bornholm. Krigens lange og trange Aar, der lagde saa mange og store Baand paa ogsaa den indenrigske Søfart, har ogsaa i høj Grad medvirket til at forhale Dannelsen af en Forening paa Øen. — Tankerne var ganske naturligt optagne af mange andre Ting, og den ringe Forbindelse med Omverdenen gjorde ikke Sagen lettere.

Vi vidste vel, at vi havde Venner derovre, Indfødte, hos hvem Tanken var vaagen om at gøre de indledende Skridt, — og nu er de gjort.

Medvirkende hertil har sikkert ogsaa været Flaadebesøget i Rønne i Dagene 7.—10. Juli, idet Mineskibet »Lossen« og 6 Torpedobaade efter Besøget i Stockholm ankom til Rønne paa Vejen til Øvelserne i Storebælt i Forening med de store Skiibe, naar disse havde aflagt Besøg i Danzig. »Lossen«, Kaptajn *Ipsen*, og Torpedobaadene indgik i Havnen den 7., og ganske naturligt havde man ønsket derovre, at de indledende Skridt til Dannelse af Foreningen knyttedes sammen med dette Flaadebesøg, idet man, og med Rette, regnede med den Interesse, Flaadens Mænd vilde vise Sagen og den Festivitas, det vilde give det Hele, naar Splitflagene i større Tal end ellers vajede over Byen og Havnen, medens de raske Marinere færdedes i Byen.

Og Bornholmerne fik, tror vi at kunne sige, Glæde af det forberedende Arbejde, de sammen med en saa udmærket Kraft som Overbetjent i Statspolitiet *Nielsen*, tidligere Formand i Korsør-Kredsen, havde gjort for at give det indledende Møde i Haandværker- og Industriforeningens store smukke Sal en smuk og værdig Ramme. Naar dertil kommer, at »Lossen«s Næstkommanderende, Premierløjtnant *Dahl*, der er Marineforeningen en trofast og aktiv Ven ligesom Chefen, Kaptajn *Ipsen*, havde lovet at ville holde Foredrag over vor Marines Historie og Virkemaader i tidligere Dage og indtil Nutiden, var der fra Arrangørernes Side gjort, hvad gøres kunde. Og de fik Glæde af deres Arbejde. Fra »Lossen« var velvilligst stillet Signalflag, Lanterner og forskelligt Materiel til Raadighed, og Overbetjent *Nielsen* og hans Hjælpere fortjener en Kompliment for det smukke Interiør, de havde dannet i den i sig selv dertil godt egnede Sal, hvor man samledes Lørdagen den 8. Juli Kl. 7½.

Formanden for København-Kredsen, Grosserer *Valdemar Schou*, Næstformanden, Arkitekt *Marston*, og Sekretæren, Bankkasserer *C. Nath*, havde faaet Opfordring til at komme tilsted i Rønne ved det indledende Møde, ligesom der var indbudt, hvem der maatte ønske at komme tilstede af Eskadrens Officerer, Underofficerer og Mandskab.

Efter at Overbetjent *Nielsen* havde budt Velkommen til den ret talrige Forsamling, hejstes København-Kredsen's Flag, der var medbragt herfra, hvorefter man sang »Kong Christian«, og Overbetjenten gav dernæst en Fremstilling af Foreningens Maal og Virkemidler og hvad den i den forløbne Aarrække har udrettet for at samle Marinerne Landet over og sprede Kendskabet til Flaadens Maal og Midler hjemme og ude og dens Betydning for Landet. Han gav dernæst Ordet til Foredragsholderen, Premierløjtnant *Dahl*, der i den paafølgende Time gennem et udmærket og instruktivt Foredrag holdt Forsamlingens Opmærksomhed fangen ved kronologisk Fremstilling af Livsformerne tilsøs gennem Tiderne i vore Bælter og Have, og hvorledes Flaaden gennem Tiderne havde udviklet sig herhjemme, indtil en yderst aktuel Beskrivelse af den moderne Taktik og Strategi, en dansk Eskadre i vore Dage maa øve i vore Farvande. Foredraget hilstes med et veltjent og langvarigt Bifald.

Efter at Premierløjtnant *Dahl* derpaa havde fremvist en Del af Marineforeningens Lysbilledarkiv med Motiver fra Flaadens Virken og Skibstyper, rettede Ordføreren en varm Tak til ham for hans store Beredvillighed og den Interesse, han stedse viste Foreningen.

Man samledes derpaa om Kaffebordet, og ved dette foretoges de første Skridt til Dannelsen af et konstituerende Udvalg, der kunde udarbejde Love etc. Udvalget kom til at bestaa af følgende Herrer: Overbetjent i Statspolitiet *Nielsen*, Overtoldbetjent *Wichmann*, Købmand *Glistrup*, Købmand *Holm*, Skibsmægler *Møller*, Direktør *Nørregaard* og Konsul *Lund*.

En Række Talere havde Ordet for at anbefale Dannelsen af en Forening paa Bornholm, og der herskede under hele Mødet en udmærket Stemning der resulterede i, at denne Bornholms første Kreds om kort Tid vil kunne begynde sin

Virksomhed med ca. 100 Medlemmer, et ganske imponerende Tal, og uden Tvivl kun Begyndelsen til et langt større Antal, naar Bornholm faar organiseret Arbejdet i de mange Byer Kysten rundt.

Under de bedste Auspicier begyndte og sluttede dette første Møde, der sikkert vil blive fulgt af mange andre og af en Trivsel, der vil blive til Ære og Glæde for dem, der har lagt Kræfter i det forberedende Arbejde.

Fra København-Kredsens Deltagere bør der her rettes en Tak til Bornholmerne for den Venlighed og Forstaaelse hvormed disse modtog os.

En Glæde var det ved denne Lejlighed som ved saa mange andre foregaaende i Kredsen Landet over at se en fyldig Repræsentation af Marinens Befalingsmænd og Menige ved Mødet.

Ogsaa til Torpedo-Eskadren skal rettes en varm Tak for den Imødekommen og Hjælpsomhed, hvormed man derfra paa alle Maader viste Forstaaelse og Interesse for den Sag, der har Bud til alle indenfor vort Lands Grænser.

E. M.

MARINEFORENINGENS REGNSKAB FOR AARET 1921

Administrations Konto pr. 31. December 1921.

Festligheder	601.50	Kontingent og Indskud	11051.65
Iventar, 10 pCt. Afskrivning	203.85	Renter	25.65
Rejser og Agitation Kr. 1130.05		Fortjeneste ved Salg af Sangbøger og Tillæg ..	341.60
÷ refunderet ved Gaver » 419.75			
	710.30		
Kontorhold	1788.00		
Tryksager	410.95		
Virksomhed, § 6, m. m.	150.90		
Emblemer og Bronzeplatter	2071.50		
Diverse Omkostninger	1104.01		
Porto	405.70		
At overføre til 1922	3972.19		
	<u>11418.90</u>		<u>11418.90</u>

Medlemsbladets Konto.

Saldo fra 1920	13711.76	Annoncer	1750.00
Forsendelse	2177.79	Salg	7.06
Papir, Tryk og Hæftning	3589.70	Tilskud fra Medl. Kr. 1396.10	
Medarbejdere	291.00	÷ afsat i 1921 » 1000.00	
Diverse Omkostninger	176.74		396.10
Redaktionsomkostninger	600.00	Tilskud fra Københavns Lokalkreds	267.50
Klichéer	420.98	Saldo	18547.31
	<u>20967.97</u>		<u>20967.97</u>

Status pr. 1. Januar 1922.

Kassebeholdning	719.95	Kapital fra forrige Aar Kr. 22483.44	
Bankbeholdning	761.63	÷ Medlemsbladets Andel » 267.50	
Tilgode hos Lokalkredsene	6104.00		Kr. 22215.94
Inventar Kr. 2038.52		overført fra 1921 » 3972.19	
÷ Afskrivning » 1034.80			Kr. 26188.13
	1003.72	÷ Medlemsbladets Saldo » 18547.31	
Beholdning af Medlemsblade	50.00		7640.82
» - Sangbøger	371.79	Laanekonto	1501.57
» - Tillæg	131.48		
	<u>9142.57</u>		<u>9142.57</u>

København, Marts 1922.

Valdemar Schou.
Kasserer.

Regnskabet revideret og befundet rigtigt.
Beholdningen forefunden.

Fr. A. Møller.

Alb. Clausen.

HADSUND-KREDSSEN

afholdt sin første Sommerudflugt Søndag den 9. Juli. Der afsejledes fra Hadsund Kl. 2 Efterm. med den 3-mastede Motorskonnert »Harald«, som velvilligst var stillet til Disposition af Konsul *Rosenberg*. Desværre var Vejret meget regnfuldt, men Skibet blev dog ret godt »bemandet« med »Mændene« og deres »Piger«, som viste, at de heller ikke var bange for det vaade Element, men udstyrede med Oliekapper og Sydvest holdt Humøret godt vedlige hele Sejlturen. Med Foreningens Baadsmænd, Lods *Olsen*, ved Roret sejlede Halvvejen ud til Als Odde, hvor Kursen ændredes og sættes efter Hotel »Hadsund«.

Efter at være blevne bænkedede ved fælles Kaffe bord, blev »Mukkerne« fyldte med varm Kaffe, som fik Humøret flere Grader op. Derefter blev der pebet klar ved Flaget, som blev halet til Tops til Husikens Toner af to af Foreningens gamle Veteraner. Chefen bød derpaa Velkommen og klarlagde »Dagsbefalingen«, som var bleven ændret paa Grund af det ustandselige Regnvejr. Efter Kaffen fremviste Maskinassistent *Vejlstrup* flere udmærkede Tryllekunster, som blev fulgt med megen Interesse. Da Vejret stadig var ugunstigt, saa det var umuligt at spise i det Frie, blev der pebet til »Skafning«, og de medbragte »Madposer« kom frem.

Ved Spisningen holdt Chefen en Tale og takkede for Laan af Skibet; ligeledes talte han for Damerne og fremsagde et smukt Digt om Flaget Konsul *Rosenberg* talte for Foreningen og fremhævede særligt det gode Kammeratskab indenfor denne. Foreningens Klokke er bleven forsynet med Inskription. I Klokkens nederste Kant: »Marineforeningen for Hadsund og Omegn«; paa den ene Side Foreningsmærket og paa den modsatte Side Klokkens Motto:

*Hver Gang du hører mine Slag,
saa tænk paa Konge, Land og Flag.*

Indgraveringen er en Gave fra en af Medlemmerne. Efter »Skafningen« blev der pebet til Dans og denne gik livligt til langt ind paa »Hundevagten«. Dagen var, trods Regnen, meget vellykket.

U-BAADSFLOTILLENS BESØG I ODENSE

Den 16. Juli havde Odense-Kredsen en af sine nu snart mange store Dage, idet vi havde Besøg af U-Baadene *Bellona*, *Galathea*, *Neptun*, *Ran*, *Rota* og *Triton* samt Moder-skibet *Gronsvund*.

Ifølge elskværdig Imødekommenhed fra Chefen for U-Baadene og Marinens Flyvevæsen, Kaptajn *Gad*, var Marineforeningens Medlemmer indbudt til at bese U-Baadene, og Kl. 2 Em. mødte de gamle Marinere i stort Tal, til Trods for det øsende Regnvejr, for at gøre Brug af Indbydelsen.

Chefen for Flotillen, Kaptajn *Hammerich*, samt Cheferne for Baadene, modtog os paa den allermest elskværdige Maade, ligesom Imødekommenheden var overstrømmende fra alle Underofficerer og Meniges Side i de forskellige Skibe, hvis Indretninger blev beset med Interesse, ligesom den grundige Forklaring, der blev givet af vore Ciceroner, blev hørt med stor Opmærksomhed.

Da Skibene var besøgt, holdt der Automobiles klar paa Kajen for efter Indbydelse af Kredsen at tage saa mange aktive Marinere, som muligt, med paa en lille Køretur, og 35 Officerer, Underofficerer og Menige tog Plads i Bilerne. Vejrguderne tilsmilede os nu, thi da Chefen, Kaptajn *Hammerich*, og *Formanden* i Spidsen for Toget, satte sig i Bevægelse, holdt Regnen op, og Turen gik til Kerteminde, hvor man indtog en Forfriskning paa Tornøes Hotel. Desværre kunde Opholdet der ikke være langvarigt, da Kredsen havde indbudt Marinerne til en lille Fest i Industripalæet i Odense Kl. 7, og Turen fortsattes da igen, ud ad Hindsholmen, og senere over Munkebo til Odense, hvor vi ankom lidt før Kl. 6, dog med Undtagelse af den ene Bil (*Breums*), der var punkteret ved Munkebo Kro. Onde Tunger sagde, at Bilen var vant til at holde netop ved omtalte Kro.

Da Deltagerne naaede Odense, begyndte Regnen at sile ned igen, men nu havde vi heldigvis de indendørs Fornøjelser tilbage. Til Trods for al Skyndsomhed, blev Klokken 7 $\frac{1}{2}$, inden vi alle kunde samles, og til den Tid mødte alle de Marinere, som kunde undværes ombord i Skibene, ca. 60, af alle

Grader, med Flotillechefen i Spidsen. Der blev straks pebet til Kaffe, dog foreløbig kun for Marinere i Uniform, der blev placerede, spredt over hele Salen, først derefter kom de gamle Marinere med Damer, som nu maatte indtage de ledige Pladser, saaledes at de uniformerede Marinere var placeret rundt imellem de gamle Marinere med Damer. Straks man var gaaet til Bords, pebes »Klar ved Flaget«, der hejstes paa den sædvanlige højtidelige Maade, efterfulgt af *Ævel Juels* Flagsang, der blev sunget af alle, hvorefter *Formanden* bød Velkommen, idet han udtalte Haabet om en fornøjelig Aften, baade for Værter og Gæster.

Serveringen var meget spartansk, den bestod kun af Kaffe med Kager samt enkelte »Stænk« til Kaffen. Allerbedst som man sad og glædede sig ved en velfortjent Hvile oven paa Dagens Besværligheder, meldte Udkgiggen »En Mine om Styrbord«! Vagtchefen, Maskinmester *Sv. Larsen*, fik Ordre til at undersøge Sagen nærmere, og lidt efter kom han slæbende med Uhyret: En smuk forarbejdet Mine i udhamret Kobber og med Stødhorn af Messing. Minen, der er paa Størrelse med et velskabt Barnehoved, er monteret paa en pole-ret Mahognifod, og er udført af Vagtchefen, der har stor Ære af sit Arbejde, som er et helt Kunstværk. *Larsen* holdt en lille Tale, hvori han mindede om de Ulykker, som Søminerne har gjort under Verdenskrigen, og om, at Odensekredsen havde ladet opstille en virkelig Mine til Indsamling af Bidrag, der bruges til Formaal, som er saa velkendte. Ved sidste Generalforsamling var det bleven vedtaget, at alle Mulkter skulde puttes i Minebøssen, og for at fremme Arbejdet ved at samle Mulkterne, havde han udført den nærværende Mine, som ved Kredens Sammenkomster skulde modtage Mulkterne, og idet han haabede, der vilde blive mange af disse, overrakte han Minebøssen til *Formanden* som en Foræring til Kredsen. Det siger sig selv, at vor udmærkede Vagtchef modtog en Jubel af Tak for sin Idé og for den smukke Gave.

Efter den lille Højtidelighed ved Overrækkelsen af Søminen tog *Formanden* Ordet for at tale om den danske Marine, dens smukke Minder og hæderfulde Traditioner, samt om Flagets Betydning som Samlingsmærke. Han mindede de unge Marinere om, at de burde være lige saa stolte af at bære den Uniform, som vi gamle er over at have baaret den; han rettede en Tak til alle Befalingsmændene, Officerer og Underofficerer, for det Arbejde, de udfører for Danmark i Marinens Tjeneste, og udbragte et Leve for alle de tilstedeværende Marinere.

Derefter tog Kaptajn *Hammerich* Ordet, og idet han takkede paa Marinernes Vegne for den Venlighed, som de havde mødt i Odense-Kredsen, mindede han om, at Marinen og Marineforeningen er knyttet sammen med stærke Baand, og arbejder Haand i Haand for Fædrelandets Ære. Han anmode de de tilstedeværende Marinere om at raabe 3 kraftige Hurra for Odense Kredsen, idet han udtalte, at det ikke er tilstrækkeligt, at Skibet har en god Chef, det maa ogsaa have en interesseret Besætning, hvilket Billede han overførte paa Marineforeningens Odensekreds. Der lød derefter et ægte kraftigt tredobbelt Marinehurra.

Efter at *Formanden* havde takket Kaptajnen for den smukt motiverede Skaal, bekræftede han Rigtigheden af Udtalelsen om de interesserede Medlemmer i Odensekredsen, og tog som et Eksempel »Vagtchefen«, der altid er utrættelig i sin Opfindsomhed for at glæde Kammeraterne, og takkede ham for den sidste smukke Gave; han motiverede en Skaal for den gode Kammerat *Sv. Larsen*.

Efter kraftige Hurraer, mindede *Formanden* om, at da *Larsen* havde udført og foræret Kredsen Vagtskiltet, blev han dømt til at være livsvarig Vagtchef. Til Straf for den sidste Gave, dømtes han nu til at forevise hver enkelt Medlem den nye Minebøsse, og til at vise dem, hvordan den skulde benyttes. Efter Forevisningen indeholdt Bøssen 54 Kr. og 46 Øre, som gaar til den store Minebøsse.

Derefter talte Overgartner *Gronenberg* for Odense Kredens Damer, og Premierløjtnant *Maegaard* bragte en Hilsen

fra sin Fader, Kommandør *Maegaard*, der beklagede, at han ikke kunde overvære Festen. Premierløjtnanten udbragte et Leve for Odensekredsens Bestyrelse og dens Formand. Telefonmester *Buchgreitz*, som takkede og motiverede en Skaal for Hovedbestyrelsens Formand, og bad Premierløjtnanten om at bringe Kredsens Hilsen til Kommandøren.

Imellem de forskellige Taler var Sangbogen bleven flittig benyttet, men Tiden var langt fremskreden, og de unge Marinere ventede paa Dansen. Der blev derfor pebet til Dans paa Dækket. Denne dyrkedes med stro Ihærdighed, tiltrods for den store Forsamling, og til Tider kneb det lidt med Albuerum for de Dansende. Kl. 5 Minutter før 12 pebes igen: »Klar ved Flaget«, som halede ned til Honnørmarchens Toner og 1ste Vers af »Kong Christian«.

Derefter tolkede Formanden Kredsens Tak til Marinegæsterne. En varm Tak for udvist Venlighed ombord, og for den Glæde, som var beredt Kredsen ved, at saa mange Marinere af alle Grader havde modtaget Indbydelsen; han bad dem alle om at tage et venligt Minde med om Odensekredsens og mindede de tjenestgørende Værnepligtige om, at der er Marineforeninger rundt i Landet, hvor de kan indmelde sig efter deres Hjemsendelse for at opfriske Minderne om den glade Orlogstid.

Kaptajn *Hammerich* traadte nu frem og tolkede endnu en Gang sin og Marinernes hjertelige Tak for Samværet, og Formanden kvitterede med et Hurra for de aktive Marinere.

Derefter pebes »Klar ved Køjerne!«

FÆLLESREPRÆSENTATIONEN FOR SOLDATERFORENINGER I ODENSE

Repræsentanter for efternævnte Soldaterforeninger: Fynes Stifts Garderforening, 1. Regiments Soldaterforening, 16. Bataillons Soldaterforening, Marineforeningen, Dragonforeningen, Feltartilleriforeningen, Fæstningsartilleriforeningen, Kystartilleriforeningen, Intendanturforeningen og Pionerforeningen var samlede til Møde paa Fyens Forsamlingshus Torsdag den 22. Juni, hvor det vedtoges at danne en Fællesrepræsentation med staaende Arrangementskomité til Ordning af Fællesoptræden og Samarbejde af Soldaterforeningerne i Odense ved særlige festlige Lejligheder, hvor det skønnes at være formaalstjentligt.

Der nedsattes et Forretningsudvalg, bestaaende af: Assurandør N. P. Nielsen (Formand), Telefonmester C. Buchgreitz (Næstformand), Skrædermester A. Sørensen (Kasserer), Assurandør Marius Henningsen (Sekretær) og Tømrermester H. Johansen.

Fællesrepræsentationen berører ikke de bestaaende Soldaterforeningers indbyrdes kammeratlige eller økonomiske Forhold, men har kun ovennævnte Formaal til Hensigt.

ESKADREN I VEJLE

Saa havde vi altsaa Besøg af Marinen her i Vele, og det forløb overordentlig festlig. Lørdag den 17. Juli Formiddag i straalende Solskin, stod Eskadren ind, Kystforsvarsskibene *Olfert Fischer* og *Peder Skram* samt 9 Torpedobaade, og nogle faa Timer efter saa man de glade Gutter overtalt i Byen, og som altid hvor Marinen er Gæst, saas kun Smil og glade Ansigter, og det var maaske haardt for mangen Mariner at sige enkelte af de glade, lyse Smil Farvel, da Eskadren igen stod ud af Fjorden.

Lørdag Eftermiddag aflagde Bestyrelsen for Marineforeningen Besøg hos Admiral *Carstensen* paa *Olfert Fischer*, hvor Bestyrelsen blev overordentlig venligt modtaget og vor Forening blev straks inviteret ud at bese Skibene.

Søndag Eftermiddag var største Delen af Medlemmerne med Damer ude at bese Flagskibet.

Marineforeningen inviterede da Eskadrens Officerer og Mandskab til Festkabaretforestilling og Bal i Sommerlyst, og man kan vel nok uden at være ubeskedent sige, at det blev en afgjort Sukces. Kl. 7³/₄ modtog Marineforeningens Bestyrelse Marinere ved Havnen, og under militær Disciplin og festlig Musik — Holmens faste Stok lystelig hinanden prajer — gik Turen igennem Vejle By ud til Sommerlyst, hvor Etablissementets elskværdige Vært havde alt klart. Vore Gæster blev placeret i den smukke Have. Et af vore flinke Medlemmer havde sørget for, at der blev serveret en Forfriskning for hver af Mandskabet, og saa gik Aftenen med Liv og Fart.

Formanden, Bagermester *Andersen*, bød velkommen og udtalte Ønsket om en gemytlig Aften; beklagede, at det havde været ham umuligt at skaffe 400 Damer til Ballet, men i Nødstilfælde maatte Matroserne danse sammen. Det blev dog ikke nødvendigt, da Dansen begyndte, var det som hver Matros havde sin lille Skat i Lommen. Kaptajn *Holck* takkede for Velkomsten og udbragte et Leve for Marineforeningen.

Sommerlysts populære Kapelmester spillede op og Tæppet gled til Side for den muntre Kabaret. Kl. 9 begyndte Dansen. Salen var saa fuld, at man lige kunde hoppe op og ned paa Stedet med sin Pige, men man morede sig udmærket.

Befalingsmændene blev tilbage efter Dansen og Festen paa Sommerlyst sluttede sent.

Det var en af de Aftener, man tæller med blandt de glade Minder.

SØLVBRYLLUP

Medlem af Marineforeningen, Bankkasserer *Lehnfeldt* og Hustru, Næstved, fejrede Sølvbryllup den 9. Juli.

Bankkassereren er Medlem af Næstved-Kredsens Bestyrelse.

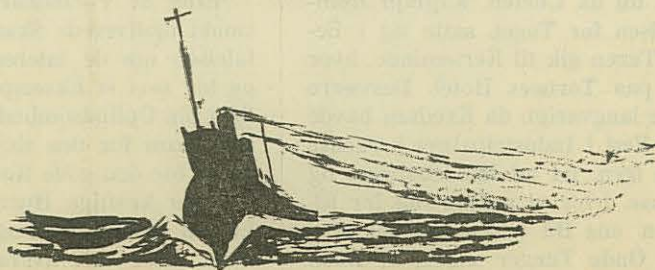
MED TORPEDOBAAD NR. 3

DA SIKRINGSSTYRKEN VAR FORMERET

Af

Kay Jungersen,

Premierløjtnant i Flaaden.

IV.

Der var ogsaa bevægede Dage. De gamle Ægyptere, der var meget kloge, sagde, at Livet er en ond Drøm imellem to Evigheder, og der er Dage,

hvor man maa give de gamle ubetinget Ret, og i Torpedobaade især, naar man kommer ud for en af Sølivets største Sindsbevægelser, en af de saakaldte store Tjanser, nemlig at slæbe Maal, store, ækle Skydeskiver for „Bigbrænderne“, som de smaa,

fortrykte Baade har døbt de store, bredbovede, panserfede Slagskibe.

At slæbe Maal er en Oplevelse, der faar en Mand til at ønske, at han var født i en palmeskyyget Oase midt inde i Sahara med Tusinder af velvoksne Mil til nærmeste bølgebruste Strandbred.

Det er et beskidt Job helt igennem.

Først skal man slæbe den kønne, livsglade Skabning en lang, lang Vej udenom Molehoveder og utallige Vagere, og saadan en Skydeskive er et af de mest ureglerlige og lunefulde Væsner i Verden, naar den ligger og dingler rundt henne agter i en lang og tyk Slæber, der kun lurur paa det allermost ubelejlige Øjeblik til at dykke ned i Skruen.

Og saa det at slæbe den tilbage igen efter en Skydning, mens den vakler og stønner og giver sig i alle Sammenføjninger, saa at man hele Tiden staar ombord i sin Torpedobaad og gisper stille: „Saa, nu ræmmer den.“

Jeg er Uven med den Mand, der opfandt Skydeskiven, der kan svømme — jeg næsten hader ham.

Dette ender med en Beretning om en bevæget Dag, da T. 3 var lidt uheldig — en meget sorgelig Historie. Den begyndte med en Syndflod af Direktiver og Forholdsordrer, der fortalte, hvad vi havde at gøre og hvad vi skulde undlade at gøre, og det var svært at finde ud af — det tog Hall og mig flere Dage, og saa var Resultatet endda ikke straalende, men det var Dagen til Gengæld — naturligtvis, for naar man gaar rundt og haaber paa en trebet Mærsejlskuling med Snestorm og Jordskælv, saa bliver det altid det mest bedaarende Vejr, man kan tænke sig, med Sol og Bleg over Havet, der burde skumme vildt.

Naa, Vejret var altsaa upaaklageligt — set fra Artilleriets Standpunkt, og T. 3 fik en flot Start, for Skiven kom hel og velbeholden ud paa Slagmarken, hvor den laa og saa saa sød og uskyl dig ud.

Langt ude i det fjerne balancerede Kystforsvarsskibet paa Horizonen i en underlig, lad Lige gyldighed — saa med Et kom der Liv i „Bigbrænderen“ og den gav sig til at blinke et eller andet uforstaaeligt Signal med Projektøren, lange og korte Blink, som Hall og jeg efterhaanden blev enige om kunde betyde, at nu var det psykologiske Øjeblik der, og saa benede vi af Sted med Bæstet skummende efter os. Et Øjeblik efter blinkede det fine Skib derude arrigt: „Stands Farten“, og ydmygt stopepe vi vor vilde Jagt — og saa skete den første Katastrofe — uhjælpeligt, umærkeligt og uvenligt benyttede Slæberen det gunstige Øjeblik til at blive uklar — stor Ballade! Halvdelen af Baadens Besætning hængte et Sekund efter udenbords med lange Hager, som de med en prisværdig Omhyggelighed stak ned i det blaanende Hav udenom Slæberen, der laa og smilte fjollet omkring Roret — og den anden Halvdel af „Gosserne“ stod og gav gode Raad og fortalte muntre Historier om, hvad de havde oplevet i Retning af uklare Trosser og deres Behandling.

„Er Slæberen i Skruen“, spurgte Blinkene derude fra Horizonen — og saa begyndte vi at svede allesammen ombord i T. 3 — selv Baaden havde faaet for meget Damp, der larmende stod op gennem Sikkerhedsventilerne — men „Tommy“ var begejstret; den troede vist, at det var for at more os, at vi lavede hele Historien.

Vor Underbevidsthed fremmanede Stemningen ovre i det fine Skib for os, hvad der ikke virkende beroligende. — Vi anede, hvordan Artilleriofficeren deroppe i sit høje Mær, sit høje luftige Mær, sad og fortalte Sol og Maane og tre smaa Maager og hvem

der ellers vilde høre paa ham, at den danske Marine vist var ene om at huse et saadant Misfoster af en Torpedobaadschef, og at hans Svigermoder vist ikke engang vilde bære sig saa kabelsaaet ad, og nede paa den store Kommandøbro gik Eskadrechefen rundt og saa paa de andre fine Officerer og rystede paa Hovedet og trak paa Skulderen og paa Smilebaandet for at markere det haabløse i at have med en saadan Torpedobaad at gøre.

Oh! Jeg ved, hvordan der ser ud i Slagskibet en saadan Dag — jeg har været der selv. Endelig — efter hundrede Aars Førløb var vi klar igen og Løbet begyndte for Alvor. Det dundrede og det hylte, det peb og det sang i Luften — det var storstilet, og Hall og jeg stod oppe i Stærekassen og nynnede sentimentale Sange for hinanden, for nu klappede alt jo, og vi blev fro i Sind, indtil vi blev afbrudt af Underkanonerens: „Hov! Hov!“

Vi vendte os agterefter og stivnede — midt som Skydningen var paa sit Højdepunkt og Universet vrimlede af energiske Projektiler, gad Skiven ikke gaa længere, og Slæberen sprang ganske stille og nederdrægtigt, mens T. 3 glad og fornøjet fortsatte sit Triumftog et Par Kvartmil, indtil Afstanden til Skiven blev paafaldende lang.

Vi stivnede som sagt, for nu var Situationen pludselig blevet nærmest uholdbar. — Der var nu ikke andet at gøre end at fortælle, at nu var den gal igen: „Slæberen er sprunget.“ Slagskibet halte saa de Flag ned, det havde smykket sig med og dampede bort, saa fornærmet som kun et Panserskib kan være, naar en Torpedobaad er uheldig overfor det — og der laa vi og skvulpede med Vraget af en Skive, der dinglede som Peter „Langfart“ en Landlovsaften.

Det saa ikke hyggelig ud, og vi kiggede lidt paa den, først fra den ene Side og saa fra den anden, hankede op i Staklen og vandrede hjemad mod den lune Havn — langsomt og sørgmodigt, just som Solen gled til Hvile ovre mod Vest.

V.

Det var en graa Dag — Søen var graa, Himlen var graa, og Landet var ogsaa graa, — en ganske almindelig dansk Dag i Slutningen af April — en Mellemting mellem en graasort Sommerdag og en sortgraa Vinterdag — og det var næsten Stille. Der var ikke et Skib at se i Miles Omkreds — kun dernede sydpaa blærede Kystforsvarsskibet sig i al sin graa Mægtighed — uden at vi dog lod os imponere, for det laa saa dejligt langt væk.

Aah, hvor var der dog fredeligt i T. 3 den Dag, og vi sad alle og pustede. Kokken sad nede i sin Krog af fortættet Maskinos og studerede Kogebøger, for han var bare Saucspecialist og i en Torpedobaad lever Mennesket ikke af Sauce alene, tværtimod skal Gule Ærter og Brune Bønner ikke minde for meget om Tapesererkliiser.

En Pumpe gav sig ynkeligt nede paa Fyrpladsen, som om nogen gjorde den noget. Peter „Langfart“ og Morten „Damprat“ sad og drillede hinanden over en Splidsning, medens „Skæg“ og „Admiralen“ pud-sede Lanterner, saa at man kunde lugte det paa flere Kvartmils Afstand. „Tommy“ fordrev Tiden med at se forelsket paa et forhenværende Koteletben, medens Jens, den krøllede Oppasser, betroede den, at vel var Bager Plums tykke Marie hans Kæreste, men den rødhaarede Kathinka var nu alligevel en dejlig Pige, som skar den flot paa Hæl og Taa.

Hall slumrede højlydt paa en af Messens Sofaer efter en Hundevagt, og jeg selv sad paa en Kartoffel-

kasse og gjorde Studier efter Naturen — det er en af mine Yndlingsbeskæftigelser, og skønt jeg afgjort savner selv de elementæreste Begreber om at føre et Blyant, saa tegner jeg ustandseligt — tegner, tegner, hvad der gør mig vildt ophidset, og det er som Følge deraf ilde set af Besætningen, men jeg kan nu ikke styre min afmægtige Kærlighed til Kunsten — det er kun en ringe Trøst, at det er der saa mange andre, der heller ikke kan.

Men saa kom Mester op og saa skæbnsvanger ud. Ved De, hvad det vil sige: at se skæbnsvanger ud? Netop saadan saa Mester ud, da han kom op paa Dækket og kiggede ned i Havet, dybt, dybt ned — der var tyve Meter Vand, saa der var nok at se paa. Han saa saa pudsigt ud, at jeg helt glemte at tegne — jeg bare stirrede — Han undersøgte Pilen med rørende Omhyggelighed, saa endnu en Gang kærligt paa den skinnende Fisk og plumpede den saa ud i Ballen, ud i de tyve Meter Vand.

Som han pilkede — det svuppede i Vandet for hvert Tag, han tog — saa stivnede han et Øjeblik med Armen lige strakt i Vejret, knækkede sammen som en Fjeder, der bliver spændt og gav sig til at hale Snøren hjem, saa at Vandet sprang fra den. Sejrsstolt hev han den første Torsk over Gelænderet, den plaskede paa Dækket og vækkede Hall, der kom tumlende op med forfærdelige Tørn i Hovedet.

Jens glemte tykke Marie og smukke Kathinka og kom farende med en Pøs, Tommy erobrede Koteletbenet og iagttog Scenen fra en sikker Ankerplads under Fartøjet. „Skæg“ og „Admiralen“, Peter „Langfart“ og Morten „Damprat“, tre sorte Fyrbødere og et Par Stykker til stoppede op et Øjeblik og saa beundrende først paa Mester, der i det Øjeblik lignede en grønlandsk Storfanger, og dernæst paa Torsken, der gæbede frygteligt i Pøsen — man kunde lige se Hovedet med den energiske Fip rage op over Kanten i et mægtigt Gab.

Mester pilkede videre, Øverfyrbøderen, „Gnisten“ og Torpedomaskinisten pilkede videre, og Torskene plaskede hen over Dækket og gjorde „Tommy“ nervøs — og Kokken rasende. Han var sgu ikke hyret ombord i en Fiskekutter, og saa knaldede han „Frk. Jensen“ i med et Smæld og gav sig arrigt i Gang med at flaa Torskene. — Sikken et Svineri der blev — over det hele.

Pludseligt gav Mester sig til at rykke krampagtigt i Snøren — først med den venstre Haand og saa med den højre og saa med dem begge.

Jeg nærmede mig interesseret, for det forekom mig at være en ganske ny Form for Pilkning. „Er der Bid, Mester?“

„Bid,“ svarede han, og der var Graad i Stemmen, „jeg har fat i Bunden!“

De danske Redningskorps' Fællesforbund.

Redningskorpset for København og Frederiksberg ^{A/s}
Tietgensgade 67. Telef. 1808.

Fyens Redningskorps ^{A/s}
Klostervej 28. Telef. 4128. Odense.

Nordjylland^S Redningskorps ^{A/s}
Urbansgade 31. Telef. 357. Aalborg.

Stationerne aabne Dag og Nat.
Udfører Sygetransporter overalt i Landet.
Yder Assistance ved alt farefuldt og vanskeligt Arbejde.

Remington

Skrivemaskine skriver, adderer, subtraherer og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,

Assens
Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske Marine.

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB

ETABLERET 1850

TELEFON 75 00

KJØBMAGERGADE 50

KØBENHAVN K.

Annoncebureauet „Hafnia“

(Indehaver: Redaktør O. Kongsby)

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: „Dannemora“, „Special Dannemora“, „Dora“ og flere. - Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. — Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. — Hurtigstaal af bedste Kvalitet.

Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

besørger Annoncer

til alle Blade.

FREDERIKSBORGGADE 12

Telefon Byen 3227.

Th. Strandgaard

BOGBINDER

Specialitet:

Protokoller og Kontorarbejde

PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y

Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

— Champagne —

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toilettskabe.

Vimmelskafte 38.

P. E. Ehrhardt
Studiestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

Husk

at købe Deres Kolonial, Deli-
katesser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine ho-

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen

C. A. ROLSTED Spiralmadrasser

Telf. Nora 625 y. Læssøgade 15

Grundl. 1878

Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov ^{A/s}

Papirhandel

Skindergade 14. Telf. 887.

Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller

C. B. Møller & Co.

Cigarer og Cigaretter

er de mest velmagende

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

9. AARGANG 1922.	BLADETS OG FORENINGENS KONTOR Møntergade 22, Mezz., København K. Telefon Byen 3448.	BLADETS ANNONCEEXPEDITION: Frederiksborggade 12, København K. Telefon Byen 3227.	HÆFTE VIII. AUGUST
---------------------	---	--	-----------------------

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

(Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou)

KØBENHAVN-KREDSSENS VINTERSÆSON 1922—23.

Marineforeningens København-Kreds indleder sin 10de Sæson ved et Møde Torsdagen den 12. Oktober 1922 i Studenterforeningens store Sal, Vester Boulevard Nr. 6.

Af Hensyn til Portoudgifterne har Bestyrelsen anset det for rigtigst kun ved Medlemsbladet at meddele Medlemmerne Datoen for Sæsonens alm. Mødeaftener, der alle vil finde Sted i ovennævnte Lokaler, og Medlemmerne **opfordres** derfor **indtrængende** til **strax** at **udklippe** den nederst paa dette Nummers næstsidste Side trykte **Mødefortegnelse**.

Saafernt Forholdene maatte tillade det, er det Hovedbestyrelsens Hensigt at højtidelig holde Marineforeningens 10aarige Stiftelsesdag ved en Fest i Odd-Fellowpalæets store Sal den 30. April 1923.

Ved de omtalte ordinære Mødeaftener i Sæsonen vil der blive serveret Smørrebrød, Øl og Kaffe à 3,50 Kr. pr. Kuvert. For dem, der ikke ønsker at deltage i Spisningen, vil der som forhen blive reserveret Borde i Salen.

Bestyrelsen.

Tilrejsende Medlemmer af Provinskredsene, som maatte være i København paa de for København-Kredsen fastsatte Mødeaftener, vil stedse være velkomne ved disse.

ORDENSDEKORATION

Marineforeningens Kontorchef, Overretssagfører *Poul Kjær*, er udnævnt til Ridder af den italienske Kroneorden.

BESØGET OMBORD I FREGATTEN JYLLAND

Tirsdag den 8. August havde samlet 150 Deltagere, som med velvillig Assistance af Marinen blev befordret til og fra »Jylland«.

Noget egentlig Møde kunde der af Hensyn til den begrænsede Tid, vi havde til Raadighed, ikke afholdes ombord, hvorfor man strax spredtes for i smaa Hold nærmere at tage Fregatten i Øjesyn.

Begejstringen for »Jylland« er stadig usvækket, og den Kærlighed som af alle gamle Marinere føles for den stolte Veteran, gav sig Udslag i, at to af Marineforeningens Ældste foredrog Sange til »Jyllands Hyldest. Det skal endog bemærkes, at en af Sangene var skrevet til selve Dagen.

Alle var besjælet af Ønsket om, at »Jylland« maa blive vort Eje, for i Fremtiden med vort Dannebrog under Gaffelen at tjene som Symbol paa den Aand der knytter os sammen i Marineforeningen.

Da vi gik fra Borde, lød der et kraftig »længe leve« Fregatten Jylland.

ASSENS-KREDSSEN.

For første Gang i Kredsens Tilværelse foretoges i Aar, Søndag den 9. Juli, en Sommerudflugt, og Turen gik til »Sverdrup«, et ganske dejligt Udflugtssted i Haderslev Fjord.

Alle Medlemmerne var udkommanderede til dette Togt; kun sygeskrevne var fritagne, men det maa siges, at Sygeligheden var meget stor den Dag blandt de i Byen boende Kammerater, og saa godt som ingen Syge blandt de udenbys boende. Skønt det selvfølgelig var daarligt Vejr, som paa alle Søndage i Aar, blev det dog en glimrende Tur, og en Sydvest-Storm paa Hjemturen konstaterede kun, at saavel Kammeraterne som deres Damer var søsterke.

Der var givet Landlov i Sverdrup, og Solen skinnede et Par Timer, saa Bakstørnene kunde servere Kaffe i det frie, og Tiden gik forøvrigt fornøjeligt med forskellige Lege.

Kl. 6 pebes »Skafning« og efter en fornøjelig Baksfordeling blev Flaget hejst og Nationalsangen sungen. Formanden, Havnefoged *Jacobsen*, talte for Konge og Fædreland, og nu fulgte Talerne Slag i Slag, den ene mere vittig end den anden, og der herskede en ovenud begejstret Stemning, medens Regnen plaskede paa Køjerne.

Som Foreningens Gæster var 2 gamle sønderjydske Skipper, D'hr. *Knud Sørensen* og Veteran fra Fregatten »Sjælland«, *Nis Mogensen*, inviterede, og de hyldedes flere Gange i Aftenens Løb for deres trofaste danske Sind. Kammerat, Toldassistent *Christensen*, Aarøund, tog sig særlig varmt af Hædersgæsterne og talte smukt for dem, ligesom Formanden takkede dem, fordi de havde holdt fast ved Danskheden, idet Genforeningen ikke vilde have været mulig, om deres Generation ikke havde bevaret Trofastheden mod Danmark.

En i Dagens Anledning forfattet Sang gjord estor Lykke og flittig Brug af den blaa Bog bevirkede, at det varede længe, før Bordet kunde hæves, Flaget hales ned og Dansen tage sin Begyndelse.

Det vilde være glædeligt, om fremtidig Naboafdelingerne vilde slutte sig til en lignende Udflugt.

Kl. ca. 10 peb Formanden »Fald paa Fartøjet«, men forinden Aftagen, fik Værten et dundrende »Hurra« som Tak for god Betjening.

HOLBÆK-KREDSEN

afholdt Søndag den 16. Juli Sommerudflugt med Damer til Langtved Færgetro.

For at forene det nyttige med det behagelige, blev Søminestationen i Bramsnæs Vig beset paa Udturen. Ved Imødekommenhed fra Chefen, Kaptajn *Hansen*, blev Etablisementet forevist og forklaret os af Mekaniker *Bjerlov*, der gav en populær Forklaring over den smukke, sindrige Maskine, der hedder Torpedo, men hvis forfærdelige Virkninger vi, desværre for vor Sømandsstand og Handelsmarine, altfor ofte læste om under Verdenskrigen.

Hr. *Bjerlov* og Hustru deltog, som en ringe Tak fra os, i Udflugten til Langtved.

Ved Ankomsten hertil indtoges Kaffen, medens vort ældste Medlem, Gartner *Jensen*, Ondløse, fortalte om sine Oplevelser, da han i 1869 var paa Togt med »Danmark« til Norge, England og Frankrig. Det var en Fornøjelse at høre, hvor godt Hr. *Jensen* havde bevaret sine Oplevelser, og Klapsalven, da han var færdig med at »spinde«, vidnede om Tilhørernes Tilfredshed.

Efter Kaffen foretoges en Spadseretur i den smukke Omegn, og da der ved 5. Glas blev pebet til Skafning, var det med god Appetit og godt Humør, denne begyndte.

Efter Skafningen snakkede de ældre »Skibe«, medens de yngre var inviterede til en Dans af en tilstedeværende Gymnastikforening.

Kl. 8 $\frac{1}{2}$ blev der pebet til Fartøjet, og Kl. 10 var vi atter hjemme i Holbæk, og da var Tørvejret forbi.

Vi bringer Kaptajn *Hansen* en hjertelig Tak for hans Elskværdighed mod os ved Besøget paa Søminestationen.

SKAGEN-KREDSEN

afholdt den 22. Juli en meget vellykket Fest paa Karstens Hotel, hvis Indehaver, Hr. *Johnsen*, velvilligst havde stillet Biografteatret til Disposition. Formanden, Fuldmægtig *C. P. Eisenreich* bød Velkommen og udtalte særlig Velkomst til Næstformanden for København-Kredsen, Arkitekt *Marston*, og Formanden for Aalborg-Kredsen, Fabrikant *Stuhr*.

Formanden bragte desuden en Tak til Inspektionsskibet »Diana«s Besætning, fordi den havde modtaget Indbydelsen, men særlig bød han først og sidst Velkommen til Hædersgæsterne, Marineveteranerne fra 1864. To af dem var desværre paa Grund af Sygdom forhindrede i at være tilstede. Mens hele Forsamlingen rejste sig, fremsagde Formanden en versificeret Hilsen til Veteranerne, skrevet af Næstformanden for Frederikshavn-Kredsen, Kaptajn *Weber*.

Derefter udnævntes *Christian Sørensen Bødker*, *Peter Christiansen*, *Martin Edvard Jensen*, *Hans Christian Ferdinand Nielsen*, *Jens Christian Pedersen* og *Niels Christian Sørensen* til Æresmedlemmer af Foreningen, og Foreningens Emblem samt et smukt Diplom i Ramme overrakte de Gamle.

Arkitekt *Marston* fremviste interessante og smukke Lysbilleder og ledsagede disse med korte og klare Forklaringer. Billederne var tildels hentet fra Redningsvæsenets Virksomhed her i Landet. Man blev præsenteret for en Mængde udmærkede stoute Typer, de mest kendt var Billederne af Red-

ningsvæsenets forhenværende og nuværende Bestyrere, Konsul *Andersen*, *Lemvig* og Kaptajn *P. K. Nielsen*. Hr. *Marston* redegjorde til Slut for Marineforeningens Virksomhed og endte sin Lysbilledrække med et smilende Portræt af Skagensforeningens Formand, Hr. *Eisenreich*, takkede ham for hans Arbejde for Foreningen og bad ham vedblivende lægge sig i Selen for dens Trivsel.

Saa var Klokkeren bleven godt 10, og Karstens Hotels smukke Sale stod parat til at modtage de mange M. M'er og andre interesserede. Skuespiller *Zangenberg* sang under stort Bifald Fædrelandssange og Sømandsviser.

Og saa gik Dansen til Kl. 2.
Paa Slaget 2 lod Formanden paa orlogsmæssig Vis Flaget hale ned. Den fornøjelige Aften var forbi.

SAXKØBING-KREDSEN

afholdt Tirsdag den 4. Juli sin aarlige Udflugt. Kl. 2 $\frac{1}{2}$ afsejledes med Motorbaaden »Terje Vigen« fra Saxkøbing til Bandholm, hvor Eftermiddagskaffen blev drukket i Hotellets Have. Efter et lille Sving rundt om Havnen, gik vi atter til Søs, og efter en Times Sejlads i det smukke Sommervejr, landede vi ved en lille ubeboet Ø i Smaalandsøhavet.

Paa en Høj med god Udsigt slog vi os ned, og under munter Passiar og til en Harmonikas smeltende Toner tømtes de medbragte Madkurve. Kl. 8 forlod vi den idylliske Ø og sejlede til Oreby, i hvis Krohave der blev drukket Kaffe, og en Del af vore gamle Fædrelandssange blev sunget. Derefter gik Turen tilbage til Saxkøbing, og vi skiltes ved 10 Tiden, enige om at have tilbragt en fornøjelig Dag i godt kammeratligt Samvær.

KORSØR-KREDSEN

afholdt den 16. Juli Fest med Koncert af Marinens Orkester samt Spisning og Dans i Korsør Skov, og trods det daarlige Føre og upaalidelige Vejr, var der god Tilslutning, saavel om Eftermiddagen som om Aftenen. Fra 2 til 3 om Eftermiddagen var Foreningens Medlemmer indbudte til at bese Eskadrens Skibe og Baade, der laa i Korsør Havn. Foreningens Bestyrelse overrakte Eskadrechefen et Sølvbæger som Vandrepriemie for Fartøjsroning, hvorfor Eskadrechefen hjertelig takkede og udtalte sin Glæde over den Interesse, som Flaaden stadig mødte hos Marineforeningerne Landet over.

NÆSTVED-KREDSEN

havde Søndag den 23. Juli indbudt sine Medlemmer sammen med Sydsjællandske Soldaterforeningens Central-Sammenlutning til Salonskydning i Mogenstrup Kro, og det maatte ikke glemmes, at Marinen havde haarde Konkurrenter i Fodfolksafdelingen, men til Trods for dette hævdede Marinen en god Plads, da vor gode brave Kammerater *Bundesen* og *Vilh. Jørgensen*, tog gode Sølvting hjem.

Efter Præmieuddelingen, der foregik med Appel under Redaktør *Holst's* (26. Bataillons Soldaterforenings Formand) kyndige Ledelse, tog Ballet sin Begyndelse, og det pippede i Skovens Trætøppe, at det varede lidt længe, inden den sidste Mand kom til Køjs.

KOLDING-KREDSSEN

afholdt Lørdag den 29. Juli sin aarlige Sommerudflugt. Der startedes Kl. 1 $\frac{1}{2}$ fra Havnen pr. Motorbaad »Boy«, en udmærket rummelig Kahytsbaad, som elskværdigt var stillet til Disposition af to Medlemmer, Hotelejer *Petersen* og *Legarth*. Under Kanonsalut stod vi ud af Havnen og gik i det prægtigste Vejr først til Farvandet omkring Fæno og derefter til Middelfart, hvor Kaffen var serveret paa Hotel »Melfar«. Efter at have sat et Par af Konditor *Klaabergs* allerede berømte »Marinekringler« til Livs, var der »Landlov« 1 Times Tid. Kl. 5 sejledes der til Snoghøj, i hvis Park Flaget blev plantet og en meget vellykket Præmieskydning straks begyndte.

Først Kl. 7 $\frac{1}{2}$ var man saa vidt, at Udfaldet kunde bekendtgøres, og de »værdifulde« Præmier blev uddelte under megen Munterhed. »Skyttekonge« blev *Schack*, og fik bl. a. overrakt en Medaille som den bedste Skytte. Efter at der var taget en Plade af Skytterne med »Præmier«, marcherede man i sluttet Trop med Flaget og »Kongen« i Spidsen til et udmærket Aftensbord. Formanden *H. Strange-Friis*, bød Velkommen og beklagede, at vort Æresmedlem: Formanden for Vaabenbrødrenes Kolding-Afdeling, *Jens Jensen*, samt flere af vore gode Kammerater, som plejer at møde frem, desværre var forhindrede denne Gang. Vort Æresmedlem havde sendt en Skrivelse, som blev oplæst; den sluttede med mange gode Ønsker for Foreningen, for hvilke man straks kvitterede med et Leve for vort Æresmedlem. Fra Musikpavillonen lod nu Kongesangen, som blev afsunget staaende, og der udbragtes et Leve for H. M. Kongen, efterfulgt af 9 Hurra. Allerede under Maaltidet blev Sangbogen benyttet flittigt, og flere af Kammeraterne havde Ordet; der blev talt for Skyttekongen, for Foreningen, Kammeratskabet o. m. a. Ved Kaffen og Likøren gav flere af Kammeraterne en Vise med Omkvæd til Bedste, og Klokkeren blev 11, før man tænkte paa Opbrud. Under Kanonsalut og Afbrænding af Fyrværkeri sejledes der atter hjemad, og i Kahytten fortsattes med Historier og Sange fra Orlogstiden ved et Afskedsglas. Ved 1-Tiden var man atter i Havn og skiltes efter den vellykkede Dag.

Sammenkomsten den 1. August 1922.

Ferietiden er inde, og dog kunde Lavet glæde sig ved et stort Besøg. Solen straaledede omkap med de skælmske Øjne i de brunede Ansigter. Og Liv og Humør var over det hele. Væk med det mørke, var Løsenet, og det gik ud over Skiverne, hvor de sorte Pletter forsvandt for de udmærkede Skud. Gutterne kommer ikke sovende til Præmierne næste Maaned.

Ved Bordet bød Formanden Velkommen. Værten havde været saa gentil at lade sit Orkester musicere for os. Det spillede godt. Janitscharmusikeren benyttede ikke blot Trommestikkerne paa sin Tromme, men ogsaa paa Væggen, paa Hovederne af de andre Musikere, jonglerede med dem samtidig med de alle dansede, medens de spillede Melodierne. Det var en hel Festforestilling.

Vor egen Underholdning indledes selvfølgelig med vor prægtige Festsang, hvorpaa Kammerat *Hornung* sang de morsomme Sømandssange af »Geisha«. Hans udmærkede sanglige Evner kendte vi, men nu imponerede han Kammeraterne ved at aabenbare en dramatisk Foerdragsevne, saa fuld af Lune, at den fuldt ud fortjente det jublende Bifald, som Kammeraterne naturligvis ikke lod det mangle paa.

Bestyrelsen havde inviteret til »Pakkefest«. Hver mødte med sin Pakke, hvorover der holdtes Auktion under Ledelse af Kammeraterne *Parbæk* og *Hornung*. De affyrede et sandt Fyrværkeri af Vittigheder, der fik Jubelen til at gaa raket-højt. Og sikke Overraskelser, naar Pakkerne blev aabnet. En Kammerat fik for 20 Kr. en 2 Meter lang Dampskibsmodel, meget smuk, medens han til Gengæld maatte bøde 10 Kr. for en Hundredmarksedel. Gennemgaaende gjorde Kammeraterne gode Forretninger og fik noget for deres Penge. Et smukt kunstnerisk udført Relief gik saaledes for kun 6 $\frac{1}{2}$ Kr.

Saa ivrige var de tvende Auktionariusser, at de to Gange solgte den samme Pakke brugte Skydeskiver, der var indpakket til Reparation. Selvfølgelig blev Pengene i disse Tilfælde givet tilbage, saa der var kun Glæde over den yderst vellykkede Pakkefest.

Auktionen indbragte over 100 Kr., som stilledes til Raadighed for Marineforeningens Byggefond, som forhaabentlig ved næste Sendemandsmøde bliver til Virkelighed.

Lavsbestyrelsen haaber, at dette maa virke til Exempel for alle Kredse. En lignende Fest i hver, og Sendemændene kan møde med mindst 4000 Kr. næste Gang, saa vi har Ud-sigt til, at Sendemandsmøderne kan holdes i vore egne Lokaler i vor Levetid.

Vor lille Sangbog blev flittig benyttet, og de muntre Viser lod klangfuldt i den stille Sommeraften, saa der samledes en lyttende Tilhørerskare ude i Haven, som gerne vilde have været med i vor humorfyldte Kreds.

Inden vi skiltes, holdt Kapt. *Hauch* en af sine smaa spirituelle Taler for den energiske Bestyrelse, der følte sig rigelig belønnet ved Kammeraternes varme Tilslutning.

AALBORG-KREDSSEN

Bestyrelsen for Marineforeningen i Aalborg afholdt Lørdag Aften den 12. August i Kildepavillonen en yderst vellykket Afskedsfest for Dommer *Hornemann*, der fra Foreningens første Start har været et virksomt og interesseret Medlem af Bestyrelsen.

Formanden, Fabrikant *Im. Stuhr*, takkede Hr. Hornemann for hans store og udmærkede Arbejde for Foreningen og ikke mindst, fordi Dommeren ogsaa paa anden Maade har betænkt Foreningen, idet han bl. a. har skænket den en kostbar »Raaber«. Dommerens Arbejde indenfor Foreningen vilde blive husket med Taknemlighed og Glæde.

Politibetjent *Hofler* bragte paa Aalborg Politikorps Vegne en hjertelig Tak til Hr. Hornemann, der altid har vist sig som en forstaaende, rettænkende og human Embedsmand, og beklagede kun, at Bestyrelsen maatte give Afkald paa ham.

Fabrikant *Kjær* bragte en Tak fra Marineforeningens Bestyrelse for det gode Forhold, der altid havde bestaaet indenfor Rækkerne, og takkede specielt Dommeren for det gode Samarbejde.

Under Festen indløb der et Telegram fra Brofoged *Hjorth*, der desværre for Tiden ligger syg.

Det vedtoges at afsende Svartelegram, hvori man udtrykte Haabet om, at den afholdte Næstkommanderende snart maatte være i Stand til atter at »betrede Dækket«.

Efter Bordet var der reserveret Plads for Bestyrelsen i den store Koncertsal, og man nød da til Musikens Toner det sidste Afskedsbæger med den afholdte Dommer.

Forinden Afskeden, takkede Dommer Hornemann bevæget for al Opmærksomhed og udtalte, at han altid vilde minde Marineforeningen, og at han havde tilbragt nogle af sine gladeste Stunder dér.

Afskedsfesten var helt igennem præget af den Hjertelighed og gode Kammeratskabstone, som altid er et Særkende for Marineforeningens Sammenkomster.

Dommer Hornemann er efter Ansøgning forflyttet til Embedet som Dommer i Hads Herred.

ODENSE-KREDSSENS

Formand har fra Chefen for U-Baaden »Bellona«, Kaptajn *Hammerich*, modtaget en meget smuk Takkeskrivelse i Anledning af den overfor U-Baadene og »Grønsund« af Kredsen udviste Gæstfrihed under Besøget i Odense.

AFDØDÆRESMEDLEM

Æresmedlem af Korsør-Kredsen, Formand for Korsør Vaabenbrødreafdeling, Smedemester *L. Poulsen*, er den 7. Juli afgaaet ved Døden.

Afdøde var i 1864 udkommanderet med Frederik den 6te og deltog senere med Hæder i Patrouiljetjenesten.

Smedemester *Poulsen* var en meget anset og afholdt Mand, hvem flere officielle Hverv i Tidens Løb har været betroet, og han blev begravet under stor Deltagelse.

Ved Graven sænkedes, efter en Bøn og »Dejlig er Jorden«, over Veteranens Baare Fanerne fra Vaabenbrødrene, Forsvarsbrødrene, Haandværkerforeningen, Borgerforeningen, den konservative Forening og Marineforeningen.

ET SMUKT TILBUD

Som et Bevis paa, med hvilken Interesse Marineforeningens Medlemmer omfatter Fregatten »Jylland« og dennes eventuelle Overtagelse skal vi, foruden de tidligere nævnte Tilbud om gratis Udførelse af Arbejde ombord, anføre, at Hr. Grosserer *Harald Nissen* til Bestyrelsen har fremsendt Tilbud om i paakommende Tilfælde ved Doksætning af Fregatten at ville levere den fornødne Bundfarve til meget lav Pris samt afholde Halvdelen af det til Farven medgaaende Beløb.

I nærværende Nummer af »Under Dannebrog« er optaget nogle Sange og Viser, hvis Indhold og Form gør dem egnede til fremtidig eventuel Anvendelse i Marineforeningens Kredse, naar de Emner, Sangene omhandler, er fremme ved festlige Sammenkomster.

Den ene baade muntre og alvorlige Visers Forfatter er Næstformanden i Aalborg-Kredsens Bestyrelse, Brofoged *Hjorth*. Først ved Redaktionens Slutning indløb den sørgelige Meddelelse om, at dette ansete og skattede Medlem er afgaaet ved Døden, hvorved Marineforeningen har lidt et smærteligt Tab. Næste Nummer af Bladet vil bringe en Nekrolog over Brofoged *Hjorth*.

ALLE SLAGS SOLDATER

Forfattet af Næstformanden i Aalborg-Kredsens Bestyrelse, Brofoged *H. Hjorth* til en af Kredsens Fester iaar.

Mel. »Krillevillevit bom bom«.

Vel mødt hver gammel, brav Soldat,
hver munter Sloj og Kammerat;
her blæses ingen Tappenstreg
og Nattegn vi behøver ej.

Parolen kender alle Mand,
her drikkes alt, undtagen Vand,
og naar I nu vil høre til,
jeg om Soldater synge vil.

Som Nummer et en »Garder« staar;
paa Vagt ved Kongens Slot han gaar,
og Karlen er saa stiv og strunk,
han imponered selve Munch

Han vogter Majestætens Liv
og ellers til lidt Tidsfordriv
i Kongens Have, bli'r det sagt,
paa Barnepiger gør han Jagt.

Ej blot til Lyst, jeg ved forvist,
er Livet som »Infanterist«.
Han mange Kælenavne har
og brummer ofte hos vor »Far«.

Alligevel som rask Soldat
er vores »Jens« til alt parat,
men helst i »Makketuttens« han
gør sine Pligter som en Mand.

Dog, rykker han omsider frem,
har Marchen baade Fjnd og Klem.
I Fald der skulde komme Bud,
vor »Jens« kan sikkert staa for Skud.

March, March, der har vi en »Dragon«,
en lille fast og tæt Person.
Hans Uniform er lyseblaa,
og Hjælm og Sporer har han paa.

I alle Hjerter som en Vind
Dragonen rider lige ind.
Hans Ridekunst er højt i Ry,
spørg Pigerne i Randers Bj.

En »Tollerist« han lære maa
at »protse« baade af og paa.
Han kører som en Standsperson,
seks Heste mindst for hver Kanon.

Sit Krudt han gerne ødsler med,
det »løse« gør jo ej Fortræd;
men bli'r han gal, er han krabat,
da skyder han med Spidsgranat.

En »Pioner« har aldrig Ro,
han bygger Skanser og slaar Bro,
og grumme snedigt spærrer Vejen
med noget væmmeligt Pigtraadshegn.

Af Verdenskrigen, tænk hvor svært,
han mange nye Ting har lært.
Ja, hu, ha, det er ingen Spøg,
med Taaregas og kunstig Røg.

Hvis vores »Jens« ej fik sin Mad,
da tror jeg, Hæren skiltes ad;
en »Intendant« har alle kær,
selv om han gaar med »Flæskesværd«.

De Danskes Vej til Ros og Magt,
»Marinen« pløjre uforsagt,
og fjerde Christian ved I nok,
var Far til Holmens faste Stok

De passer ogsaa bedst om Bord,
thi naar de træder denne Jord,
da »brænder« de den gerne ad
og møder først den næste Da'.

Nu vil jeg Visen ende her,
thi jeg kan ikke nævne fler',
der som Soldater »Kongers Klær«
har slidt i Flaade og i Hær.

Den Gang, da var der Disciplin,
nu er det hele nærmest Grin,
thi blot er man nægter og er tvær,
da faar man Lov at fælde Trær.

Vi kendte heldigvis ej sligt,
men gjorde glade vores Pligt,
og var som god og brav Soldat,
for Konge, Land og Flag parat.

En munter Tid til Lands og Vands;
for os en herlig Mindekrans,
som trodser Gigt og graanet Haar
og aldrig blegner og forgaar.

H. H.

SANG FOR SENDEMÆNDENE

Mel.: *Hiv nu Anker, og giv Agt —*

For en Sendemand man veed,
Dagen være kan lidt hed, —
Han maa ofte slide, før han skal afsted.
Han i Toget maa ombord,
Rejse om den halve Jord,
Hvert Aar er det meget værre end ifjor,
og derfor —:
Hiv, hiv, hiv nu alle Manne,
Gør hans Gerning for ham let.
Lad ham tømme Glædens Krus,
Lad ham ta' sig blot en Rus,
Thi en Sømand i Lanternen maa ha' Blus.

Hvert Aar — henimod April —
Fatter Trang har til et Hvil,
Sender til sit gamle Siv et kærligt Smil, —
»Får skal rejse«. — Ja, han skal.
»Helt alene«. Ja, han skal.
Han skal ud at se paa Livet, — ja, han skal,
og derfor —:
Rejs, rejs, rejs kun trøstigt Sømand,
Rejse er Dit Liv, Din Lyst,
Kys Din Kones Rosenmund,
Gaar paa Rejsen Du paa Grund
Switzer ta'r Dig billigt af i samme Stund.

Læg saa ud for laber Vind,
Rejsen friske skal Dit Sind.
Naar Du velbeholden først er naaet herind,
Kast saa Anker her en Tid,
Glem det gamle, sure Slid,
Glem hver gammel Ærgrelse og Strid,
og derfor —:
Husk, husk, husk Du nu har Landlov,
Husk, Du har et godt Humør,
Husk, at nu, som altid før
Væxler Storm med bliden Bør.
Pas kun paa, at Halsen ikke bli'r for tør.

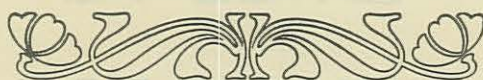
Forfattet af Næstformanden i København-Kredsens Bestyrelse, Arkitekt Marston, og anvendt ved Festen efter sidste Sendemandsmøde i København.

Moder Du et velskabt Skær,
Ja, saa maa Du helst la' vær',
Det at tørne, hold blot klar, forbi det bær'.
Faar i Kæden Du en Tørn
Af en lille lækker Bjørn,
Det Dig skiller ej ved Kone og ved Børn
og derfor —:
Fir, fir, fir kun ud paa Linen;:
Sytten Favne, ingen Bund.
Og bli'r Jorden Dig for rund,
Føler Trang Du til en Blund
Ret Kompas da, og læg ud paany en Stund.

Efter Arbejd nu til Fest
Samles vi, og allerbedst
Gaar det i en lille Kuling af Nordvest.
Efter Arbejd her i Flok
Glæder sig den faste Stok,
Under Dannebrog kan aldrig fylkes nok, —
og derfor —:
Aldrig slækker vi vort Skøde,
Falde af er Hvermands Sag,
Nej, til Vinden haardt vi gaar
Bedste Kryds vi derved faar
Det er noget, hvor en Sømandsgut forstaar.

Har han Skuden ført i Havn,
Sagt et Ord til fælles Gavn,
Skal vor Sendemand ha' Tak i alles Navn.
Bring en Hilsen til hver Kreds
— mere end halvanden Snes —
Med halvtreds erklærer vi os først tilfreds, —
og derfor —:
Hiv, hiv, hiv, — tag fat paa Værket, —
Ni Aars Daad er nu fuldbragt,
Ej for os, men for vort Land,
For den danske Sømandsstand,
For vor Flaade altid trofast staar vi Vagt.

A. W.

FOR VETERANERNE FRA 1848—50 OG 1864

Anvendt ved Veteranernes Optagelse som Æresmedlemmer i Forsvarsbrødrenes Selskab.

Mel.: »Det haver saa nyligen regnet —«

Vi vil værne vort sidste, stolte Minde
om den Skik, der var vor fra Hedenold:
at vi fulgte paa Vej vor slagne Fjende
og først hilste Farvel ved Thyras Vold.
Da hver Alder og Stand,
baade Kvinde og Mand
oired alt for det gamle Fædreland.

Vi vil værne vort dyrebare Minde
om en lille, forladt og haabløs Hær
i en Kamp, som den ikke kunde vinde,
altid Døden og Undergangen nær.
Danmarks Ære det gjaldt —
og den kæmped og faldt;
ja, man troede engang, at det var alt.

Men vi ved, nu da Kampens Løn vi ejer:
En mod tre lider ikke Nederlag,
tre mod en vinder aldrig nogen Sejer,
bedre Bøsser gi'r ikke bedre Sag.
Var det Mand imod Mand —
ja, saa ved vi hvordan
det var endt: som den Dag ved Helgoland.

Gamle Mænd, som har kæmpet for vor Ære,
vovet Livet engang for Danmarks Sag,
det vil altid til Eders Hæder være,
at det er uden Plet vort gamle Flag,
at en Dør stod paa Klem
saa de danske kom hjem —
vær hos os, styrk vor Tro, naar vi ser frem!

AXEL JUEL

K O F F A R D I F L A G E T

Den 11. Juli 1748 bekendtgjordes et af Admiralitetet fremsat Forslag om en »Egalité i Coffardie-Skibes og Commis-Fareres samt de octrojerede Compagniers Skibes Flag og Giøs samt Vimpler og Fløje«. Ved denne Forordning, hvorved Koffardiflaget indførtes, bestemtes følgende:

»Det danske Coffardie-Flag skal være rødt med hvidt Kors uden Split; og skal, naar Flagets Bredde ved Stangen sættes som Basis og Grund for Proportionen, det hvide Kors være $\frac{1}{7}$ af Flagets Bredde ved Stangen; de 2 agterste røde Qvarterer være en lige Firkant, og de forreste røde Qvarterer være $\frac{1}{3}$ af de agterste Firkanter.«

Ved Forordning af 25. Marts 1757 bestemtes det, at »samtlige kgl. Undersaatters Coffardie-Skibs-Flage som til Strædet, den middellandske Søe og videre hen seile, skal ved det Kgl. Chiffre i Korset distingveres fra det malthesiske Flag.«

Den oprindelige Flagforordning bestemmer videre om »Coffardie-Fløien«, at den skal være uden Split og af een Kulør eller med et hvidt Kors; Længden 2—5 Alen og Bredden $\frac{1}{16}$ heraf. Commis-Flaget skal være et rødt Splitflag med hvidt Kors og Commis-Giøsen halvt saa stor. Og sluttelig hedder det, at alle Flagmagere og Skipperer skal rette sig efter denne Forordning og ingen Flage, Giøs, Vimpler eller Fløie uden efter foranstaaende Proportion enten forfærdige, eller lade forfærdige, eller paa Coffardieskibene uden efter denne Frd. føre, alt under Straf efter Frd. om Vimpel-Føringen 17. Februar 1741, som herved igientages, og skal med Angivelse, Processer og Bødernes Inddrivelse i alle Maader forholdes som i Frd. om Vimpel-Føringen er anordnet.«

Denne fremkom for at »afskaffe den Uorden og Misbrug, som sker med at føre Kgl. Flag, Vimpel og Giøs med Split udi, idet fast alle Skipperer, som fører Coffardie-Skibe, hjemmehørende i de Kgl. Riger og Fyrsten-

dømmer, føre sligt, og deri ikke alene forgribe sig imod Kongens egen Høihed, men endog give Anledning til Forkleinelse af det Regale, som Kongen alene tilkommer.«

Et saadant Indgreb i de kongelige Rettigheder var naturligvis en meget alvorlig Sag, og Forordningen bestemte da ogsaa, at Overtrædere af Forbudet skulde have Vimpelen forbrudt og erlægge 50 Rdl.s Bøde til Admiralitetskassen, for hver Gang det skete. Kun det Asiatiske Kompagnis Skibe fik Lov at føre kgl. Flag og Vimpel, naar de havde »passeret *Æquinoctialen* og indtil de paa Retouren er komne den igien forbi; desligeste maa paa det Guin og Vestind. Compagnies Skibe hverken Vimpel eller kgl. Flag og Giøs føres paa denne Side *Tropicus Cancri*, under forbemeldte Straf.«

Bestemmelsen om det kongelige Navnetræks Anbringelse i Flaget synes ikke at være blevet overholdt; den 17. Oktober 1804 udgik nemlig en Plakat om, at 1757-Forordningen paa det alvorligste indskærpedes, idet de kgl. Undersaatters Coffardieskibe, som besejlede »den middellandske Søe«, tilsidesatte Forordningen om Kiøbmandsflagets Udseende; den, som overtraadte Forordningen, skulde anses med en Mulkt af 50 Rdl. til Kommercekollegiets Fattigbøsse og desforuden straffes som de kongelige Forordningers Overtræder. Ved en tidligere Plakat — af 6. December 1776 — var Forbudet mod at føre ulovligt Flag, Vimpel, Vager eller Giøs blevet indskærpet. — —

Den 175 Aar gamle Forordning om Koffardiflagets Udseende gælder, som bekendt, endnu, dog med visse Ændringer, saaledes f. Eks. for Skibe i Postfart, hvis Splitflag dog skal være mærket i bageste, øverste Firkant med et Posthorn.

Af Koffardiskibe, der har Tilladelse til at føre Splitflaget med reglementeret Mærke i Hjørnet, findes kun Østasiatisk Kompagnis Skibe.

Edw. S.

S K Y P U M P E N

Det kan jo være, at de fleste af »Under Dannebrog«s Læsere, der har været paa Langfart, har set dette interessante Fænomen, hvor Himlen ligesom bæres af Søjler, der bestaar af hvirvlende Vand; alligevel er Skypumpens Optræden i og for sig en Begivenhed, man ikke oplever ofte, og særlig er de store Skypumper saa sjældne, at kun faa har oplevet at se dem. Følgende Beskrivelse af en saadan Hændelse er indsendt fra en britisk Dampers.

Skibet befandt sig ikke langt fra Quantanamo i en tropisk Tordenbyge, der havde raset i næsten en Time, som kun tropiske Tordenbyger kan det, da Vinden pludselig løjede.

Paa Bagbords Side saas et Par Sømil bort en tyk, hvid Røg hæve sig fra Vandet, hvirvlende rundt. Samtidig sendte en lav Sky paa Styrbords Side nogle Arme ned mod Vandet, nogle smaa, andre store og stadig varierende i Antal og Størrelse, indtil en af disse Arme dominerede fremfor de andre. Armene drejede sig rundt om hverandre og bevægede sig desuden i en Bane henad Overfladen med samme Hastighed som Skyen, hvoraf de var dannet. De store Arme kastede sig hid og did paa en lignende Maade, som en Elefant bevæger sin Snabel. Flere Steder dannedes lignende Arme, hængende ned fra Skylaget, indtil en større Arm optog de andre i sig,

Under en saadan Arm var Søen voldsomt oprørt, topende sig som Kegler, der hvirvlede rundt om egen Akse og tillige om hverandre og skummende henad Overfladen i samme Retning som Stormen.

Fra de hvirvlende Kegler fløj Skummet til alle Sider, Skummet samlede sig i Vandkugler som Hagl, der paa Afstand saa ud som hvid Røg. Hele Billedet, til hvilken Side man end saa, mindede om en Drypstenshule.

Paa Bagbords Side vandrede nu 4 a 5 store Skypumper, fuldt udviklede og i et Par Sømils Afstand. Pludselig hørtes en underlig Lyd paa Styrbords Bov; knap 300 Yards borte var der en usædvanlig voldsom Forstyrrelse i Vandet under en meget lav Skymasse. Hurtigt dannede Skyarmen og Vandkeglen sig, og i Løbet af et Par Minutter var Skypumpen udviklet. Den skummede afsted over Vandet, men forandrede pludselig Retning og holdt lige mod Damperen, der maatte give haardt Ror for at undgaa Sammenstødet med Skypumpen, der passerede saa tæt forbi, at Støjen fra det hvirvlende Vand var ganske ubeskrivelig larmende. Skypumpen gik klos agten for Skibet, men da den passerede over Skruevandet, blev den tynd og gennemsigtig som af Mangel paa Næring; derpaa brast den, idet den underste Halvdel faldt i Vandet, medens Skyens Arm stadig hang ned fra Sky-massen.

Paa dette Tidspunkt taltes 9 store Skypumper, hvoraf nogle havde mindre, ganske tynde Arme, der som Drabanter og i samme Bane drejede sig om Hovedskypumpen.

Der var ingen ombord, der tidligere havde set saa mange Skypumper samtidig.

Det forekom Observator, at det hurtig omhvirvlende Vand samlede i Kugleform af forskellig Størrelse; han mente, at Vandet sugedes op til Skyen paa denne Maade og ikke i en sammenhængende Masse. Hver Gang han saa Skypumpen blive tynd, observerede han de klare Vandkugler, der hvirvlede opad i Skypumpens Midte.

S—r.

ERINDRINGER FRA LIVET OM BORD FRA MATROSLUKAFET

Ude fra Dækket lød der en Stønnen og Prusten, blandet med Plasken af Vand og Træpøse, der skurede henad Dækket.

Det var lige efter Udskejning, og Folkene var ifærd med en større Hovedrengøring, — den var ogsaa haardt tiltrængt; de havde løst Kul hele Dagen.

En efter én dryssede de ind i Lukafet, tørrede sig paa, hvad de kunde faa fat i, Haandklæder, Skjorter, og i Nødsfald, Ryggen af en Vest. At Resultatet ikke altid var lige godt, tog de ikke saa nøje, de blev jo snavsede Dagen efter alligevel.

Endelig var de færdige, og Jungmanden blev sendt til Kabysen efter Biksemaden og Kedlen med The.

Maden var spist, Theen drukket og Piberne tændt; — Jungmanden skrev Brev til sin Mor; det gjorde han regelmæssig fra hver Havn, men han var jo ogsaa saa ung, senere glemmes det let. Letmatrosen forsøgte sig paa en »Tyrkisk Knob«, og alle ventede kun paa, at Lars Fynbo skulde begynde paa en af sine sædvanlige Fortællinger. Han var ifærd med at rense sin Snadde, rakte op til Hovedgærdet i sin Køje efter Tobakken, saa lidt paa Indpakningen og sagde saa: »Ja, Folkens, her er »Moss-Rose«, min Livtobak; jeg husker saa tydeligt, at jeg engang mistede fem Pakker, men jeg fik heldigvis Hævn.

Jeg var for nogle Aar siden Matros ombord i en Marstaller-Skonnert, Navnet er jo ligegyldigt, — den er forresten senere solgt til Sverrig.

Vi havde en Styrmand dér ombord, som var vidt bekendt for sine gale Streger. Som ganske ung blev han sendt tilsøs af sin Far, en velstaaende Grosserer i Aar-

hus, og efter en Tur med et Skoleskib og et Par Dampere, tog han Styrmands-Eksamen, og mønstrede ud med en gammel Fanøbark. En Aften paa første Vagten laa de ude i Nordsøen med Kurs efter Kanalen, fint Vejr, alle Sejlene til, men lidt Skybanker nede i Sydvest.

Naa, — Skipperen gaar tilkøjs og varskor Styrmanden om, hvis »den skulde friske op, saa at »bjerge ind«, og lade den gaa for smaa Sejl.

Henimod 11 Tiden vaagner Skipperen og synes at Skuden krænger saa mistænkeligt, han tårner ud og op paa Dækket, og ser, at alle Sejl er bjærget og fastgjort paanær Bramsejl og Røjl: »Hva Satan er der i Vejen, Styrmand,« brøler han; »har De nogen Sinde set et Skib med saadan en Sejlføring?« Styrmanden tager sindig Piben ud af Munden, og svarer roligt: »Skipperen har jo sagt, at hvis den frisker op, skulde jeg lade den gaa for smaa Sejl, og det har jeg jo gjort, — jeg har bjærget alle de store!« — — —

Det var Marstaller-Skonnerten vi kom fra! Vi var ballastet til St. Petersborg efter Oliekager, og laa nu til Ankers paa Kronstadt Rhed og ventede paa Slæbedamper.

Toldeftersynet havde fundet Sted, Skydevaaben, Tobak og lignende plomberet i et Rum agterude, og der var som sædvanlig efterladt en Toldbetjent ombord som Vagt. Det var en stegende varm Sommerdag, jeg gik rundt og puslede lidt med en Malerpensel her og der, men tænkte stadigvæk paa et Arbejde, vi senere skulde til, nemlig at hale begge Ankerne op af Kasserne for at efterse dem, det var et drøjt Stykke Arbejde at gaa i Gang med, Kæden var svær og Kasserne dybe.

DATOFORTEGNELSE FOR MARINEFORENINGENS KØBENHAVN-KREDS' MØDEAFTENER I SÆSONEN 1922—1923.

STUDENTERFORENINGEN VESTER BOULEVARD No. 6.

1922.

Torsdagen den 12. Oktober
Torsdagen den 2. November
Torsdagen den 7. December

1923.

Torsdagen den 25. Januar
Torsdagen den 22. Februar
Torsdagen den 27. Marts.

Det nærmere Program for hver enkelt Mødeaften vil senere fremkomme i Medlemsbladet enten — saafremt dette er muligt — under eet, eller i det Nummer af Bladet, der udkommer i Maanedens forinden paagældende Møde.

Medlemmer af Provinskredsene er velkomne.

Styrmanden kom forefter og spurgte, om jeg kunde laane ham lidt Tobak, men jeg kunde desværre ikke, da al min Tobak var forseglest agterude, jeg havde ganske vist fem Pakker i Storsejlet, men dem kunde jeg ikke komme til saalænge Toldvagten gik paa Dækket.

Styrmanden gik agterefter igen, og Tolderen, der havde staaet ved Fokkemasten, drev hen til Lønningen og stod lidt og spyttede i Vandet. Kort efter gik han agterud og stod og spejdede over mod St. Pauls-Fæstningen, og ligesom tilfældig stak han Haanden op i Storsejlet, følte lidt rundt og stak saa de fem Pakker Tobak i Lommen. Styrmanden, der havde set det hele nede fra Agterkahytten, kaldte mig agterud, fortalte at Tolderen tilfældig havde fundet Tobakken oppe i Storsejlet, saa nu behøvede jeg ikke at bekymre mig mere om den! Heldigvis var de ikke saa durkdrevne at begynde at hale Ankerkæden op af Kasserne, det vilde være en værre Historie, sagde han højt og blinkede voldsomt til mig med Øjnene, men jeg forstod ikke, hvad han mente med det, — vi havde jo ingen Tobak i Kædekasserne.

Ærgerlig gik jeg i Gang med mit Arbejde igen. Nu kunde jeg ingen Tobak faa, førend vi kom fra St. Petersborg, og fik Plomberne taget bort igen. Toldvæsenets Barkasse kom tilborde med Afløsning, og forsvandt igen,

men en Timestid efter kom den tilbage, besat med en halv Snes Toldere. De spurgte Styrmanden, om al Tobak ombord var forseglest. »Ja, det var det da,« mente Styrmanden, men Tolderne vilde nu alligevel holde Eftersyn endnu engang.

De fik fat i Kædekrogene og begyndte at hale Kæderne op af Kasserne, Styrmanden fik kaldt os alle op, og igang med at slænge Kæderne henad Dækket eftersom Tolderne halede dem op.

Tolderne svedte og bandede, men op kom Kæderne og et Par Mand gik ned for at undersøge Kasserne. Alt hvad de fandt, var 4—5 Tommer Rust og et gammel Merlespir, der engang var falden derned og bleven glemt.

Styrmanden grinte, men Tolderne bandede. De havde halet 40 Favne fra den Bagbords og 60 Favne Kæde op af den Styrbords Kasse, — men i Fremtiden er jeg mere forsigtig med hvad jeg siger, naar en russisk Tolder hører derpaa, for de forstaar nok flere Sprog, end man regner med. Men jeg havde faaet Hævn for de fem Pakker »Moss-Rose« som jeg mistede.

»Naa, Folkens, nu skejer vi ud og gaar tilkøjs.« Lars Fynbo stoppede Piben endnu engang.

Chr. Holmqvist.

Melchior's anerkjendte

THE Specialiteter:

Masagama..... 6½ Kr. pr. ½ kg
Ceylon Or Peccor 5 " —
M G M..... 3½ " —
— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington

Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,

Assens

Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB

ETABLERET
1850

TELEFON 7500

KJØBMAGERGADE 50

KØBENHAVN K.

Drik

BLACK & WHITE WHISKY!

H. T. Wengel & Co.

Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

E. CHRISTENSEN,

Frugt- og Grønhandel,

Jærggade 25. Tlf. Nora 2378

Leverandør til Marinen.

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade

Alf. Michelsens

Kød-Udsalg

Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.

Leverandør til Marinen.

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: „Dannemora“, „Special Dannemora“, „Dora“ og flere. — Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. — Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. — Hurtigstaal af bedste Kvalitet.
Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

Th. Strandgaard

BOGBINDER

Specialitet:

Protokoller og Kontorarbejde
PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y
Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

— Champagne —

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.
Vimmelskiftet 38.

**FITTINGS
+ GF +**

P. E. Ehrhardt
Studiestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F. Randfittings samt alle tekniske Maskinartikler.

Støt „Under Dannebrog“

ved at handle hos dem,
der averterer i Bladet.

O S T

altid bedst

J. Chr. Andersen,
Vimmelskiftet 41 o. G.
Hjalmar Petersens Eftf.
St. Kongensgade 8.

Udsalg: Nørrebrogade 161.

OTTO SUENSON & CO

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officerforeningen.

Husk

at købe Deres Kolonial, Delikatesser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekter, Chokolader og Bodega Vine

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84
Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen

**C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser**

Telf. Nora 625 y. Læssøgade 15
Grundl. 1878

Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/S

Papirhandel

Skindergade 14. Telf. 887.
Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller

C. B. Møller & Co.

Cigarer og Cigaretter

er de mest velmagende

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

9. AARGANG
1922.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE IX.
SEPTEMBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

(Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou)

MARINEFORENINGENS KØBENHAVN-KREDS

AFHOLDER MØDEAFTEN

TORS DAG DEN 12. OKTOBER 1922 KL. 7¹/₂ PR. I STUDENTERFORENINGENS STORE SAL
VESTER BOULEVARD NR 6.

Foredrag af Hr. Premierløjtnant E. DAHL: »Ministrygningsmateriellets Udvikling og Anvendelse under Verdenskrigen.

Smørrebrødsbord, Øl og Kaffe à Kr. 3,50 pr. Kuvert. For dem, der ikke ønsker at deltage i Spisningen vil der være reserveret Borde i Salen.

Tilrejsende Medlemmer af Provinskredsene er velkomne.

Emblem bæres.

Sangbog medbringes.

HELSINGØR-KREDSEN.

Eskadrebesøget i Helsingør.

Den 12. August om Morgenen ankrede den danske Øvelseseskadre: Olfert Fischer med Eskadrechefens Stander, Peder Skram, Heimdal og Ingolf paa Helsingør Rhed, medens to Torpedobaadsdivisioner, Mineskibet Lossen og Tenderen Fenris gik ind i Havnen. Eskadren, der bestod af 19 Enheder, er den største Flaade, der nogensinde har gæstet Helsingør. Straks om Morgenen gik Kredsen's fung. Formand, Dr. Klubien, ombord i Olfert Fischer, for at overbringe Eskadrechefen Foreningens Tak for den venlige Indbydelse, vi havde modtaget til Søndag Eftermiddag at aflægge Besøg ombord i Eskadren, og for samtidig at indbyde Eskadren's Officerer, Underofficerer og Menige i et Antal af 150 til en Marineforeningsfest Søndag Aften. Med sædvanlig Elskværdighed modtog Admiral Carstensen vor Næstformand, og takkede hjærteligt for Indbydelsen.

Søndag Kl. 2 laa Tenderen Fenris klar ved søndre Mole, og skønt Vejret var i allerhøjeste Grad ugunstigt — det stormede og skylregnede — havde Medlemmerne med Damer dog indfundet sig i et Antal af ca. 200, hvoraf Halvdelen blev sat ombord i Olfert Fischer og Resten i Peder Skram. Begge Steder blev de Besøgende paa det elskværdigste modtaget af Befalingsmænd og Mandskab, og skønt Vejret stadig blev værre, blev Skibene i de næste Timer grundigt eftersete fra Fyrpladsen til Chefens Kamre.

Kredsen havde gjort sig store Anstrengelser for at skabe en smuk og original Ramme om Aftenfesten, og takket være Hotel du Nords fortræffelige Vært, vor Kammerat *Baadstoft*, var det lykkedes i fuldt Maal. Med en ikke almindelig Snarraadighed og Hurtighed havde han, for at skaffe Plads til ca. 400 Mennesker, forstaaet at omskabe Hotellets Gaard til

en smuk Sal med Dansegulv, og hvis Vægge var smykkede med store Flagdekorationer, medens røde Valmuer i rige Guirlander syngede sig under Loftet, langs Vægge og om de Søjler der bar Taget. Ved at udtage de store Spejlglassruder var dette smukke Rum sat direkte i Forbindelse med Hotellets elegante Restaurationslokale: »Den røde Sal«, der vel nok maa siges at være det flotteste Lokale i Helsingør. Foruden disse store Rum var ogsaa den kønne Apollosal i første Etage og den morsomme Bondestue med Kegelbanen inddraget i Arrangementet. Præcis Kl. 7 svingede de Indbudte, der af Bestyrelsesmedlemmer var afhentede ved Havnen, ind ad Porten, og fandt hurtigt Plads om de nydeligt dækkede Smørrebrødsborde, og skønt de 150 Indbudte paa Vejen fra Havnen var voksede til 180, lykkedes det dog Værten at skaffe Plads til alle.

Efter at Flaget var hejst med fuld Honnør, lød Kommandoen: »Øl, skaffe«, og nu toges med Liv og Lyst fat paa det lækre Smørrebrød, paa Øllet og den kolde Snaps. Formanden, Kaptajn *Møller*, der havde afkortet sin Ferie for at være tilstede, bød Velkommen til Bords, og udbragte i smukke Ord Kongens Skaal, der salutedes med ni taktfaste Hurra. Saa paabød Klokken atter Tavshed, og Næstformanden tog Ordet. Han udtalte blandt andet, at skønt Helsingør som Garnisonsby militært havde haft stærkere Tilknytning til Hæren end til Flaaden, saa var det dog en gammel Søstad, hvis Skæbne nøje havde været knyttet til Søen, og Søfolk og særlig Flaadens Folk har altid været velsete Gæster i Helsingør, og »vi gamle Marinere ser med langt større Glæde en blaa Trøje end en blankpudset Landkrabbe i vore Gader.« Efter at have udtrykt Kredsen's Glæde over at se saa mange af dem, der endnu er i Tjenesten under Dannebrog, som Gæster, sluttede Taleren med et Leve den danske Marine og det Flag, hvorunder den sejler. En Sang, For Flaad-

den og Flaget, af E. K. blev modtaget med bragende Bifald. Derefter tog Premierløjtnant *Poulsen* Ordet for at takke Marineforeningen: Det var en Glæde at se den Kærlighed, de gamle Marinere har bevaret for deres gamle Korps, og den kammeratlige Aand der altid hersker, naar man samles med dem. Lad os Kammerater der, endnu er i Tjenesten takke dem. Marineforeningen leve.

De 1300 Klemmer var spist, og Dr. Klubien bød Velkomme. Saa lød atter Baadsmanspiberne, og Kommandoen: Op fra Banjerne, kaldte alle op til Kaffen, der var serveret paa første Sal. Medens denne blev drukket, og Salen nedenunder ryddet, begyndte de indbudte 130 Damer at komme, og Kl. 9 begyndte Ballet baade i den røde Sal og i Apollo-salen. Da nu ogsaa Chefen for Olfert Fischer, Kommandør *Rüdinger*, Stabschefen, Kommandør *la Cour* og Chefen for Torpedobaadsflotillen, Kaptajn *Broberg*, indfandt sig i Spidsen for en Mængde Kaptajner og Løjtnanter tog Dansen rigtig Fart.

Kl. 10 $\frac{1}{2}$ ankom Sommerteatrets Personale, og glædede i en halv Times Tid alle med deres muntre Sange. Saa tog Dansen igen fat for Alvor, overalt herskede der den bedste Stemning, og den steg til Jubel, da det blev bekendtgjort, at vor Bestyrelse havde faaet udvirket en Times forlænget Landlov. Men ogsaa denne Time fløj, og Kl. 12 $\frac{1}{2}$ lød Kommandoen: »Til Baadenek, og det værnepligtige Mandskab maatte afsted.

Men der var endnu mange tilbage, og Dansen og det fornøjelige Samvær fortsattes Natten igen, og Kl. blev over 5 før det sidste Par fik danset af. Men da var ogsaa alle enige om, at det havde været en straalende Fest.

Kl. 7 om Morgenen lettede Eskadren og forlod Helsingør, men Mindet om nogle uforglemmelige Dage vil vi stedse bevare.

ODENSE-KREDSEN

afholdt sin aarlige Fisketur den 27. August med Motorskibet »Kvik II«. Turen gik til Gabet og Korshavn, og var begunstiget af det fineste Vejr, man kunde ønske sig, men lige til den 26. om Aftenen havde vi det mest nderdrægtige Vejr, man kan tænke sig; derfor var Tilslutningen ikke saa stor som sædvanlig, man turde aabenbart slet ikke fæste Lid til Vejret.

Men de, som tog med paa Turen, kom ikke til at fortryde det.

Kl. 12 sejlede fra Odense til Gabet, hvor man gjorde Landgang og senere samledes ombord til Kaffe, som leveredes af Fyrmesterens Hustru, derefter sattes Kursen til Korshavn, hvor det var Meningen at gøre Landgang og spadserere til Fyns Hoved, men desværre var der ingen Bro, som man kunde lægge ind til, og i Skibsraadet blev det da vedtaget at ankre op og skaffe ombord af medbragt Proviant, men for dette kunde iværksættes, blev der prajet til os, at en stor Motorbaad laa udenfor Havnen og ønskede Hjælp, da den havde mistet Skruen. Vi tog da ud som Redningsmænd og fik fat i den Skibbrudne, og da Besætningen paa denne gerne vilde bugseres til Stige, enedes man om at tage Baaden paa Slæb imod en Betaling af 20 Kr., hvoraf Kaptajnen paa »Kvik II« skulde have Halvdelen og Minebøssen den anden Halvdel. Ankeret gik nu i Bund, og der pebes til Skafning, denne forløb, som sædvanlig, med godt Humør, og de raske Sange fra den blaa Bog lød til et taknemligt Publikum af Søndagsturister, der havde samlet sig i Land. Turen tilbage forløb udmærket, og Havarierne afleveredes i Stige. Kl. 9 var vi igen i Odense, efter at en henrivende Sejlturn var tilendebragt.

Fra Besætningerne paa Undervandsbaadningen, der af lagde Besøg i Odense fra 14. til 18. Juli, har Odense-Kredsen modtaget en Gave til Erindring om Festen, som afholdtes sammen med Marinere.

Gaven er et helt Kunstværk, en nydelig Hammer, udført i poleret Messing. Paa den ene Side er Marineforeningens smukke Emblem indgraveret, og paa den anden Side staar: Undervandsbaadene Sommeren 1922.

Med Gaven fulgte en saalydende Skrivelse:

Chefen for UB. »Bellona«.

Orlogsværftet 24. August 1922.

Til Formanden for Odense Marineforening!

Idet vi beder Marineforeningen modtage denne lille Dirigent- og Auktionshammer til Minde om Undervandsbaadernes Besøg i Sommer, vil vi hermed gerne have sllaet fast, ogsaa i Deres Bevidsthed, at vi med Glæde tænker tilbage paa det fornøjelige Ophold og bevarer Foreningens Gæstfrihed og Elskværdighed som en kær Erindring.

Paa Marinernes Vegne

(sign.) C. Hammerich.

At Formanden for Odense-Kredsen paa dennes Vegne har sendt en Tak, der i sig selv er alt for fattig for den smukke

Erindring, siger sig selv, men vi vil gerne her i Medlemsbladet rette en oprigtig og hjertelig Tak til alle Giverne med Løftet om: At Hammeren vil blive opbevaret som et Symbol paa det Baand, der binder de aktive Marinere sammen med os gamle forhenværende do.

C. B.

AARHUS-EBELTOFT-GRENAA-KREDSENE

foretog Søndag den 20. August en Udflugt.

Ved 2 Glas paa Formiddagsvagten blev Fortøjningerne for Dampskibet »Helgenes« kastede los, og med Dannebrog vajende fra Flagspillet agter, gled Skibet ud fra Aarhus med Deltagerne om Bord til Tonerne af »Viit stolt paa Kodans Bølge«—«Vejret havde hele Morgenvagten truet med Regn, men saasnart Skibet havde rundet Havnefyret, spredtes Skyerne, og Solen straalede ned over den herlige, blaa Aarhusbugt, over hvilken »Helgenes« stot stævned ud, medens Tonerne af mange kendte danske Sømandsmelodier klang ud over den solglitrende Flade.

Omkring 8 Glas om Middagen, gled det smukke Skib ind i Ebeltofts hyggelige Havn til Nationalsangens stolte Strofer, og inde paa Havnekajen stod Ebeltoft-Kredsens Medlemmer, parate til at tage imod os.

Da alle Mand var fra Borde, marcheredes med Flagene og Musiken i Spidsen op til »Skandsenskilde«, og straks efter, at vi var naaet derop, lød et Taagehorn, og rundt om en grøn Pynt skød for fuld Fart Grenaa-Kredsens gummihulede Skib frem, lagde bi ved Hovedtrappen og lossede sin Last af glade Medlemmer med Damer. — Kort efter var hele Forsamlingen bænket og lod den medbragte Frokost vederfares Retfærdighed.

Efter at Skafningen var tilendebragt, spadserede de gamle Marinere til Skoven, og medens en Del af Gutterne svang deres Damer paa Estraden til »Skærgaardspigen« og »Kostervalsens« smægtende Melodier, saa Sveden perlede paa solbrune Pander, morede andre sig med at prøve i Karusellen, hvorvidt de var søsterke endnu. — Alle bestod Prøven.

Efter at have drukket Kaffe, listede nogle i Forvejen ind til Byen for at se den hyggelige, lille By samt dens Molsmuseum, og ved 5-Tiden samledes de tilbageblevne og satte ogsaa Kursen indefter, til Hotel »Vigen«, hvor alle snart kom til Bords og Festmaaltidet begyndte.

Formanden for Ebeltoft-Kredsen, Toldrørsbetjent *Petersen*, bød Forsamlingen Velkommen, og Kaptajn *Poulsen*, Aarhus, takkede og udbragte en Skaal for H. M. Kongen. Havnefoged *Bilde*, Grenaa, takkede nu paa Grenaa-Kredsens Vegne, hvorefter han udbragte en Skaal for Marinen samt for den danske Kvinde, som vi danske Sømænd jo saa daarligh kan undvære.

Vor gamle, hæderkronede Næstformand, Lods *Holm*, rejste sig nu og holdt med sine, som sædvanligt, varme Ord, en Tale for vort Fædreland, efterfulgt af kraftigt Bifald fra hele Forsamlingen.

Ved 7 Glas hævedes Tafflet, og fulgt af hele Resten af Forsamlingen, gik vi nu ned til Baaden, som laa afgangsklar med Damp oppe, og Tasmørket var saa smaat begyndt at true. Medens Raab som: »Tak for i Dag« og »i lige Maade« veksledes mellem dem paa Kajen og dem om Bord, og medens Raketter, Blaaly og Sole skinnede paa mange glade Ansigter, gled Baaden ud, stadig til danskklingende Toner, og satte snart Stævnen vestefter, mod de hjemlige Strande.

Det var en herlig Dag, det var alle Deltagerne enige om. Der var kun een Hage ved den, nemlig: at der var alt for faa Deltagere.

A. O. H.

AALBORG-KREDSEN.

Den 9. September afholdtes Bestyrelsesmøde hos Formanden, Fabrikant *Im. Stuhr*.

Formanden mindedes endnu en Gang vor Næstkommanderende i smukke Ord, og beklagede hans altfor tidlige Bortgang. I Stedet for de to afgaaede Bestyrelsesmedlemmer, Dommer *Hornemann* og afdøde Brofoged *Hjorth*, skulde vælges to nye.

Valgt blev Overlæge *Erik Christensen* og Havnefoged *Simonsen*, N. Sundby. Overlægen kom straks efter til Stede, og Bestyrelsen konstituerede sig derefter med Fabrikant *Kjær* som Næstkommanderende, Konsul *Müller* fremdeles som Kasserer og Politibetent *Høfler* som Sekretær. Lods *Christensen* valgtes til som Baadsmænd ved de forskellige Lejligheder, naar Foreningen fester, at bistaa Næstkommanderende og bl. a. at lade Baadsmanspiben lyde.

Endvidere bebudede Chefen, at der i Vinterens Løb vilde blive afholdt 4—5 Foredrag, og nævnedes Kapt. *Godfred Hansen* som første, dernæst Magister *Rosenberg*, Kommandør *Kjær* og Arkitekt *Marston*.

A. H.

Kapskydningen med Odense.

Søndagen den 3. September 1922 var en stor, betydningsfuld Dag for Lavet, maaske for hele Marineforeningens Idé og Tanke.

Da Dannelsen af et Skyttelav i Odense var en fuldbyrdet Kendsgerning, saa Lavsbestyrelsen straks et Fremtidsperspektiv af Skyttestævner rundt om i Landt, hvilket kunde og skulde bidrage mægtigt til Samling og inderlig Forbindelse af Kammeraterne indenfor M. F.

At faa en Idé er jo ikke saa vanskeligt, at føre den ud i Livet, turde være nogenlunde let for praktiske Folk, naar blot den rette Aand er tilstede mellem Kammeraterne, og derpaa skorter det jo aldrig hos os. Men det store Spørgsmaal var: »Kan vi faa vore Kammerater i Provinsen med os?« I Grunden tvivlede vi ikke. Vi vidste fra Sendemandsmøderne, hvorledes Kammeraterne fra Odense altid saa stort paa Tingene og med hvilken Forstaaelse de omfattede M. F.s Livsspørgsmaal. Der kunde dog gives Vanskeligheder, men disse er jo kun til for at overvindes, og hurtigere end en Fregat kan bringes gennem Vinden, enedes man om Betingelserne, og i samme Aand, Invitationen var givet, blev den modtagen, og Begejstringen var stor paa begge Sider Storebelt.

Dagen oprandt. Bestyrelsen havde hele Natten haft en Fornemmelse af, at Guderne havde vendt op og ned paa Jorden, saa Østersøen dryssede fra oven af og ned. Det var ikke Draaber, men hele Pose. Men trøstigt blev Lakslæberne halt frem, medens Sydvest og Straataget skulede til hinanden, uvisse om, hvem der skulde med Faer paa Gaden. Og det blev Taget. Saalænge Skydningen varede, havde Vejrguden sin Opmærksomhed henvendt herpaa, men straks efter denne, syntes han igen at ville minde os om det vaade Element, hvortil vi hører, og aabnede for Himlens Sluser. Dette rørte dog ikke Gutterne, der gik til Bords med Solblik i Øjet og Solskin i Hjertet i den af vor talentfulde Kammerat *Bønnelykke* smagfuldt pyntede Sal. Trods det tidlige Tidspunkt, lod Værten, til Ære for Gæsterne, sine nye dekorative Lysekroner straalet i Festglans.

Som sædvanlig kom der en lille versificeret Velkomst fra Formanden med indlagt Hyldest til Gæsterne. Flaget blev hejst, og Kammerat *Viggo Jensen* sang *Axel Juels* Flagsang smukt og stemningsfuldt som altid.

»Øl, skaffe«. Baadsmanspiberne hvislede, og paa Bordene fremtrylledes lækre, brunede Kyllinger, der rakte det ene Ben i Vejret, som vilde de raabe Hurra for Gæsterne.

Formanden for Odense Skyttelav, Hr. *Overgaard Nielsen*, takkede hjærteligt for Invitationen og tolkede Gæsternes Glæde ved at være i vort Lav i Dag.

Vor Slagsang blev sunget med en Appel, der var Ordene værdig.

Formanden, Fabrikant Schulz, talte først for Gæsterne og haabede, det gode Eksempel fra Odense maatte smitte, saa Skyttesagen maatte tages op af alle Kredsene, og han sluttede med et Leve for den energiske og energisk ledede Odense-Kreds, hvilken Skaal, Formanden for Odense-Kredsen, Telefonmester Buchgreitz, djærtv besvarede med at tale for Lavet.

Der kom nu et lille Intermezzo. Til Musikledsagelse af *Salmenius* kom en Række Tjenere, hver med en Krystalskaal i de højt loftede Hænder gravetisk skridende ind i Salen. I Skaalene var der smagfuldt ordnet lyserøde Sange paa ikke mindre end 11 Vers af det bekendte Mærke »Det rullende Hjul«, ikke at forveksle med den berømte Forfatter *Axel Juel*. Sangen var god og belønnedes med stor Ovation for »Lille Hans«.

Saa kom det spændende Øjeblik, da Dagens Resultater blev forkyndt.

Giveren af Lavspokalen, Bankkasserer *Nath*, overrakte den med en velturert Tale til Sejrherrerne fra Odense, der havde vundet med 211 Points, — vi fik 6 mindre. De havde ærligt fortjent den, og det var med uselvsk Glæde, Lavbrødrene hylde Kammeraterne for den smukke Præstation. De to bedste Skytter paa hvert Hold, *Rasmussen* og *Christoffersen* fra Odense og *Hetmar* og *E. P. Jensen* herfra fik hver en Ske til Erindring.

Præmierne for vor Skydning uddeltes af Formanden. Aarets Mesterskab, Stjernen, Vandrepokalen og 1. Præmie, en vægtig og meget smuk Potagesk, skænket af Grosserer *Vald*.

Schou, tilfaldt Fabrikant *Hornung*; afholdt som han er, fik han en Hyldest, som han ærlig havde fortjent.

2. Præmie, en fyldt, kunstfærdig beslaet Karaffel, skænket af vor Hofjuveler *Kragh*, blev vundet af Forstander *E. P. Jensen*, og Kammeraterne undlod ikke at benytte Lejligheden til en kraftig Demonstration for den populære Forstander.

Saaledes blev alle de 20 fine Sølvpræmier uddelt, ledsaget af et venligt Ord og Haandtryk af Formanden og under Kammeraternes Jubel.

Aarets Statistik var udarbejdet, og blev oplæst af *Hornung*. Interessen for Skydesporten vokser og vokser, hvad der jo er højt glædeligt. Flids- og Opmuntringspokalen tilfaldt Formanden, som man kunde se blev meget glad over de smukke Ord, hvormed Kassereren, Kammerat *Nath*, overrakte den.

Formanden udbragte et Leve for alle Præmietagerne og takkede dem for det store Arbejde, de havde udført i Aarets Løb. Lavets Honnørsignal lød til Ære for dem.

Sange og Taler afløste hverandre. Her skal kun nævnes Kammerat *Nyhammers* for Kammeratskabet, *Formandens* for Grosserer *Vald. Schou*, og Kapt. *Hauchs* for Bestyrelsen.

Man skiltes i Bevidstheden om, at Lavet havde haft en af de Dage, der sætter et bredt Kølvan.

Tirsdag den 3. Oktober afholdes efter Skydningen paa Carlsberg stort Torskegilde med Ost, Øl og Kaffe til nedsat Pris, 3 Kr., naar der inden den 30. ringes til Øbro 3712. Efter dette vil Formanden levere Opmaalingseventyr med levende Model, Sang og Musik og Fløjtekor. De indlagte Skipperkrøniker garanteres ægte.

Mandagen den 23. Oktober afholder Lavet sin berømte Fødselsdagsfest i Studenterforeningen. Der vil blive Prolog, Flagindvielse, højtideligt og originalt samt Foredrag af den bekendte Redaktør og Forfatter *Herman Jensen* om Storforbrydere. Originalt og spændende. Derefter Bal. Alle Kammerater i M. F. er velkomne.

BORNHOLM-KREDSEN

afholdt den 7. September konstituerende Møde. Statsoverbetjent *Nielsen* valgtes til Formand. Til Næstformand valgtes Kaptajn *Pihl*, Sekretær: Overtoldbetjent *Wichmann*, Kasserer: Boghandler *E. Smidt*. Iøvrigt bestaar Bestyrelsen af Købm. *Carl Glistrup*, Kaptajn *Dich*, Neksø, Kaptajn *Mjhre*, Svaneke, Navigationslærer *Petersen*, Gudhjem, *Schou*, Hammershus, Overtoldbetjent *Kjeldsen*, Hasle, og *Müller*, Valøensgaard.

København-Kredsens Bestyrelse har, som i de foregaaende Aar, forberedt en Række Foredrag, i Aar, — saavidt det har kunnet arrangeres, — særlig om maritime Emner fra Marine og Koffardiflaade, og der vil saavidt dette er muligt, i Bladets Oktober-Nummer fremkomme en samlet Fortegnelse over Foredragsholderne og disses Emner i Sæsonen 1922—1923.

Af Foredrag, som vil kunne forventes, skal foreløbig anføres foruden det paa 1. Side nævnte:

Hr. Premierløjtnant *Dahl*: Vor Marines Udvikling gennem Tiderne.

Hr. Inspektør *Gronenberg*: Alaska — Klondyke.

Hr. Pastor *Kryger*: Helsingør i Sundtoldens Dage.

Bestyrelsen maa forbeholde sig Ændringer i Foredragenes Rækkefølge og Emner saafremt dette skulde vise sig nødvendigt.

AARHUS-KREDSEN

vil i Slutningen af Oktober afholde en Sammenkomst, hvor vor Kammerat fra København, Bankkasserer *Nath*, vil holde Foredrag: »Paa Togt med Kystforsvarsskibet »Olfert Fischer«. Nærmere Meddelelse om Tidspunktet vil tilgaa Medlemmerne.

NÆSTVED-KREDSEN

Marineforeningen for Næstved og Omegn afholder Flagindvielse Tirsdag den 10. Oktober Kl. 7½ i Industrbygningen med efterfølgende Bal.

Emblem bæres.

Bestyrelsen.

TIL PROVINSKREDSENE.

Formanden for København-Kredsens Skyttelav, Fabrikant *J. Schultz*, har til Redaktionen sendt et Forslag gaaende ud paa, at anmode Provins-Kredsens Bestyrelser om at holde Bladet underrettet om de Dage, paa hvilke vedkommende Kreds maatte have ansat Møde, samt Mødestedet, idet mange af vore rejsende Medlemmer derved blev istand til, naar Tid og Lejlighed er dertil, at besøge Kammeraterne i den eller de Byer, der ligger paa hans Vej.

Vi finder Forslaget praktisk til Fremme af Samværet mellem Medlemmerne Landet over, og fremsætter herved Hr. Schultz' Tanke. Det vil iøvrigt af Bladets August-Nummer sees, at København-Kredsen for sit Vedkommende sammen med Publiceringen af Kredsens Vinterprogram, indbyder alle Kammerater fra Provinsen, der maatte være herinde de paagældende Dage, til at overvære vore Møder, ligesom ogsaa København-Kredsens Skyttelav stedse holder aabent Hus for disse paa sine Mødedage.

Vi vil, naar vi har modtaget Meddelelserne fra Kredsene om fastsatte Møder, indrette en »Møderubrik« af hvilken det saaledes vil erfares, naar og hvor Møde finder Sted.

Alle de Kredsbestyrelser, der maatte være istand dertil, anmodes derfor om snarest belejligt at give fornøden Underretning til Foreningens Kontor, Møntergade 22, om eventuelle for November Maaned fastsatte Møder, med Angivelse af Sted for disses Afholdelse.

Red.

BROFOGED H. J. H. HJORTH

FØDT ^{25/1} 1867 — DØD ^{23/8} 1922.

Brofoged *Hjorth* er afgaaet ved Døden paa Kommunehospitalet af en Underlivssygdom.

For dem der har kendt ham paa nært Hold, var det ikke undgaaet Opmærksomheden, at han var en mærket Mand. Dag for Dag svandt han hen, og i Løbet af det sidste Par Maaneder var den ellers saa kraftige Mand betydelig afkræftet.

Han var lige til Dødsøjeblikket ved fuld Bevidsthed og klar over, hvad der forestod. Til Fabrikant *Stuhr*, der talte med ham kort forinden Døden indtraf, sendte han en sidste Hilsen til alle sine gamle Venner og udtalte: »I Morgen kan de hejse Dannebrog paa halv Stang, for saa er jeg ikke mere.«

At Brofogeden ikke er mere, og at vi ikke oftere skal se hans prægtige Skikkelse, vil vel for de fleste falde vanskeligt at forstaa, fordi han var af den Slags Mennesker, der præger sig dybt i Bevidstheden; man behøvede kun at tale med ham een Gang, og man havde da straks Indtrykket af, at det var en *Mand*, man havde for sig.

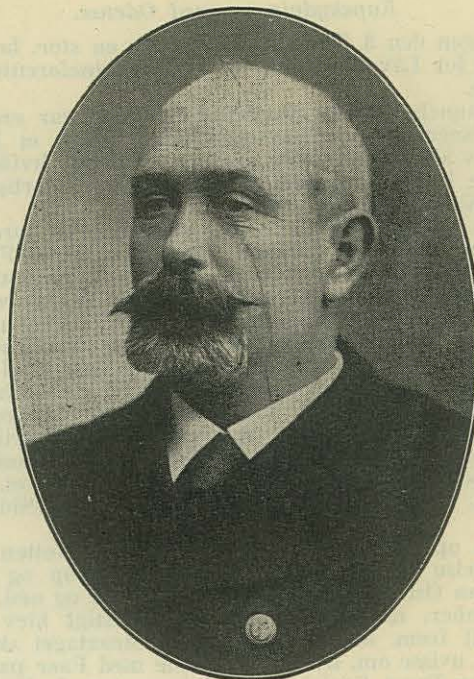
Hans hele Færd gennem Livet er et eneste Vidnesbyrd herom.

Barnefødt i Aalborg som Søn af afdøde Købmand *Hjorth*, kom han efter Konfirmationen til Søs. Han gjorde sine første Ture som Elev med »Georg Stage«, men sejlede derefter paa Langfart indtil han 1889—90 tog sin Styrmandseksamen.

Derefter aftjente han sin Værnepligt til Orlogs og gennemgik Reserveløjtnantsskolen. Efter endt Tjenestetid rejste han til Hamborg og mønstredes som Styrmand til Australien. Her forblev han saa i 11—12 Aar og var med til at bygge de store Kajanlæg ved Freemantle. Han havde imidlertid ikke Heldet med sig som saa mange andre, der færdes ude i den store Verden, og han bestemte sig derfor til atter at gense sit Fædreland. Han vendte hjem, og var derefter Fiskeeksportør paa Anholt

i nogle Aar, indtil han for ca. 14 Aar siden blev ansat som Brofoged ved »Christian d. 9.s Bro«.

Kun faa har vel udfoldet et saa rigt og omfattende Arbejde for de forskellige Soldaterforeninger som han. Brofogeden var Sjælen i det hele, baade i Skrift og Tale. Men først og fremmest var Marineforeningen, hvis Næstkommanderende han har været lige siden Foreningens første Start, hans ét og alt, for den arbejdede han, for

den levede han, og for den digtede han sine dejlige Sange, og naar Foreningen har naaet saa udmærkede Resultater, da har han sin store Andel af Æren derfor.

Han var afholdt af sit Personale ved Broen, netop fordi han var af den gamle solide Sømandstype der aldrig gik op i Smaaligheder, en prægtig Familiefader, der elskede sin Hustru og lille Søn, et bravt Menneske, en dansk Mand, der elskede sin Konge, sit Fædreland og sit Flag.

A. Høfler.

BROFOGED, LØJTNANT H. J. H. HJORTH,

NÆSTFORMAND I MARINEFORENINGENS AALBORGKREDS,
IN MEMORIAM.

En helstøbt Person, en god dansk Mand og et begavet Menneske af ualmindelig Støbning er gaaet bort kun 53 Aar gammel, og Aalborg har ved Brofoged Hjorths Død mistet en af sine bedste Borgere, en af de mange stoute Sømandsskikkelser, som Limfjordsbyen er rig paa. Hvad Marineforeningen har mistet i ham vil ikke være let at udtrykke, thi han og hans Arbejde, hans Ildhu for den Sag, der i hans Fødeby har sat saa betydningsfulde Spor, kan vanskelig udtrykkes med Ord saavist som et smukt Eksempels Virkninger ikke altid kan dechiffreres, — man ser Arbejdets og Eksempels Resultater, og alle vi, der kendte ham og kunde føle med ham i hans Glæde over Foreningens Vækst Landet over og i hans By, forstod ham fuldtud og kunde glæde os med ham, saaledes som hans 500 Kammerater og Venner i Aalborg-Kredsen gjorde det, hvergang »Næstkommanderende« sammen med »Chefen« mønstrede sine Gutter. Lykkelig den Chef, der har en saadan Ven og Medarbejder, og lykkelig den Mand, der som Hjorth havde den Gave at have Kammeraternes Tillid og Venskab ved første Blik, — at se ham og tale med ham var det samme som at holde

af ham, — og dog var han sikkert ingenlunde Allemands Ven, saavist som den myndige Mand ikke kan, — og ikke heller skal, — gøre alle tilpas. Myndig og bestemt var han, med det lune Blink i Øjet, som kun den besidder, der, til Lykke for ham selv, i sine unge Dage har lært at lystre før han lærte at befale, — en Type indenfor den danske Sømandsstand som vi haaber altid maa blive bevaret. Af dem kan vort Land aldrig faa for mange. Meget havde han seet og vidt havde han fare, — han var af dem, der med Erfaringens Forstaaelse kunde sige: »East, — West, — home best,« — fordi han havde seet og oplevet meget og kunde sammenligne. Og denne Kærlighed til Land og Flag forstod han at give Form i mange Sange, vægtige baade ved Form og Indhold, og alene istand til at bevare hans Navn ogsaa udover Marineforeningens Rammer.

Søndag Aften den 27. August afholdtes en Sørgehøjtidelighed i Kommunehospitalets Kapel, hvor foruden talrige Medlemmer af den Afdødes Slægt, en stor Repræsentation af Aalborg-Kredsens Bestyrelse og Medlemmer havde givet Møde. Kredsens Formand, Fabrikant *Im. Stuhr*, holdt her, under megen Bevægelse, en overordentlig smuk Afskedstale til sin trofaste Ven og Medarbejder, og bragte ham sin og Kammeraternes Tak for alle de gode Timer, de havde haft sammen i Arbejde for den fælles Sag, — en Tale, der kom fra Hjertet og gik til Hjertet, — takkede Hjorth for hans smukke, retlinede Sind og sluttede med at ønske Fred over hans Støv. Hjorths Brødre og Svogre bar derpaa Kisten ud til Vognen, hvorpaa den førtes til Budolfi Kirke, der laa fuldt oplyst i Sommeraftenens Skumring. Otte Brobetjente i fuld Uniform løftede Kisten, der var dækket af Hjorths eget store Dannebrogflag, og bar den under Orglets Spil op til den i Korret opstillede Katafalk. Efter at Følget havde sunget: »Dejlig er Jorden«, forlod man Kirken.

Mandag den 28. fandt derpaa Begravelsen Sted under mægtig Deltagelse fra Byens Side. Den smukke gamle Kirke var fyldt af en meget fyldig Repræsentation af Aalborgs kendte Mænd i alle Stillinger, Embedsmænd og Byraadsmedlemmer o. m. fl., og naturligvis af alle dem af Marineforeningens Medlemmer, der havde kunnet være til Stede. Et Væld af Blomster og Kranse dækkede Kirkens Gulv og Stolestader, og ved den hvide Kiste med Flaget over, paraderede Forsvarsbrødrenes to Marchaller og otte Brobetjente, medens Marineforeningens og Forsvarsbrødrenes Flag var opplantede ved Kistens Hoved-

ende. Stiftsprovst *Barsøe* talte smukt over den Afdøde, om hans rige Evner og lyse Sind, og først og sidst om den Trofasthed, der i alle Ting prægede hans Færd, og hans varme Fædrelandskærlighed.

Under stærk Bevægelse sang derpaa Fru *Elisabeth Stuhr* fra Orglet: »Dagen gaar med raske Fjed«, overordentlig smukt, — en stemningsbevæget sidste Hilsen til den Mand og Ven, som vi alle, der var tilstede, havde ønsket endnu en lang og lykkelig Arbejdsdag. Under Orglets Postludium bares Kisten derpaa ud og førtes, eskorteret paa begge Sider af Havnebetjente og Brobetjente, med Forsvarsbrødrenes Flag foran og Marineforeningens Flag umiddelbart efter Kisten, til Kirkegaarden, fulgt af Kredsens Formand og Bestyrelse, Repræsentanter for Marineforeningens Hovedbestyrelse, for Hadsund- og Hirtshals-Kredsene, den Afdødes Familie og det øvrige store Følge. Efter Jordpaakastelsen kippedes Foreningens Flag een Gang og Forsvarsbrødrenes Flag sænkedes over Graven. Den sidste Ære var vist Brofoged *Hans Hjorth*, og Følget forlod Kirkegaarden.

Han var af de Mænd, hvis Arbejde i Marineforeningen ikke vil blive glemt og hvis Minde i Aalborg-Kredsen vil blive bevaret frisk og usvækket til sene Tider, saa længe der findes Mænd, der som han er deres Kærlighed til Fædrelandet og Flaget bekendt, og forstaar og skatter de Værdier, der til alle Tider er gemte deri. Den Kreds af Foreningen, han tilhørte, havde paa den smukkeste Maade vist Brofoged Hjorth den sidste Ære og hans By havde hædret ham ved en mægtig Deltagelse i hans Jordefærd. — Ogsaa fra »Under Dannebrog« skal lyde en Tak for hans trofaste Medarbejderskab gennem Aar, et Medarbejderskab, der har skaffet ham ukendte Venner i Tusindtal. Alle forenes vi i et:

»Ære være hans Minde.«

E. M.

Marineforeningen beklager Tabet af et trofast Medlem, Kaptajn paa S/S. »Rødfaxe«, *Ejnar Sørensen*, der sammen med 5 andre danske Sømand omkom ved den sørgelige Ulykke i den finske Bugt.

Fra November 1913 havde Kaptajn Sørensen været Medlem af M. F., interesseret og afholdt, Typen paa en god dansk Sømand. Vor Koffardimarine har lidt et haardt Tab ved hans Død.

Ære være hans Minde.

ERINDRINGER FRA LIVET OM BORD.

»MINDET FLYVER SOM EN FUGL . . . —«

For den, der har haft den Lykke at kunne aftjene sin Værnepligt til Orlogs, findes der en Række af Minder, som i Aarenes Løb dukker frem, og som i al deres Forskellighed, i det store og hele kaster et lyst og smukt Skær over den raske Ungdomstid, man tilbragte ombord.

»Mindet flyver som en Fugl« —; dog ikke som en lille graa Fugl, der tyr ind i Buskens Skjul for der at synge sin ensomme Sang, men som en smuk, hvid Maage, der paa de stærke Vinger i dagevis følger den stolte Orlogsmand, fra hvis Gaffel *Dannebrog* vajer, mens den støt holder sin Kurs henover det aabne Hav.

Og Mindets Fugl synger med dæmpet Røst: Husker Du den dejlige Dag, da I efter en besværlig og kold Tur over det af Efteraarstorme oprevne Vesterhav og efter et Besøg i et Par Kanalhavne, naaede ud i Oceanet. Maskinen, under hvis Stempelslag Skibet i Dage og Nætter havde sitret, var standset; Skruen var hejst, og de hvide Sejl sat. Hele Skibet var som en lille Verden for sig, en Verden præget af Orden og Fred, en Verden i Sollys og frisk Luft, og hvor ingen led Nød.

For en frisk Vind, som fyldte de udspændte Sejl, duvede Skibet frem paa sin Vej; alt ombord var rent og blanktpudset, og hele Besætningen fejrede Søndagen ved samlet paa Agterdækket at synge Salmer under Ledsagelse af Skibsorkestret og lytte til de jævne alvorlige Ord, som oplæses

ved en Skibsgudstjeneste, over hvilken den blaa Himmel hvælver sig fra Horisont til Horisont — en Kirkebue saa skøn, saa ren og saa mægtig, at alle Sind uvilkaarligt maa fyldes med Andagt.

Og husker Du Dagliglivet ombord. — De raske Øvelser med Takkel og Tov, Manøvrerne, der gik hurtigt og let fra Haanden til Baadsmanspiernes Akkompagnement. — Den muntre Stemning »om Læ«, naar »Skafningen« var igang, og de store Bakker med den kraftige Skibskost tømtes af unge raske Folk med en straalende god Appetit.

Eller mindes Du Aftnerne paa Napolis Rhed. Naar i Skumringstimen Santa Lucia's og de andre skønne italienske Sanges Toner lød fra Baade omkring Skibet, sunget af unge Kvinder med varme Øjne til Ledsagelse af Guitarer og Mandoliner, som cigaretrygende Mænd trakterede med stor Rutine, mens Lys efter Lys tændtes paa Middelhavets pragtfulde Stjernehimmel.

Jo vist, jeg husker det altsammen; det og meget andet. Men et Minde staar dog maaske i det stærkeste Lys. Mindet om Hjemkomsten.

Kursen havde allerede i flere Dage været vendt mod Nord; den sidste »Kul«-Havn var anløbet, og med god Fart gik det hjemad.

Skønt Togtet kun havde været nogle faa Maaneder, var Glæden over at skulle gense Hjemmet almindelig ombord,

og en tæt Nørðhavstaage, som sinkede Hjemfarten, var højst uvelkommen for alle.

Desto større var Glæden, da endelig en sollys Vintermorgen Skagen passeredes; fra Signalstationens Flagmast smeldede Dannebrog muntert og hilste Skibet velkommen tilbage, og snart efter var Togtet tilende.

Hjemsendelsesdagen kom; for sidste Gang marcherede

Mandskabet i Kolonner til Depotet for at aflevere »Klunset«. Afsked blev taget med Kammerater, hvoraf mange maaske aldrig siden saas; enhver drog til sit med en Række af Minder om en god og sund, en rask og munter Ungdomstid *under Dannebrog*.

480-3-1898.

DENGANG „53“ VAR TIL ORLOGS.

TRIPOLIS.

Dovent ruller Middelhavets lange blaa Bølger ind mod Strandens gule Sand. Solvarmen fra den nærliggende Sahara Ørken staar som en varm Dyne om Krydseren, der ligger svinget op for begge sine Ankre lige under Skydeskaarene paa et gammelt og snavset tyrkisk Fort.

Alle, der kan søge Ly for den brændende Sol, er under Dæk.

»53« er i den lille Jolle, og »markerer«, at han skrupper under Spygatterne, men selv udenbords paa Skyggesiden er Varmen altøverbædende, saa kort efter er »53« i Drømmeland; han skal lige til at gaa ind under Tivoliportalen med Pigen under Armen, da han vækkes ved, at Baadsmanden præjer ham fra Falderebstrappen.

Brummende over Forstyrrelsen haler han sig langsomt agterefter, men bliver hurtig helt vaagen ved at faa et mærkeligt Instrument rakt ned. Det ligner i Formen et Kakkelovnsrør, men viser sig snarere at være en rund Sukkerdaase uden Laag og Bund.

Da Næstkommanderende og Baadsmanden er komne i Jollen, bliver denne halet forefter henimod Ankerkæderne, og derhenne begynder de meget ivrigt at kigge ned i Vandet gennem den ene Ende af Røret, og »53« følger denne Operation med spændt Opmærksomhed.

Vandet er klart og gennemsigtigt, Bunden bestaar af Saharas gule Sand, og man ser Ankerkæderne bugte sig som to store Slinger hver i sin Retning.

Næstkommanderende ser hurtig, hvad han søger efter, — der er i Nattens Løb kommen Tørn i Ankerkæderne, og dette maa rettes, da den aabne Rhed ikke er sikker under en eventuel Paalandsstorm. Paa Tilbageturen mod Falderebet drøfter han og Baadsmanden, hvad der bør gøres, og bliver tilsidst enige om, at det bedste er at bemande

Fartøjerne, og ro Krydseren rundt, saa Tørnen kommer ud.

Efter Middagspavsen pibes der klar ved Fartøjerne, og kort efter er de alle spændt for i to lange Rækker med Dampbarkassen forrest, og nu hales der, trods Solvarmen, en halv Times Tid, — saa falder den første fra, en stor Fisker fra Løkken, — han bringes ombord og under Lægebehandling, — Tilfældet var dog ikke farligere, end at han kort efter ses paa Bakken med Piben i Munden og medlidende betragtede sine Kammerater i Baadene. Sangen, der fra først af tonede lystigt fra Baadene, er nu forstummet.

»53« oprisker i Tankerne, hvad han har lært i Skolen om Slaverne, der i længst forsvundne Dage sad lænkede til Tofterne i Galejerne og ønskede, at Døden vilde komme som Befrier.

Her er det Vinden, der virker som Befrier, idet den løjer af, og snart er Krydserens Agterende saa langt oppe mod Vinden, at denne kan gøre Resten og svinge Skuden rundt. Nu er Mænnen ogsaa saa trætte, at det kniber med at tage Fartøjerne ombord igen, og man hører ikke det sædvanlige faste Tramp i Dækket, mens de løber Hvalbaaden op.

»53« har optaget sit forrige Arbejde udenbords, og bliver atter kaldet til Falderebet for at ro Næstkommanderende og Baadsmanden forefter. Her viser det sig ved nærmere Eftersyn, at Krydseren er roet rundt i den forkerte Retning. I Stedet for *én*, er der nu kommet *to* Tørn i Ankerkæden!!

Men det var der ingen, der fik at vide — — før nu!

Chr. Holmqvist.

EN REJSE OVER ATLANTEN MED EN NOWA SCHOTIAMAND

I Efteraaret 1887 ankom jeg til Amsterdam med en Svendborgskonnert. Aldrig saas vi var fortojet, før Klerker, Skomagere, Skrædere, Boardingsmastre og Runnere entrede Lønningen, anbefalede sig med alt muligt til Faget henhørende.

Blandt de besøgende var en dansk Værtshusholder, jeg tror, han var fra Svendborg men nu bosiddende i Amsterdam, han afleverede sit Kort og bad os aflægge hans Hybel et Besøg.

Blandt vor Besætning var en Københavnermatros ved Navn Ludvig. Vi havde faaet ham ombord paa Københavns Rhed, en gudsforgaaen Krop, der den første Dag, han blev sat i Arbejde, ragede uklar med baade Styrmand og Kaptajn.

Under Sejladsen til Amsterdam betroede han os, at han ved første givne Lejlighed vilde desertere; han var raget uklar med sin Pige, der tjente i en af Kipperne ved Nyhavn; hun havde været ham utro, og nu vilde han som sagt hævn sig ved at løbe bort. Han var nu ellers en dygtig Sømand og havde i flere Aar sejlet paa Langfart med baade amerikanske og engelske Skibe.

Ludvig og vor Landsmand Værtshusholderen trak for-

efter, og der blev her truffet Aftale om, at vi den følgende Dag, Søndag, skulde følges ad op til ham.

Søndagen kom. Ludvig, en Letmatros og jeg, der var Jungmand, fulgtes ad i Land. Vi søgte efter vor Landsmand og var ogsaa heldige med at finde ham. Han boede i en af Sidesmøgerne, hvor han som sagt drev Restauration. At det ikke var noget første Klasses Publikum, der søgte til, fik vi snart at sé — det var hovedsagelig Pramskipperne, Havnearbejdere og Søfolk — og Pigebørn skortede det heller ikke paa.

Vor Vært bød os venligt til, og saa gik Sluddereren. Skønt min Befarenhed den Gang ikke rakte ret vidt, var jeg dog ikke længe om at forstaa, at han ved Siden af sin borgerlige Stilling som Restauratør brugte Gechäften at shanghai Søfolk ved under glimrende Løfter at faa dem til at desertere fra deres respektive Skibe, for bagefter i mange Tilfælde at stoppe dem ombord i et fremmed Skib — uden Tøj, kun en Madrats, et Tæppe, en Flaske Whisky og en Kardus Tobak, saa var Sømanden rigget til. Selvfølgelig tog han, Boardingsmasteren, den første Maanedes Avance og mere til for sin Ulejlighed.

Til Trods for, at jeg aldrig har været nogen stor Ynder af stærke Drikke, fulgte jeg dog alligevel Trop, den ene Omgang, væsentlig Genever og Øl, gled ned efter den anden. Vore Penge slap hurtig op, men Værten trakterede gratis, og han tilbød os lige saa mange Gylden til Laans, vi ønskede, kort sagt det var en storartet Mand, og det varede heller ikke ret længe, inden vi forstod hinanden; der var Enighed over hele Geledet. Jeg for min Part lovede han Hyre til 70 Kr. om Maaneden, og saa kunde jeg vælge, hvilket Skib jeg ønskede at gaa ombord i, der var nok af dem, og Hyren — tænk 70 Kr. i Stedet for 22 Kr.! Ingen Betænkning, og saa faldt Aftalen. Runneren, Værtsholderens Kompagnon og Stedfortræder, skulde den følgende Dags Aften ved 9-Tiden holde paa Kajen med en Droske; Signalet var et Pift fra Land, men forøvrigt skulde Runneren nok i Dagens Løb se ned til os. Vi fik til Slut endnu en Afsejler, Vognen holdt for Døren — vor Vært betalte det hele, han var dog en prægtig Landsmand, saa meget han havde tilovers for os — »men«, hviskede han til Slut, »se nu hver for sig at faa saa mange Penge presset af den Gamle, som I kan, det er jo ingen Nytte til, at han skal leve »bon« for jeres Penge.«

Næste Dags Formiddag kom Runneren ombord, medbringende et Par Flasker Genever. Vi var noget øre i Hovedet fra den foregaaende Aftens Svir, og den medbragte Spiritus kom derfor ret tilpas, vi fik nogle Omgange, og det strammede op; Blodet kom i Kog, og inden ret længe var vi all righth igen.

Det blev saa bestemt, at Kl. 9 Aften skulde Slaget staa; til den Tid havde jeg Vagt paa Dækket. Vi laa fortojet mellem to Bøjer, Passagen fra og til Skibet foregik pr. Baad. Runneren skulde nok komme med Færgebaad, vi skulde blot høre efter Piftet fra Land og saa være klar til at entre Baaden.

Om Eftertermiddagen forlangte vi tre aspirerende Desertører Foretræde for Kaptajnen; vi vilde gerne have nogle Penge. Han havde imidlertid ikke mange paa sig, vi fik 5 Gylden hver, men vi kunde bare sige til, den næste Dag kunde vi faa lige saa mange, som vi havde tilgode. Den Gamle skulde bare have vidst, hvad det var for tre Skælmer, der stod for ham, saa havde vi nok faaet noget andet at vide.

Det blev Aften, og efter endt Skafning begyndte vi saa smaat at pakke sammen paa »Klunset«. Ret meget kunde vi jo nu ikke have med, kun det nødvendigeste, Resten deltes ud til Kammeraterne. Det var nu alligevel med et eget beklemt Hjærte, jeg tog Afsked, og uddelte Strømper og Undertøj, som min egen kære Mo'r havde strikket til mig; hvad mon hun nu vilde sige, naar Budskabet indløb, at jeg var deserteret. Jeg var den Gang, skønt velvoksen, kun en Gut paa 18 Aar, altsaa kun et stort Barn. Jeg saa over til Kammeraterne, den øvrige Besætning; de sad som tavse Tilskuere.

Ludvig havde mest travlt, det var ham, der førte an, og jeg tror nu ærlig talt, at havde han ikke været »Headmanden«, var jeg ingen Steder kommen den Gang, men han pressede stadig paa, at vi blev færdig.

Tiden sneglede sig langsomt hen. Vi smed vore Sække, efter at de var pakkede, op i Køjerne og afventede Tiden til Opbruddet — —. Naar un bare Styrmanden vilde holde sig borte; kom han og fik at set, at vi havde pakket Køjesække, ja, saa vidste han ogsaa, hvad vi havde for, og saa vilde Tegningen snart være ødelagt, men det klappede altsammen.

Signalet, et Pift paa Kajen lød, Ludvig svarede med at afrive et Par Tændstikker og kaste dem op i Luften, saa kom Runnerens Baad lidt efter lydløst glideende op langs Siden af Skonnerten; vi slæbte forsigtigt vore Sække, efter at de var pakkede, op i Køjerne og afventede Tiden ningen, stak vore Kammerater paa Næven og bad dem hilse hjemme, entrede derefter selv ned i Jollen, og saa gik det mod Land.

Paa Kajen holdt en Droske, og vor Landsmand Restauratøren var der; vi kravlede ind, og afsted gik det mod Byen.

Da vi havde kørt en Stund, bød vor Landsmand Vognen holde; han steg ud, stak os paa Næven og ønskede os lykkelig Rejse. Saa forsvandt han, han skulde hjem og passe sin Forretning. Det blev en noget lang Køretur, og stadig gennem Smøger og skumle Gader; omsider holdt vi udenfor en gammel Rønne hvorfra der lød Sang og Musik ud til os. Runneren betydede os, at vi skulde tage vore Køjesække paa Nakken og følge ham.

Fortsættes.
A. H.

DATOFORTEGNELSE FOR MARINEFORENINGENS KØBENHAVN-KREDS'

MØDEAFTENER I SÆSONEN 1922—1923.

STUDENTERFORENINGEN VESTER BOULEVARD No. 6.

KL. 7 $\frac{1}{2}$:

1922.

- Torsdagen den 12. Oktober
- Torsdagen den 2. November
- Torsdagen den 7. December

1923.

- Torsdagen den 25. Januar
- Torsdagen den 22. Februar
- Torsdagen den 27. Marts.

Det nærmere Program for hver enkelt Mødeaften vil senere fremkomme i Medlemsbladet enten — saafremt dette er muligt — under eet, eller i det Nummer af Bladet, der udkommer i Maaneden forinden paagældende Møde.

Medlemmer af Provinskredsene er velkomne.

Agitéer for Tilgang

til Marineforeningen!

MELCHORS *anerkjendte* THE Specialiteter:

Masagama..... 6½ Kr. pr. ½ kg
Ceylon Or Peccor 5 " —
M G M..... 3½ " —
— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington
Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.
AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 75 00
KJØBMAGERGADE 50
KØBENHAVN K.

Drik

BLACK & WHITE WHISKY!

H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

E. CHRISTENSEN,

Frugt- og Grønthandel,
Jærggade 25. Tlf Nora 2378
Leverandør til Marinen.

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade 13

Alf. Michelsens
Kød-Udsalg
Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.
Leverandør til Marinen.

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: „Dannemora“, „Special Dannemora“, „Dora“ og flere. - Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. — Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. — Hurtigstaal af bedste Kvalitet.
Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

Th. Strandgaard

BOGBINDER
Specialitet:
Protokoller og Kontorarbejde
PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y
Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

KAY DYHR

KØBENHAVN
Maskinartikler

— Champagne —
Louis Roederer, Reims
Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.
Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.
Vimmelskafte 38.

**FITTINGS
+ GF +**

P. E. Ehrhardt
Studestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Rødfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

Støt „Under Dannebrog“

ved at handle hos dem,
der averterer i Bladet.

OST

altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskafte 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eftf.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Dellikatesser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekt, Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen

C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser
Telf. Nora 625 y Læssøegade 15
Grundl. 1878
— Leverandør til Marinen —

Jensen & Kjeldskov A/S
Papirhandel
Skindergade 14. Telf. 887.
Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller

C. B. Møller & Co.
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

9. AARGANG
1922.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE X.
OKTOBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

Formanden har paa Hans Majestæt Kongens Fødselsdag, den 26. September, telegrafisk overbragt Hans Majestæt Marineforeningens allerunderdanigste Lykønskning og derefter fra allerhøjestamme modtaget følgende Telegram:

Bringer Foreningen min hjertelige Tak for gode Ønsker.

Chr. R.

MARINEFORENINGENS KØBENHAVNKKREDS

afholder Mødeaften

Torsdagen den 2. November Kl. 7 $\frac{1}{2}$ pr. i Studenterforeningens store Sal, Vester Boulevard Nr. 6.

Foredrag af Hr. Pastor *Harald Kryger*: »Det gamle Helsingør, Sundtoldens By«. Smørrebrødsbord, Øl og Kaffe å Kr. 3,50 pr. Kuvert. For dem, der ikke ønsker at deltage i Spisningen, vil der være reserveret Borde i Salen.

Efter Spisningen Forevisning af nye Lysbilleder af Foreningens Lysbilledarkiv.

Tilrejsende Medlemmer af Provinskredsene er velkomne.

Emblem bæres.

Sangbog medbringes.

Lokalkredsene bedes snarest meddele Hovedkontoret, hvilke Medlemmer, der udgaar af Kredsene fra Nyt-aaar og samtidig tilbagesende de uindløste Medlemskort og Kvitteringer, for at Kontoret ikke til ingen Nytte skal udtiærdige Medlemskort for Aaret 1923.

KØBENHAVN-KREDSSENS MØDE DEN 12. OKTOBER 1922.

Den 10de Sæson, som tog sin Begyndelse med København-Kredsens Møde i Studenterforeningens store Sal den 12. Ok-

tober 1922, tegnede efter sit Forløb godt for, hvad dette Foreningens Jubilæumsaar tør ventes at ville bringe. God Tilslutning til et udmærket Foredrag, mange af de velkendte Trofaste og en Del Nye, — det kunde forsaavidt ikke være bedre, og dertil Gæsterne, Dæksofficerseleverne og en Del Værnepligtige fra Kasernen.

Formanden, Grosserer *Valdemar Schou*, bød Velkommen til Efteraarets første Møde og henvendte en særlig Velkomst til Foredragsholderen, Premierløjtnant *Dahl*, og takkede denne særligt for hans utrættede Interesse for Foreningen, og fordi han ogsaa denne Gang havde stillet sig til Raadighed, — denne Gang for København-Kredsen. Formanden davede derefter ved det for Foreningen beklagelige Faktum, at man ikke havde turdet overtage *Fregatten »Jylland«* for hvilken

der baade var lagt varm Interesse for Dagen fra Medlemmernes Side og knyttet store Forhaabninger til; men Hovedbestyrelsen havde ikke ment at turde gaa til dette betydningfulde Skridt, og det maa med Tilfredsstillelse bemærkes, at den generøse Giver, Godsejer *Schou* til Palsgaard, fuldtud forstod og vurderede de Betæneligheder, som den ansvarlige Bestyrelse nødvendigt maatte nære. Efter at Foreningens store Flag, der anvendtes i Dagens Anledning, var hejst med Honnør, gav Formanden Ordet til Foredragsholderen, hvis Foredrag: »Ministrygning og Ministrygningsmateriellets Udvikling under Verdenskrigen«, blev Indvielsen i et af den store Søkrigs Mysterier, der vistnok for de fleste af de Tilstedeværende var et »mare incognita«. Tilpas teknisk til ikke at være uforstaaeligt for Ikketeknikere, elegant fremsat og ledsaget af udmærkede Lysbilleder, gav Premierløjtnant Dahls Foredrag et Indblik i de uhyre Kræfter, Ententen og Amerika paa den ene Side, Tyskland paa den anden, satte i Bevægelse til gensidig Afbræk og Skade, Indespærring af hinandens Flaader og Afbrydelse af Handelsforbindelserne søværts, ogsaa de legitime, over hvilke disse gigantiske Foranstaltninger kom til at gaa ud i høj Grad, — hvorom den danske Handelsflaade kan tale med af sørgelige Erfaringer.

Foredraget hilstes med stærkt Bifald, hvorefter Formanden takkede Premierløjtnanten, og man tog derefter fat paa Bordets Glæder.

Det maa med det samme noteres, at der saavel med Hensyn til Serveringen som ogsaa til Maden er et kendeligt Fremskridt fra ifjor, et Forhold, som Medlemmerne sikkert vil vide at vurdere. Dertil kommer endelig, at Prisen er ca. 25 pCt. lavere iaar, hvilket ventelig ogsaa vil kunne mærkes paa et øget Besøg ved Møderne.

Ved Bordet talte Næstformanden for Foreningen med et Tilbageblik paa de Aar, som er gaaet, og disses Resultater, og for vore Forhaabninger for det Aar, som kommer, — Foreningens 10de Leveaar. Arkitekt *Carl Thonning* talte for Flaget i meget smukke og fulte Ord, og Ingeniør *Hoffding* bragte under almindelig Tilslutning Premierløjtnant Dahl Foreningens Tak, for hvilken denne kvitterede i en fortræffelig Tale for det gode Forhold mellem Marinens Personal og de gamle Marinere, et Faktum som Marineforeningen i sig selv noksom bærer Vidnesbyrd om.

Til *Julian Olsens* udmærkede Musikledsagelse blev Sangbogen flittigt brugt, og efter at Formanden havde hævet Mødet og Flaget var halet ned, fortsattes Samværet endnu en Stund indtil den store Udskejning.

E. M.

ESBJERG-KREDS OPRETTES

Den 23. September d. A. Aften Kl. 8¹/₂ afholdtes et Møde paa Hotel Spangsborg i Esbjerg med det Formaal at faa oprettet en Afdeling af Marineforeningen i Esbjerg.

Efter at der havde været averteret i Bladene og Mødets Afholdelse paa anden Maade var bleven publiceret, mødte der en efter Forholdene nogenlunde talrig Forsamling — det var jo Lørdag, og de fleste Skibe var paa Søen — af ældre Marinere med Damer i Hotellets Mødesal, der af Værten var smykket med Flag og maritime Billeder samt Marineforeningens Emblem.

Statsbetjent *Thielfoldt* bød Forsamlingen velkommen og gav en kort Fremstilling af Hensigten med Sammenkomsten, hvorefter Grosserer *Schou* fra København, som velvilligst var mødt i Dagens Anledning, holdt et livligt og velformet Foredrag, ledsaget af Lysbilleder, om en Rejse i Indien.

Efter Foredraget fik Telefonmester *Buchgreitz* fra Odense Ordet for at redegøre for Foreningens Formaal og derefter samledes man om Kaffebordene, hvor Resten af Aftenen gik med Gemytlighed.

Forinden de forskellige forlod Mødet, blev nogle indmeldt med det samme og andre fik Blanketter udleveret, og der er i det hele gode Udsigter for, at Afdelingen i Esbjerg vil vokse sig stor og stærk i kommende Tider.

Det besluttedes at indkalde til en konstituerende Generalforsamling om nogle Dage, for at vælge Bestyrelse og vedtage Love.

AARHUS-KREDSEN

afholdt Torsdag den 28. September Torskegilde paa Café »Palæ«.

Otte Glas lød fra den klangfulde Klokke, og Baadsmændene peb til Skafning, hvorefter Formanden meddelte, at vort Smertensbarn, Flagstangen, nu endelig var blevet forsynet med det saa længe savnede Messingbeslag paa Midten, hvor-

ved vi nu kan skille den i 2 Dale og atter skrue den sammen. — Til Baadsmændspibens Triller hejsedes nu Flaget, og da den smukke Dug var naaet til Tops, satte alle sig ned ved deres respektive Bakker, hvori de var inddelt.

Torsken kom nu med alt sit Tilbehør, og at Torsken var god, skulde være overflødig at nævne, naar det er gamle Søgutter, der har bestilt den. — Under Skafningen blev den blaa Bog flittigt brugt ligesom der blev sunget flere Sange, som tidligere har været brugt i Kredsen og er forfattede specielt for os.

Det var, som altid, naar Emblemet er i Knaphullerne, en munter og djærv Stemning blandt de forsamlede Kammerater; mange vittige Taler blev holdte, og mange Minder fra de glade Ungdomsdage blev opfriskede, saavel ved Bordet som senere, men Aftenens største Overraskelse kom dog i Form af et »amerikansk Lotteri«, som Formanden har haft med fra Filippinerne. — Alle Numre blev udsolgte, og da Numrene nu blev trukket, aabenbarede der sig for Medlemmerne en Overflødighed af saavel nyttige og unyttige, men behagelige Gaver, ligesom mange blev begavede med Ting, som fremkaldte kraftige Lattersalver af Forsamlingen. Selv de faa, som ingenting vandt, maatte lé med.

En anden stor Attraktion, som man dog næppe kan betegne som en Overraskelse, idet den strakte sig over hele Aftenen, med smaa Mellemrum, men derfor ikke mindre virkningsfuld, var, at Hr. Toldkontrollør *Thranum* havde givet Møde og trakterede os med et Utal af Sømandsfortællinger, hovedsageligt Drachmann'ske, som han foredrog med et fortræffeligt Lune og Humør, saa at Bifaldet Gang paa Gang bragede gennem Salene. — Vi skylder alle Hr. *Thranum* en Tak for den glimrende Underholdning, han denne Aften ydede os.

Gildet forløb i alle Maader over Forventning. Stemningen var eksemplarisk, og Humøret ligeledes. Dersom vi ikke allerede havde haft saa mange Sammenkomster med brilliant Stemning, saa vilde denne Sammenkomst have overstraalet alt.

Vi glæder os nu alle til den næste Fest, vi skal have, hvor Damerne skal med. Vi kan jo daarligt være bekendt at lade Damerne blive misundelige paa os, naar de Gang paa Gang hører os tale om, hvor godt vi morer os i Foreningen. Lad dem da ogsaa faa lidt Andel i Morskaben. Som Sømand er vi jo alle ridderlige.

HIRTSHALS-KREDSEN

afholdt Søndag den 8. Oktober i Forsamlingsbygningen Sammenkomst med Foredrag med Lysbilleder af Grosserer *Vald. Schou*, Formanden for København-Kredsen. Emnet var »En Rejse i Indien«.

Om Eftermiddagen ankom Grosserer *Schou* og Formanden for Hadsund-Kredsen, Hr. *Wenslev* med Aalborg-Kredsens Lysbilledapparat, som elskværdigt var stillet til vor Disposition.

Kl. 8¹/₂ blev der pebet »Klar ved Flaget« i den af Næstkommanderende, *J. Christiansen* smukt prydede Sal, og Flaget hejstes med fuld Honnør. Formanden bød velkommen, særlig henvendt til Hr. *Schou*, hvem han derefter gav Ordet.

Grosserer *Schou* holdt derefter alle Tilhørernes Interesse fangen ved sit glimrende, af pragtfulde lysbilleder ledsagede, Foredrag, der virkede som et Æventyr fra en anden Verden.

Formanden takkede Hr. *Schou* for hans glimrende Foredrag og aldrig svigtende Offervillighed, naar det gjaldt om at assistere en af de smaa Sejlere, som bad om Hjælp. Forsamlingen takkede med drønende Hurra! Derefter rettede Formanden en Tak til Hr. *Wenslev* for hans Besøg og Bistand og Chauffør *Petersen*, der var fulgt med for at betjene Lysbilledapparatet, for hans velvillige Assistance, samt bad ham overbringe Fabrikant *Stuhr* Hirtshals-Kredsens Tak og Hilsen.

Flaget haledes ned med Honnør, og der blev pebet til »Kaffe overalt«.

Ved Kaffebordet talte Hr. *Wenslev* smukt for Flaget og Grosserer *Schou* for Hirtshals-Kredsen, hvorpaa Formanden takkede og derefter talte for Damerne.

Da der var fire norske Damer og en norsk Herre tilstede, greb Formanden Anledningen til at tale for vore Brødre i Norge og takkede, fordi de saa pietetsfuldt passede vore Kriegergrave i Kristianssand. Den norske Herre takkede og udbragte et Leve for Marineforeningen. Den norske Nationalsang blev sunget, og de norske Damer sang norske Sange. Den danske »blaa Bog« blev flittigt benyttet, og Aftenen forløb paa den smukkeste Maade.

Vi udtaler vor bedste Tak til Grosserer *Schou* og ligeledes til vor Kammerat, Fiskeskipper *Chr. Nielsen*, der i Aftenens Anledning havde foræret Kredsen et norsk Flag!

Tirsdagen den 3. Oktober begyndte Vintersæsonen med et meget animeret Torskegilde. Formandens traditionelle rimede Velkomst lød for over 60 af de trofaste Skydebrødre, som aldrig lader en Lejlighed gaa fra sig til Samvær i Kredsen.

Ved Kaffen mindedes Formanden vor forulykkede Kammerat, Kapt. *Einer Sørensen* fra »Rødfaxe«, og Kammeraterne paahørte Talen staaende. Formanden overbragte en Hilsen fra Odense-Kredsens Formand, Telefonmester *Buchgreitz*, og fra Formanden for Odense Skyttelav, *Overgaard-Nielsen*, som sammen med hele Odense Holdet sendte deres varmeste Tak for den i København tilbragte dejlige Dag. Tillige modtoges en Tak og mange smukke Ønsker for Lavet fra Overretssagfører *Kjær*, til hvis 50-aarige Fødselsdag der var sendt Lykønskning fra Lavet.

Underholdningen indlededes med nogle Eventyr af Formanden, hvorefter Belysningen dæmpedes. Vor unge talentfulde Kammerat, *Bønnelykke*, havde konstrueret et Skibsdæk med Bak, Røster, Skanse og Ruf. I Dunhelheden spændes Forventningerne. Stilheden afbrydes af 4 Glas, fra Bakken lyder et monotont »Alt vel! Lanterneerne i Orden«. Paa det nu oplyste Ruf fremtraadte Vagtchefen i Kaptajn *Hauchs* Lignelse med sin Hornblæser, den unge *Müche*, ved sin Side. Klartskibssignalet smeldede elektricerende ud, og i klangfulde, formfulde Vers deklamerede Kaptajnen om alt, hvad der rører sig indenfor M.-F. og Lavet. Udkiggen angav Verse-nes Indhold. Naar han prajede: »Fregatten Jylland 2 Streger om Styrbord«, kom der en varm Hyldest til den gamle Veteran, lød det: »Konebaad 1/2 Streg om Bagbord«, saa gjaldt det den tilstedeværende grønlandske Kolonibestyrer *Hatting*, der skulde op og starte den første Marineforening i Angmagsalik. Ved hver lille Pause hørte man de i Røsterne placerede Lødhivere skiftevis synge ud for Dybden, idet de kastede kulørte Serpentinere ud over Salen, der snart kom til at ligne et eventyrligt Edderkoppespind. Saa kom der en lille versificeret Hyldest til vore to Æresmedlemmer, til Bestyrelsen og fortjente Kammerater. Under hver afmarcherede Skansevagten højtideligt, stillede sig bag Vedkommendes Stol og havede Flaget over hans Hoved. Medens Hornblæseren blæste Hønnørsignal, rejste Kammeraterne sig. »Nye Kammerater til Borde om Styrbord,« prajede Udkiggen, og Chefen sluttede med et Velkommen til dem og en Hilsen til Kammeratskabet i Lavet. Alt i alt en udmærket Spøg, dog med en af alle opfattet dybere, alvorlig Grundtone.

Formanden takkede varmt Kapt. Hauch for det udmærkede Arrangement, og denne lod en Del deraf gaa videre til sine Hjælpere.

Sanges Række indlededes selvfølgelig med vor uforlignelige Slagsang, og i Dagens Anledning havde *Ping* lavet endnu et Ekstravers og skiftedes med *Harald Bengissen* til at øse af deres righoldige Repertoire.

Det var næsten bleven Maaren,
Det slog et paa Frue Taaren.

HADSUND-KREDSSEN

havde Lørdag d. 7. Oktober en sjælden interessant og fornøjelig Aften, idet Formanden for København-Kredsen, Grosserer *W. Schou*, holdt et udmærket Foredrag om »En Rejse gennem Indien«, som Hr. Schou havde foretaget. Foredraget var ledsaget af en Mængde glimrende Lysbilleder og Tilhørerne hørte interesserede til i to og en halv Time. Tilslutningen til Aftenen var ret god, men da det var offentligt, burde Salen have været stuvende fuld. Efter Foredraget var der fælles Kaffebord, hvori alle deltog, og ved hvilket der blev fortalt Smaatæk fra Marinelivet.

NÆSTVED-KREDSSEN

»Hvad er en Marineforening uden Flag?« sagde Kredsen Damer i Foraaret, og de bestemte sig til at forære Marineforeningen et Flag. En Damekomité blev nedsat for at rette Henvendelse til alle Kredsen Medlemmers Hustruer om et Bidrag til Flaget, og den gik ikke forgæves.

Tirsdag Aften den 10. Oktober var der hos vor kendte Vært *Christiansen* paa Industribygningen samlet en 150 Mennesker til den højtidelige Indvielsesfest. I den smukt pyntede

Sal stod Flagstangen, der var udført efter Tegning af Arkitekt *Marston*, og hvis stilfulde Metalarbejde var leveret af den landskendte Mariner, Kobbbersmed *Rasmussen*, Næstved. Vor Kammerat Tømrer *H. C. Jacobsen* havde foræret Foreningen en virkelig smukt udført Flagstangfod med tilhørende Rigning. Højtideligheden begyndte med at Kammerat *Lehnfeldt* slog »Otte Glas« paa Skibsklokken, hvorefter Næstformanden *S. Bundsen* bød velkommen, saavel til Gæsterne hjemme- som udefra og de særlig indbudte Repræsentanter fra de andre Soldaterforeninger, idet han samtidig takkede Damerne for det smukke Splitflag med Marineforeningens Mærke i øverste Stanghjørne. »Kongernes Konge« blev sunget, hvorefter Formangen, *P. Drewsen*, talte for H. M. Kongen. Saa kom det højtidelige Ojeblik, da 4 unge Piger, ført af Købmand *Vilh. Jørgensen*, kom med Flaget, der blev afleveret til to smaa Marineflagvægter. *Vilh. Jørgensen* najede Flagsnoren i Flaget, og Baadsmandsfløjten kendte Skingren lod til »Klar ved Flaget« og da Kommandoen lød, »hejs Flaget«, istemte Musikeren Fanemarchen. Flaget hejstes. Maskinmester *Olsen* talte for Flaget, hvorefter den smukke Flagsang af *Axel Juel* blev sunget. Branddirektør *Jacob Jensen* talte højtideligt for Fædrelandet og der blev sunget »Der er et yndigt Land«.

Efter denne smukke og stilfulde Indvielse af Flaget, kaldte Formandens Baadsmandsfløjte til »Kaffe paa Agterdækket« og til Musikens Toner — »Holmens faste Stok« — bakkedes »Mændene« med Damerne paa Agterdækkets Kistebænke: d. v. s. i de tilstødende Selskabslokaler Det varede dog ikke ret længe før Musikeren lokkede gamle og unge ud paa Dansegulvet. Selv vor gamle Kammerat Klejnsmed *Rasmussen*, der forleden fyldte 70 Aar, havde ikke glemt Dansetrinene.

I Aftenens Løb gav Kammeraterne *Sveborg* og *Bundesen* et Kursus i Sømandsdans paa Banjerne, Skorstensfejer *Rasmussen*, Haslev, serverede nogle gode Skipperhistorier og brugte sin medbragte Mundharmonika flittigt. Kammerat *Lysekild* trak i Harmonikaen saa hans Ansigt lignede en Bagbords Lanterne, og vor gamle Ven *Harald Kraa* kunde som sædvanlig ikke lade de musikalske Instrumenter være i Fred.

Klokken 1 blev Flaget halet ned og »Kong Kristian« blev sunget, hvorefter der blev pebet »klar ved Køjerne«, men da de fleste havde Landlov paa ubestemt Tid, vækkede de Skibskokken, der i en Fart maatte hente Smørstikkeren og Bageren for at ingen skulde gaa sultne fra Borde. Først da Hundevagten skulde afløses, gik de sidste hjem, og de fortrod heller ikke, at de ikke var gaaet fra Borde før, da Frk. *Inge Christiansen*, med sin klare Stemme gav den altid kære Flagsang af *Axel Juel*, som et Solo Ekstranummer.

Næstformandens Ønske om, at det maatte blive en smuk uforglemmelig Festaften, gik i enhver Henseende i Opfyldelse.

HOLBÆK-KREDSSEN

afholdt den 10. Oktober en Sammenkomst, ved hvilken Bankkasserer *Nath* holdt sit Foredrag: »Paa Togt med Kystforsvarsskibet Olfert Fischer«.

At der var stillet store Forventninger om en god Aften, viste den store Tilslutning af Medlemmer, og de blev ikke skuffede.

Hr. Naths interessante Foredrag holdt Medlemmerne i Aande hele Tiden, og en mægtig Klapsalve lønnede ham, da han var færdig.

Efter Foredraget blev der pebet til Skafning, og her blev den gode Stemning, Foredraget havde fremkaldt, yderligere forbedret, og ringere blev det ikke, da der kort før Hundevagten blev pebet til »Punch«.

Vi bringer Hr. Nath vor bedste Tak for hans Interesse for Holbæk-Kredsens Fremgang, og Bestyrelsen er sikker paa, at det var en god Hjælp der her blev ydet.

Kommende Møder.

København-Kredsen, se foran.

København-Kredsens Skyttelav: Tirsdag den 7. November Kl. 7 i Carlsberg Pavillon. Ingeniør *Hoffding*: Hydrografi i gamle Dage.

Næstved-Kredsen: Sammenkomst med Bixemad og Andespil 7. November Kl. 7 i Industribygningen. Indtegning hos Formanden.

MOTORREDNINGSBAADENE

EN TAK FRA HOLLAND

Som bekendt har det danske Redningsvæsen, efter indgaaende Forsøg paa Orlogsværftet, i de senere Aar anskaffet Motorredningsbaade, hvis nærmere Konstruktion vi her i Bladet flere Gange har haft Lejlighed til at omtale og ved Marineministeriets Velvilje har kunnet bringe Afbildninger af.

Ialt 7 Baade findes nu udstationerede paa forskellige Steder ved Kysterne, og den specielle Type, Værftets Konstruktorer med fremragende Dygtighed har vidst at skabe, har allerede paa mange Maader vist, at man har naaet, hvad man tilsigtede, nemlig at skabe en specielt for os egnet Type.

Ifjor aflagde Sekretæren i det hollandske »Nord-en Zuid-Hollandsche Reddingsmaatschappij«, *H. de Booy*, et Besøg her i Landet for at sætte sig ind i det danske Redningsvæsenets Metoder, og aflagde under Førerskab af Redningsvæsenets øverste Chef, Departementschef *Saxild*, Besøg ved flere vestjyske Stationer og besaa bl. a. Motorredningsbaadene paa Skagen og ved Klitmøller. Hr. de Booy udtalte sig overordentlig rosende om, hvad han saa.

I Aarsberetningen for ovennævnte — private — Selskab, der præsideres af Prinsgemalen, *Prins Hendryk* af Nederlandene, og underholdes ved private Bidrag, bringes der en Tak til det danske Redningsvæsen, som Søsterinstitution, for Bistand med Raad og Daad.

Det meddeles tillige, at man ved Anskaffelsen af en ny 10 Meters Baad til Stationen Cocksdoerp følger den danske Type med Hjælpemotor paa 12 HK., til at transportere paa Vogn, en Type som er skabt og først bygget her i Landet. Baaden bliver, som vore, forsynet med Luftkasser af Kobber under Dækket, er synkefri og selvlænsende.

En smuk Anerkendelse til den Dygtighed hvormed vort Redningsvæsen ledes og i Materiel holdes paa Højde med Tidens Krav til Gavn for sin smukke Virksomhed og til Ære for vort Land.

E. M.

KAPTEJN P. K. NIELSEN,

Bestyrer af det nørrejyske Redningsvæsen, har fra 1. Oktober 1922 trukket sig tilbage fra denne Stilling, han har beklædt siden 1909, efter at han forud i en meget lang Aarrække havde været Leder af Skagensstationen.

Med de fyldte 70 Aar og efter et virksomt og for Redningsvæsenets Udvikling højtfortjent Liv, i hvilket Kaptajnen selv adskillige Gange holdt Roret i Redningsbaaden, naar det gik udad gennem Storm og Braad, og som en værdig Arvtager efter Konsul *Andersen* i Lemvig, hvis Efterfølger han blev, kan Kaptajn Nielsen nu nyde et velfortjent Otium i sit smukke Hjem paa Skagen. De nørrejyske Redningsmandskaber vil sikkert sende deres afgaaede Chef mange venlige Tanker ved Afskeden og mindes ham som en human og forstaaende Chef, hvis store Dygtighed og personlige Elskværdighed gjorde ham meget skattet.

Departementschef i Marineministeriet *Saxild* overrakte personlig paa H. M. Kongens Vegne den 1. Oktober Kaptajn Nielsen Kommandørkorset af Dannebrog som Anerkendelse af hans lange og udmærkede Tjeneste.

Under 1. Oktober 1922 er Reservefører i Vagerinspektionsskibet »Løvenørn«, *C. V. Fabricius*, udnævnt til Bestyrer af det nørrejyske Redningsvæsen.

E. M.

DEN ENGELSKES SPION

FARBORS HISTORIE

Ved CARL E. SIMONSEN

Farbror traf jeg paa Storebæltfærgen da jeg — under Sprogø — kom ud af Rygesalonen og henkastede til en Ven den bekendte jyske Sætning: »Hvad er æ Vind og hvor er mi Madpos?« Uden nogen Indledning sagde en Medrejsende, der stod paa Dækket: »Ja, hvad er æ Vind? Naar En er fremmed paa en Sted, er det ikke saa lige at sige, hvad Vinden er.... De er kanske aa Jyde?....« »Næsten —« svarede jeg. Jeg tog en Cigar, bød min Ven og Farbror ogsaa hver en Cigar. »Nej Tak,« sagde Farbror, »a ska først ha nove Mad!«

Farbror, min nye Bekendt, var en stor og svær ældre Mand, skægløs, saa man saa alle Ansigtets Linjer. Han var sikkert en godlidende, enfoldig Bonde, der ikke havde Bykultur, men det venlige, behagelige, menneskelige Væsen, som tiltaler og vækker Sympati. De Mennesker, der har dette ikke helt almindelige, træffer man ikke hver Dag, her maaske dog oftere end i Udlandet. Min nye Ven trængte aabenbart til at tale lidt, og vi var gode Tilhørere. Som vi der sad paa en Bænk, begyndte han uden videre at tale om sig selv.

— Ja, sagde han, a kan rose mig af tre Ting, for det første har a set England i en Kikkert her fra Jylland, og det staar da ogsaa skreven i en Bog; a skal sige Dem the mi Bror er kongelig Toldkontrollør og bor i Nærheden af Bovbjerg, lige ud til æ Strand, og a kom for at beøg' ham, og saa siger han, hør Peir, vil Du se i den her kongelige Kikkert, den kan trække England til vos, endda det ligger over 100 Mil henne. — Joov, sagde a, det vil a saa grov gærne se. Saa tog han Kikkerten frem og lod mig kigge. — Hvad ser Du nu, sprugte han; a ser nov Hav; det er godt, sagde han, saa er den for lav. Saa rettede han paa den. Hvad ser Du nu, spurgte han; nu ser a nove blaa Himmel og en Del hvide Skyer. Saa er den for høj, sagde han og rettede igen ved Kikkerten. Hvad ser Du nu? Nu ser a en By med manne hvide Huse og røde Tage og nove grønne Træer omkring. — Godt, sagde han, saa ser Du England, endda det Land er en 100 Mil fra vos.

Det andet, jeg kan rose mig af, er, at jeg kan kurere enhver Mavepine, det har a lært af Doktoren, jeg var

med i 1864, for han sagde til mig, naar æ Soldater kommer med Mavepine og a æt er hjemme, kan Du godt kurere dem for mig, Du skal bare binde dem en Strik' om Livet, og saa skal Du spørge: Gør det ondt over eller under æ Strik', og gør det saa ondt over æ Strik', giver Du dem ind og bræk' paa, men gør det ondt under æ Strik, giver Du dem ind at laksere paa. Og a har hjulpen manne Mennesker.....!

— Men nu det tredje, De kan rose Dem af? sagde jeg, da Snakken var ved at gaa i Staa.

— Naa ja, a kan rose mig af, at a fik ordnet Nils Storms Forhold til mi Brordatter. A skal sige vos, the mi Bror, den her kongelige Toldkontrollør, er en grov fin Mand, men nu skete der den Ulyk' the hans Datter — Anna — blev forelsket i en slet og ret Fisker i Harboøre, De ved, at i Harboøre er Husene smaa og grimme, men Mændene flotte og store, for æ Hav har taget alle de smaa.... de havde ikke Kræfter nok til at bjærge sig i Land, naar Bølgerne gik højt.... Og Nils Storm var en flot Karl og er det da endnu.... og han holdt altsaa af mi Broders Datter, den lille, pæne Anna — men naturligvis vilde mi Broder, den her kongelige Toldkontrollør, ikke høre nove om det Forhold. Han sagde til Anna, hvissom Du gifter Dig med ham, gifter Du Dig med Fatigdom. Da a en Dag kom paa Besøg, var Anna da saa grov bedrøvet, hun græd og var bleg om Næsen, hun lagde si lille Hoved ind til mig og sagde: Aa Farbror, aa Farbror! Og jeg saa nok, at hun var møj olykkelig. Og a følte, at nu var det mi Pligt at træde hjælpende til....

— Ska a ordne den her Sag, sagde a og tog hende under hendes Hage og klappede hendes Hoved.

— Aa ja, Farbror, sagde hun, for hun vidste godt, hvad a mente, og saa græd hun igen, saa hele hendes Krop dirred'. Og saa gik a til Harboøre, for at finde hinner Kærest og snak med ham. A spurgte efter Niels Storm og fandt ham som han kom fra æ Hav. Han var misæl en stor og flot Karl med et gult Skæg og et Par gode blaa Øjne, og hans Haand var saa stor som begge Annas. Naa a sagde, hvem a var, at a var Bror til den her kongelige Toldkontrollør, og at Anna altsaa var mi Brordatter. A sagde endvidere, at a vilde støt' der Sag, men saa maatt' han selv ha en stor Fiskekutter, han skulde et mere seil for Hyre og Part, men selv ha manne Folk, der ku tjene til ham. Om han havde nove Penge? Jov det havde han da, en 500 Kroner.... Godt sagde a, saa sætter a 1500 Kroner i æ Skiv, for a syntes god om Nils. Og Du kan vel sejle med en større Skiv? Jo det kunde han da, for han havde i de helt unge Dage sejlet med store Skive baade fra Hamborre og Bremen. Og vi købte saa en Skiv paa 50 Tons. Den kom naturligvis til at hedde »Anna«.

Mi Bror, den here kongelige Toldkontrollør, saa jo nove skævt til den her Affære, men a sagde ingen Ting, og han sagde heller ingen Ting, og det ha heller æt hjulpen nove, for a er Annas Gudfar og tilmed skal hun arve mig, for a har hverken Kone eller Børn. Og Anna sagde heller ingen Ting. Det her sket aalsammen 1913. Naa da Aaret var omme, saa det smaat nok ud med Nils Regnskab, for en Anker paa Havbunden havde revet hans Trawl itu, og der var i en svær Storm sket anden hændelig Skade. Tilmed havde det kun været smaat med Fiske-

riet — men saa kom 1914 og Verdenskrigen. Til at begynde med var Nils jo bange for de her Miner, men det var kun en Tid, og Fiskeriet gik storartet. Nils sendte Anna si Peng', og hun forvaltede dem godt. A fik mi Penge, og endda blev der betalt 5000 Kroner af paa æ Skiv, og saa købte Nils en Grund ved Esbjerg og lod en Murmester tegne en Hus med fire Stuer forneden og to Kamre oveni-paa. Og da han blev ved at skovle Peng' hjem, gav han sig til at bygge. A fortalt saa det hele for mi Bror, den her kongelige Toldkontrollør — men han gabede bare paa mig og sagde: »Hm!« Saadan arrigt. En anden Dag kom Anna til mig og sagde, at Skivet nu var gældfrit, og at Nils nu lagde en større Motor i den, det skulde give dobbelt saa manne Rejser og dobbelt saa manne Fisk. I en Uge fiskede han for 8000 Kroner. Og nu møblerede han Huset og havde endda Peng' tilovers.

Men saa en Dag blev han borte. Og der gik jen Dav og der gik jen Uge og der gik sejs Uger — man der kom ingen Niels. Anna var møj berøvet og hun kom til mig med vaade Øjne, tog mig om Halsen og klagede sin Nød: Hun mente, at Niels var rendt paa en Mine. A sagde, som sandt er, at det var hændeligt i disse Tider. Men Anna var grov bedrøvet, hun snart hverken spiste, drak eller sov. Hun skæmmede sig helt. Men saa en Dag kom hun og Nils Arm i Arm. — Hvor har Du vaaren, spurgte a. — A har vaaren i Kuxhafen, Tyskerne troede the jeg var en engelsk Spion. Hvor kom det sig? J-o-o-o en Dag kom en af de her store, gule Zeppelinere ned paa æ Hav til mig, og Kaptajnen ønskede at se mi Papirer fra Toldboden, og da a havde en Mand mere med, end der stod paa Mønstringslisten, blev Tyskeren vred og sagde, at den ene af mi Mænd eller jeg selv var en engelsk Spion, og jeg skulde pege ham ud, for han skulde skydes. Og saa lo han, for han var egentlig en møj flink Mand, og jeg fortalte saa, at Hans var bleven syg i Gaar, og at hans Kone saa kom til mig og bad mig tage en anden Mand for jen Rejse, og saa bad a Sørensen Pejir gaa med os paa æ Hav — men om Morgenen kom Hans alligevel, og derfor var vi bleven en Mand for manne. Det endte saa med, at Zeppelinerkaptajnen sendte en Sønderjyde om Bord for om han paa vort Maal ku høre, om vi alle var Vestjyder. Og da han gik fra Borde, sang vi alle sammen Blichers: Jyden, han er stærk og sej.... hvorefter Sønderjyden erklærede os for ægte Vestjyder at være. Zeppelineren gav mig saa en Seddel, hvorpaa han havde skrevet: Recht. von Meuller. L. 130. Og derpaa gled Zeppelineren mod Nord op mod Skagerak. Nove efter kom to Flyvebaade, de vilde ogsaa se vore Papirer, men da de saa von Meullers Lap Papir, tog de til Huen og drog ogsaa mod Nord mod Skagerak. Nu skulde vi været sejlet hjem. Men det gjorde vi ikke. Vi havde knap Last. Men om Natten kom der fem store Slagkrydsere, hvoraf den ene stoppede. Han vilde se vore Papirer og Kort. Og nu blev det galt, først med den jene Mand, vi havde formeget, og saa med mit Søkort, for her havde a afsat en Del Mærker: Torsk 26/2, Rødspætter 24/5, Makreller 12/8 og saadan videre, Kuller 27/7. Disse Mærker stod paa Steder, hvor a havde fisket godt. Men, det maa ikke nægtes eller glemmes, at to af mine Mærker fra 1913 stod paa det tyske Minefelt ved Blankenese. Da Chefen

paa Slagkrydseren saa disse Mærker, blev jeg anholdt, og vi blev af en Løjtnant og ti Mand paa »Anna« ført til Kuxhafen, hvor Fangsten blev solgt ved Auktion, og vi indsat i Arresten. Saa kom vi i Forhør og Sandheden blev hørt. Men Akterne vandrede fra den ene til den anden, fra Forhørsdommeren til Admiralitetet og andre tyske Autoriteter, men saa bad jeg om Hjælp af den danske Gesandt i Berlin. Og der kom ogsaa en ung dansk Jurist fra æ Gesandtskav, og han skrev en Del i en Bog og saa gik vel Papirerne til den danske Regering og tilbage igen, hele Omgangen rundt, tænker a, og saa en Dag fik vi æ Peng' for æ Fisk og Lov til at sejle hjem med Lods gennem det tyske Minefelt.... Og da vi kom paa æ Hav mødte vi hele den tyske Flaade, der kom hjem fra Slaget paa Skagerak.... vi var nogen af dem saa nær, the vi kunde se, at de her Skive havde faaet en Del Skade, flere af dem havde faaet Kugler gennem der' Skorstene og en grumme stor Orlogsmand havde en svær Slagside. Men hjem gik det og hjem kom de. Og det gjorde vi da ogsaa, men a skal nok æt sæt fler' Mærker paa mi Søkort; der er jo tilmed Fisk nok i de her Aar. Og mi Mønstringsliste skal være i Orden for Fremtiden. Da vi kom længere Nord paa, begyndte vi at fiske Kuller, og det gik godt med Fangsten.... Men det var en stræng Rejse, for vi saa manne Lig drive forbi, de hang i Redningskransene og var død, og Maagerne havde hugget der' Øjne ud og og flaaet Kødet af Ansigterne.... A vil aldrig kunne glemme det Syn! Det var de sidste sørgelige Rester af Slaget paa Skagerak mellem den tyske og engelske Flaade.

Farbror havde endt sin lange Fortælling, og vi var kommen ind i Nyborgfjord, for han brugte mange flere Ord, end her er brugt. — Men, spurgte jeg, hvordan endte saa Historien for Annas Vedkommende. Og Farbror svarede: — De unge skal have Bryllup i næste Uge, det er vist paa Søndag, og a skal med. Bruden føres til Alteret af mi Bror, den her kongelige Toldkontrollør — og det viser sig jo, at æ Peng' kan jævne al Ting, for nu er Nils for mi Bror en møj god Mand, som Niels er en flot Kaptajn paa »Anna«, og han har i det her Aar tjent sejs Gange saa manne Peng' som mi Bror den her kongelige Toldkontrollør.

Og nu har a vaaren i København for at købe en Brudegave til de unge, for a har alle Dage vaaren der' trofaste Ven. — Hvad har De købt til dem, hvis jeg maa spørge, spurgte jeg og saa søgende ind i den skikkelige Bondes Ansigt. Det varede lidt, inden Svaret kom....

— A har købt dem en Sølvpotageske og tolv Sølvspisesker — for a har i sidste Uge solgt en Hold Pattergrise, som a fik 275 Kroner for, det var lige 27 Kr. og 50 Øre for hver og jen Styk'. Og de var endda kun 4 Uger gamle. Men nu glæder a mig til paa Søndag, til Annas og Nils Storms Bryllup, for a vil holde en Tale til de unges Ære, og a vil stikle lidt til mi Bror, den her kongelige Toldkontrollør, for Niels Storm, der lissen Anna kalder mig for Farbror, er en Karl for si Hat, hvad han da ogsaa viste, da den tyske Løjtnant førte ham til Kuxhafen som engelsk Spion.

EN REJSE OVER ATLANTEN MED EN NOWA SCHOTIAMAND

(Fortsat.)

V i førtes gennem en lang, mørk Gang til et Skur i Baggaarden; her smed vi Køjesækkene, hvorefter Runneren aflaaede Døren og stak Nøglen i Lommen.

Jeg skal nu ikke nægte, at jeg under hele Transporten alligevel havde været bange, ikke mindst, fordi Styrmanden muligvis kunde være vaagnet, straks efter af vi var deserteret fra Skibet, og Resultatet, ja det vilde i saa Fald simpelt hen blive, at Politiet endnu samme Aften vilde blive allarmeret, og at vi — man har hørt det før — inden næste Morgengry blev bragt ombord i vor gamle Skude igen, og saa kendte jeg nok Resten af Melodien: Fortabelse af Hyre, og streng Straf, naar vi kom i dansk Havn.

Under Kørselen havde jeg nogle Gange overfor Ludvig fremsat min Frygt i den Retning, men han var ligeglad, han fløjtede og sang engelske Sømandsviser for os og kaldte os for »Tulldreng«.

Imidlertid — det klappede jo altsammen, og hér, saa langt fra Havnen og i en skummel Baggaard, vilde det ogsaa, syntes vi, være en Umulighed for Politiet at finde os.

»Denne Vej, gentlemen!« og Runneren viste os ind i et af Tobaksrøg og Spiritusdunster fyldt Lokale, hvor en Snes Søfolk dels sad, dels laa henslængt paa Borde

og Bænke. Der var skrækkelig snavset. Spytklatter paa Væg og Loft fortalte, hvem der holdt tilhuse her, og i Sandhed: det var ogsaa noget værre Krapyl.

En lang pjaltet klædt Amerikaner med et mørbanket Ansigt og et Par glinsende »blaa Øjne« dinglede frem og tilbage over Gulvet, med Næverne begravet i Bukselommerne lige til Albuerne, medens han sang og skraalede af fuld Hals, og sendte den ene Ladning Skraatobaksspyt fra sig efter den anden — ud i Rummet.

I et Hjørne sad et Par halvgamle Fruentimmer, der saa snart Runneren havde præsenteret os for Selskabet, meldte sig til Tjeneste. Den ene slyngede sine modbydelige snavsede Arme om Halsen paa mig og forsøgte at kysse mig, men jeg var nu ikke mere forknytt, end at jeg i første Omgang sendte hende bort med et Puf, saa hun dejsede om paa Gulvet.

Om det nu var i Anledning af de sidste nye Gæsters Ankomst, ved jeg ikke, men der kom hurtigt en ny Sendig Spiritus paa Bordene.

Et Par Negre, der i Forvejen var dygtig berusede, tog nu saa rigeligt for sig af Retterne, at de tilsidst ikke orkede mere; men alligevel ragede Fyrene uklar og skulde til at slaas.

Den ene rev en lang Kniv frem, men Amerikaneren med

de blaa Øjne langede Knivfægteren en paa Sinkadusen saa eftertrykkeligt, at han trillede ind under Bordet, hvor han blev liggende uden at give en Lyd fra sig.

Lidt efter fik en Finne et Raserianfald; ogsaa han fægtede med en Kniv og truede med at ville slagte os alle sammen. Amerikaneren gik ogsaa løs paa ham, men her kom han tilkørt. Finnen var nemlig en Kæmpe af Kræfter. Nogle tog Parti for Finnen, andre for Amerikaneren, og inden ret længe var det hele i Haandgemæng.

Da med et bliver Døren revet op — »Politiet er her!« — og Runneren, der forøvrigt hele Tiden havde holdt sig passiv og kun været optaget af at servere Drikkevarer, fik travlt med at faa os puffet ind i et bagved Lokalet værende Rum og paabød os endelig at være stille.

Finnen vilde imidlertid intet høre, han var aldeles rasende, og da Betjentene dundrede paa Døren, lukkede Runneren omsider op.

Vi kunde af Samtalen forstaa, at Politibetjentene var vrede over det voldsomme Spektakel, og da Finnen fremdeles var lige uregerlig og i sin Rus ikke undsaa sig for ogsaa at true Betjentene med Klø, gik det ham omsider galt, baade han og den fulde Neger, der fremdeles laa paa Gulvet, maatte med.

Medens jeg sad eller rettere sagt laa ude i Rummet, hviskede en ung Landsmand til mig, at han et Par Uger i Forvejen var deserteret fra en Faaborgskonnert »Agent Lagoni«, — ogsaa han var lokket i Land ved alle mulige glimrende Løfter om Hyre paa Langfart: i Stedet for 22 Kr. om Maaneden som Jungmand vilde han med hvilket Skib, han ønskede sig, let kunne faa 70 Kr. om Maaneden som Matros. Han havde siden Rømningsdagen siddet indespærret i Rummet bagved, stadig i Frygt for Politiet, og kun om Aftenen, naar Drikkegilderne gik for sig, listede han sammen med flere af samme Kaliber, ogsaa »shanghajede« Søfolk — Rømningsmænd, — udenfor, men mest opholdt de sig i Drikkebulen. Han betroede mig ogsaa, at det var smaat med Udsigterne til Hyre foreløbig, der kom nemlig ingen Skibe af Betydning i Havnen, der havde Brug for Mandskab.

Jeg fortalte ham, hvad Boardingsmasteren havde lovet mig og de andre men han trøstede mig med, at han saa jeg ikke mere til; nu var det Runneren, der besørgede Resten, og samtidig betroede han mig ogsaa, at jeg kunde godt sige Farvel til min Køjesæk, og den første Maanedes Hyre, maaske vilde jeg faa en Madrats, en Kardus Tobak, og saa færdig.

Endelig kom vi ud igen, og Drikkeriet begyndte forfra. Der ankom endnu nogle fremmede, deriblandt flere Kvinder, og alle tog de gladelig Del i Festen.

Jeg for min Part havde ogsaa nydt en Del Spiritus og fulgte nu, i Bevidstheden om, at jeg rigtig var ude at se den store Verden, trolig Trop.

Spiritussen gjorde omsider sin Virkning, den ene efter den anden faldt fra. En Tysker forsøgte ved at spille paa Mundharmonika at live lidt op paa Gæsterne, men det var forgæves. Nogle smed sig paa Gulvet, andre ravede drukne om, fuldstændig sløve for alt, hvad der passerede om dem.

Jeg havde trukket mig tilbage til en Krog og var saa smaat begyndt at slumre hen, kun afventende Signalet til Opbrud for at komme tilkøjs. Klokken var to, saa det var snart paa Tide.

Ludvig laa paa Gulvet og sov i Armene paa en af de gamle grimme Fruentimmer, og Letmatrosen var gaaet samme Vej. Det var forøvrigt sidste Gang jeg saa noget til dem.

Omkring ved 3-Tiden vaagnede jeg ved, at jeg blev dunket i Nakken; det var min gode Ven Boardingsmasteren: — saa op med dig, — Politiet er paa Spor efter Jer, I maa se at komme bort saa hurtig som mulig.

Foruden mig blev en halv Snes mer eller mindre drukne Personer lempede ud til Vogne, som holdt i Smøgen, og saa gik det i Trav ned til Havnen, hvor vi uden mange Dikkedarer blev varpede ombord i en lille Dampbaad, der laa klar til Afgang. Fortøjningerne blev kastet los, og vi dampede afsted.

Hvor jeg befandt mig nu, havde jeg ikke ringeste Anelse om. Jeg listede hen paa Agterdækket; der laa lutter sovende Personer — men til min Glæde fandt jeg min Køjesæk. Det var koldt, og jeg kom til at fryse, saa Tænderne klappede i Munden paa mig.

Ved Skorstenen var der dejligt varmt, jeg kneb mig en lille Plads og faldt straks i Søvn ovenpaa Dagens Møje og Besvær.

Hvor længe jeg havde sovet, véd jeg ikke, jeg véd kun, at jeg blev vækket ved at blive halet frem ved Benene og sammen med en 3—4 andre at blive skubbet hen til Faldrebrappen, der hængte ud over Siden paa et stort Sejlskib.

Fortsættes.

A. H.

DATOFORTEGNELSE FOR MARINEFORENINGENS KØBENHAVN-KREDS' MØDEAFTENER I SÆSONEN 1922—1923.

STUDENTERFORENINGEN VESTER BOULEVARD No. 6.

KL. 7¹/₂:

1922.

Torsdagen den 12. Oktober
Torsdagen den 2. November
Torsdagen den 7. December

1923.

Torsdagen den 25. Januar
Torsdagen den 22. Februar
Tirsdagen den 27. Marts.

Det nærmere Program for hver enkelt Mødeaften vil fremkomme i Medlemsbladet i det Nummer af Bladet, der udkommer i Maaneden forinden paagældende Møde.

Medlemmer af Provinskredsene er velkomne.

Agitér for Tilgang til Marineforeningen!

V. PIOS FORLAG

V. PIOS FORLAG

HIMMEL OG HAV

AXEL JUEL'S

MARINEDIGTE udkommer om faa Dage i ny og forøget Udgave.

Pris Kr. 4,50, indb. i helt Skindbind 10,50.

MELCHIORS anerkjendte
THE Specialiteter:

Masagama 6½ Kr. pr. ½ kg

Ceylon Or Peccor 5 " —

M G M. 3½ " —

— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.

Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington

Skrivemaskine
skrivers, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.

L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens

Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB

ETABLERET

1850

TELEFON 7500

KJØBMAGERGADE 50

KØBENHAVN K.

Drik
BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.

Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

E. CHRISTENSEN,

Frukt- og Grønhandel,

Jærggade 25. Tlf Nora 2378

Leverandør til Marinen.

BRILLER, finesie Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade

Alf. Michelsens

Kød-Udsalg

Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.

Leverandør til Marinen.

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: „Dannemora“, „Special Dannemora“, „Dora“ og flere. - Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. — Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. — Hurtigstaal af bedste Kvalitet.

Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

Th. Strandgaard

BOGBINDER

Specialitet:

Protokoller og Kontorarbejde

PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y

Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

**VERDENS
BEDSTE**

**ALDERSROGADE
KØBENH. STR.**

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

— Champagne —

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.

Vimmelskafet 38.

P. E. Ehrhardt
Studestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

Støt „Under Dannebrog“

ved at handle hos dem,
der averterer i Bladet.

OST
altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskafet 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eff.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Deltkasser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekt, Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen.

C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser

Telf. Nora 625 y. Læssøgade 15
Grundl. 1878

— Leverandør til Marinen —

Jensen & Kjeldskov A/S

Papirhandel

Skindergade 14. Telf. 887.

Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co. S

Cigarer og Cigaretter

er de mest velsmagende.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

9. AARGANG
1922.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE XI.
OKTOBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

Hans kgl. Højhed Prins *Valdemar* takker gennem Formanden for Marineforeningens venlige Lykønskning i Anledning af Allerhøjstsammes Fødselsdag, og ønsker Foreningen Fremgang og Lykke.

MARINEFORENINGENS KØBENHAVNKREDS

afholder Mødeaften

Torsdagen den 7. December 1922 Kl. 7 $\frac{1}{2}$ pr. i Studenterforeningens store Sal, Vester Boulevard Nr. 6.

FOREDRAG med Lysbilleder af Hr. Kommandør *Hector Kiær*: »Sønderjydske Krigsfangers Hjemsendelse med Krydseren »Valkyrien« 1919«.

Smørrebrødsbord, Øl og Kaffe á Kr. 3,50 pr. Kuvert. For dem, der ikke ønsker at deltage i Spisningen, vil der være reserveret Borde i Salen.

Talrigt Møde forventes.

Tilrejsende Medlemmer af Provinskredeene er velkomne.

Emblem bæres.

Sangbog medbringes.

Odense-Kredsens Skyttelav afholdt sin aarlige Generalforsamling den 22. September paa Hotel National. Til Dirigent valgtes Telefonmester *Buchgreitz*, og Formanden aflagde Beretning, hvoraf det fremgik, at Lavet har haft en Fremgang af 29 Medlemmer, saaledes at det ialt bestaar af 64 Medlemmer.

Der er i Aarets Løb afholdt 7 Skydeaftener samt den aarlige Præmieskydning og en Sommerskydning; til sidstnævnte var alle Marineforeningens Medlemmer indbudt.

Aarets Mesterskytte er Bogholder *Nyhammer*, som paa Generalforsamlingen fik overrakt 1 Silkeskærf med Skyttelavets Emblem og 1 Sølvplade med Navn. Skærftet er skænket til Skyttelavet af Fru *Overgaard Nielsen*.

Lavet har nu tilbagelagt det første Aar af sin Levetid og har udviklet sig godt. Vi har haft den overordentlige Glæde, at vore Lavsbrødre, som deltog i Kapskydningen i København den 3. September, kom hjem med Vandrepokalen. Paa Lavets Generalforsamling blev Pokalen fremvist og vakte megen Interesse, selv hos de mindre aktive Medlemmer. Alle var paa det rene med, at det vil blive vanskeligt at beholde Pokalen, hvorfor Generalforsamlingen besluttede at købe en ny Bøsse, for at der i den Henseende ikke kan være noget i Vejen til næste Kapskydning.

Midlerne til Anskaffelse af Bøssen opnaedes ved en Pakkefest og Indsamling blandt Kammeraterne, umiddelbart efter Generalforsamlingen, og den økonomiske Side var sikret inden Udskejning.

Ved Generalforsamlingen genvalgtes *Overgaard Nielsen*

som Formand, og som Bestyrelsesmedlemmer nyvalgte Savskærer *Larsen* og Maskinmester *Jørgensen*.

Alt ialt haaber vi paa et godt Resultat for det kommende Aar her i Odense.

BORNHOLM-KREDSEN

afholdt Torsdag den 19. Oktober sin første Sammenkomst i Rønne Haandværker- og Industriforenings Lokaler.

Kl. 6 $\frac{1}{2}$ samledes de ca. 40 Medlemmer til et Pølsegilde. Efter at Baadsmanspiiben havde kaldt til Samling, marcherede man til Tonerne af »Holmens faste Stok« ind til de smukt pyntede Borde, der bughede af forskellige Slags Pølse, Ribbensteg og meget andet godt.

Ved Bordet blev afsunget en Del Sange, som var skrevet i Dagens Anledning, og gjorde megen Lykke, ligesom den ene Tale afløste den anden.

Alt i alt raadede der en fortrinlig kammeratlig Stemning, der kun varslede godt for Fremtiden, og det var med Sorg i Sind, at man — grundet paa en Politibestemmelse — maatte bryde op Kl. 11.

Fødselsdagsfesten den 23. Oktober 1922.

Sex Aar gammel. Ingen høj Alder, og dog maa Barnet have lovende Egenskaber, hvis man regner efter de mange Gratulanter, der allerede længe før Kl. 7 strømmede ind i Studenterforeningens store Sal, hvor Lavets smukke Emblem i sine skinnende Farver lyste Gæsterne hjemligt i Møde.

Formanden bød Velkommen i en lille versificeret Prolog, der alluderede til Lavets fremtidige Liv under eget Flag, og da det i Slutningen lød: »Klar ved Flaget« og »Hejs Flaget«, blev dette højst af to værnepligtige Søfolk, medens otte andre dannede Flagvagt. De var Lavets Gæster, der af Chefen for Orlogsværftet havde faaet Tilladelse til at deltage i Festen.

Vort nye Flag var skænket af vor Kasserer, Bankfuldmægtig *Nath*, syet af hans Frue, og Mærket malet af Kunstnerinden Frk. *Bønnelykke*. Flagfoden var dannet som Agterenden af et Skib, hvilket har den praktiske Fordel, at Stangen kan staa skraat, og Flaget derved vaje ud og komme bedre til sin Ret. Den var konstrueret og lavet af vore Kammerater, Konstruktor *Bønnelykke* og Fabrikant *Hornung*, og den smagfulde Udførelse gav ikke Konstruktionen noget efter.

Det var en stor Skuffelse, at Giveren, grundet paa Sygdom, ikke kunde overvære Flagindvielsen, noget han havde glædet sig meget til.

Man plejer ellers ved Indvielse af et Flag at slaa et Søm i Stangen for det, man sætter højest, men da vort Flag skal kunne hales op og ned, lød dette sig ikke gøre her. Vi havde derfor søgt at klare os paa den originale Maade, at vi havde bedt Formanden for den store Marineforening, Kommandør *Mægaard* om at tale for og lade Flaget kippe for Konge og Fædreland, og Formand og Næstformand i København-Kredsen, Grosserer *Schou* og Arkitekt *Marston*, om at tale for og lade Flaget kippe for den danske Flaade samt for Marineforeningen, alt det vi har kært i Lavet.

Kommandøren talte fra Hjærtet og til Hjærtet om sit Emne, og de smukke Ord fandt god Sangbund hos de konge- og fædrelandstro Mænd og Kvinder, der var samlet i Lavet denne Aften.

Grosserer *Schou* havde desværre faaet et lille Ildebefindende, men uden Varsel overtog Arkitekt *Marston* ogsaa hans Hverv, og da vi jo kender hans Følelser for vor Flaade, kan man sige sig selv, at han klarede dette beundringsværdigt. At tale om Marineforeningen, hans Hjærtebarn, var kun en smal Sag, men af de varmtføjte Udtalelser fik Gæsterne et klart Udtryk for, hvad M. F. betyder for os alle. Hver Gang, Flaget blev kippet, rejste alle sig og Orkestret spillede en til Situationen passende Melodi. Ceremonien sluttede med Afsyngelsen af E. W. *Marstons* djærve Flagsang, og dermed var det nye Lavslag indviet, det, der, som Formanden udtalte i sin Tak til Giveren, skulde mane os til at ære Minderne, sætte Traditionen højt og altid ville det bedste.

Aftenens Foredragsholder var Forfatteren *Herman Jen-*

sen, der talte om Storforbrydere paa en saa underholdende og spændende Maade, at han hele Tiden kunde holde sine Tilhørere i Aande. Det var som at høre den mest interessante Roman. Bragende Bifald lønnede den glimrende Foredragsholder, da han sluttede af.

Vor afholdte Mestersanger, Fabrikant *Hornung*, leverede sidste Nummer paa Programmet. Det var den nyeste Komposition af kgl. Kapelmusikus *Peter Robertson*, som havde tilegnet Marineforeningen Melodien til en Sang, der var præget af den Stemning, der altid slaar os i Møde, hvor Kammeraterne samles.

Til Stud. polyt. *Schultz'* smagfulde Akkompagnement, sang nu *Hornung* denne smukke Melodi, »Marinegutternes Sang« kaldet, saa inderligt, at den gik til Hjærtet og med et udmærket dramatisk Foredrag. Da Bifaldet, der næsten ingen Ende vilde tage, langt om længe ebbede ud, foreslog Formanden et Leve for Komponisten, der saa fortræffeligt havde udtrykt Marineforeningens Stemning med sit Værk, originalt og ægte dansk i Klagen.

Den lille Sal kunde ikke rumme alle dem, der ønskede at deltage i det muntre og hyggelige Festmaaltid. Talernes Række indledes af Formanden, der adresserede en Skaal for Marineforeningen til vore to afholdte Æresmedlemmer, Vald. *Schou* og E. W. *Marston*. Vor pragtfulde Festsang blev afsunget; det var morsomt at høre de mandige Ord sunget af Damerne lyse Stemmer.

Ingeniør *Høffding* talte udmærket for Foredragsholderen og imponerede denne ved et indgaaende Kendskab til hans Skrifter. Forstander *Richard Jensen* gjorde vældig Lykke med en overordentlig vittig Tale for Damerne. Og Forfatteren *Herman Jensen*, der tilsyneladende følte sig hjemme i vor Kreds, takkede for Skaalen og talte for Lavets Bestyrelse.

Formanden for Lokalkredsen, Grosserer *Schou*, talte for Lavet og udtalte mange smukke Ønsker for dets Fremtid. Der er ikke mange, der som vor Formand, Vald. *Schou*, forstaar at udtrykke saa meget med saa faa Ord. Han er som skabt til at være »født« i Lavet, han træffer al Tid lige i Prikken.

Lavets Formand rettede en Tak til Fru *Nath* og Frk. *Bønnelykke* for deres Medvirksomhed ved Flagets Tilblivelse.

Arkitekt *Marston* talte for de Unge med de blaa Kraver paa en saadan Maade, at alle Damerne smilede og i Fantasien saa hans prægtige Skikkelse som Sømand med blaa Krave.

En af de unge Søfolk, Styrmand *Paulsen*, takkede for Skaalen og takkede Lavet for den dejlige Aften.

Endelig talte Overportør *Nathan* for Formanden og takkede for det store Arbejde ved den vellykkede Fest.

Under Maaltidet musicerede Orkestret og senere blev den blaa Bog livligt taget i Brug afvekslende med Solosang af den altid beredvillige Kammerat *Hornung*, der dels blev akkompagneret af sin Broder, dels af Maskinmester *Salmenius*.

Saa blev der pebet: »Op fra Banjerne« og paa øverste Dæk gik Dansen lystig til Kl. 1. De 10 Søfolk var en vældig Attraktion for de unge Damer, men de noget ældre Gutter stak heller heller ikke op. Det er jo ogsaa kun Legeværk at »ryste« og »vrikke«, naar man tidligere har danset paa Atlanterhavets Søer.

Man vilde nødig skilles, og da det endelig skulde være, var det i Bevidstheden om, at Lavet havde haft en god Begyndelse paa Sejladsen

»under eget Flag«.

Sammenkomsten den 7. November 1922.

Aftenens Hovedunderholdning besørgedes af Lavets afholdte Sekretær, Ingeniør *Høffding*, der i over 5 Kvarter fortalte om Hydrografi i gamle Dage og demonstrerede ved flere hundredaarige, gamle Søkort, hvor store Fremskridt denne har gjort. Kammeraterne kvitterede det interessante og godt holdte Foredrag med et livligt Bifald.

AALBORG-KREDSEN.

Kaptajn *Godfred Hansen*, der som Kongens Adjudant deltog i Kongerejsen til Færøerne, Island og Grønland, talte Torsdag den 24. Oktober i Klubbens Festsal for Marineforeningens Medlemmer med Husstand.

Paa Slaget 8 Glas bød Chefen velkommen, hvorefter Flaget højstes med fuld Honnør.

Kaptajnen er en fortrinlig Taler, han taler et elegant og blomstrende Sprog, og i sine Skildringer af Polarregionernes Stemninger er han glimrende og ikke saa lidt af en Digter.

Han fortalte livfuldt og interessant om Afrejsen, — Sejladsen gennem Sundet og Kattegat, hvor »Valkyrien« til at begynde med overhaledes af en N. V. Storm, og de fleste af

Deltagerne maatte ofre til de vrede Havguder. Rejsen gennem Skagerak, Nordsøen og Ankomsten til Færøerne. Videre fortalte han om Livet i vore fjerne Bilande, og dvælede navnlig ved Rejsen paa Hesteryg gennem Island til Thingvallasletten. Hans Foredrag hilstes med langvarigt Bifald.

Kaptajnen viste derefter en Række udmærkede Lysbilleder fra Rejsen.

Ved det paafølgende fælles Kaffe bord takkede Chefen, Fabrikant *Im. Stuhr*, Taleren for den fortrinlige Aften, han havde beredt Marineforeningens Medlemmer.

Han udtalte derefter nogle hjertelige Mindeord om Foreningens afdøde Næstkommanderende, Brofoged *Hjorth*, hvortil den store Forsamling sluttede sig ved at rejse sig. Ligeledes mindedes han det udmærkede Arbejde, som Dommer *Hornemann*, der nu er forflyttet til Odder, har lagt i Foreningen. I Stedet for Dommeren er Overlæge *Erik Christensen* indvalgt i Bestyrelsen, og i Stedet for Brofogden er valgt Havnefoged *Simonsen*, N. Sundby.

Chefen meddelte derefter videre, at man nu vil sætte en Sten paa Brofoged *Hjorths* Grav, og en Indsamling paa Stedet blandt Medlemmerne bragte straks et anseligt Beløb ind.

Politibetjent *Høfler* takkede paa Fru *Hjorths* Vegne for den store Deltagelse. Marineforeningen havde vist hende. *Høfler* takkede endvidere Kaptajnen for hans udmærkede Foredrag og omtalte derefter i raske Vendinger hans Deltagelse i *Roald Ammundsens* »Gøa« Expedition, der som bekendt gennemførte Sejladsen over Nordvest-Passagen, og udbragte et kraftigt besvaret Leve for ham.

Grønlandsfareren, Lods *Thostrup* fik sig ligeledes et Hurra af Forsamlingen. »Nu skal De blive hjemme hos Deres Kone og Børn«, sagde *Stuhr*. »Ja, det vil jeg ogsaa,« svarede Lods. »Jeg bliver hjemme i Vinter.

En af Foreningens gode Medlemmer, gamle Skibsfører *Chr. Klausen*, fejrede netop den Aften sin 88-aarige Fødselsdag; — han var tilstede. Chefen ønskede ham til Lykke og udbragte et Leve for ham.

Saa pebes Musikken paa Dækket, der gjordes »klart Skib«, og Marineforeningens Orkester, der tæller 20 Mand, tog derefter under Lods *Holmgaards* Ledelse fat, og saa traadte unge og gamle Marinere Dansen af Hjertens Lyst. Naar Lods en Gang imellem blev træet af at svinge Taktstokken, overtog Overlægen Dirigentposten.

Det blev imidlertid noget ud paa de smaa Glas, inden *Høfler* fik pebet »skej ud overalt« og »klar ved Køjerne«. — men saa lystrede Mændene ogsaa, idet der blev lovet dem en Sammenkomst den 27. November (Foredrag af Magister *Rosenberg*).

RANDERS-KREDSSEN

aabnede Vintersæsonen Fredag den 27. Oktober i Haandværkerforeningens Lokaler. Formanden bød den ret talrige Forsamling velkommen og gav Ordre til at hejse Flaget, som nu til Musikens Toner gik til Tops. Han gav derefter Ordet til Hr. Bankkasserer *Nath*, som i et kvikt Foredrag, illustreret ved fortræffelige Lysbilleder, fremdrog Minderne om Livet om Bord og et Besøg i England. At Foredraget interesserede Tilhørerne, bekræftedes af de mange muntre Udbrud der lød, mens Billederne passerede Revue. — Efter Foredraget bragte Formanden, under Forsamlingens Tilslutning, Hr. *Nath* en hjærtelig Tak for hans Offervillighed mod Kredsen og hans store Interesse for Marinesagen.

Mens Kaffen nu indtoges i de tilstødende Lokaler, ryddedes Salen og Dansen gik lystig til Kl. 1, da Formanden sluttede Festen med en Tak til alle de mødte, der kvitterede med et Leve for Randers Marineforening.

FREDERIKSHAVN-KREDSSEN

afholdt den 28. Oktober en Sammenkomst med Bankkasserer *Nath* som Foredragsholder.

Man samledes i Hoffmanns store Sal ved 8 Glas paa Aftenvagten, kort efter trillede Baadsmansspiben og der prajedes »Skej ud overalt«. Snart efter synges der ud: Klar ved Flaget, Flaggasten gaar til Flagspillet og paa Formandens Kommando »Hejs Flaget«, falder Tappenstregen i med Appel og medens alle rejser sig, glider det smukke Splitflag til Tops og 1ste Vers af Nationalsangen synges.

Formanden, Konsul *Jacobsen*, bød Forsamlingen velkommen og præsenterede Hr. *Nath*, af Aargang 1911, der, efter at Lysene var slukkede, i et kvikt og fornøjeligt, ca. 1 Time langt Foredrag kaldte de glade Marinedage frem hos de mandlige Tilhørere og indviede Damerne i Tydningen af de maritime Ord. Aldeles ypperlige og klare Lysbilleder førte os ombord i »Olfert Fischer«, hvor man fulgte Gasternes Liv og Leben fra det Øjeblik, der tøernes ud af Posen paa Banjerne og til de atter efter en immer bevæget Dag kan hænge samme Pose op igen og jumpe i den. Hr. *Nath* viste

os Armeringen, Gymnastik paa Agterdækket, hvor Læreren gør Øvelserne med, Vaabenpudsning forude, Patronrensning efter endt Skydning, Dæksspuling i bare Ben og Tøjvask, der vilde faa et Dampvaskeri til at blegne.

Men Aaret bød paa en interessant Oplevelse for Gutterne paa »Olfert«. Kroningsfestlighederne i England skulde finde Sted og alle Landes Flaader var anmodet om at sende en Repræsentant til denne Fest. »Olfert« blev stukket ud til det fra den danske Marine, og man hørte nu om Rejsen til London; gennem Østersøen og Kielerkanalen, hvor den dengang saa store tyske Flaade passeredes ved Kiel, var det Promenadeseljads i Magsvej, men Vesterhavet viste sig uelskverdigt og vaskede over, saa man ikke kunde færdes paa Dækket og endog maatte se paa, at det meste af en Mandagsvask gik i Ballen og aldrig mere opnaede et Onsdagstøjfersyn. Men alt faar en Ende og man ankrede ved Spithead, hvor 17 Nationers Skibe samlede, »Olfert« laa mellem Tyrkiet og Japan, og om Morgenen ved Flagtid spilledes pr. Honnør Naboernes, for Nordboere underligt klingende Nationalmelodier samt »God save the King«. Kroningsdagen oprandt med Regn, men Gutterne var i Land og saa paa Stadsen, der selvsagt imponerede. Paa klare Billeder fik man at se de kostbare Kroningsdrægter, Kortégen fra Buckingham til Westminster Abby. Om Aftenen var Krigsfartøjerne paa Reden illuminerede, »Olfert« havde, ene blandt de 200 Orlogsmænd, et kronet G. og M., der vakte megen Opmærksomhed. Herpaa fulgte vi vort Fartøjs Fart hjem igen til de danske Strande, Hjemkomsten og det kendte Billede: »Skansevagten honorerer Flaget, der gaar til Tops«, sluttede Billedserien og den kvikke Talers, af Kærlighed til Land og Flag lysende Foredrag. En kraftig Klapsalve og et taktfast Frederikshavner-Hurra var Kredsen omgaaende Tak til Hr. *Nath*.

Saa pebes der til »Øl & Kaffe«, og saa gik derefter Dansen til Kl. 11, da Flaget halede ned under fuld Honnør med Tappensteg og Kongesang. Hvorpaa Dansen atter gik paa Dækket til langt ind i Hundevagten.

EBELTOFT-KREDSSEN

afholdt den 29. Oktober paa Hotel »Vigen« sin første Sammenkomst i Vintersæsonen. Bankkasserer *Nath* havde været saa venlig at bære Foreningen her med et Foredrag om et Togt, han som Værnepligtig foretog med Kystforsvarsskibet »Olfert Fischer« til den internationale Flaaderevy i Portsmouth i Anledning af den engelske Kongekroning i 1911.

Foredragsholderen fortalte livligt om sine Oplevelser ombord og i Land og om selve Kroningsfestlighederne i London. Foredraget, der var ledsaget af en Serie klare og fortræffelige Lysbilleder, som beredvilligt fremvistes af Købmand *Wamberg*, var helt igennem af national Karakter, og da der sluttelig paa det hvide Lærred, vistes den smukke Højtidelighed ombord, naar Flaget ved Solnedgang hales ned til Kongesangens Toner, medens Mandskabet med blottede Hoveder overværer Ceremonien, hilstes Foredragsholderen med begejstrede Klapsalver.

Efter Foredraget svang man sig til Helgrens Toner og de ca. 100 Deltagere, der havde givet Møde, var sikkert alle enige om at have tilbragt en i alle Maader fornøjelig Aften.

NÆSTVED-KREDSSEN.

Tirsdag den 7. November havde de Sydsjællandske Soldaterforeningers Central-Sammenslutning sammenkaldt til et Andespil, hvortil Damerne ikke fik Adgang, da vi vilde prøve, hvorledes en »Manneaften« vilde falde ud. Festen begyndte Kl. 7 hos vor gamle Marinevært *Christiansen* i Industribygningen, hvor Marineforeningens nye stolte Flag blev hejst med fuld Honnør. Tilstede var ca. 100 Medlemmer, hvoraf en Fjerdedel var Marinere. Ved *Christiansens* gode Biksemad plus Øl og Snaps blev holdt flere Taler, blandt andet af den landskendte, hæderkronede Kunstmaler *Hansen-Rejstrup* (Formand for Kystartilleriforeningen), der talte varmt og muntert for det eneste rigtige Mandfolk her i Danmark, »den danske Soldat«.

Efter det vellykkede Maaltid samledes vi i Lokalerne til Kaffe, hvor Marinerne havde erobret en Kahyt for sig selv, og der gik det meget lystigt til.

Kl. 9 begyndte Spillet om de 20 fede Ænder og en stor Sølvse som Extra-Præmie samt en Kasse Øl, som Direktør *Holm* fra Bryggeriet »Phønix« havde sendt Soldaterforeningerne som sidste Nummer i Spillet. Den første heldige Vinder var Marineforeningens Formand, *Drewsen*, der kunde glæde sin Kone den næste Dag med en lækker And, og sidste Vinder var vor gamle Marinekamerat, Barber *Christiansen*.

Da Klokkeren slog 7 Glas var Spillet endt, Kortene kom

frem, og der blev endnu i flere Timer fortsat i et muntert Lag. Efter at Hundevagten forlængst var gaaet til Køjs, blev Flaget halet ned, og der blev pebet »klar ved Køjerne«, men flere fik ikke Brug for Køjerne, da der skulde stilles til Dagens store Vagt. Det var en meget munter og vellykket Aften.

ODENSE-KREDSSEN

afholdt Sammenkomst med Damer den 9. November i Industrisalæet.

Efter at Formanden havde budt Velkommen, hejstes Flaget, efterfulgt af *Axel Juels* Flagsang, sunget af Lektor *Black*, der akkompagneredes af sin Fru.

Formanden bragte derefter en Tak fra Cheferne og Besætningerne paa U-Baadene, der gæstede Odense i Juli, til Foreningens Damer og til de Kammerater, som den Gang stillede Biler til Raadighed for Køreturen. At denne Tak først fremkom nu, skyldtes, at Medlemsbladet havde undladt at optage Brevet, som var sendt fra Flotillens Chef, Kapt. Hammerich. Formanden beklagede, at man ikke kunde benytte Bladet til Publicering af en saadan Tak til Medlemmerne. Derefter fik Arkitekt *Marston* Ordet for at holde Foredrag, med Lysbilleder, om det danske Redningsvæsen. Foredragsholderen udviste en udmærket Evne til at fængsle Tilhørerne ved sit fortrinligt tilrettelagte Foredrag, og uagtet dette varede i 1 $\frac{1}{2}$ Timer, var Tilhørernes Interesse lige stor under hele Foredraget, og hertil bidrog ogsaa den udmærkede Maade, hvorpaa Hr. *Marston* forstaar at benytte Billederne i sin Tale. Efter Foredraget takkede Formanden Foredragsholderen paa Kredsens Vegne, og Hr. *Marston* hyldedes med Ovationer.

Derefter afholdtes en Tombola, som gav Kredsens en lille pekuniær Støtte. Bestyrelsen bringer herved en hjertelig Tak til baade Giverne og Køberne af disse.

Sammenkomsten sluttedes med et animeret Bal, der først ophørte Kl. 1, da Flaget halede ned og der pebes til Køjerne.

C. B.

Redaktionsbemærkning i Anledning af ovenstaaende:

I Anledning af den ved ovenstaaende Referat fremførte Beklagelse over, at Redaktionen ikke optog *in extenso* et Brev fra U-Baadflotillens Chef til Formanden for Odense-Kredsens, men meddelte en fremtrædende Notits om den omhandlede Skrivelser Fremkomst (U. Dtg. Side 61), skal Redaktionen bemærke, at dette selvfølgelig ikke skete, fordi man ikke *ville* bringe Brevets Indhold, men dels fordi man af letfattelige Grunde maa mene, at Kredsens interne Korrespondance i Almindelighed ikke bør optages i »Under Dannebrog«, og dels fordi man maatte formode, at den ommeldte Takkeskrivelse nærmere Indhold af Formanden var blevet bekendtgjort for de Medlemmer af Kredsens, til hvilke det ene var henvendt.

Redaktionen modtog derefter i et Brev fra Odense-Kredsens Formand en Besværing, der forøvrigt var fremsat i en beklagelig Form, og kort Tid efter et Festreferat samt Afskrift af et andet Brev til Kredsens fra nævnte Flotillechef. Dette Brev optog Redaktionen *in extenso* (Side 68) imod de Principer, man mener at burde følge, kun for at imødekomme Kredsens.

Naar Kredsens Formand derefter atter fremsætter ovenstaaende Anke mod Redaktionen, nødes denne til at udtale, at Anken er i enhver Henseende ukorrekt.

De Ændringer, Redaktionen — som alle andre Redaktorer — som en Pligt foretager i de indsendte Bidrag, foretages efter bedste Skøn og nøje Overvejelse, idet man tilstræber at gavne Foreningen og værne dens Omdømme.

Red.

HORSENS-KREDS OPRETTET

Den 11. November startedes i Horsens en Lokalkreds af Marineforeningen. En ret talrig Forsamling var mødt op, baade Damer og Herrer. Starten begyndte med et Foredrag af Bankasserer *Nath*, København: »Paa Tøgt med Kystforsvarsskibet *Olfert Fischer*«.

Da Tiden nærmede sig Foredragets Begyndelse lød en Baadsmandsfløjte og et Par Slag paa Skibsklokken, alle rejste sig, Flaget hejstes og Blikkenslagermester *Johs. Nissen* traadte op paa Talertolen og bød Velkommen, hvorpaa Ordet gaves til Hr. *Nath*.

Paa en kvik og underholdende Maade førte Hr. *Nath* tilbage til Aaret 1911, da »*Olfert Fischer*« var med til det internationale Flaadebesøg i Portsmouth. Gennem de danske Farvande førtes man ind i Kielerkanalen, herfra over Nordsoen med Kurs mod England. Ankomsten til England saa man Flaadebesøget i Portsmouth, for derpaa at tage et »trip« til London, hvor man overværede den engelske Kong Ge-

orge V.s Kroning. Efter Besøget i London sattes atter Kursen mod Danmark og man ankom i god Behold. Foredraget illustreredes ved Lysbilleder. Efter Foredraget var der fælles Kaffebord med Taler og Sange. Da Kaffen var drukket blev der pebet »klar til Dans paa Dækket« og Musikken begyndte at spille op.

Til Stede ved Festen var 3 gamle horsensianske Veteraner, der havde været med ved Helgoland. De tre Veteraner, der selvfølgelig var Aftenens Midtpunkt, var Smedemester *H. C. Møller*, Typograf *Larsen* og Cigarmager *Nøddelund*. Kredsens har allerede over 100 Medlemmer.

AARHUS-KREDSSEN.

Søndag den 12. November havde Aarhus-Kredsens en Sammenkomst med Bal i Haandværkerforeningens Lokaler.

Ved 5 Glas paa Aftenvagten peb Baadsmændene »Klar ved Flaget«, og Flaget gled til Tops, hejst af Søspejderne, som paraderede for Flaget.

Herefter slukkedes Lyset, og vor Kammerat, Bankasserer *Nath* fra Københavns-Kredsens, begyndte nu at vise os sine glimrende Lysbilleder fra »*Olfert Fischer's* Tøgt til Plymouth til den engelske Konges Kroning. Ikke mindre fornøjeligt end Billederne, som fremkaldte mange glade Minder i de forhenværende Blaakravers Bryst, var Hr. *Nath's* Foredrag og livlige Skildringer af saavel Livet om Bord i »the ironclad« som Oplevelserne i Land, hvor »the Union Jack« vajer. — Da det sidste Billede, »Honnør for Flaget«, havde passeret Lærredet, og Lyset atter tændtes, brød Bifaldet ogsaa løs, hvorefter Formanden, med fornyet Bifald fra Forsamlingen, takkede Foredragsholderen.

Nu peb Baadsmændene »Kaffe«, og man samledes om Kaffebordene. Medens Kaffen blev drukket, blev der sunget flere fornøjelige Sange, og Stemningen i Forsamlingen var som sædvanlig hyggelig.

Noget senere blev der pebet til Dans paa Dækket, og Musikken spillede op. Hver Gut svang sin Pige, og Stemningen steg.

Ved Midnat blev Flaget halet ned til Tonerne af »Kong Christian«, og ved 2 Glas paa Hundevagten peb Baadsmændene til Køjerne, og en af Foreningens sædvanlige muntre Sammenkomster var tilende.

ASSENS-KREDSSEN.

Tirsdag den 14. November havde Kredsens den store Glæde, at høre Kapt. *Godfred Hansens* Foredrag om Deres Maj. Kongens og Dronningens Nordlandsrejse. For at flere kunde nyde godt af Foredraget, var den lokale Afdeling af Forsvarsbrødrene samt Veteranerne indbudt, og Salen var da ogsaa saa godt som fyldt, da Formanden Kl. 7 $\frac{3}{4}$ bød Velkommen og kommanderede: »Klar ved Flaget«. De to stoute »Lærlinge«, Kapt. *Thuessen* og Fyrpasser *Chr. Thomsen*, der er faste Flaggaster, hejste Flaget under sædvanligt Ceremoniel, hvorefter Kaptajnen i ca. 2 Timer holdt Tilhørerne i Aande med sit Foredrag, der — som et Avisrefreat udtalte — »var en meget malende Fremstilling, glimrende udarbejdet, præget af Sømandsdjærvehed, Vid og Lune«, om Rejsen, dens Indtryk og Oplevelser. Rejsen var, sluttede Kaptajnen, en Hilsen fra os hernede til Færingen, som vi ikke glemmer i hans Tilværelseskamp, til Islænderen, til hvem vi ikke vil bære gammelt Nag, men give Broderhaand, og til Grønlandderen, overfor hvem vi erkender, at hans Stavnsbaand engang maa løses. Denne Hilsen fra det danske Folk kan ingen anden end Hs. Maj. Kongen bringe, thi han alene er det hele Folks Repræsentant. Det kongelige »Vi« dækker ikke længer en Enevoldshersker, men dette »Vi« betyder dig og mig. Det livfulde af dansk Understrøm baarne Foredrag, som gav saa gode Indtryk af Hs. Maj. Kongens Kærlighed til Landet og Folkene, hans vennesele Færd blandt alle, hilstes med varmt Bifald, og det Leve, som Havnefoged *Jacobsen* udbragte for Kaptajnen, fulgtes af rungende Hurra.

Endnu en Gang vil Assens Kredsens bringe Kaptajnen en hjertelig Tak for Foredraget, og ogsaa Hr. og Fru *Thorvald Plum* takkes for deres store Hjælpsomhed mod os saavel ved denne Lejlighed som tidligere.

KOLDING-KREDSSEN

har afholdt Sammenkomst paa Palæhotellet i Kolding.

Kl. 7 gik Flaget til Tops med fuld Honnør, og ved en lille Spisning bød Formanden, Tandlæge *H. Strange-Friis*, velkommen, særlig til Aftenens Foredragsholder, Bankasserer *Nath*, København, der havde gjort Kolding-Kredsens den Glæde uopfordret at komme til Stede. Hotelejer *Petersen* talte for Foreningens Æresmedlem. Hospitalforstander *Jensen*

fremdrog Minder fra sit Marinetogt til Rusland med daværende Prinsesse Dagmar, nu Enke-Kejserinde, ombord. Hospitalsforstanderen sluttede med et Leve for Danmark, og Bankkasserer *Nath* udbragte en Skaal for Marineforeningens Fremgang.

Efter at Kaffen var nydt, begyndte Foredraget: »Paa Togt med Kystforsvarsskibet *Olfert Fischer*«. Det var i 1911, og Togtet gik gennem Kieler-Kanalen til Portsmouth, hvor den store internationale Flaade-Revue fandt Sted som et Led i Festligheder i Anledning af den engelske Konge og Dronnings Kroning. Fra Livet ombord samt alle de forskellige Kroningsfestligheder vist nogle glimrende Billeder. Foredragsholderen høstede stort Bifald for sit udmærkede og interessante Foredrag.

Efter Foredraget fortsattes det udmærkede kammeratlige Samvær endnu et Par Timer med Taler, Sang og Historier fra Marinetiden.

KOMMENDE MØDER

København-Kredsens Skyttelav:

Den 5. December, Pøsegilde og Andespil. Deltagelse Kr. 4,00. Anmeldelse til Kassereren, Korsørgade 29, Telf. Øbro 2002 y.

Odense-Kredsen:

Den 13. December, Ulkeaften.
Den 10. Januar, Foredrag og vent. Bal.

Hovedbestyrelsens Forretningsudvalg meddeler følgende:

FREGATTEN »JYLLAND«

Efter den Glæde, der paa forskellig Maade gav sig Udtryk ved Meddelelsen om, at Godsejer *Schou* til Palsgaard havde tilbudt Marineforeningen at ville overlade denne Fregatten »Jylland« til Arv og Eje, vil det næppe være for meget sagt, at Resultatet af Hovedbestyrelsens Overvejelser: at man ikke turde modtage den smukke Gave, blev en stor Skuffelse for alle, der ved Foreningens Overtagelse af Fregatten havde set ikke blot en Mulighed for en fortsat venerationsmæssig Behandling af denne, men ogsaa et Plus af uvurderlig Betydning for hele vor Virken. Vi vilde jo paa denne Maade, længe før det paa anden Maade kunde ske, have kunnet sætte Foden under eget Bord i Omgivelser, der ikke kunde harmonere bedre med vore Ønsker, og mangen tidligere Mariner udenfor Foreningens Kreds vilde sikkert have fundet Vej ind bag »Jylland«s ærværdige og minderige Plankesider, naar den om Sommeren laa paa sin anviste Plads ved Langelinjemolens Sydende — men saaledes skulde det nu ikke være.

Landet over har Kredsene med Spænding fulgt Sagens Forløb, thi selv om det vel i det Store og Hele vilde have været København-Kredsen, der havde faaet Arbejdet med og Nyttens af Fregatten, vilde dog tillige ethvert af vore Provinsmedlemmer, naar han kom herind om Sommeren, have kunnet være delagtig i det fælles Gode.

Fra alle Autoriteters Side har Hovedbestyrelsen i denne Sag mødt den største Velvilje: fra Marineministeriet og Orlogsværftet ved at disse Myndigheder vilde overvintre Skibet i Flaadens Leje, fra Havnebestyrelsen ved gratis Bugsering og ved at stille fri Plads i Udsigt o. s. v. — altsammen Beviser paa Interesse og Forstaaelse, for hvilke Marineforeningen maa være meget taknemlig. Og alt

GAVE TIL KØBENHAVN-KREDSSEN

Under Foreningsmødet den 7. December vil der blive overgivet Kredsen en smuk Gave af Kredssekretæren, Bankkasserer *C. Nath*, der saaledes endnu engang giver Foreningen et synligt Bevis paa den varme Interesse, han nærer for den. Gaven bestaar i en Formandsklokke i Klokkestol, begge af betydelig større Dimensioner end den Klokke, en Kreds af Medlemmer skænkede København-Kredsen i 1915, og som saaledes nu vil overgaa til særlig Brug som Dirigentklokke, hvortil den efter sin Størrelse ogsaa bedre er egnet.

Den nye Klokke vil komme i Funktion ved alle Foreningsmøderne, og vil med sin kraftigere Stemme bedre vide at skaffe Ørelyd, foruden at den ogsaa ved de historiske Momenter der knytter sig til saavel selve Klokken, som til Stolen, vil vide at skaffe sig Respekt hos Medlemmerne og blive holdt i Ære blandt disse til sene Tider. Klokken, der ved Velvilje fra Orlogsværftet er overladt Giveren, har i sin Tid hængt ombord i vor første Undervandsbaad, »Dykkeren«, og bærer dennes Navn, og Træet til Klokkestolen — kulsort Egetræ — stammer fra den gamle 60-Kanoners Fregat »Mars«, et af Gerners Skibe, der deltog i Kampen den 2. April 1801, og som i 1807, da vor Flaade blev ødelagt og bortført af Englænderne, af disse blev slæbt over til Saltholmens Nordende hvor den blev brændt og sænket. Resterne af Skibet blev opfisket af Marinen i 1920, og af disse er der paa Orlogsværftet udført endel Genstande til Erindring, — og noget vil saaledes finde Anvendelse til Marineforeningens København-Kreds' nye Formandsklokke. Udførelsen er, — efter Næstformanden, Arkitekt *Marstons*, Tegning, — overtaget af Modellør *Dørge* i Forening med Fabrikant *Hetmar*, og begge disse Navne borger for, at Resultatet vil blive Giveren og Kredsen værdigt. Vi haaber senere at kunne bringe en Gengivelse af Klokken.

vilde vel ogsaa være gaaet efter Ønske, saafremt man havde set nogen rimelig Udvej for Foreningen til at fremskaffe de uomgængelig nødvendige Midler til Afholdelse af en ganske nødtørfdig Reparation udenbords og paa Hoveddækket, Tilvejebringelsen af en ny Sideindgang, Indlæg af flere elektriske Lamper, Indbygning af et Toilet og forskelligt andet, der skulde gøre Skibet brugeligt for os — men en saadan Udvej fandtes ikke, idet heller ikke de mulige Indtægter ved Entré kunde kalkuleres til blot nogenlunde at dække Udgifterne. Dertil kom Udgifterne ved den daglige Drift ombord i Sommertiden og ved Tilsynet i de Maaneder, Fregatten henlaa i Flaadens Leje, Løn til den ombord boende Opsynsmand m. m. Uanset adskillige Medlemmers velvillige Tilsagn om gratis Arbejde ombord, var dette dog for usikkert et Grundlag at bygge paa, hvor det, som her, efterhaanden viste sig at være — for os — meget betydelige Summer, det vilde komme til at dreje sig om. Sikre Udgifter, men ingen Vished for dertil svarende sikre Indtægter.

»Jylland« vil utvivlsomt endnu kunne have mange Leveaar for sig, saaledes har Meningen været indenfor Hovedbestyrelsens Forretningsudvalg, af hvis Medlemmer Formanden, Kommandør *Maegaard*, bistaaet af Kommandør *Kiær*, dannede den absolut sagkyndige Del, — og for at have et Grundlag at arbejde paa, anmodede Forretningsudvalget til en Begyndelse Orlogsværftet om en Udtalelse om de Omkostninger, der vilde være forbundne med Udførelsen af de tidligere nævnte Arbejder, der maatte anses for paakrævede, saafremt Skibet skulde være brugeligt ikke blot for Foreningens Medlemmer, men ogsaa sættes i Stand til at modstaa det med et eventuelt stærkt Fremmedbesøg forbundne Slid. Netop paa dette

Punkt fandtes hele Spørgsmaalets Kærne. Et saadant Besøg og den deraf flydende Indtægt var det, der skulde danne den økonomiske Basis.

Udgifterne ved Istandsættelse og Omdannelse til Foreningens Brug viste sig i første Omgang at ville andrage omkring 30,000 Kr. foruden Doksætning, naar en saadan gjordes nødvendig, hvilket antoges kun at skulle ske med 4 à 5 Aars Mellemrum, 10,000 Kr., — altsaa i hvert Fald til en Begyndelse 30,000 Kr., idet Doksætningen formentlig ikke behøvedes nu. Dertil aarlig Løn til Opsynsmanden, 4800 Kr., — Summer, vi aldeles ikke vilde kunne klare uden at rejse Laan, og Summer, som maatte udgives strax, selv om vi ved Giverens Velvilje kunde afgive Skibet igen, hvis vi ikke formaade at beholde det.

Efter mange Overvejelser af, *hvor lidt* man ved en eventuel Overtagelse vilde kunne gøre ved Skibet med Hensyn til Reparation og Indretning, besluttede Forretningsudvalget sig til at anmode to af Sø- og Handelsrettens skibskyndige Skønsmænd om en Kalkulation over Udgifterne ved de mindst mulige Reparationer ombord, under Hensyntagen til, at det forventedes, at en Del Maling og Skibmandsarbejde vilde blive udført af Medlemmerne selv. D'Hrr. Kaptajn *P. J. Jørgensen* og Skibsbygmester *J. Theisen* paatog sig velvilligst og med stor Interesse Opgaven, og kom til det Resultat, at en første, strængt sparsommelig, Reparation vilde beløbe sig til mellem 5 og 10,000 Kr., Rengøring, Tilsyn med og Vedligeholdelse af Fortøjninger samt Pumpning 1500 Kr. aarlig. Naar dertil lægges Løn til Opsynsmanden 4800, Assurance, Skadeforsikring og uforudseelige Udgifter vilde man, efter Udgiften til Reparationen, faa et Aarsbudget af 1500 + 4800 + sidstnævnte Præmier og uforudseelige Udgifter, hvilket tilsammen ansloges til ca. 9000 Kr., og *uden at Skibet* havde gennemgaaet den førstomtalte Ombygning, der vilde gøre det *virkeligt* brugeligt for Foreningen, — og uden at man vilde have nogetsomhelst Begreb om, hvorvidt Indtægterne ved Entré og eventuelle frivillige Bidrag vilde kunne faa Regnskabet til at balancere, — hvad de med en næsten til Vished grænsende Sandsynlighed ikke vilde kunne.

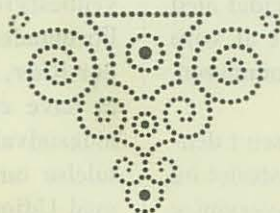
En Veteran som »Jylland« skal vedligeholdes paa værdig Maade, som Godsejer Schou har gjort det, — og dette er meget dyrt. En Gave af en saadan Art som Fregatten »Jylland«, med dennes historiske Minder, vilde under alle Omstændigheder i Marineforeningens Varetægt blive behandlet med største Veneration, saafremt man havde kun-

net overtage den, og der vilde kun blive gjort Brug af den paa en værdig Maade, som ogsaa af Giveren bestemt, og allerede af den Grund maatte enhver Tanke om Udnyttelse af Skibet, der vilde have kunnet skaffe Midlerne paa anden Maade, til Brug og Vedligeholdelse, paa Forhaand betragtes som udelukket. Vi har fra andre Lejligheder, hvor det galdt om ved Smaabidrag fra vore Medlemmer hele Landet over at skaffe langt ringere Summer tilveje een Gang for alle, Erfaring for, at det vilde være ganske ugørligt at regne med faste aarlige Tilskud fra hele Landsforeningen til »Jylland«s Bevarelse og Drift, — ikke mindst i Tider som dem, vi nu gennemlever. En Entréindtægt af tilstrækkelig Størrelse til at skaffe Balance vilde, — naar ovennævnte Aarsbalance lægges til Grund, — være betinget af f. Ex. 18,000 Besøgende à 50 Øre, eller 36,000 à 25 Øre i Løbet af 4 Sommermaaneder, — og vilde saa mange komme, selv om Fregatten fik Plads ved Københavns smukkeste og mest trafikerede Promenade? Rimeligvis ganske uvist, og i hvert Fald ikke til at bygge paa, end ikke det første Aar. Som ansvarlige for Foreningens beskedne Midler maatte Hovedbestyrelse og Forretningsudvalg da komme til det triste Resultat, at Haabet maatte lades ude.

Vi har da det Haab tilbage, at den store Offervillighed, som Ejeren i en Aarrække har vist »Jylland«, endnu maa fortsættes en Tid til Gavn for Skibet, eller at det, — som saa mangen hæderkronet Skibsveteran før det, — maa lægge sine Bord og Spanter indenfor Danmarks Grænser, og at der af det stærke Egetømmer maa blive skabt mange Relikvier til Minde om Kampen ved Helgoland den 9. Maj 1864.

Til Godsejer *Schou* retter Marineforeningen en varm Tak for hans smukke Tanke. Ingen kan mere end vi beklage, — først, at vi selv ikke er istand til at fortsætte den Værnen om det gamle Skib, som han begyndte, da han købte det og derved bevarede det for Landet i en Aarrække, — og dernæst, at vi ikke tilhøre en større Nation, der vilde have Evnen som Lysten til at betragte Bevarelsen af det sidste Skib fra Helgoland som en Nationalsag, hvad enten man nu betragter denne Søtræfning som værende af større eller mindre Betydning for det endelige Resultat af en modig Kamp mod Overmagten til Lands.

Godsejer Schous Offervillighed bevarede »Jylland« udover Genforeningsaaret 1918, — og alene herfor er der Grund til at sige ham Tak.

MARINEN I DANSK POESI.

AF

CARL DUMREICHER.

(Axel Juel: Himmel og Hav,
Marinedigte, tredje, forøgede
Udgave, V. Pios Forlag.)

Ved *Johannes Ewald* steg som bekendt Marinen for første Gang frem i dansk Poesi. Gennem vor Nationalsang skimter vi den Dag i Dag ikke saa meget det Land, vi tilhører, som den Følelse, det vækker i os. Gennem de Slagbilleder, som Vers paa Vers maner frem for os, ser vi ikke indefter mod Kysten, men udefter over Havet. Gennem Kanondrønene og Krudtrøgen kommer Flaaden med Kampflaget oppe tilsyne for vore Øjne. Et Mandsnavn rejser sig i Begyndelseslinien til hvert nyt Vers og betegner den bestandige og aarvaagne Vilje til Forsvar, som Flaaden gennem Aarhundreder var og maatte være for et Land, hvis Grænse næsten overalt bestod af aabne Strande. Allerede vor i Tiden første Fædrelandsang havde set dette. »Danmark, dejligst Vang og Vænge, lukt med Bølgen blaa« —, uden at den direkte nævnes, er Flaaden alligevel med. Havet kan ikke værne, hvis det ikke bærer Orlogsskibe, som paa deres Vis danner et lukkende Led. Kun mod Syd, ved Danmarks eneste Landegrænse, er Ledet af Lave. Dér mangler det, der skal svare til Krigsfartøjerne — Forsvarsvolden med dens Besætning.

Efter *Ewald* fortsattes Forbindelsen mellem Marinen og Poesien. 1801 — 1807 — 1848 bragte den paa forskellig Vis til at staa Danmarks Hjærte nær. *Ingemann* og *Grundtvig*, *Johanne Luise Heiberg* og *Adolph Recke*, *Steen Steensen Blicher* og *Thomas Overskou* — saa forskelligartede Stemmer forenedes om at hylde vore Orlogsgaster, deres Førere og deres Historie. Flaaden var endnu i de Dage, i Fregatternes Tidsalder, en Faktor, der maatte regnes med — den, der endelig i 1864 fremkaldte den eneste Lysning.

Det varede til henimod Firserne. Selv enkelte Søofficerer som *William Carstensen* gav deres novellistiske Bidrag til »Ombord i iland« — paa Fregatdækket og i Nyboderstuen trivedes endnu kraftig Mandsvilje og sundt Sømandshumør. Men med de første Panserskibe forsvandt Poesien. Den passede ikke til Tidens Realisme og tilsyneladende heller ikke til denne prosaiske Orlogsform, der mindede saa lidet om »Svanerne« fra den gode gamle Tid. Havet selv blev genopdaget af *Holger Drachmann*. Fiskerne rykkede igen ind i Digtningen. Men Matroserne og Marinen — ja, de ventede underlig nok i mere end en Menneskealder. De blev først igen til Poesi, da *Axel Juel* i 1916 udsendte »Himmel og Hav, Marinedigte«.

Digtsamlingen udkom midt under Verdenskrigen, der gav den noget af sit Stof. Men den kom tillige paa et Tidspunkt, da Flaaden fornyede sig paa en Maade, som tiltalte den poetiske Sans.

Med Flaaden havde Folket altid haft Sympati. De foregaaende Aartiers uendelige Forsvarsdebatter havde kun vedrørt Landbefæstningen og Landhæren. Livet ovre paa Holmen var en lukket Verden, som fik Lov til at udvikle sig for sig selv. Og nu kom de hemmelighedsfulde Undervandsbaade, de dristige Flyvere til og fik i en farefuld Tid en ansvarsfuld Rolle som Kysternes Bevogtere. De udøvede Hvervet paa en ligesaa stilfærdig som ærefuld Maade, der fortjente at mindes. Og de fik dette Minde, fordi der samtidig i et af Marineministeriets Kontorer sad en Mand, der baade kunde forstaa og forklare, hvad Flaaden nu var og betød.

Axel Juel har i denne — tredje — Udgave af sine Marinedigte omgrupperet og forøget sit Stof, der nu er samlet under fire Særtitler: »Under Dannebrog«, »Fra Verdenshavene«, »Fra de fredlyste Strande« og »Atter Fred paa Havet«. Jeg holder mig til denne Inddeling, der baade er klar og naturlig.

Først et Par Ord om hans eget Forhold til Marinen. Jeg kunde i og for sig have undt ham — som vi andre — at have set den nedenfra, fra Matrossynspunktet. Men *Busseronnen* har han som bekendt aldrig været i. Han fik derved ikke det intime Kendskab til hele det Stof, hvorfra Viserne i Marineforeningens blaa Sangbog ynder at gaa ud, og hvorfra *Axel Thiess* hentede Inspirationen til sit fortræffelige »Gutter ombord«. Men han blev paa den anden Side heller ikke hængende deri. Han overlod de forhenværende »Mænd« Dagliglivet og Enkelthederne og gav selv, hvad Læserne udenfor Marinekredse bedre kan forstaa, Festtimerne og Helheden sit poetiske Udtryk.

Til Grund for hans Opfattelse ligger Følelsen af den store Sammenhæng mellem Fortid og Nutid, mellem Vikingetidens Egebaad og vor Tids Undervandsbaad, to Yderpunkter, hvorimellem vort Forhold til Havet har udviklet sig, og hvoraf noget af det bedste i vor Folkekarakter har draget Næring. Godt Kendskab til Sømandslivet, dyb Kærlighed til alt, hvad der har med Søen at gøre, lykkelig Evne til med en Sømands Friskhed og Fynd at anskueliggøre det — det er Forklaringen paa, hvorfor ogsaa denne Digtsamling er gaaet i Oplag paa Oplag trods sit lidt specielle Emne.

»Under Dannebrog« — det er mere end Flaaden og Flyverne. Det er ogsaa Sejlsportsmændene og Roerne, alle de, der mødes under samme Himmel og paa samme

Hav. Og her er det værd at understrege, hvorledes Fædrelandskærligheden Gang paa Gang toner med ind i Stemningen som den dybere Baggrund. Minderne om den glørværdige Fortid, Modet i Nutiden, som stundom kræver Døden (Digtene om Axel Hoeck og Kaptajn Münster), Friskheden ved at færdes i Lystyahet eller Robaad — bag alt ligger den sunde og stærke Mandsfølelse overfor Landet derinde, hvis Skønhed, set udefra, bliver os endnu dyrebarere, til denne Følelse — i Slutkoret fra Helgolandskantaten — bliver til en ejendommelig og pragtfuld Fædrelandssang (her fremtrædende som et særligt Digt »Danmark og Havet«).

»Fra Verdenshavene« — det er Verdenskrigen. Her er Stoffet maaske lidt fjærnt for ham, lever stundom ikke helt. Først, naar Krigen med »Søminen« kommer ham lige ind paa Livet, opstaar igen et Stykke fast og fin Poesi med de Linier, man siden husker:

Jeg blev til i Hævnens Glæde.

Jeg har aldrig været glad.

Jeg kan ene føle Had.

I »Fra de fredlyste Strande« er vi igen paa dansk Grund: med Matrosen under den natlige Patrouillering foran det lysblinkende Helsingør og paa Hundevagten Julenat. »Sømand i Krig« — det er det nu halvglemte, men her forevige Billede af de danske Koffardiskibe, der med det røde og hvide Nationalmærke paa Skibssiden staar ud gennem Minefelterne mod Projektørlysene fra de fjendtlige Krydsere.

Og endelig er i »Atter Fred paa Havet« Krigen forbi. Erindringen om dens Hæslighed kan endnu dukke op (»I Natten«). Men med en befriende Følelse af Frejdighed og Arbejdsmod kan man nu atter staa til Søs (det meget smukke »De befriede Skibe«). Og saa — tilsidst — »Flaget«, denne Hymne, der allerede er blevet klassisk og folkekær, fordi den forener alle Axel Juels bedste Egenskaber i sig: hans mandige, rene og rolige Fædrelandsfølelse, hans klare og enkle Udtryksform, hans Evne til at sige Tingene saaledes, at vi føler det, som udløste han et helt Folks Fællesfølelse.

Flaaden, Flaget og Folket — det er, hvad Axel Juel igen har formaaet at lade os møde under den blaa Himmel og paa det blaa Hav.

MELCHIORS *anerkjendte* THE Specialiteter:

Masagama..... 6½ Kr. pr. 1/2 kg
Ceylon Or Peccor 5 " —
M G M..... 3½ " —
— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade, 29

Remington
Skrivemaskine
skrivers, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.
AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 7500
KJØBMAGERGADE 50
KØBENHAVN K.

Drik

BLACK & WHITE WHISKY!

H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

E. CHRISTENSEN,

Frugt- og Grønhandel,
Jærgade 25. Tlf. Nora 2378
Leverandør til Marinen.

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade

Alf. Michelsens
Kød-Udsalg
Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.
Leverandør til Marinen.

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: „Dannemora“, „Special Dannemora“, „Dora“ og flere. - Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. — Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. — Hurtigstaal af bedste Kvalitet.
Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

Th. Strandgaard

BOGBINDER
Specialitet:
Protokoller og Kontorarbejde
PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y
Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

KAY DYHR

KØBENHAVN
Maskinartikler

— Champagne —
Louis Roederer, Reims
Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.
Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.
Vimmelskiftet 38.

**FITTINGS
+ GF +**

P. E. Ehrhardt
Stuestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

Stat „Under Dannebrog“

ved at handle hos dem,
der averterer i Bladet.

OST
altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskiftet 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eftf.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.
Vin og Cigarer.
Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Delikatesser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekter, Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Oisen, Korsør, Telefon 84
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen

C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser
Tlf. Nora 625 y. Læssøgade 15
Grundl. 1878
Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/S
Papirhandel
Skindergade 14. Tlf. 887.
Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller

C. B. Møller & Co.
Cigarer og Cigaretter
er de mest velmagende

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

9. AARGANG
1922.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Nyhavn 13, København K.
Telefon 5869.

HÆFTE XII.
DECEMBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

I Anledning af Julen og Aarskiftet bringer Marineforeningens Hovedbestyrelse Medlemmerne de bedste Ønsker om en glædelig Jul og et godt og lykkeligt Nytaar.

MARINERE AF AARGANGEN 1898

som maatte ønske at festligholde 25-Aarsdagen for deres Indkaldelse til Marinen ved en Sammenkomst i Maj Maaned 1923, anmodes om snarest at indsende Navn, Stilling, Adresse, Skibets Navn samt Tjenestenummer til Marineforeningens Kontor, Møntergade 22, København K. Nærmere Oplysninger vil da senere blive dem tilstillede.

KØBENHAVN-KREDSSEN

Mødet den 2. November 1922.

Ca. 120 Medlemmer havde givet Møde til Pastor *Harald Krygers* Foredrag om Helsingør i gamle Dage og indtil Sundtoldens Ophævelse, og oplevede sammen med den udmærkede Foredragsholder en yderst underholdende Aften, — ikke mindst fordi Byen selv, som den gamle Sømandsstad den er, er saa mange søfarende Folk velbekendt og fordi saa mange Minder fra den gode, gamle Tid endnu er velbevarede dér den Dag i Dag. Fra det gamle Krogens Dage førte Pastor Kryger sine Tilhørere gennem det gamle Helsingør med dets krogede Gyder og statelige gamle Gader med Monumenterne fra Blomstringstiden med hele dennes internationale Liv, op til Slutningen af Halvtredserne i forrige Aarhundrede, da Sundtoldens Ophævelse med eet bragte den Stagnation, som først Skibsværfets Oprettelse og den almindelige stærkere Kommunikation har kunnet raade Bod paa.

Foredraget lønnedes med velfortjent og kraftigt Bifald, og ved det paafølgende Aftensbord, takkede Formanden Pastor Kryger for hans Nærværelse og for den belærende og underholdende Time han havde beredt sine Tilhørere, og man tilbragte de paafølgende Timer i hyggeligt Samvær, som Traditionen har formet det.

Mødet den 7. December 1922.

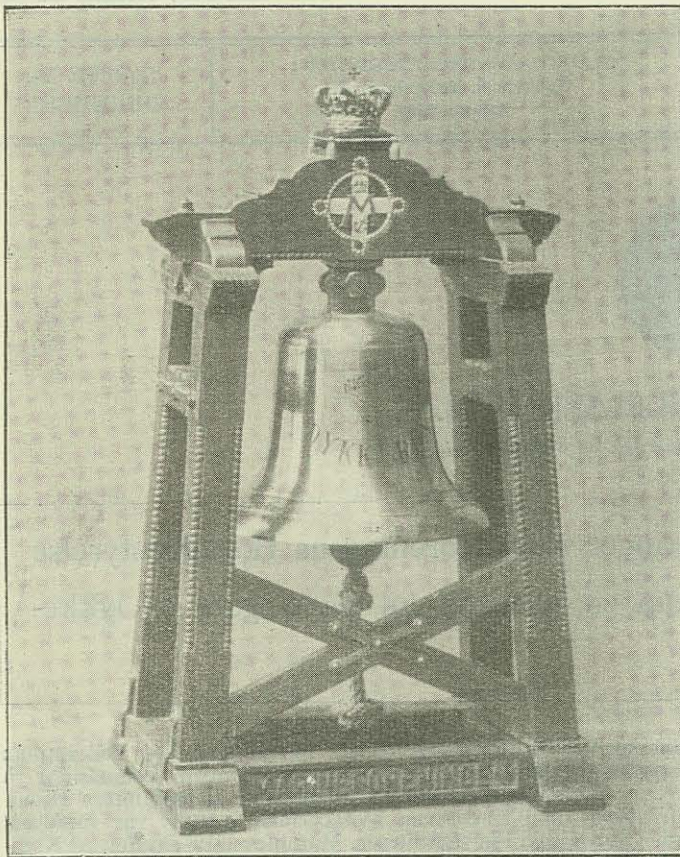
En af Kredsens store Aftener. Ikke fordi Deltagelsen var saa stor som Bestyrelsen kunde ønske det, naar særlige Begivenheder i Kredsens Liv burde fylke Medlemmerne tæt, — Juletravlheden maa vel tjene til Undskyldning, — men fordi det var en Aften af særlig lodigt Indhold, og fra hvilken næppe nogen Deltager gik skuffet bort. Dog havde ca. 150

fundet Vej til den store Sal, da Formanden bød Velkommen og efter en kort Indledningstale gav Ordet til Kommandør *H. Kiær*, hvis Foredrag om »Sønderjydske Krigsfangers Hjembringelse med Krydseren »Valkyrien« i 1919« var imødeset med betydelige Forventninger. Man blev ikke skuffet. At Kommandøren til en Begyndelse anmodede Tilhørerne om at betragte det, han havde at meddele, mere som Fortælling end som Foredrag, og altsaa en mere tvangfri Gengivelse af det mindeværdige Togts Begivenheder, gav kun forøget Tiltrækning, — og man fulgte med største Interesse Kadetskibets Fart til Madeira, hvor Ordren til Hjembringelsen af Sønderjyderne fra de ægyptiske Fangelejre ved Kairo indtraf som en Overraskelse for alle ombord og som en vanskelig Opgave at løse, idet det ikke særlig rummelige Skib vilde komme til at foretage Hjemfarten med over 400 Mennesker ombord, eller Øgelse af Persontallet med ikke mindre end ca. 50 Procent, til hvilke der naturligvis skulde og maatte skaffes Køjplads, Mad og de hundrede andre Ting. Om alle disse Ting, om Sejladsen til Gibraltar, Forhandlingerne med de engelske Autoriteter, repræsenterede af Navne, der under Verdenskrigen var paa alles Læber, Farten gennem Middelhavet til Alexandria og Modtagelsen af Fangerne dér, fortalte Kommandøren meget interessant, ledsaget af udmærkede Lysbilleder fra Madeira, Gibraltar og Ægypten, tagne af Deltagere i Togtet, — og senere af Billeder fra Malta, efter at Krydseren paa Hjemvejen havde anløbet denne Station og medtaget yderligere endel Fanger, som havde været internerede dér, nogle i over 4 Aar.

Fra Livet ombord bragtes ogsaa en Række overmaade morsomme Billeder, der noksom viste, at Modtagelsen i den danske Krydser og Livet ombord under orlogsmæssige Forhold bekom »Passagererne«, som disse officielt benævntes ombord, særdeles vel efter de lange og trange Aar i Fangenskab. Intet Under, — men idet Danmark saaledes bragte ca. 150 Sønderjyder hjem, bragte man samtidig ca. 110 Stemmer imod os selv ved Afstemningen om 2den Zone, idet kun ca. 40 vidstes at være dansksindede. Imellem de hjemførte var ogsaa 7 tyske Koffardikaptajner, som under hele Krigen havde været internerede paa Malta og derfor ikke kendte til den Undervandskrig mod sagesløse Skibe, som Tyskerne iværksatte i Februar 1917, og som kostede saa mange af vore Landsmænd Livet, — havde de kendt dertil eller kunde de have haft Del deri, vilde de selvfølgelig ikke være komne i Betragtning og være blevet modtagne i en dansk Orlogsmænd, — og fra dansk overordnet Side taltes der overhovedet kun engelsk til »Passagererne« paa hele Hjemfarten, indtil Chefen, efter at have rundet Skagen, og efter saaledes

atter at være i dansk Farvand, ved en Afskedsmiddag for de ombordværende 7 tyske Officerer, paa tysk bød disse Farvel og takkede dem for den gode Disciplin de havde holdt, — en Tale, er besvarede paa engelsk af en af de tyske Officerer, — en smuk Høflighed og taktfuld Optræden.

Faa Timer efter gik Passagererne fra Borde i København, — og en sjælden — eller aldrig før forekommet — Op-gave for vor Marine var løst paa en Maade, der tjente til Ære for Chef, Befalingsmænd og Mandskab paa Krydseren »Valkyrien«.

At Marineforeningens Medlemmer var af samme Mening, viste noksom det Bifald, hvormed man takkede Kommandør Kiær for hans Fortælling om denne Færd, — der var en Hjertelighed i Bifaldet, der tilkendegav, at man fuldt havde forstaaet Opgavens Vanskelighed og værdsatte den smukke og værdige Maade, hvorpaa den ved Chefens Takt og Dygtighed havde fundet en Løsning, der var Landet og Orlogsmarinen værdig, og havde givet Udtryk for, at denne stod ved Koffardimarinens Side igennem de Aar, der kostede den sidste saa store Ofre.

Fra Talerstolen rettede Formanden, Grosserer Schou, en hjertelig Tak til Kommandøren og udbragte et Leve for denne.

Ved den paafølgende Spisnings Slutning meddelte Formanden dernæst, at den af Bankkasserer C. Nath til København-Kredsen skænkede Klokke, der hidtil dækket med vort Flag havde været opstillet foran Formandspladsen, nu vilde blive afløret, og gav i den Anledning Ordet til Giveren, der i en udmærket Tale redegjorde ikke blot for Foreningens og Kredens forskellige Samlingsmærker og disses Historie og Tilvejebringelse gennem Aarene, men særlig dvælede ved det sidste: den nye Klokke i sin Stol, der endnu skjulte sig for alles Blikke og hvis historiske Data vi i forrige Nummer af vort Blad havde Lejlighed til at meddele. Paa hver Side af Bordet, hvorpaa Klokken var stillet, havde en af Aftenens Gæster, de unge Dækofficerselever, taget Plads, og disse fjernede nu paa Giverens Anmodning Flaget, og Klokken viste sig medens hele Forsamlingen rejste sig, hvorefter Giveren, idet han overrakte Formanden Klokken, anmodede denne om paa Kredens Vegne at modtage den. Samtidig borttoges den gamle Klokke og opstilledes paa Flagmastens anden Side. Idet Formanden derpaa i hjertelige Ord takkede Bankkasserer Nath for den overordentlig smukke og kostbare Gave, takkede han ogsaa denne for hans aldrig svigtende, varme Interesse for København-Kredsen og Landsforeningen, og for det store og uegennyttige Arbejde, han har udrettet og sikkert vil udrette i Fremtiden til Foreningens Gavn. Med rungende Hurraraab takkede Forsamlingen Giveren for hans smukke Tanke. Man afsang dernæst en i Dagens Anledning forfattet Sang, hvorpaa Formanden slog 8 Glas, og Indvielsen var fuldbyrdet. Medlemmerne flokkedes

med Interesse om den nye Gave og Giveren modtog mange Gratulationer, og, som vi bebudede i forrige Nummer af Bladet, Modeller Dørge og Fabrikant Hetmar har saavist Ære af deres Værk.

Paa en paa Klokkenes Fod anbragt Sølvplade er graveret Aarstallene 1784—1801—1913—1922. Fregatten »Mars« Bygningsaar, Slaget paa Rheden, Marineforeningens Stiftelsesaar og Aaret for den nye Klokkens Indvielse, — paa Klokkefodens Side staar udskaaret »Marineforeningen«. Et enestaende smukt Stykke Sømandsarbejde er Klokkekevnens Tamp, der vakte almindelig Beundring og beviser, at de gamle Sømandsfærdigheder endnu er levende i vore Dages danske Marine, hvor Takkel og Toug jo ikke mere spiller den Rolle, som forud i Træfregatterne.

Næstformanden talte for to tilstedeværende Gæster, der som forhenværende sønderjydske Fanger havde tilbragt Aar i Fangelejrene i Ægypten, d'Hrr. Smith og Stelling, der havde gjort Turen hjem med »Valkyrien«.

Paa vanlig hyggelig og kammeratlig Maade fløj Timerne indtil Udskejning, hvorpaa Formanden paa denne Aarets sidste Mødeaften sluttede med at bringe de Tilstedeværende og alle Kredens Medlemmer Ønskerne om en glad Jul og et godt Nytaar, med Tak for det Aar, som snart er udløbet.

GRENAA-KREDSEN

afholdt Onsdagen den 25. Oktober offentlig Sammenkomst med Foredrag af Kaptajn Godfred Hansen om Kongerejsen til Færøerne, Island og Grønland. Foredraget skulde holdes Kl. 8 Aften i Hotel Dagmars Sal, og længe for Tiden var denne fyldt til Trængsel af forventningsfulde Tilhørere. Kaptajnen skuffede ikke Forventningerne, men med en sjælden Foredragskunst rev han sit Publikum med sig, saa at Timerne svandt som Minutter, og vi er Kaptajnen megen Tak skyldig. Foredraget var, som nævnt, offentligt, idet Bestyrelsen mente at kunne benytte det som Agitation for Foreningen; og heller ikke i denne Retning er man blevet skuffet.

Foredraget er saa vel kendt, at det ikke skal refereres, men ligsom den Aften skal der her udtales en hjertelig Tak fra Kredsen og Ønsket om, at den maa faa Lejlighed til at have Kaptajnen som Foredragsholder igen.

GRENAA-KREDSEN

afholdt den 28. November sit aarlige Torskegilde paa Badehotellet. Tilslutningen var større end de foregaaende Aar, der deltog ialt ca. 70.

Salen var særdeles nydelig smykket i nationale Farver, og paa det veldækkede og smukt pyntede Bord var der foran hver Kuvert anbragt en Kridtpibe og en fiks tilrigget Kuttermast med Dannebrog i Toppen. Der herskede ved Bordet en udpræget national Stemning. Som Hædersgæster var indbudt de gamle Veteraner fra vor sidste Krig, af hvilke adskillige endnu er i bedste Vigueur. For de gamle blev det en uforglemmelig Aften. De hylledes i Tale og Sang, og flere af dem var saa begejstret, at de absolut maatte op og holde Tale og fortælle Erindringer fra 64. Endvidere var inviteret Borgmester Bonke, Formanden for Sønderjysk Forening, Dommer Thygesen, Forsvarsbrødrenes Formand, Købmand Groth, Pressen m. fl.

Festen indlededes med Indvielsen af et Flag, der er skænket Klubben »Jølleroerne« (en Afdeling under Marineforeningen). Marineforeningens Formand, Købmand Kirk, bød, efter at Selskabet til Musikens Toner var gaaet til Bords, Velkommen og gav Ordet til Sekretæren, Havnefoged Bilde, der paa en Kreds af »Jølleroernes Vegne overdrog Klubben et smukt Dannebrogflag, idet han bad »Jølleroerne« bevare dette Samlingsmærke og haabede, at de ofte vilde samles for at hylde det skønne Mærke, til Ære og Gavn for Marineforeningen.

»Jølleroernes« Formand, Cigarhandler Jacobi Jacobsen, takkede for den smukke Gave; han haabede, at de, der havde skænket Flaget, skulde faa at se, at Jølleroerne brugte det paa rette Maade. Vi har nu faaet et Samlingsmærke, og det forpligter. Taleren lovede, at naar der blev kaldt paa Jølleroerne, skulde de samles under deres Flag.

Et 3-foldigt Hurra for Dannebrog, vort smukke Flag.

Efter at Flaget var hejst paa traditionel Maade, og der var pebet til Skafning, begyndte Spisningen, og det forsømtes ikke at »hive Loddet« med passende Mellemrum. Som sædvanlig blev der holdt en Række Taler og sunget en Mængde Sange, adskillige skrevne i Dagens Anledning. Formanden talte for Kongen og senere for Flaget. Driftsbestyrelser C. C. Hansen talte for Fædrelandet, Kaptajn Stromberg, Aalborg, (Fører af den strandede Galease »Solon«) talte for Kvinden, der fik et kraftigt Hurra med »et langt Sus fra Vesterhavet«. Veteran Jens Thomsen takkede for den Hæder, der var vist de gamle ved at invitere dem med til Festen. Installatør Sørensen talte for Hædersgæsterne, de gamle Veteraner, Havnefoged Bilde talte for den danske Sømand i saavel Orlogs- som

Handelsmarinen, Forretningsfører C. C. Hansen motiverede et Leve for Bestyrelsen, Dommer *Thygesen* talte for Marineforeningen, der havde gjort en god Gerning ved ud over Landet at skabe Forstaaelse af Søfartens Forhold og Sømandens Liv og Kaar, Købmand *Groth* takkede paa Forsvarsbrødrenes Vegne for Indbydelsen og udtalte Ønsket om et godt Samarbejde, og endelig talte Havnefoged *Bilde* for Pressen, Installatør *Sørensen* for Vært og Værtinde.

Der blev, som sagt, afsunget en Mængde Sange, skrevet af det berømte Forfatterfirma »Ulke & Co.«

Det blev sent, før den vellykkede Fests sluttede. Flere af de gamle Veteraner holdt tappert ud blandt de sidste paa Skansen.

— Ved Festen blev indsamlet et anseligt Beløb til den gamle Redningsmand Ole Thomsen.

FAABORG-KREDSSEN

Vintereskadren med »Olfert Fischer« i Spidsen stod Torsdag den 16. November ind i Faaborg Havn. Det er netop i disse Dage et Aar siden Eskadren sidst gæstede Byen, foruden at der i Sommerens Løb har været foretaget flere Afstikker hertil af forskellige Orlogsskibe.

Faaborg hører til de Byer, som ofte har Besøg af Marinens Skibe, og der er i Aarenes Løb udviklet en Sympati mellem Flaadens Folk og Byens Befolkning.

Borgerforeningen, som Byens største Forening, og Marineforeningen blev denne Gang enig om i Fællesskab at indbyde til Fest i Borgerforeningens hyggelige og rummelige Lokaler, og i den Anledning gik Formændene for de to Foreninger ombord paa »Olfert Fischer« Fredag Eftermiddag, hvor Indbydelsen til Lørdag Aften blev forelagt Næstkommenderende, Kaptajn West, der efter en elskværdig Modtagelse, hjertelig takkede for Indbydelsen.

Der blev nu gaaet i Gang med Forberedelserne; i Borgerforeningens store smukke Sal blev der fra Balkonernes Søjler udsendt Transparent, visende forskellige Orlogsskibe, et nydeligt Arrangement, som skyldtes et af Marineforeningens Medlemmer, og en hvidlakeret Flagmastr, som Marineforeningen har faaet lavet til Anvendelse indendørs ved festlige Sammenkomster, blev indviet ved denne Lejlighed. — Alleerede ved Syvtiden begyndte Marineerne, som havde haft Landlov om Eftermiddagen, at troppe op og samledes i tilstødende Lokaler. Kl. 8 $\frac{1}{2}$ arriverede Kronprinsen, der som bekendt er Premierløjtnant og var ombord paa »Olfert Fischer«, i Følge med Næstkommenderende og umiddelbart efter blev der pebet til Baksmonstring i Salen, Lysene dæmpedes for at de smukke Transparent paa Balkonerne kunde komme til deres Ret. »Klar ved Flaget«, og da Flaget var i Top — Nationalsangen; nu som altid er denne Ceremoni med Flaget højtidelig, og uvilkaarlig tænker man paa de smukke Ord som Sangen til Flagets Pris begynder med »Der er ingenting der maner, som et Flag der gaar til Top«.

Formanden for Marineforeningen Jernstøber C. C. Jensen bød nu Velkommen og udtalte bl. a., at i den lille Sø-købstad var vi altid glade naar Orlogsmænd gæstede os navnlig »vi gamle Marinere« glæder os over Besøget, haabede, at Aftenen maatte forløbe paa en festlig og fornøjelig Maade, og bad sluttelig alle om at udbringe et trefoldigt »Leve den danske Marine«.

Derefter blev der pebet til »Kaffe paa Banjerne« og hele Besætningen var nu Borgerforeningens og Marineforeningens Gæster til Kaffe. Kort efter blev der atter pebet i Baadsmændsflojten til »Dans paa Dækket«, og nu gik Dansen lystig; Byens kvindelige Ungdom var mødt talrigt frem, den véd, at det altid er fornøjeligt paa Marineballerne.

Først Kl. 1 $\frac{1}{2}$ blev Flaget halet ned, og Formanden sluttede af med »Tak for i Aften« og »Paa Gensyn«. Alle var enig om, at det havde været en overmaade vellykket Fest og Næstkommenderende, Kaptajn West, udtalte, at det var meget længe siden, at en saa fornøjelig Fest var bleven afholdt.

Mandag Morgen lettede Eskadren og stod op igennem Lille Belt til Aarhus Bugten, hvor der skulde afholdes Øvelser. — Vi vil længe mindes det fornøjelige Samvær og glæde os til Orlogsmændenes forhaabentlige snare Genbesøg.

ESBJERG-KREDSSEN

Efter Indkaldelse mødte den 23. November ialt ca. 70 Medlemmer med Damer paa Hotel Spangsberg.

Efter at Flaget var hejst, bød Formanden Deltagerne Velkommen; blandt disse var Næstformanden fra Ribeafdelingen samt 2 gamle Veteraner fra Helgolandsslaget, hvoraf den ene havde den Glæde at kunne have sin Hustru ved sin Side.

Der pebes til Øl, Kaffe, og Mændene med deres Piger gik i Lag med en Ribbenssteg, der var suppleret af Medisterpølse. Der blev holdt flere Taler og raabt mangt et kraftigt

Leve, og senere spillede Musikken op og kaldte til Samling paa Mellemdækket, hvor Mændene svang deres Møer til gode gamle Dansemelodier; og det var en Fryd at se de gamle Veteraner holde ud og more sig i Dansen, særlig i den berømte Fanødans.

Da Mødet sluttede ved 1-Tiden, skiltes man glad og munter og var enig om, at man havde tilbragt en rigtig fornøjelig og kammeratlig Aften.

AALBORG-KREDSSEN.

Det er nu en Gang givet, skriver »Aalborg Amtstidende«, at der er ingen, der forstaar at feste som »Marinerne«. Festen den 27. November i Haandværkerforeningens store Sal, hvor Forfatteren *Holger Rosenberg* holdt sit Foredrag over Emnet »Et dansk Verdensforetagende« (Ø. K.), og hvor der var samlet 1400 Mennesker, var et synligt Bevis derpaa.

Marineforeningen havde været saa opmærksom at invitere Personalet fra Ø. K.'s Cementfabrik, Eleverne fra Navigations-skolen, Handelsskolen, Kathedralskolens Gymnasium m. fl. til at overvære Foredraget, og de unge fulgte med fra først til sidst; det var et Emne, der interesserede dem.

Efter at Flaget var hejst med fuld Honnør, afsang den store Forsamling staaende første Vers af Kongesangen (Kong Christian o. s. v.), hvorefter Fabrikant *Im. Stuhr* bød den store Forsamling Velkommen, og ikke mindst Direktør *Holten Andersen* fra Ø. K.'s Cementfabrik, og betonedede gennem klare Ord, at naar vi ønskede at høre et Foredrag, som det af Hr. Rosenberg bebudede, da var det netop i god Harmoni med Marineforeningens Motto: »Under Dannebrog«; vi er jo, fortsatte han, danske Mænd, der ønsker at leve paa vore Soldaterminder og derigennem bevare Kærlighed til Fædreland og Flag. Hr. Rosenberg holdt derefter et udmærket Foredrag og indledede med at fortælle om den fattige Nakskovdreng, der havde Udlængsel. Drengen — der en skønne Dag stak af tilsøs og havnede ude i Østen, hvor han blev Vidne til Rigdom og Pragt, og tænkte: her er Landet for dig, her er det Land, — det Paradis, du i dine Drengfantasier har drømt om, og Drengen blev til Mand.

Videre førte han os igennem Urskove og Junglen lige fra Malakkakysten til Surabay og videre til Mandshuriet, overalt hvor Ø. K. har sine Plantager og Afskibningssteder, og da til sidst Etatsraad Andersens Billede blev vist, vilde Jublen og Glæden ingen Ende tage.

Hr. Stuhr takkede Foredragsholderen og udbragte et kraftigt besvaret Leve for Marineforeningen.

Derefter tog Marineorkestret fat og spillede under Lods *Holmgaards* Ledelse til Dans paa Dækket.

Det var en udmærket Aften, som sent vil glemmes.

Mandag den 4. Decbr. Kl. 7 Efterm. afholdt Kredsen Torskegilde i Kildepavillonon, hvor 250 gamle Marinere havde givet Møde. At det blev en Fest, der klodsede noget, forstaar man bedst, naar man hører, at der serveredes 700 Pund Torsk til Mændene.

Paa Slaget 6 Glas hejstes Flaget med fuld Honnør, hvorefter Chefen, Fabrikant *Im. Stuhr*, bød alle Gutterne velkommen. Der var mødt Repræsentanter fra Hirtshals, Hadsund og Hals Kredsen og 20 af Eleverne fra Ø. K.'s »København«, der laa under Lastning i Nr. Sundby, var inviterede.

Chefen forlangte Madro under Spisningen. Da denne var vel overstaaet, tog han igen fat og takkede Fiskehandlerne *Jakob Nielsen* og *Bach* fordi de i skøn Forening havde leveret Fisken gratis, og ikke mindst Konsul *Müller*, der havde betænkt Mændene med 30 Fl. Snaps til Maden. Arkitekt *Marston* havde lovet at holde Foredrag om Redningsvæsenet, men var blevet syg og havde meldt Afbud. Grosserer *Schou* havde i dette som i andre Tilfælde stillet sig beredvillig til Raadighed og mødte med et udmærket Foredrag, ledsaget af mange Lysbilleder, om en af sine Rejser gennem Nord-Afrika. Foredraget hilstes med langvarigt Bifald. Hr. *Stuhr* takkede Foredragsholderen og mindedes ham som en af Marineforeningens gode Mænd, derefter var Ordet frit.

Næstkommenderende, Fabrikant *Kjær*, hilste i smukke Ord de unge fra »København«, og bad dem, hvor de end i Fremtiden færdes i Verden, altid at mindes deres Fædreland og Flag. Politibetjent *Høfler* talte for de gamle Veteraner, af hvilke der nu kun er to tilbage, deriblandt Chefens gamle Fader, samt udbragte et Leve for dem. Navigationsbestyrer *Gustafsen* talte for Chefen, o. m. fl. havde Ordet.

Saa kom Posten ombord og uddeltes til Mændene. Chefen modtog en anerkende Skrivelse fra Marineministeren for den gode Orden og Disciplin, der havde hersket ombord i Korvetten »Aalborg« under dens Togter. De øvrige Breve var adresseret til Mændene og indeholdt Spøgefuldheder af forskellig Art.

Salen var smukt pyntet og omdannet til et veritabelt Skibsdæk, inddelt i Bakker med 10 Mand i hver. Baadsmænds-

piberne skringrede i Nattens Løb akkurat som i gamle Dage, naar der pebes til Mønstring eller Udkig i Fore Mers.

Marineorkestret, 20 Mand stærkt, musicerede, og navnlig vakte en Flagsang, komponeret og skrevet af Dirigenten selv, megen Opmærksomhed.

Det blev noget ud paa de smaa Glas, inden der blev pebet »klar ved Køjerne«, og da der paa Morgenvagten meldtes 8 Glas, var der en gammel Lods, der dansede en Step, og den tog voldsomt Kegler blandt Mændene.

FRA AALBORG KREDSSEN

Kaptajn *Jørgensen* paa det norske Dampskib »Eda« af Kristiania afgik pludselig ved Døden, ramt af et Hjerteslag, medens Skibet i Oktober Maaned henlaa under Losning i Nr. Sundby Havn.

Liget blev under stor Deltagelse ført fra Kapellet i Nr. Sundby til Aalborg Havn, hvor det bragtes ombord i »Ivar Aasen«, for at føres til Norge.

Skønt Budskabet om Ligbegængelsen først sent om Eftermiddagen kom til Næstkommanderende Fabrikant *Kjærs* Kundskaab, — Liget skulde føres bort Kl. 6, — lykkedes det ham alligevel at faa Bud til den øvrige Bestyrelse, og en smuk Krans med signerede Baand lagdes paa Kisten som en sidste Hilsen fra Marineforeningen, ligesom Flaget, ført af de af Medlemmerne, der i den korte Tid kunde indvarsles, gav Møde.

NÆSTVED-KREDSSEN

Tirsdag Aften den 28. November afgik Landlovsbaaden med en Del Næstved-Marinere, der skulde samles med »de blaa Dreng« i Haslev paa Carstensens Hotel i Haslev.

Kredsens Formand peb klar ved Flaget, der gik til Tops med fuld Honnør, da Medlemmerne var samlede i Salen. Vor gode Ven Skorstensfejer *E. Rasmussen* bød velkommen, og saa gik Gutterne i Lag med Biksemad og Skilpadden, som »de blaa Dreng« fra Haslev havde ladet servere. I Aftenens Løb blev der holdt Taler af vore kendte Kammerater, *Bundesen*, Skorstensfejer *Rasmussen*, Maskinmester *Olsen* samt af Pressens Repræsentanter, bl. a. af Redaktør *Jensen*, Haslev, der paa Pressens Vegne takkede for Indbydelsen til at overvære en Aften i saa lystigt Selskab, hvor han havde set Beviser for det kammeratlige Forhold, der hersker indenfor Marineforeningen. Købmand *Fr. Brandt* talte for at bevare Minderne fra Tjenestetiden og fortalte en lystig Historie fra 1889. Den blaa Sangbog var selvfølgelig fremme lige til Kl. 11, da Flaget blev halet ned, saa maatte jo de gæve Næstved Matroser til Landlovsbaaden, der afgik præcis Kl. 11,27, med alle Mand ombord.

Hasleverne udbragte et kraftig Leve ved Afgangen og bemærkede, at næste Gang skulde Damerne med til en større Svingom.

EBELTOFT-KREDSSEN

afholdt Søndag den 10. December Lotterispil paa Hotel »Skandsenskilde« om Gæs, Ænder, Flæskesteg og Fisk. Tilslutningen var ganske god. Efter Spillet svang man sig til *Hellgrens* Toner og Overskudet omsattes i nogle Boller Punch som Slut paa Sammenkomsten. Dette bliver sidste Sammenkomst i 1922. Første Sammenkomst i det nye Aar bliver sandsynligvis Torskegildet og Generalforsamlingen paa Kredsens Stiftelsesdag ultimo Februar.

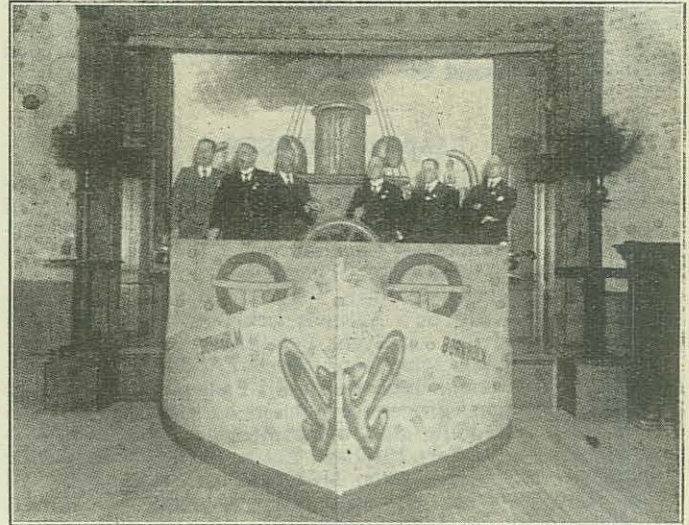
BORNHOLM-KREDSSEN

Der er Fremgang og Vækst i Marineforeningen paa Bornholm. I Juli i Aar startedes den første Kreds i Rønne, og allerede nu tæller Kredsens 105 Medlemmer, der afholdt deres første større Sammenkomst den 9. Oktober i Industriforeningens Lokaler og den anden den 30. November sammesteds. Det blev en vellykket og smuk Fest til hvis gode Forløb der fra den energiske Bestyrelses Side var sat et betydeligt Arbejde ind, saaledes at Industriforeningens rummelige Festsal præsenterede sig smukt dekoreret med røde og hvide Guirlander og Flag, medens der for Salens ene Ende var dannet et fortræffelig udført Forparti af et Skib med Stævn, Bakke, Kommandobro og Lanterner og bag denne et Perspektiv af Skorsten og Stormast, — udmærket udført af Skibsbygmester *Lind* og Malermester *Andersen*.

Efter at Medlemmerne med Damer, ialt ca. 80, havde givet Møde, bød Kredsformanden, Stats-Overbetjent *Carl Nielsen*, fra Kommandobros Forsamlingen Velkommen, hvorefter han gav Ordet til København-Kredsens Næstformand, Arkitekt *Marston*, der bragte en Hilsen fra sin Kreds som nærmeste Nabokreds, og derpaa først viste en Samling Lysbilleder, dels fra Marinens Liv, dels fra Koffardimarinens Virke, og derpaa talte om og fremviste Billeder fra Redningsvæsenets Virksomhed, hvilket interesserede Medlemmerne meget, og for hvilket de takkede med kraftigt Bifald.

Ved det paafølgende Kaffebord blev afsunget en udmærket Sang af Kredsens Formand, som derefter talte smukt for Foredragsholderen, der senere kvitterede med en Tak for den venlige og kammeratlige Modtagelse i Kredsens og en nærmere Omtale af Marineforeningens Maal og Midler for til sidst at slutte med et Leve for Bornholms unge og energiske Kreds.

De kendte Marinesange i Sangbogen synes allerede at have vundet samme Popularitet paa Klippeøen som i de ældre Kredse, og gik med sjælden Appel og Fart.

Efter Bordet traadtes Dansen paa Dækket til 2 Glas paa Hundevagten, — saa pebes Gæsterne fraborde efter en vel tilbragt Aften, der sikkert vil følges af mange ligesaa vellykkede, — ikke mindst, naar Kredsens i en ikke fjern Fremtid skal indvie sit Flag, hvortil der er indsamlet blandt Medlemmerne.

HIRTSHALS-KREDSSEN

havde indbudt til Sammenkomst med Damer Søndag den 26. November Kl. 7½ paa Kroen. Kammeraterne fra Hjørring var indbudt.

Ved 8 Glas marcherede Mændene med Damer efter Musikens Toner ind i den svagt oplyste men smukt dokorerede, som Skib pyntede Sal. Kun Sidelanterne og Toplanternen var tændt, men ved Næstkommanderendes, Skibssergentens og en frivillig Lærlings flinke Hjælp, kom alle snart paa Plads i de af Skytsedlen anviste Bakker. Der pebes klar ved Flaget, som hejstes ved Flagmarchen, og Afsyngelsen af »Kong Christian«. Chefen mindedes de afdøde Kammerater, Brofoged *H. Hjorth* fra Aalborg, og Købmand *Storup* fra Lønstrup; Flaget kippedes ved et »Ære være deres Minde«.

Der pebes hver Mand paa Post til Letning, da Ankeret var lettet med Opsangen »Hiv nu Anker og giv Agt«, og da Chefen havde slaaet Fuld Kraft frem i Maskinen, bød han alle hjertelig Velkommen, et særlig Velkommen adresseret til Kammeraterne fra Hjørring, der trods Snestormen var tropet op 7 i Tallet med deres uforsagte Piger. En Del af Kammeraterne fra Tornby var selvfølgelig ogsaa mødt trods Vejret, og vort gamle Æresmedlem Veteran *Chr. May*, kunde trods mange Modsigelser slet ikke undlade at møde og holdt ud sammen med os til Slut. Der pebes Kaffe overalt, og to fikse Havnymfer serverede Kaffen med Bagværk, og der holdtes flere Taler, afløst af Sange fra Bogen. Chefen udbragte et Leve for Sølvbrudeparret *Chr. Heilesen*, der som sædvanlig ikke manglede ved Flaget, hvorefter *Heilesen* takkede.

Chefen takkede Kammeraterne fra Hjørring, fordi de var kommet og udtalte en særlig Tak til Kammerat *Baak-Andersen*, der straks tog fat paa at hverve Gutter til Kredsens, da Chefen henvendte sig til ham, med det smukke Resultat, at 17 meldte sig. *Baak-Andersen* takkede og udtalte, at det havde været ham en Glæde, særlig nu, da han selv kunde se, hvor godt alting gik i Kredsens, og han holdt derpaa en smuk Tale for Formanden og udbragte et Leve for ham. Dernæst havde Kammerat *Busch* fra Hjørring Ordet, og i en med Lune holdt Tale, som gjorde, at Tilhørerne lo hjerteligt, talte han for Chefen, og endnu en Gang bragede et Leve ud over Dækket. Sangbogen blev flittig brugt. Ved Slutningen af Kaffebordet blev der mørkt i Salen, man saa kun Lanternens dystre Skin, en Sømandsgut gik til Rors og til Musikens Akkompagnement foretog han Sangen »Hils fra mig derhjemme«, der gjorde stor Lykke, hvorefter Gutten holdt en Tale for Flag og gamle Danmark, som resulterede i et drøgende Leve for vort kære Land.

Der pebes nu: »de ny Indrullerede stiller hos Skibssergenten og faar udleveret deres Klunse, og derpaa blev der pebet op til Parade, og de indrullerede, iklædt Kraver og Huer, stod ret for Chefen, som inspicerede dem under spøgefulde Bemærkninger, hvorefter han trykkede hver især i Haanden og ønskede dem velkommen til Flaget. Der blev saa pebet til Auktion paa Dækket, og i Kammerat *Buch* havde vi en Auktionarius, som fik Pakkerne afsat til fænomenale Priser, ved sit sprudlende Vid og Humør. Da Auktionen ved 7 Glas var forbi, begyndte Dansen paa Dækket til vor Kammerat *P. Kiils* smægtende Harmonikatoner. Senere blev pebet til Punch. Den gamle Veteran var nu i sit Es, han var saa lykkelig, og fortalte mange Historier. En vellykket Fest rigere begav alle sig hjem, da der blev pebet: »Klar ved Køjerne«.

Alle, som bibragte til Aftenens festlige Forløb, bringes herved vor hjerteligste Tak.

Af vor Kammerat *Husmand Storgaard*, *Tornby*, fik vi foræret en Metal-Ankerlanterne, og en sammensat rød og grøn Lanterne blev os foræret af vor Værts Søn i Kroen — vor hjerteligste Tak for Gaverne!

ANDESPILLET DEN 5. DECEMBER 1922.

Den festlige Ramme om dette var leveret af Lavets fortræffelige Vært, Hr. *Sophus Jørgensen*, der havde ofret en Del Tusinder paa at gøre Lavets Lokaler saa hyggelige, som de nu er. De friske lyse Farver gjorde et venligt Indtryk, og de mange kunstfærdige Lysekroners dekorative Skærme gjorde det hjemligt for Brødrene. For at minde om vor maritime Afstamning, var der gjort diskret Anvendelse af Flag og Vimpler, ligesom det rigelige smaragdgrønne Gran i Vaser og som Borddekoration gav en Mindelse om den tilstundende Jul. De mægtige Baal i Ovnene forsøgte at konkurrere med Brødrenes Hjærtevarme. Der var fra Værstens Side gjort alt, for at gøre det hjemligt for Gutterne, uden at man et Øjeblik kunde være i Tvivl om, at man var i en maritim Forening.

En Kammerat, som har bedt os om at fortie hans Navn, havde sammen med Ingeniør *Høffding* placeret alle Gæs, Ænder og Høns forsynet med fantastiske Vinger i broget sydlandsk Farvepragt, og to smukke velskabte Grisehoveder havde de klædt ud som en forsoren Slagtersvend (lige fra Gutter om Bord) og hans Elskede.

Der var inviteret til Pølsegilde og mægtige Fade med kulsorte og englehvide Pølser fyldte Bordene, flankerede med Skaale af delikat Æblemos, smykket ovenpaa med Lavets dekorative Stjerne.

For 25. Gang (altsaa et lille Jubilæum) bød Formanden Velkommen paa Rim og efter Kaffen blev vor Festsang sunget, og der blev oplæst flere Hilsener fra fraværende Kammerater.

Andespillet tog sin Begyndelse under Ledelse af Kaptajn *Hauch*, der med sine velturerede Vittigheder bragte Købelysten ivejret.

Man skulde tro, at Lykkens Gudinde havde smagt for meget paa Pølserne og derfor ikke gad flytte sig, for hun lod Gaverne falde paa de samme Steder. Ikke mindre end 4 Kammerater fik 2 Gevinster og en endda tre. Navnlig omkring Polyteknisk Lærestalt var der i de nærmeste Dage en liflig Duft af Gaasesteg.

For at trøste de mindre heldige Kammerater, havde Styrimændene engageret en langhaaret Kunstner, der viste, hvorledes man kunde leve af andet end Andesteg, idet han med øjensynlig Velbehag spiste store Kvantiteter af brændende Blaar, Propper og Service. Skøndt hans Optræden var beskeden, og han langtfra var stormundet, puttede han som Slutningsnummer en Ske, en Kniv og en Gaffel helt op i Næsen. Han fandt dog ingen Efterlignere, og Værten manglede intet Sølvstykke den næste Dag. Jublende Bifald — og Overraskelserne var ikke forbi endnu. Der fremtrylledes et extra Fad sorte Pølser, som Kapt. *Hauch* udbød til Auktion. Da det blev oplyst, at det Indkomne vilde gaa til Punch, gik Budene meget villigt, og en af Pølserne naaede 14 Kr., ja en endog 15. Det er sikkert den dyreste Pølse, der nogensinde er nydt.

Auktionen indbragte 47 Kr., og en Indsamling til en glad Jul for de syge paa Marinehospitalet gav 50 Kr.

Ved det paafølgende Panchesold var Kammeraterne *Bing*, Maskinmester *Andersen* og flere utrættelige i at give Numre og fortælle Historier, ligesom Kammeraterne *Viggo Jensen* og *Salmenius* sørgede for Sang og Strengespil.

Formanden udbragte en Skaal for dem, der havde bidraget til Aftenens brillante Forløb; han fik efterhaanden i Talens Løb dem alle med i Skaalen. *Hauch* talte for de energiske Styrimænd, og den svineheldige Kammerat *Anders Sørensen* (han havde vundet det største Grisehoved, en And m. m.) talte i drastiske Vendinger for Lavet, saa det vakte vild Jubel.

Aaret sluttede saaledes med fuld Honor.

Et rigtig glædeligt Nytaar, Kammerater!

KOMMENDE MØDER

København—Kredsens Skyttelav:

Tirsdag den 9. Januar Kl. 7 stor Nytaarsfest med Tombola, hvortil Kammeraterne bedes sende Gaver og Smaating til Formanden, Østerbrogade 21. Alt er velkomment.

Lavets Vært giver gratis Æbleskiver og Punch.

Enhver Kammerat fra Marineforeningen, ogsaa fra Provinsen, er velkommen. Bedes ringe til Formanden, Østerbrogade 21, Øbro 3712.

MARINEHOSPITALET'S JUL

Hovedforeningens og København-Kredsens Bestyrelser har i Anledning af Julen tilsendt Marinehospitalet et Beløb af 100 Kr. som Bidrag til Julefesten paa Hospitalet.

KAPTAJN HERMAN EWALDS MINDE

I en nær Fremtid vil København-Kredsens Raaber, der paa sine Sølvkæder bærer Sølvplatter med Navne paa Mænd, der har gjort sig fortjent af Foreningen, faa paasat en Mindeplade over Kaptajn *Herman Ewald*.

SØLVBRYLLUPPER

Den 16. November fejrede Havnepolitibetjent *G. Lauritzen* og Hustru, Nyhavnsgade 26, Aalborg, deres Sølvbryllup.

Sølvbrudeparret var paa Dagen Genstand for megen Opmærksomhed. Skipperforeningens Medlemmer havde pyntet smukt uden for Hjemmet; der kom mange Gaver, og ogsaa fra Marineforeningen og Medlemmer vistes Opmærksomhed; om Morgenen vækkedes Brudeparret ved Musik af Marineforeningens Orkester.

Lauritzen har lige siden Foreningens første Aar været et interesseret Medlem, og har bl. a. ogsaa været med til at danne Kredsens Orkester, af hvilket han er et skattet Medlem.

Den 18. December fejrede Frederikssund-Kredsens afholdte og dygtige Formand, Slagtermester *Lund*, Jægerspris, og Hustru deres Sølvbryllup. Hr. *Lund*, der er Mariner fra 95 og med Liv og Sjæl interesseret for Marineforeningens Trivsel, blev ganske selvfølgelig første Mand ved Frederikssund-Kredsens Start.

Sølvbrudeparret modtog paa Højtidsdagen talrige Beviser paa, hvor agtede og afholdte de er i vide Kredse.

ULYKKEN VED BLOKHUS

Som meddelt i Pressen, omkom den 6. December 4 unge Fiskere fra Blokhús — deraf de to hørende til Redningsbaadsbesætningen, — ved Landgangen efter endt Arbejde paa Havet. Baaden kænterede paa anden Revle, og de fire ombordværende tilsatte alle Livet. Denne sørgelige Begivenhed har naturligt vakt største Sorg og Deltagelse hele Landet over, — ikke mindst fordi alle de omkomne var gifte Folk, der efterlader Enker og ialt 11 uforsørgede Børn.

Sikkert vil der fra hele Landet blive ydet Hjælp til de Efterladte og ogsaa Marineforeningen deltager heri, idet der til Strandfoged i Blokhús, Severin Svenningsen, fra Hovedforeningen og København-Kredsens straks er afsendt 100 Kr. med Anmodning om at ville overgive disse til Enkerne efter de 4 unge Fiskere. Vor Forening, der jo tæller saa mange Fiskere i sine Rækker, udtaler sin dybeste Beklagelse over den skete Ulykke og det Tab vor Fiskerbefolkning derved har lidt.

Marineforeningen har fra Strandfoged *Svenningsen* modtaget en hjertelig Tak paa de Efterlades Vegne.

ET SPØRGSMAAL

Naar man gennemblader de senere Numre af „Under Dannebrog“, vil man bemærke, at en uforholdsmæssig stor Del af Pladsen er optaget af lange, detaillerede Beretninger fra Skyttelavene i de forskellige Lokalkredse.

Jeg kan saa udmærket godt forstaa, at det morer de brave Skytter „at kigge ind ad deres egne Vinderverrer“, men, — for alle de andre Medlemmer af Marineforeningen, de Hundreder og atter Hundreder, som ikke er i Lavene, kan de nævnte Beretninger ikke paakræve nogen større Interesse, da de er og kun kan blive Gentagelse paa Gentagelse.

Man maa erindre, at Skyttelavene er private, selskabelige Sammenslutninger indenfor de forskellige Lokalkredse, og i strengeste Forstand ikke berører Marineforeningen som saadan.

Hvad, om man nu afkortede de nævnte „Lavsberetninger“ ganske betydeligt og anvendte den derved indvundne Plads — én for Marineforeningen meget kostbar Plads — til Behandling af Emner af almen Interesse, detaillerede Referater af Foredrag etc, etc, som havde alle Medlemmers Interesse?

Kjøbenhavn-Kredsens havde en Sammenkomst den 7. December, som hvad Lødighed angaar, formede sig som en af disse udmærkede Marineforenings-Aftener, hvorfra man bringer et Udbytte med sig hjem. Paa denne Aften holdt Kommandør Kiær et, baade i Form og af Indhold, aldeles fortrinligt Foredrag om Sønderjydske Krigsfangers Hjemsendelse med „Valkyrien“; det var i højeste Grad belærende og interessant og dertil overordentlig fornøjeligt.

Denne Aften burde Salen have været propfuld — ikke én Plads ledig —, men det var desværre ikke Tilfældet.

Hvad, om man nu gjorde Begyndelsen og bragte et udførligt Referat af dette ypperlige Foredrag?

Jeg spørger kun?

L. Tilly.

Naar Redaktionen ikke hidtil i mere udstrakt Grad, end sket er, har afkortet de fra Skyttelavene i København og Odense fremkomne Referater, uagtet der maaske kunde have været Grund dertil, da ligger dette deri, at man, i Auerkendelse af disse Lavs Arbejde og samlende Evne, og den Interesse, en betydelig Del af i hvert Fald København-Kredsens Medlemmer omfatter Lavet her med, og endelig dettes hele Stilling til Kredsen, har ment ikke i højere Grad at ville beskære Referaterne.

I hvert Fald København-Kredsens Skyttelav maa efter sin hele Virksomhed nu antages at være saa befæstet i Kredsens Medlemmers Bevidsthed, at den ærede Indsenders Henstilling, ikke mindst af Hensyn til Bladets knappe Plads, bør tages til Efterretning. Det er en Selvfølge, at ethvert Referat fra Lavene af virkelig almen Interesse til enhver Tid vil finde den Plads, der tilkommer det.

Idet Red. anerkender Berettigelsen af den skete Henvendelse, henstiller den derfor, at fremtidige Referater fremkommer i mere knap — men dog udtømmende — Form.

Red.

LLOYDS GULDMEDAILLE

Lloyds Guldmedaille for Redning af Menneskeliv paa Havet og som aldrig er uddelt før, er nu tildelt Kommandør *Evans* af den britiske Marine som Anerkendelse for hans Daad ved Redning af Passagerer og Mandskab fra Damperen »Kong Moh«. *Evans* er kendt fra Scotts Ekspedition til Antarctic og fra de britiske Destroyere »Swift« og »Broke«s glimrende Angreb i Kanalen paa 6 tyske Jagere, hvoraf de 3 blev sænkede. Han har forøvrigt i sin Tid holdt Foredrag i Geografisk Selskab her i Byen.

»Kong Moh« var en Dampers paa 4000 Tons, som i Marts 1921 strandede nær ved Hongkong. Kommandør *Evans*, som var Chef for Krydseren »Carlisle« ankom om Morgenen til Strandingsstedet. Søen var høj, og man saa, at Damperen var brækket over, at Forskibet krængede Bagbord over. Her stod nogle ulykkelige Kinesere. *Evans* gik selv i Motorbaaden, men kunde ikke gaa langs Siden af Vraget; han tog da en Line og svømmede i det iskolde Vand over til Vraget. Med Fare for at blive knust, kravlede han op paa Klipperne og kom op paa Vraget, hvor han fik Linen gjort fast i den resterende Rigning. Alle blev reddet om Bord i Motorbaaden, og da denne fik Linen i Skruen, sprang *Evans* atter i Vandet og fik Skruen klaret, inden Motorbaaden drev ind paa Klipperne. Opmuntret af Chefens Eksempel arbejdede hans Folk, som han selv sagde, som »big men«.

Lloyds har tidligere uddelt Bronze- og Sølvmedailler, men i Anledning af denne raske Daad, fandt man Lejlighed til at indstifte en Guldmedaille, der saaledes for første Gang blev uddelt.

S—r.

KURT SIVERTSEN ADELAER

16. DECEMBER 1622 — 16. DECEMBER 1922

Tvungen af Storm og Sygdom blandt Skibsfolkene havde Kurt Adelaer i Efteraaret 1675 med sin Flaade maattet gaa op fra Østersøen og lægge sig for Anker i den sydlige Del af Sundet. — Det skulde nu være Alvor med at tugte Svensken og generobre de gamle danske Provinser i Sydsverige, som Kong Christian den Fjerde saa skammelig havde maattet afstaa. — Men det stadige Uvejr og en smitsom Farsot, baade paa de danske og svenske Skibe, havde gjort Flaaderne uegnede til at vove en Dyst. Den svenske Rigsadmiral Stenbock havde da ogsaa opgivet sin Plan: at landsætte Soldater i Pommeren for at komme Wismar til Hjælp. — Baade Stormen og Farsoten havde handlet saa ilde med hans Flaade, at han havde fundet det raadeligst, at bringe den i Sikkerhed ved Dalarö. Bedre havde Kurt Adelaer redet Stormen af. Han havde lagt sig for Anker „mellem Stevns og Dragør“. Og her fra sit Kommandoskib „Prince Georg“, skikkede han to Rapporter, dateret den 30. Oktober, den ene til „allernaadigste Arffue-Konge oc Herre, kongl. Maj.“ og den anden til „høy og velbaarne H. Rigens Cantzeler“, Peder Griffenfeld. I disse Rapporter hedder det, at Hans kongl. Majestæts Flaade endnu Gudskelov er i god Velstand, senere at han selv — Kurt Adelaer — „hafr veed 3 Ugers Tid sig noget suagelig befundit“. Han lover „icke desmindre“, at han „saa længe de mindste Kræffter“ hos ham er, „til Hans kongl. May. Tieniste contribuere, hvis ham muligt er, og sit Lieff for kongl. May. voufue“. — Dette var hans sidste Rapporter — syg som han var, har han ikke formaaet at skrive sit Navn helt ud under paa dem. Den 2. November tog han Afsked med sine Officerer og Skibsfolket, Kommandoen overgav han til Niels Juel, og en Baad stod med den dødssyge Admiral fra Prince Georg ind til Land.

Samme Aften naaede han sit Hjem, sin Gaard paa Christianshavn, og skønt de navnkundige Læger Thomas Bartholin og Ole Borck øvede deres Kunst, udaandede han Fredag den 5. November — knap 53 Aar gammel.

Disse faa Maaneders Krigstogt er alt, hvad der kan optegnes om Kurt Adelaer som dansk Søkriger. I korte Træk kan hans Liv tegnes saaledes: Han er født den 16. December 1622 i Brevig i Norge som Son af Søren Jensen — Christian den Fjerdes velbetroede Forvalter over det kgl. Saltværk i Laugesund — og Dorthea Nielsdatter. 15 Aar gammel gik han til Holland, hvor han i Byen Hoorn blev uddannet i Navigation og Matematik; senere tog han Tjeneste i den hollandske Flaade og kæmpede under Admiral Tromp den Ældre i det bekendte Slaget ved Dünerne, hvor Hollænderne besejrede Spanierne. 21 Aar gammel lod han sig med sit eget Skib „St. Jørgen“ hverde i venetiansk Tjeneste, og deltog — med nogle Afbrydelser — i den langvarige Krig, som Venedig fra Sommeren 1645 var indviklet i med Tyrkerne. I Kampene, der dels foregik ved Øen Kandia, som var i venetiansk Eje, men som Tyrkerne havde sat sig fast paa, dels i det græske Øhav og ved Dardanellerne, udmærkede den danske Kaptajn sig Gang efter Gang.

Allerede i 1650 vælger den venetianske Eskadrechef den fremmede Skippers Skib til Kommandoskib. Samme Aar deltager han i en Kamp ved Dardanellerne, hvor det gælder at hindre den tyrkiske Flaade i at komme ud, og han er med ved Venetianernes Angreb paa Volo i Thessalien, hvor 5 tyrkiske Proviantskibe erobres. Han kæmper de følgende Aar ved Paros og redder ved sit Vovemod den venetianske Generalproveditor Bragadino ved Argentina, under et voldsomt Uvejr umiddelbart før dennes Skib splintres af det fraadende Hav. Han undsætter den haardt trængte venetianske Garnison i Suda paa Kandia, og han deltager i forskellige Kampe ved Rhodus. I Aaret 1654 grundlægger han dog særlig sin varige Berømmelse hos Venetianerne. I Slaget ved Dardanellerne den 16. Maj bliver hans Skib, der atter er Admiralskib, angrebet af fire tyrkiske Skibe. Angrebet bliver ikke alene afslaaet, men Venetianerne entrer det tyrkiske Admiralskib. De øvrige tyrkiske Skibe begynder at flygte, men da de ser, at den venetianske

Admirals Skib har maattet kaste Anker for ikke at drive paa Land, retter Tyrkerne et nyt Angreb mod det. En frygtelig Kamp raser, Masterne paa Venetianernes Skib falder, Tovene sprænges, og Vandet begynder at trænge ind. Efter Admiralens Ordre iler Kurt hen i Forstavnen og kapper Ankertovene. Heldet kommer til Hjælp: Vinden vender sig, med Lagener og Kapper fanger man Vinden, og Skibet naar ud gennem Dardanellerne. 14 tyrkiske Skibe angriber paa ny, men snart naar det venetianske Admiralsskib frelst den øvrige Flaade. Kurts Tapperhed ved denne Lejlighed godtgøres af Vidnesbyrd fra venetianske Admiraler og Historieskrivere. Som Løn faar han straks overrakt to Guldkæder og senere skænker det venetianske Senat ham en tredie Guldkæde til en Værdi af 300 Dukater og en livsvarig Pension paa 700 Dukater. Tre Aar efter omtales hans heltmodige Deltagelse i et andet Slag ved Dardanellerne, og i 1659 udnævnes han — den fremmede fra et fjernt Land — til Ridder af St. Markus Ordenen og tilkendes en aarlig Pension paa 1400 Dukater, som endogsaa hans Arvinger i tredie Led skulde nyde. Med Aaret 1660 slutter Kurt Adelaer's venetianske Æra.

* * *

Hvad der her er berettet om Kurt Adelaer's Liv, har den kritiske historiske Forskning godkendt. De Kilder, hvoraf Eftertiden har øst sin Viden — lige indtil for et halvt Hundrede Aar siden — har nok vældet rigt, men Vældet har været alt andet end klart. De faa og smaa Aviser, som udkom i 1675 i København, fortæller kun, at „Høy-Ædle og Welbaarne Herre, Hr. Cort Adelaer, Herre til Bradsbierg oc Giemso, Ridder, kongl. Majest. General-Admiral oc Admiralitetsraad“ var død. Den af den adlerske Familie hos Universitetet bestilte Levnedsbeskrivelse — et saakaldet „Program“ — et saadant var det hyppigt Skik og Brug at lade affatte, naar en kendt Mand eller Kvinde døde — indeholder, skrevet paa Latin, i de mest bombastiske Vendinger af Universitetssekretæren, Professor Villum Vorm, baade sandt og usandt i Flæng. Ikke mere paalidelig er den 65 Aar efter Kurt Adelaer's Død udgivne Levnedsbeskrivelse af ham, forfattet af Peter Benzon Mylius — en ganske ukritisk og upaalidelig Historieskriver. Hverken Holberg — som har sine Oplysninger om Kurt Adelaer fra Mylius' Manuskript — eller Genealogen Tycho de Hofman har været mere kritisk.

En Episode af Kurt Adelaer's Liv, som kan være sand, men som ikke historisk er bevist, og som i hvert Fald ikke kan stamme fra det Aar — 1658 — den tillægges, er hans Kamp med Ibrahim Pascha. Den skildres saaledes: Ibrahim — Sultanens Svoger og Admiral for Tyrkerflaaden — angriber med et stort Skib — paa 60 Kanoner og 1000 Mand — Kurt ved Tenedos, om Bord paa Store St. Jørgen, som allerede er stærkt medtaget af Kampen. Kurt faar højre Arm saaret, men griber Sværdet med Kejten,

og med eet Hug fælder han Ibrahim, bemægtiger sig dennes Sværd og afhugger Tyrkens Hoved med dennes eget Sværd. Og da de skrækslagne Tyrkere ser, at Paschaen er faldet, overgiver de sig og Skibet. Ibrahims Standart og Vaaben fører Kurt senere med sig til Danmark, hvor han skænkede disse Trofæer til Kong Frederik den Tredie, som lader dem anbringe paa „Kunstkammeret“ — senere havner de paa etnografisk Museum.

I disse upaalidelige Kilder fortælles ogsaa, at Kurt Adelaer foruden St. Markus Ordenen har faaet endnu en venetiansk Orden — Hverken dette eller Beretningen om hans Ophøjelse i den venetianske Adelsstand er historisk Sandhed. Derimod har han siden 1659 ført Vaabenskjold — Billedet af en flakt Ørn og en Arm, holdende en Kaarde, paa hvis Spids et kløvet Tyrkerhoved ses — en Hentydning til hans Kamp med Ibrahim Pasha.

Det er ligeledes tidligere paastaet, at Kurt Adelaer har vundet sig et evropæisk berømt Navn, og indtaget en fremskudt Kommandostilling i den venetianske Marine. Intet af dette er Tilfældet. De samtidige Historieskrivere har intet, der kan berettige til at tro dette. Han har kun været en dygtig og modig Skibskaptajn, som Venetianerne har belønnet efter Fortjeneste.

* * *

Fra 1661 begynder et nyt Afsnit af Kurt Adelaer's Liv. Han kommer da tilbage til Holland, hvor hans Ry fra den venetianske Tjeneste antagelig var ilet forud. Der var jo adskillige hollandske Kaptajner i denne Tjeneste. Hollandske Digtere besang ham, men Digtere plejer ikke at være kritiske Historieskrivere.

Da hans første Kone var død, indgik han i Sommeren 1662 Ægteskab med en rig Købmandsdatter Anna Pelt i Amsterdam. Brylluppet bringer ham i Forbindelse med fornemme Folk, bl. a. Medlemmer af de hollandske Herrestater. Man mener, at det er fra dette Tidspunkt, at han antager Navnet Adelaer.

Endnu nogen Tid forbliver han i Holland. Efter hans egen Beretning havde den venetianske Regering stadig Forbindelse med ham, ja, tilbød ham alter at træde i dens Tjeneste paa særlig fordelagtige Vilkaar. Men i Januar 1663 modtog han gennem Generalløjtnanten for den norske Hær, Claus Ahlefeldt, skriftligt Tilbud om at træde i dansk Tjeneste. Ved de Forhandlinger, der da førtes med ham, har han sikkert vist at benytte sig af Tilbuddet fra Venedig. Men Kong Frederik den Tredie har ogsaa gerne villet knytte ham — den borgerlig fødte — til det ved Enevoldsmagten indførte nye Regeringssystem, som en passende Modvægt mod de andre to gammeladelige Admiraler Henrik Bjelke og Niels Juel. Den 15. September udnævntes han da til Admiralitetsraad og Admiral, med en Gage, der senere sattes til et Beløb, som var meget betydeligt, baade i Forhold til andre Embedsmænds og ogsaa andre Admiralers. Desuden fik han Ret til toldfrit at indføre to Ladninger

spansk Salt til Bergen og i denne By lade dette forhandle.

At Regeringen har sat overordentlig Pris paa ham, viser forskellige Forhold. Han stilles i Rang lige efter Rigsadmiralen, faar senere Titel af Generaladmiral, optages i den danske Adelsstand og bliver ved Dannebrogordenens Indstiftelse straks udnævnt til Ridder af denne Orden. Personlig er han i stærk Yndest ved Hove. I 12 Aar er han knyttet til den danske Marines øverste Administration — men hvad Rolle han her har spillet, kan ikke historisk godtgøres. Han sad jo i kollegial Styrelse med saa erfarne Mænd som Henrik Bjelke og Niels Juel, saa hvad der skyldes den enkelte i denne for Marinen ret indholdsrige Periode, kan neppe udredes. Paa et Par Punkter ved man, at han har været særlig interesseret: ved Oprettelsen af et Korps af unge Nordmænd, ved Planer om Forøgelsen af Antallet af faste Baadsmænd, hvorimod det neppe har noget paa sig, at han fyldte Søofficerskorpset med Hollændere. Han syntes ogsaa at have virket for et Forslag om at tillægge Rigsadmiralen større Myndighed end hidtil. At han har været en Mand af usædvanlig Virkelyst, viser ogsaa hans private Forhold. Han tilhandlede sig Ejendomme baade i Norge og i København, og som Datidens Embedsmænd, forskaffede han sig Biindtægter og søgte at erhverve sig Formue baade ved Salthandel, ved Handel paa Island og paa Ostindien.

Flere Gange sendtes han i officielle Sendelser til Holland, bl. a. i 1669 i Anledning af Danmarks Traktat med Generalstaterne om Penge- og Skibshjælp under Krigen med England og samme Aar for at slutte Overenskomst om Skibsmaalingen.

Intet Under, at Navnet Kurt Adelaer er omstraalet af en vis Eventyrglans — den jævne Mand fra Norden, der tappert kæmpede mod Tyrkere og Barbarer i fjerne Egne og under fremmede Forhold. Men naar Samtiden og Eftertiden — lige op til vore Dage — har gjort ham til en af det 17. Aarhundredes største Søhelte, har den kritiske Historieskrivning med Rette gjort Indsigelse. Paa hans pralende Epitafium i den gamle Vor Frue Kirke, stod følgende Indskrift paa Latin:

Tyrkerne en Skræk, Barbarerne en Rædsel,
Candia et Skjold, Venetianerne en Mur,
Hollænderne en Hæder, Nordmændene en Ære,
Den danske Sømagt en Zirat,
Nordens Underværk.

Det var Fortidens Dom over ham. Men den gamle Kirke og Epitafiet er sunket i Grus. — Og de Digte, hvori Ingemann og Ploug har besunget ham, har mistet deres reelle Baggrund den Gang, det blev bevist, at denne hidtidige Bedømmelse af ham var ganske fejlagtig. Historikeren, Bibliotekar ved det kgl. Bibliotek Chr. Bruun, har i sit i 1871 udgivne fortræffelige og yderst indgaaende Værk „Kurt Sivertsen Adelaer, En historisk Undersøgelse“, stillet ham paa den Plads, hvor han bør staa. Dette Værk slutter da ogsaa med følgende Ord: „ . . . Kurt Adelaer's Berømmelse, som man hidtil har skildret den, har kun hjemme i den Konges smaa Riger, hvor han var født, og hvor han senere som en Lykkens Yndling blev baaret frem.“

Sigurd From.

UNDER MONTE PELLEGRINOS SKYGGE

Vi sad fire Venner og passiarede sammen om Juleaften, og hvor vi havde tilbragt den. Der var i og for sig ikke noget mærkeligt ved det, vi fortalte hverandre, saa det er ikke derfor, at jeg mindes Samtalen. Den ene havde tilbragt Juleaften paa St. Thomas i 29 Gr. Varme mellem stive, blanke Palmeblade og med de varme Landes Frugter paa Julebordet. Den anden talte om en Jul i Piræus, hvor Snebygerne, som man knap nok herhjemme kan have Juleaften, kom drivende ned fra Bjærgene. Den tredie tænkte paa Juleaften, fejret oppe i den rigtige Nordlysregion, hvor Straalebundter for over Himlen som rappe Jomfrufingre over Flygelets Tangenter, medens jeg svor paa, at jeg sikkert havde tilbragt den kedeligste Juleaften, blottet for al Stemning og Poesi i øsende Regn og Blæst med Luften og alt indenborde fuld af Kulstøv, der røg overalt i en af Newcastles Dokker.

Jeg kom egentlig kun til at mindes denne Samtale om Juleaften, fordi jeg samtidig kom til at hu-

ske paa, hvad der hændte mig efter Juleopholdet i Newcastle.

Vi laa som sagt og kullede med en dansk Handelsdampers, hvor om Bord jeg som ganske ung Officer gjorde Tjeneste som vagthavende til Søs. Vi skulde være klar med at tage Kullasten ind til Kl. 8 Aften for at komme til Havs, inden Dokken maatte lukkes. Naar man stod oppe paa Dækket, snavset af Kulstøv og hørte paa Spildedampens Hvislen, paa Hvinene fra skrigende Wincher og paa Kulfolkenes Raab, saa var her ikke den fjerneste Mindelse om Juleaften, ikke Spor af Julelysenes varme Glans eller de muntre Børnestemmer. Dog forresten, da vi skulde spise hos Kaptajnen Kl. 6 stod Gaasestegen da paa Bordet, Julemaaltidet var godt nok, Kaptajnen fornøjelig som sædvanlig, Styrmandene stille, fordi de et kort Øjeblik fik Lejlighed til at tænke paa Hus og Hjem, medens Første Mester og jeg stille og fredeligt delte mindst Halvdelen af Gaasen.

Kl. 8 kastede vi los og stod ud af Dokken, kom

godt ud af Tyne og vel til Søs. Da Kaptajnen her gik ned fra Broen, efter at have sat Kursen Syd efter ned langs Englands Østkyst, husker jeg, han gav mig den Formaning, inden jeg overtog Vagten: „Husk paa, lille Nikolajsen, at der er ikke een ædru Mand paa nogen af de Dampere, der i Aftenens Løb stikker til Søs, de gaar ikke af Vejen for noget andet Skib.“

Medens den tunglastede Kuldampere, som Englænderne siger, „plodded along“, den kunde ikke rigtig bevæge sig i Skvalpet, stod jeg og kiggede ud i Regnen og Blæsten, og der var ikke een Lanterne, hvid eller rød eller grøn, som jeg fik Øje paa, uden at jeg holdt længere og længere til Søs. Paa den Maade kunde vi godt have endt paa Jyllands Vestkyst, vi kom i det mindste langt ud af Kurs, men Vind og Strøm fik som altid Skylden herfor.

Vi plodded along gennem Kanalen mod vestlig Storm med Sø og Strøm fra alle Sider, den tunge Dampere laa nærmest awash i Søen, en mere ubehagelig Tur har jeg sjælden været med til, og ikke een om Bord tænkte paa at det var Juledag, eller havde Fornemmelser i Retning af stort Kalas blandt gode Venner, hvor glade Timer bliver nydt sammen, og hvor Granduften, Varme, Lys og Hygge skaber den Julens Velvære, man aldrig glemmer.

Da Julen var forbi rundede vi om Quessant, vi saa Klipperne i Søs kvæet og Regndis; fik Fyret tværs og holdt af; hvor det lettede paa Skibet, men hvor vi rullede, da de lange blaa nordatlantiske Søer mødte en sort lille Kulbiks, som plodded along mod Syd.

Hver Aften paa Turen studerede jeg Ejbe's 100 Timer i Italiensk, for at kunne klare mig, naar vi kom til Palermo; om Dagen harpunerede vi Springere, der legede foran vor Bov eller maalte Solhøjden og pejlede Landet, Barlingas Øer, Kap St. Vincent, Kap Trafalgar, Gibraltar, Kap Gata, ind gennem Middelhavet med en Vestenstorm i Halen.

En Dag i Begyndelsen af Januar løb vi langs Siciliens Nordkyst og stod sent om Aftenen forbi Golfo di Castellamare. Hvor alt dog var anderledes end i Newcastles Dok. Skibet var rent, og Søen smul, Himlen saa blaa og Maanen saa gul; Luften var lun, og Duften fra Land drev ud over Havet. En fin lille Maanestribe stod paa den klare Himmel, om Styrbord havde vi Monte Pellegrino og lidt tilvenstre derfor tændtes, slukkedes og glimtede Lysene inde i Palermo, Fiskerfartøjer med lange, spidse Sejl drev forbi Lysene, og nede under vor Køl legede Tunfiskene.

Vi blev i Palermo en halv Snes Dage, og Kaptajnen og jeg aftalte at nyde Livet og se paa alt, hvad der var smukt og kønt i Palermo.

Paa Dækket stod jeg næste Morgen og saa ind mod Byen, der laa Palermo i sin gyldne Muslingeskal, „Conca d'oro“, som Sletten under Monte Pellegrino hedder, og hvorpaa Byen er bygget ved det tyrrenske Hav.

Mildt og forarsagtigt var Vejret, da jeg blev roet over til Byens Side og gik i Land i den gamle Havn

„La Cala“. Jeg spadserede op ad Byens Hovedgade Via Vittorio Emanuele til den store Piazza Vittoria med Philip den IV's Statue, og hvor Palazzo Reale ligger. Jeg gik over Piazza Pretoria med den pragtfulde gamle Brønd fra det 16de Aarhundrede og stod tilsidst foran Katedralen, som blev bygget af Normannerkongen Wilhelm II i det 12te Aarhundrede og som rummer et Væld af Kunstsatte — Tilsidst kom jeg ud paa Marinaen, den smukke Promenade, der fra den gamle Havn langs Stranden fører ud til Bateria S. Erasmo og den botaniske Have. Herlig var Udsigten over det blaa Hav og over Bugten, hvor Karthagos Flaade engang havde sin Hovedstation, indtil Byen blev erobret af Romerne. Alene for Stedets vidunderlige Skønhed maatte Menneskene vel kæmpe for denne Plet og i Tidens Løb fulgte Goter, Sarazener og Normanner efter hverandre, til Palermo blev Residens for Siciliens Konger. Endnu ligger Byen som en af de dejligste

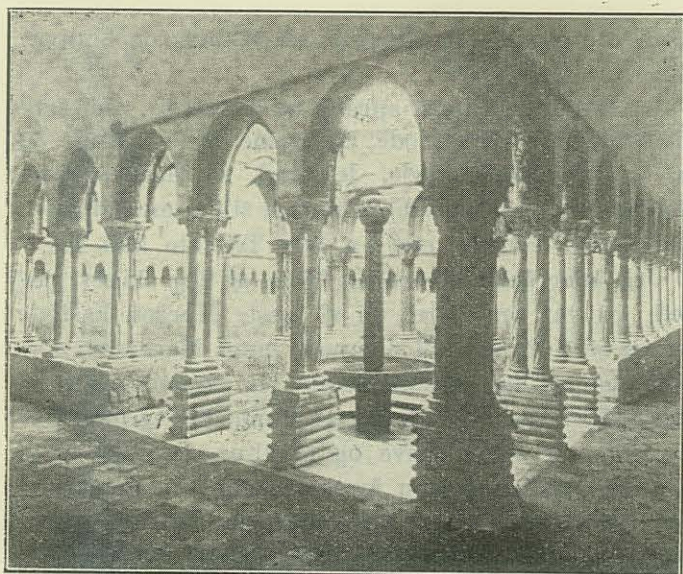

italienske Byer, og Monte Pellegrino hæver sig som en Skilvagt over Byen, som det har gjort siden Fønicierne's Dage, da de grundlagde Byen Panormos.

Overalt turede vi rundt i de følgende Dage, saa Kirker, Klostre og Klokketaarne, blev mæt af Marmordekoration og Guldmosaik, tog op paa Monte Pellegrino og nød her den pragtfulde Udsigt fra Parken ved den kongelige Villa Favorita, bygget i kinesisk Stil.

Og Dagene endte vi i Operaen, hørte „Carmen“ og »Aida« Gang paa Gang, Carmens Ord, om, at det er tilladt at vente og dejligt at haabe, tilegnede jeg mig og benyttede mig ofte af i Livet.

En Dag tog vi Vogn og kørte en Milsvej ud i Landet til den berømte Domkirke i Monreale, Byen, hvor den sicilianske Vesper begyndte. Vi spiste Frokost i et Lysthus, Makaroni, Tomat og den røde Landvin, og traadte med Andagt ind i den 700-aarige Domkirkes mægtige Rum. Gamle Broncedøre, Marmorsøjler og prægtig Mosaik paa Guldgrund, talte om de gamle Tidens Rigdom og vidunderlige Smag. I Mosaik var Kristus Ansigt fremstillet over Koret

med saa bydende et Herskerudtryk, som man ellers aldrig ser. Det var Kongernes Konge, som saa ned paa det usle Menneskekravl, der stirrede opad mod Skønhedens Aabenbaring.

Gravmalerier af gamle normanniske Fyrster prydede Kirken og dér ved en af Skriftestolene laa en ung Kvinde og skriftede for sin Pater. „Er det syndigt, Pater Josef, ham jeg elsker, det er Dig?“

Udenfor laa Benediktinerklostret, hvor vi gik gennem den firkantede Klostergaards Søjlegange og forstod den Herlighed som engang havde udfoldet sig her. Turister og Tidens Tand havde pillet og røvet Mosaikens Stumper ud fra deres Plads i Søjlerne. Hvide Søjler med Guldmosaik og Stenes Pragt, Klang fra Domkirkens store Klokke, der rungede ud under den dyblaa Himmel, dette var Italien; det var Monreale, Perlen i Siciliens gyldne Muslingeskal.

Og endnu en Dag husker jeg, da vi travede rundt i de mærkelige Katakomber ved Capucinerklostret udenfor Byen, hvor Palermitanerne ligetil 1881 bilsatte deres Døde. Dødning ved Dødning staar her ved hinandens Side eller ligger paa Hylder og venter paa den yderste Glædesdag; en forunderlig Smag, at stille sine Afdøde op, klædt paa, saa kun Dødningehovedet er frit, nogle balsamerede med Hovedhaaret paa, og Navneplakater i Stedet for Ligstene, andre bag Staalvæv — og saa Munken, der var saa hellig, at Tungen ikke faldt ud, men tørrede ind, vi følte paa det Stykke Læder, der sad mellem Kæberne. Og der stod et Barn, balsameret og klædt paa i Stadskjole og med Glasøjne, som stirrede ud i det fugtige, mørke Rum.

Den sidste Dag vi laa i Palermo, fulgte jeg med Kaptajnen til Mæglerens Kontor, hvor Kaptajnen vilde hæve 1000 Lire af Rederiets Penge til Brug paa vor videre Tur gennem Middelhavet. Jeg gik ind i et Udsalg saalænge, og da vi mødtes igen, faldt det mig ganske tilfældigt i Munden: „Fik De Pengene?“ „Død og Pine“, var Svaret, „jeg glemte dem paa Disken, aah, følg med ind, det haster“.

Vi kom ind, men der laa ingen Penge, vi mødte kun beklagende Miner og Gestus med tomme Haand-

flader, nej, de huskede saa bestemt, at Kaptajnen havde taget dem med; vi var venlige, og de var venlige, vi slog i Disken, og de var lige venlige. Der var intet at stille op.

Vi vandrede atter ned ad Via Macqueda og brugte Ord som „Slyngler“ og „forbandede Skurke“, men hvad hjalp det at rase.

Lidt efter gik vi hver til sit, jeg drev atter omkring i Byen og stod nogle Timer senere paa den henrivende Promenade langs Havet, Marinaen, som jeg vilde se for sidste Gang.

Jeg satte mig paa en Bænk og opdagede i samme Øjeblik, at en ung Pige samtidig satte sig paa Bænken. Ærlig talt, havde jeg slet ikke lagt Mærke til hende før, og hende maa det være gaaet paa samme Maade overfor mig, thi hun havde ligesom et lille forlegent Træk omkring Munden. Min første Indskydelse var at være høflig og gaa, men — ja, det hele gik nu saa hurtigt — den Tanke for samtidig gennem mig, „hvor hun er pragtfuld“, og saa glemte jeg Høfligheden, glemte forresten ogsaa min Lærdom fra de 100 Timer i Italiensk, thi i Stedet for at sige „Undskyld“, tog jeg fejl i Ordforraadet og sagde „Benvenuto“.

Hun lo, hun kunde simpelt hen ikke lade være, hun lo, saa Taarene stod i hendes brune Øjne og gjorde dem saa blanke, som den stille Sø, man langsomt synker ned i. Jeg lo med, smittet af den friske Latter, det gav mig Mod, og i Modet udfoldede mine italienske Talegaver sig rent vidunderligt, saa jeg fortalte, at jeg var fra en dansk Dampers. Ja, noget i den Retning havde hun da ogsaa antaget mig for. Saa nævnede jeg mit Navn, Sven Nikolajsen, Tenente danese; det gjorde nu alligevel sin Virkning, syntes jeg, det var en Anbefaling, hun gentog Navnet, og hvor lød ikke mit Navn henrivende, udtalt med italiensk Vellyd fra den smukke Piges Mund „Svenicolais“.

Kort efter var vi i en livlig Samtale, hvor alt hvad jeg huskede fra de 100 Timer i Italiensk blev mobiliseret og susede hende om Hovedet. Og naar hun talte, havde jeg Lejlighed til at se paa hende, mest ind i hendes brune Øjne med de store sorte Pupiller, sorte som Kulstøvet i Newcastle Dok, og paa hele hendes friske Ungpigeskikkelse. Jeg forstod, at hun maatte være af god Familie, og at hun vilde forstaa at trække sig ud af dette lille Eventyr, naar Tiden dertil var kommen. Og imedens gled jeg dybere og dybere ned i de brune Øjnes blanke Sø, men anede knap, at hun ogsaa gled, vistnok paa Grund af mit italienske; vi talte om alt, om Solen og Havet, der laa foran os, om Marinaen, om Corso Vittorio Emanuele og Piazza Vittoria, om Monte Pellegrino, der knejsede som Livets advarende Pegefinger — — — og pludselig, som jeg sad allerbedst, dybest nede i den blanke Sø, hvor Tunfisker leger under Damperens Køl, for hun forfærdet op. Nu holder det altsaa ikke længer, tænkte jeg, nu er Eventyret forbi, en ung italiensk Dame kan ikke

sidde med en Fremmed — selv om han er Tenente danese og livlig — paa en Bænk paa Marinaen. Hun saa paa sit Ur, og saa paa mig, der stod vi. Jeg forstod, hun maatte gaa, men jeg saa nu, hun gjorde det nødigt. Aldrig har jeg været saa kvik i Vendingen, som da jeg sagde, at det var sidste Aften jeg var i Palermo, og om jeg da ikke saa hende siden. Der stod vi igen, nu var det hende, som skulde svare, hun tog sit Kort, skrev noget, rakte mig det og sagde, at hvis jeg mødte efter Kortets Anvisning, skulde hun være paa Stedet Kl. 10. Saa skulde jeg til Gengæld fortælle hende alt, hvad jeg havde set og oplevet i Palermo.

Paa Gensyn!

Og da spillede Livets Orkester op til den sidste Aften i Palermo, en af de Aftener, som en lille Tenente husker mange Aar efter.

Jeg gik om Bord til Middagen, hvor jeg forklarede Kaptajnen, at nu vilde jeg paa min egen Boldgade den sidste Aften. Allerede ved 8-Tiden var jeg i Land og spadserede med en ung Knøs, Pietro, som Vejviser ad Via Macqueda Vest paa ud af Byen. Vi passerede Operaen, og her kom jeg til at tænke paa Carmens Ord: „Permesso e d'aspettare ed i dolce sperare“, tror jeg nok det var. Det er tilladt at vente og det er dejligt at haabe.

Vi gik ud til et Slags Villakvarter, der bredte sig ved Foden af Monte Pellegrino; jeg forstod, at jeg havde haft Ret i min Antagelse af det Samfundslag, hun tilhørte; den lille italienske Frøken var, som jeg selv, faldet ud for et lille Eventyr, og jeg lovede mig selv, at Tenente Svenicelais skulde holde sig indenfor de Grænser, som hun angav.

Ak! det at love og det at holde, gaar tidt ad Veje, som ikke mødes.

Pietro viste mig ind gennem en Gang i en stor Have til et Lysthus, her forlod han mig og der sad jeg i den stille maaneklare Aften og ventede paa hende. Paa Bordet stod en Skaal med Frugter og en Foliette med den mørkerøde Vino Calabrese; gennem det lette Slynggrønt, som dækkede Lysthusets Tremmeværk faldt det klare Maaneskin ind, jeg kiggede ud, det var vist et ret afsides Sted, rundt omkring saa jeg hvide Villaer og op over alt knejsede Monte Pellegrino, stille, tavs og advarende.

Katedralens Klokker lød inde fra Palermo, de ringede Stævnemødets Time ind; der kom hun i sin hvide Kjole med sort Slag over Hovedet, yndefuld, forlegen, som om hun var ved at opgive det hele, men da hun saa, hvor glad jeg tog imod hende, sprang pludselig hendes sydlandske Natur over til den mest sprudlende Glæde, „Benvenuto“, hviskede hun og lo.

Hvor let, syntes jeg, faldt det italienske mig i Munden, jeg fortalte hende om hver Aften i Palermo, om Operaen med „Carmen“ og „Aida“ om Byens Skulptursamling, om Capella Palatina med sin eventyrlige Pragt, om Monreale Turen og om det gamle Benediktinerkloster med den herlige Søjle-

gang, om Kirker og Klostre, om Middag og Souper, alt.

Og Glædens Blomst sprang ud for os to, rød, som Siciliens Roser kan gløde; de brune Øjne spillede og lo, og alle Sorger døde. Jeg bad, at Maanen, som engang før, i Ajalons Dal vilde staa stille; men Maanen har andre Tanker, end en lille Tenente kan faa.

Jeg aner ikke, hvornaar Nina og jeg skiltes; jeg ved, jeg var om Bord, da vi næste Morgen kastede los og stod til Søs. Vi dampede langs Marinaen, derinde saa jeg den tomme Bænk; jeg kiggede ind mod de hvide Villaer ved Foden af Monte Pellegrino. Der var intet at se til Have og Lysthus, intet at se af Nattens Herlighed, den forekom mig som en Drøm. Jeg vidste kun, at hun hed Nina eller kaldte sig saaledes, og jeg hørte aldrig siden noget til hende.

Inden Afrejsen fra Palermo havde Kaptajnen skrevet hjem til sit Rederi, om hvorledes han var bleven narret med de 1000 Lire. Vi gik saa Øst gennem Middelhavet og Bosporus for at hente Korn i Sebastopol og kom først 3 Maaneder efter til København.

I Mellemtiden havde Rederiet skrevet til Mæglerkontoret i Palermo, men kun faaet en Sludder for en Sladder som Svar; der var intet ved Sagen at gøre, og Kaptajnen maatte betale Beløbet.

Et af Bestyrelsens Medlemmer fortalte mig noget efter, at Mægleren i sit Svar havde kastet en slem Sigtelse paa Kaptajnen og mig, men der var selvfølgelig intet Hensyn taget hertil. Han beskyldte os kort sagt for at have brugt Pengene, til alle de Fornøjelser og Udflugter vi havde foretaget i den Tid, vi laa i Palermo, og han havde vedlagt Sigtelsen med udførlige Oplysninger om, hvor vi havde været hver Dag og hver Aften under vort Ophold i Byen. Han maatte have udspioneret os fra den første Dag, vi havde været der.

Da Bestyrelsesmedlemmet, som fortalte mig det, var en nær Paarørende, bad jeg om at faa denne Liste at se, det kunde jo være interessant at undersøge om alt det, man havde opgivet om vor Færden i Palermo ogsaa passede, men i mit Inderste tænkte jeg kun paa det ene, om der stod noget om Nina. Det løb rundt for Øjnene af mig, da jeg slugte Listen, jeg saa kun efter N. N. N. Nina, Nina, Himlen være lovet, der stod ikke et Ord om hende eller om min sidste Aften, men ellers alt, alle Steder, hvor vi havde været, maaske var Beretningen lidt udsmykket, som om det skulde se ud til at vi havde brugt mange Pengene, men iøvrigt korrekt og saa nøjagtigt, som man selv kunde have berettet det.

Jeg lovede mig, at naar jeg engang igen kom til Palermo, maaske med en Middelhavskrydser, skulde jeg ikke glemme min Ven Mægleren. Han skulde ikke faa Leverancen til et Skib, hvori jeg var. Men jeg har aldrig været der siden.

Den Aften, da vi fire sad og passiarede sammen om Juleaften, og hvor vi havde tilbragt den, saa var det min Tanke sprang fra Newcastle Dok ned til Lysthuset ved Foden af Monte Pellegrino; samtidig og for første Gang — jeg var jo bleven ældre i Mellemtiden — saa jeg lidt klarere. Kaptajnen og jeg var hos Mægleren ved Middagstid; og ved 4-Tiden mødte jeg Nina paa Marinaen. Hun var selvfølgelig sendt ud af Mægleren for at udfritte mig; ingen ung italiensk Dame havde ret længe dristet sig til at tale med en Fremmed, hvis hun da overhovedet kan gaa alene paa en offentlig Promenade. Hun var simpelt hen lejet til at udspørge mig om alle de Steder, hvor vi havde været, derfor den nøjagtige Liste. Men hvorfor udspurgte hun mig ikke straks, da vi sad sammen paa Bænken, jeg havde maaske anet Uraad, hvis hun havde gaaet for hurtig løs paa Sagen, eller ogsaa — det trøstede jeg mig med — blev ogsaa hun overrumplet af Amors Pil, og da hun rimeligvis har haft Tilladelse til at aftale et Stævne-

møde i Mæglerens egen Villahave, har hun benyttet sig deraf.

Jeg har i og for sig været glad for at den sidste Aften og Nat i Palermo ikke under en eller anden Form stod opført paa Listen, man kunde tænke sig saa meget og lægge det dobbelte til, hvad der sletningen Grund var til, thi det skylder jeg Nina at sige.

Men Kvinde var hun, og selv om hun, uden at hun kendte mig, lod sig udsende for at udspørge mig, og vel var forpligtet til at berette, hvad jeg havde fortalt, saa skylder jeg hende en Tak for en vidunderlig Nat under Monte Pellegrinos Skygge.

At hun forresten med roligt Sind kunde rapportere alt, hvad jeg havde fortalt!

Hver Gang jeg kommer tilbage til den Tanke, ser jeg for mig de to spillende brune Øjne og tilgiver hende straks.

Hun var blot klogere end jeg var — — — dengang.

L I D T O M , , 7 8 ‘ ‘

Dette er en kort og sandfærdig Beretning om noget, der hændte en Aften, da Skibsnummer 478 kom ombord efter Landlov i en af Danmarks talrige, idylliske Søekøbsteder.

Det er en af den Slags Historier, der i et Nu paa en eller anden ubegribelig Maade er kendt af hver levende Sjæl i en Eskadre — for i det næste Øjeblik at værglemt, forsvundet for et nyt:

»Har du hørt den sidste, Kammerat?« — og det er en af den Slags Historier, der altid minder mig om en lille, broget Kanin, jeg kendte som ung: den endte, spækket til Overdaadighed, pyntet med Persille og badet i en smørfuld Sauce, med at blive præsenteret som en lækker og lokkende Haresteg.

Naa, det var altsaa en Søndag Aften, at denne lille Solstraalepisode oplevede de noget vagtsyrlige Gemytter i et melankolsk Kystforsvarsskib, der laa til Ankers paa Strømmen og holdt Fridag efter Ugens mange Sindsbevægelser.

Det var i November — det var raakoldt, og regnede. — De kender jo, hvordan det kan sive og drive gennemtrængende og uimodstaaeligt en Efteraarsaften i vort velsignede Klima — netop saadan regnede det den Aften. Livet i Kystforsvarsskibet gik sin stille og monotone Gang, som det har gjort det gennem Tiderne: Som et Urværk — dik-dik, dik-dik — frem og tilbage langs det vaade Skandæk gik Skildvagten i sin Regnvejrskavaj — som en stor, graa Sæk kom han langsomt glidende fra det yderste Mørke agterude ind i Skæret af en straalende, elektrisk Sol, der spejlede sig i en Regnpyt paa Dækket. Den vagthavende Officer gemte sig for Omverdenen bag en opsmøget Overfrakkekrave, og oppe paa den mørke Overbygning skred Vagtmandskabets formummede Skikkelser rundt for at finde sig en tør Plads, hvad der kan være temmelig vanskeligt i et Kystforsvarsskib. Hver halve Time klang Glasslagningens klingre Slag, og Udkig-

gen sang sin bekendte Vægtersang ud under de tunge, sorte Skyer:

»Alt vel — Lanterneerne i Orden.«

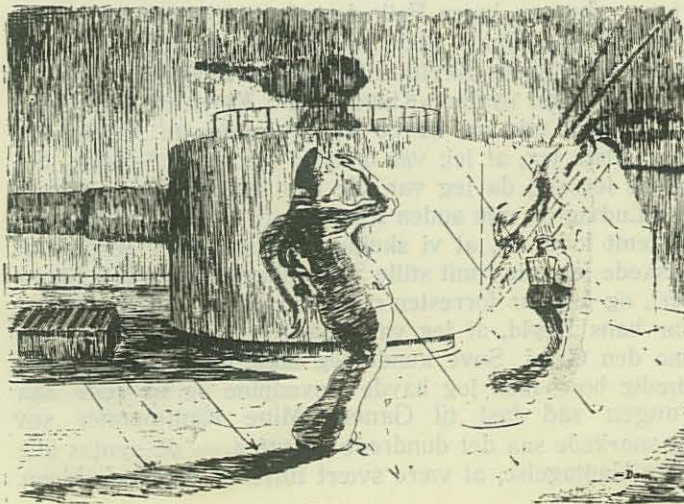
Om Styrbord kunde man se Byens Lygter og Lamper, der brændte saa underlig søvngigt og blafrende, slørede som de var af den sivende Regn.

Blid Ro over hele Skibet.

Indtil der med eet kom ligesom lidt Røre i Myretuen, da Udkiggen højt til Vejrs i sit kølige Mærs faldt ud af det sædvanlige Fodslag og pustede Liv i Torneroseslottets slumrende Vægttere ved at synge ud:

Fartøjerne til Borde.«

Ude i alt det mørke og sorte kom der nogle røde, hvide og grønne Lygtemænd hoppende. Det var Landlovsfolkene, der var for hjemgaende — man kunde høre en Stump af en af Døgnets populære Viser — saa lo de lidt derude i Mørket — nærmere og nærmere kom Lanterneerne — nu var de lige paa Siden af »Badeplaaden« — som Mennesker undertiden forstemmer mig ved at benævne vore stolte Orlogssvaner — nu gled Fartøjerne op i det skærende Lys — en Buket af hvide Ansigter med

Øjne, der missede i Overgangen fra den mulmsorte Nat til den klare, elektriske Dag.

En efter en kom Folkene op ad Falderebstrappen, blev skrevet af paa Skibssergentens store Liste og forsvandt saa op ad den brede Trappe til Overbygningen for at finde Poserne frem — tilsidst var der bare een tilbage af hele Flokken og det var 78. Langsomt og højtideligt — ligesom lidt girende holdt han sit Indtog paa Dækket, idet han med en elegant Haandbevægelse samlede alle de tilstedeværende i sin Hilsen.

.. Der var efterhaanden mødt mange ved Falderebet for at tage imod *ham*, hvis Hjemkomst efter Landlov altid var imødeset med en vis kildrende Spænding. Alverdens Gisninger blev fremsat om, hvordan denne vilde forme sig — kun om eet lille Punkt herskede der ufravigeligt en rørende Enighed: pinlig ædru vilde han ikke være.

Og det var han da heller ikke den specielle Aften, der her er Tale om, men her havde han ikke blot en ganske nydelig lille, dresseret Bjørn med sig hjem, men ogsaa en lille Hund, hvori en Overdaadighed af forskellige Racer var repræsenterede — den var sort og krøllet — med et Hoved som en Jagthund og en Krop som en Puddel, og den hele Fremtoning afsluttedes af en fantastisk udspekuleret Hale, der endte i en pragtfuld Dusk.

Det var en flot Hund — jeg vil hellere sige en meget usædvanlig Hund, som 78 der var blevet saa fine Venner med den Landlovsaften.

I det civile Liv var 78 Klown — en veritabel Klown fra et omrejsende Cirkusselskab, flakkende fra Sted til Sted, levende Livet langs Landevejene for hver Aften at tumle rundt i Acetylenlampernes skærende Lys sammen med den firbenede Kompagnon, der trofast hjalp ham med at skaffe Mad og Klæder og alt det, der ellers

skal til for at holde Livet oppe i et Menneske — hver Aften skulde han skabe Latter og Lystighed hos alle de mange Mennesker, der ikke maatte faa Tid til at kede sig, medens Forestillingens næste Nummer blev forberedt.

Klown var han, og Klown blev han ogsaa, da han trak i Kongens blaa Klæder, men han maa aabenbart have savnet en Hund til at agere med for at være rigtig paa Højde med Situationen, siden han havde anskaffet den lille nemme Hundeudstilling i et Exemplar, som han kom ombord med den Aften.

Og for et stort og uhyre interesseret Publikum begyndte han oppe paa Overbygningens vaade Linoleum sit vanskelige taalmodskrævende Dressurarbejde. Utalte Gange forsøgte han at faa Bæstet til at »sitze« — til at springe — til alt, hvad en Klovnehjerne kunde finde paa at forlange af en Hund, der var Nybegynder i Artistfaget, men ak: alt prellede af paa Dyrets absolutte Uinteresserethed — tilsidst blev 78 træt af det hele og satte sig paa en eller anden tilfældig Kasse — der staa saa utrolig mange Kasser paa et Kystforsvarsskibs Overbygning, at man maa undres over, at der findes Gods nok i Danmark til at fylde dem — paa en af dem satte 78 sig altsaa ned og begyndte at tale til det mærkelige krøllede Væsen med de gulbrune Fosforøjne og den brændende røde Tunge, der hængte som en Tulipan ud af Flaben paa den.

»Saadan en lille arbejdsløs Køter vil ikke sitze — hva'«, sagde han og saa kærligt og ømt paa den og fortsatte saa:

»Jeg er virkelig kommet til at holde af dig — skønt køn det er du jo ikke — og noget videre fin som Hund betragtet — det er du jo heller ikke — med den Hale især — men Gud, hvor ser du dog sympatisk ud!

Kay Jungersen.

EN REJSE OVER ATLANTEN MED EN NOWA SCOTIAMAND

(Fortsat)

V i blev paa en temmelig barsk Maade varskoet om at entre op, og de, som ikke selv kunde, blev halet op ved Hjælp af en Tovende.

Endelig var vi paa Dækket; nogle Madratser og Pakker, deriblandt min Køjesæk, blev varpet op til os, og Slæbedamperen dampede videre, velsagtens for at bringe flere Skibsbesætninger frem paa lignende Vis.

Vagtmanden kom hen til os, og hilste os med et »good morning boys«, hvorefter han viste os forefter til Lukafet (der var to: Styrbords og Bagbords, et til hver Vagt). Han fik tændt en Praas, som hængte midt i Lukafet — der var ingen Folk derinde, og vi kravlede uden videre Vrøvl tilkøjs fuldt paaklædte. Jeg halede for en Bekvemmeligheds Skyld et Tæppe ud af Køjesækken, og tog ogsaa det øvrige »Klunds« op i Køjen til mig. Hvor jeg befandt mig nu, havde jeg ikke ringeste Anelse om, kun vidste jeg, at jeg var ombord i et stort Sejlskib, det havde jeg set, da jeg var ude paa Dækket — men hvor var Ludvig og min anden Kammerat? Det var jo dog saa bestemt lovet os, at vi skulde sejle sammen! Ærlig talt ønskede jeg mig i mit stille Sind tilbage til min lille Skonnert, og jeg var forresten rigtig vred paa Ludvig, for det var hans Skyld, at jeg var deserteret, og kommen med paa den Galaj. Sove kunde jeg ikke, min Rus var fuldstændig bort, men jeg havde Hovedpine og tørstede, saa Tungen sad fast til Ganen. Mine Kammerater sov og snorkede saa det dundrede i Hytten, — de syntes alle uden Undtagelse, at være svært tilfreds med Forholdene.

— Bare det dog snart var Dag.

Med ét blev jeg revet ud af mine Drømme, idet 3—4 Rotter etablerede Slagsmaal paa Dørken i Lukafet. Jeg forsøgte at jage efter dem, men de fortsatte ugenert, og løb de bort for en Stund, kom der andre 4—5 i Stedet.

En Timestid efter kom en Damper langs Siden, og en Del Folk kom tumlende ind paa Dækket, og derfra ind i Lukafet. Der var Mænd af alle mulige Nationer, 3—4 sorte, men Landsmænd hørte jeg intet til, derimod var der Nordmænd og Svenskere. Inde i Bagbords-Lukaf begyndte nogle at stemme i med den gamle Londonervise »As an old Jack Daw, and a young Jack Daw, Were a walking out together o. s. v., men den gik saa smaat i Staa af sig selv, for det hele endte med en Hujen og Vrælen, saa man nærmest skulde tro, at det var en Flok Kanibaler der var indkvarteret. Noget efter blev der dog stille derinde, og en lydelig Snorken forkyndte, at samtlige Sangere var gaet til Ro, hvad de sikkert ogsaa trængte haardt til.

Jeg slunrede hen nogle Øjeblikke, for derefter atter at blive vækket ved Hyl, denne Gang var det Skibets Kok, der purrede ud. Han satte en Kaffekegel, en Bøtte med Smør og Sukker og noget haardt Brød fra sig midt paa Dørken (der fandtes nemlig hverken Bord eller Bænke i Lukafet), det var Morgensserveringen.

Lidt efter blev der tørnet til, og det uagtet flere af Fyrene endnu ikke var tørnet ud af Køjerne, men de, der var klar, rykkede hen til Lukafdøren. Her blev vi

modtaget af 3die Styrmand og Baadsmanden.

»Dit Navn«, brølede Styrmanden da Turen kom til mig. »Charley«, svarede jeg rask og skruppede af udefter. »Er her ikke flere herinde«, raabte Styrmanden, en stor robust Karl med et ægte Yankeeansigt og en hul skralende Stemme, ellers skal jeg »goddam« snart faa jer ud.« Jo, der kom endnu et Par Stykker, søvndrukne, halvfulde ravede de ud paa Dækket, idet den sidste fik sig et Nakke drag, saa han tumlede paa Hovedet hen mellem os andre.

Baadsmanden, en lille bred, rødhaaret Irlænder, fik en 4—5 Mand med sig ned paa Agterbanjen: der var noget der skulde staves af, og jeg var mellem de udvalgte.

Gudbevares hvor han skældte og dundrede, og jeg modtog som en første Anerkendelse et voldsom Spark i Bagdelen, saasnaart vi var kommet derned. Jeg forstod ham nemlig ikke, og det var det samme, hvormeget jeg sprang og tog fat, for det var galt altsammen. En Gang langede han mig en paa Siden af Hovedet, men da et Par af de andre fik samme Konfekt, syntes jeg ikke, det var saa galt endda; det var dog i hvert Tilfælde en Trøst, at have Lidelsesfæller.

Der blev omsider sunget ud for Frokost, og da jeg kom op paa Dækket fik jeg at se, at det amerikanske Flag vajede under Gafflen agter, og at jeg befandt mig ombord i et stort Fuldskip. Paa Redningsbælterne stod »Felix Both«, Halifax, altsaa var jeg ombord i en Ameri-

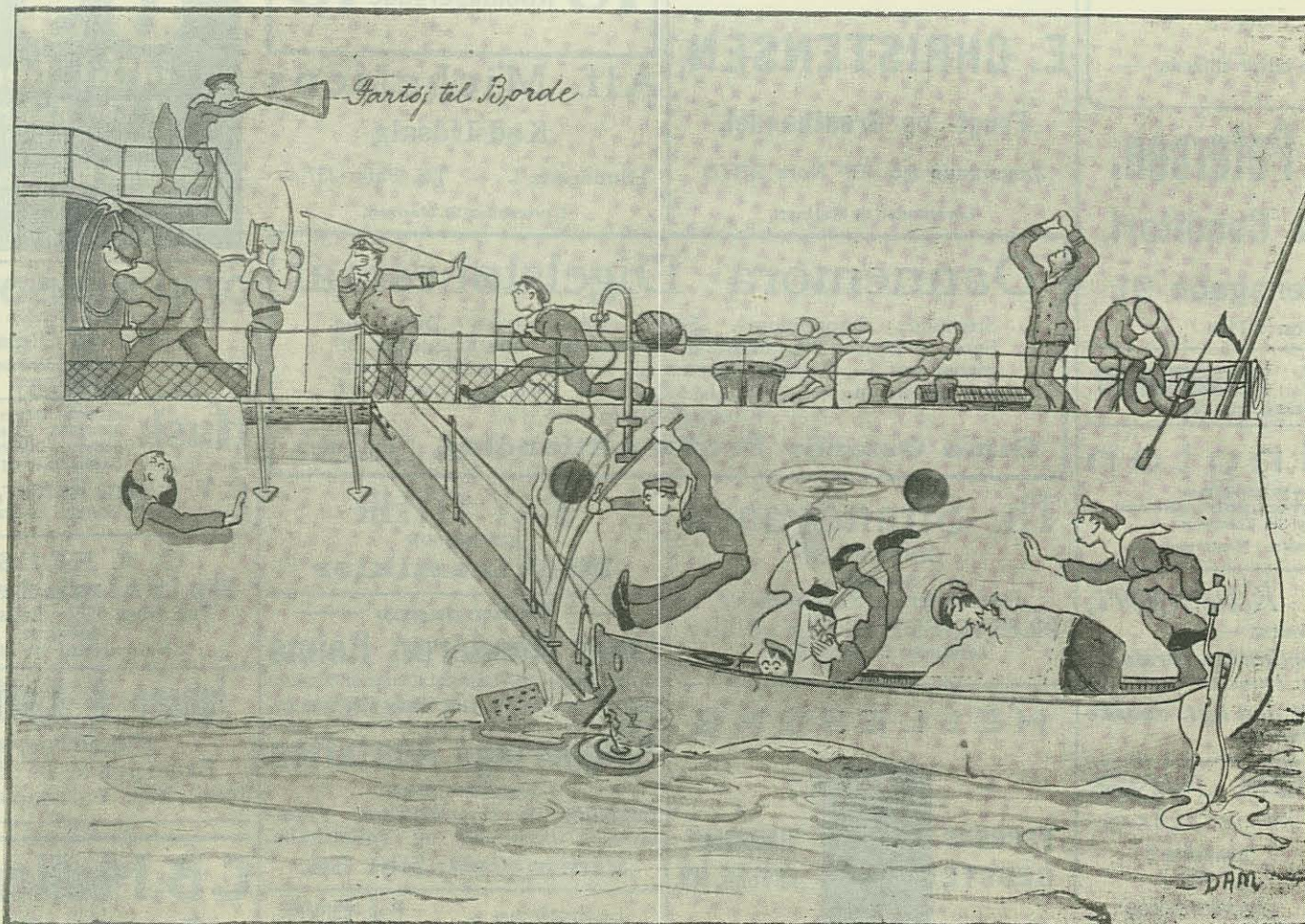
kaner, tilmed en Nowa Scotiaman, men hvorhen Rejsen gik, vidste ingen.

Hen paa Formiddagen skulde Kaptajnen i Land, og jeg var med i Baaden. En af Folkene dristede sig til at spørge »den Gamle«, hvorhen Skibet var bestemt. »New York,« lød Svaret. Jeg vinkede en Hollænder til mig, fik fat i et Kort og med en Blyantnotits meddelte jeg min Moder, hvor jeg nu var blevet af.

Om Eftermiddagen kom to Slæbedampere og spændtes for — vi fik Lods ombord og gjorde Fortøjningerne løs —, den ene Damper for og den anden agter, og vi tovedes udefter. Vinden var østlig, altsaa god Vind, og da vi var godt uden for Pierne kommanderedes »Sejlene løs«.

Der blev nu en Brølen og Banden og knalden Lusinger. Jeg havde været med oppe i Forrigningen og hjulpet med at gøre Raasejlene løs, og havde ogsaa faaet gjort et Par Stagejil løs, og jeg kom nu kilende ned fra Fokkevantet for at give en Haand med for at strække og skyde for. Just som jeg svinger ind paa Dækket brølede 2den Styrmand noget til mig, idet han pegede forefter, og jeg langs Dækket forefter som en Kakkalak, men jeg vidste desværre ikke, hvad jeg løb efter, for jeg forstod ham jo ikke, og han brølede igen, for tilsidst at indhente mig og lange mig en i Ansigtet, saa Blodet løb af Næse og Mund. Han vedblev at pege forefter, og jeg sørgede for hurtigst mulig at komme op paa Bak-

Det muntre Hjørne.

ken, mens han forfulgte mig. »Jeg forstaar Dem ikke, Styrmand,« raabte jeg i min store Fortvivlelse til ham paa dansk. — »Det er Klyvernedhaleren, der er uklar hørte jeg En raabe til mig paa dansk — og jeg ud paa Forgrienerne, og fik den ogsaa hurtig klaret. — Men nu skulde jeg ind til min Plageaand igen. Jeg skottede lumsk ind efter ham, men saa ham i Gang med at lange en lang Svensker en i Ansigtet, fordi han ikke stoppede godt nok af i en Ende, »belay, belay you bocker,« brølte han og gik agter efter.

»Er du dansk,« spurgte en krølhaaret Fyr mig, da jeg var kommet ind fra Forgrienerne. — »Ja, jeg er!« — »Naa, saa er vi jo Landsmænd,« svarede han. »Hvad hedder Du?« — Jeg hedder Charley, og du?« — »Georges,«

svarede han. — Da samme Georges, hvad forøvrigt fremgaar af det efterfølgende, vil komme til at spille en ikke ringe Rolle under Seiladsen over, skal jeg forinden jeg gaar videre, presentere ham for mine ærede Læsere.

Han kunde vel være 28 Aar gammel, lidt over Middelhøjde, kraftig bygget. Hatten lige i Nakken, medens et Par lyse Krøller tittede frem. Øjnene var noget mørkere og Overskæget ligeledes. Talte man med ham, var der noget bestemt over ham, men hvad der var det allerbedste, jeg kunde se, at det var en Karl med Næver paa Skaft, og han tilsagde mig ogsaa sin Støtte, det var altsaa en rigtig Landsmand jeg her havde truffet.

(Fortsættes).
A. H.

Agitér for Tilgang til Marineforeningen!

MELCHIOR'S anerkjendte
THE Specialiteter:

Masagama 6½ Kr. pr. ½ kg
Ceylon Or Peccor 5 " —
M G M 3½ " —

— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington
Skrivemaskine
skrivers, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
**Leverandør til den kgl. danske
Marine.**

L. LEVISON JUNR.
AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 7500
KJØBMAGERGADE 50
KØBENHAVN K.

Drik
BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

E. CHRISTENSEN,
Frukt- og Grønthandel,
Jærggade 25. Tlf. Nora 2378
Leverandør til Marinen.

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: „Dannemora“, „Special Dannemora“, „Dora“ og flere. - Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. — Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. — Hurtigstaal af bedste Kvalitet.
— Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

Th. Strandgaard
BOGBINDER
Specialitet:
Protokoller og Kontorarbejde
PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y
Leverandør til Orløgsværftet.

HELLESENS

**VERDENS
BEDSTE**

**ALDERSROGADE
KØBENH. STR.**

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade

Alf. Michelsens
Kød-Udsalg
Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.
Leverandør til Marinen.

KAY DYHR
KØBENHAVN

Maskinartikler

— Champagne —

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.

Vimmelskafte 38.

FITTINGS
+ OF +

P. E. Ehrhardt
Studiestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

Støt „Under Dannebrog“
ved at handle hos dem,
der averterer i Bladet.

OST
altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskafte 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eftf.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO
Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.
Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Delikatesser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekter, Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84
Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen

C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser
Telf. Nora 625 y. Læssøegade 15
Grundl. 1878
— Leverandør til Marinen —

Jensen & Kjeldskov A/S
Papirhandel
Skindergade 14. Telf. 887.
Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller

C. B. Møller & Co.
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende